

Tractatvs De// Beneficiis// Amplissimvs,// Et Doctissimvs

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Index Locvpletissimvs Verborvm, Rervm, Et Sententiarvm, Decisionum, Ac
Sacrae Congregationis Concilij Trident. Declarationum insignium, in
primam & secundam partem Tractatus de Beneficijs, Avctore. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

INDEX

LOCVPLETISSIMVS VER

BORVM, RERV, ETSENTENTIARVM,

Decisionum, ac Sacrae Congregationis Concilij Trident. Declarationum insignium, in primam & secundam partem Tractatus de Beneficiis,

AVCTORE, LICENTIATO NICOLAO GARCIA
Abulensi, Iuris utriusque Professore, & alma Ecclesie Abulensis Canonico.

A

ABBATIS doctrina, quod collatio facta non idoneo scientia, moribus & etate, seu facta indignis ex quatuor defectibus, qui continentur in c. cum in cunctis, de electione, est nulla ipso iure, non est omnino vera, cap. 8. n. 3. p. 7.

Abbatis illatio, & sententia in cap. significasti, numero 6. de electione, accipienda est, quando collatio secunda parochialis fit, non cum conditione suspensionis dimittendi primam, sed cum modo, & pacto, quod dimittat seu resignet primam, c. 2. n. 27. & 28. p. 8.

Absente an possint licite Canonici, ultra tempus a Concilio permissum, amittendo distributiones & fructus, qui residendo lucrifaciunt, c. 2. numero 319. p. 3. cum seq. & resolutur negative. Et an sit satis lucrari grossam residendo ad honorem seu tempus illius, numero 324. cum seqq.

Absente ultra tempus a Concilio permissum, & lucrari fructus ex causa peregrinationis, maxime ex voto an liceat, c. 2. numero 392. eum seqq. p. 3. resolutur negative.

Absente beneficiarios a choro, etiam stante consuetudine, quod possint a choro exire, dum Missa, Prima, Sexta, & Nona dicuntur modo ad finem redeant, c. 2. n. 569. circa medium, par. 3.

Absens bona fide sine licentia, videtur esse liber a culpa, & pena amissionis fructuum, in foro conscientiae, licet secus in foro exteriori, c. 2. n. 36. p. 3.

Absens licet ratione studij percipiat fructus praebeatae, non tamen distributiones quotidianas, cap. 2. n. 112. par. 3. limita, n. 113. cum seqq. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis.

Absentes an in mensibus qui dantur recreationis gratia non solum lucrentur fructus, sed etiam distributiones cotidianas, maxime stante consuetudine, c. 2. n. 247. cum seqq. p. 3.

Absens pro servitio & utilitate Ecclesiae de iure percipit fructus, & etiam distributiones si est praesens in loco.

2. Tom.

co, c. 2. n. 359. & seq. pa. 3. limita, & declara, ut n. 361. & 362.

Absentia iusta causa, ultra bimestre regulariter non dicitur lis, aut prosecutio eius super parochiali, c. 2. n. 47. p. 3. & limita, ut n. 48.

Absentia trium mensium a Concilio permissa locum habet etiam si constitutio, aut consuetudo Ecclesiae requirat servitium totius anni, c. 2. n. 311. & 312. p. 3.

Ad absentiam trium mensium an requiratur causa & licentia, c. 2. n. 313. cum seqq. p. 3.

Absentia licentia non est sumenda in diebus maxime solemnitatis, c. 2. n. 317. p. 3. quod in Hispania non servatur, n. 318.

Absoluti ab excommunicatione incursum propter haeresim Papa reservata in Bulla Cone non potest quis virtute Bullae Cruciate, vel alterius privilegij seu Indulgentiae, in quibus non datur specialis facultas absolventi ab haeresi, quia in facultate generali non censetur concessa absolutio ab haeresi, nisi id exprimat, cap. 10. §. 1. nu. 109. part. 11.

Absoluti quis an possit virtute Cruciate per confessarium a suspensione incursum, propter ordines male susceptos, ut ante etatem, c. 5. n. 48. cum seqq. p. 2. ubi resolutio traditur.

Absolutio a censuris virtute Bullae, aut Indulgentiae, nisi in eo dicatur, in foro conscientiae, suffragatur tantum in foro exteriori, quando facta est satisfacta parte contra aliquos, c. 5. n. 55. cum seqq. p. 2.

Absolutio a suspensione, seu alia censura sine literarum expeditione valet in foro conscientiae, cap. 2. n. 32. p. 4.

Absolutio a censuris & poenis latae vigore brevis, non datur, nisi dimissa possessione, restituta expensis & fructibus restitutis, vel cautione de restituendis praestita, c. 3. n. 131. p. 6.

Absolutio excommunicationis ab ordinario, vel alio inferiore extorta ex falsa causa ipsius absolutionis, est valida, c. 3. num. 10. p. 8. contra aliquos citatos numero 12. quorum sententia saltem procedet in absolutione.

MM

facta ex falsa causa excommunicationis, quæ non valet, n. 11. sicut excommunicatus unica excommunicatione ob plures causas, tacita aliqua, non censetur ligatus pluribus excommunicationibus; absolutus ab una, non censetur absolutus ab aliis, n. 13. Valet tamen quoad excommunicationem expressam absolutio facta etiam ab ignorante alias per surreptionem, contra Frechillam, n. 14. At absolutio impetrata per rescriptum à Papa, vel Legato, ex falsa causa etiam ipsius absolutionis, tanquam surreptitia, non valet, n. 15.

Absolutio fit in provisionibus Apostolicis, non solum ab excommunicatione, sed etiam à suspensione, & interdicto ad effectum gratia consequendum per illam clausulam, teque quibuscumque, &c. capite 14. numero 6. p. 7.

Absolutio illa quæ datur in literis, cum sit ad effectum presentium dumtaxat consequendum, excommunicatus qui impetravit beneficium in forma commissaria, debet absolvi antequam fiat collatio à commissario, alias collatio erit nulla, cap. 13. n. 62. part. 7. nam ista absolutio ad effectum operatur imperationis validitatem propter cap. 1. de rescriptis in 6. & solum prodest ad effectum ut literæ sint validæ: & si sunt in forma commissaria ad effectum solum, ut valeat mandatum de providendo: si vero in forma gratiosa, ut valeat provisio, n. 63. & si illa absolutio prodesset, ut valeret provisio per commissarium, & executorem faciendâ, prodesset etiam quoad censuram futuram, n. 64.

Accedere quod possit episcopus votis singularibus quibus videbitur, non procedit quando singuli examinatores approbent unum, quem alij reprobant, capite 2. numero 60. p. 9. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis.

Accessio Episcopi seu Vicarii ad vota paria seu singularia examinatorum, videtur debere fieri in ipso examine, seu coram ipsis examinatoribus simul congregatis, & non separatim, ca. 2. n. 58. p. 9. quamvis electio ex approbatis faciendâ ab Episcopo possit ab eo fieri ex post facto, & separatim, n. 50.

Accessus, & coadiutoria cum futura successione, si sunt in forma commissaria, nihil refert quod tempore vacationis beneficij impetrans sit excommunicatus, modo tempore collationis sit absolutus, ca. 13. n. 55. p. 7. Si vero esset in forma gratiosa, ita quod succedente vacatione, Papa ex nunc prout ex tunc confert, & valeat collatio, & provisio facta per Papam, etiam si tempore vacationis impetrans esset excommunicatus, nu. 56. & conducit decisio Gambardi adducta, n. 58.

Accusatus de crimine, ex quo veniret privandus beneficio, an possit illud renuntiare, c. 3. §. 1. n. 62. p. 11. resolvitur posse, n. 63.

Accusatus de crimine, ex quo veniret privandus beneficio, poterit illud renuntiare in favorem alterius, c. 3. §. 1. n. 64. pa. 11. contra aliquos citatos, n. 65. cautela tamen Ferrarij in proposito, quam Felin. & alij sequuntur, non est tuta, maxime attenta constitutione Pij V. de confidentiis, n. 66.

Accusatus pendente lite poterit permutare, c. 3. §. 1. n. 67. p. 11. quamvis contrarium teneant aliqui relati, n. 68. Sed prima sententia est verior, nisi forte obstat ei infamia orta ex accusatione apud bonos, & graves viros, ne possit ad aliud beneficium promoveri, & sic permutare, &c. n. 69. aut nisi ob delictum esset de iure inhabilis ad beneficia obtinenda, n. 70. & n. seq. ponitur casus practicus Rectoris de Patres.

Accusatus poterit renuntiare lite pendente, etiam post conclusum in causa, c. 3. §. 1. n. 89. p. 11. etiam si renuntia-

tio sit in favorem, n. 90.

Accusatus poterit valide renuntiare, etiam si quis prius impetrasset beneficium in euentum privationis, nec impedietur renuntiatio, & eius effectus ex dicta imperatione, nec post renuntiationem poterit procedi ad privationem, c. 3. §. 1. n. 72. p. 11. Hoc tamen fallit secundum Gambardum, & Villad. quando quis impetrasset per privationem, & quous alio modo vacaret, quia tunc comprehenderetur etiam vacatio per renuntiationem, nisi fieret in curia, n. 73. sed reprobat, n. 74. Obiectio ponitur, & decisiones relata à nu. 75. Respondetur nu. 80. 81. & 82.

Accusatus poterit renuntiare, etiam si pro homicidio quis sit condemnatus poena per pervi carceris, vel aliam, si non est privatus beneficiis: nihilominus enim poterit renuntiare, & collatio secuta erit valida, c. 3. §. 1. n. 97. p. 1. Et ratio est, quia condemnatus per sententiam latam super homicidio vel alio crimine privatione digno, non est privatus beneficiis, nisi exprimat in sententia secundum Innoc. & alios n. 98. & seq. ubi ponitur resolutio Rotæ.

Accusatus potest renuntiare, siue simpliciter siue in favorem alterius, etiam post scientiam imperationis factam à tertio de beneficio in euentum privationis, vel post imperationis presentationem, c. 3. §. 1. n. 84. p. 11. & decretum irritans positum in imperatione solum operatur in euentum privationis, numero 85. & si illud obstat, obstat etiam si renuntiatio fieret ab ignorante imperationem, ut tenet Flores numero 86. 87. Nec decisi. Rotæ de re iudicata in antiquiorib. facit contra, numero 88.

Accusatus potest renuntiare etiam lata privationis sententia, si ab ea fuerit legitime appellatum, quoniam per appellationem integrum manet ius cap. 3. §. 1. n. 91. p. 11. cum per eam extinguatur, aut saltem suspendatur sententia, n. 92. quam tenent relati, n. 93. nec est necesse facere mentionem privationis, & processus n. 94. & pro eadem etiam si appellatio postea pronuntietur mala, & iniusta numero 95. non tamen procedit quando privationis sententia contineret in se ad iudicationem beneficij numero 96.

Accusatus seu denunciatus de aliquo crimine interim pendente accusatione seu denuntiatione, promoveri non debet, c. 8. n. 67. quod procedit quando persona est infamata apud bonos & graves homines, alias accusatio non impedit promotionem, n. 7. & de hac materia qui summi videntur, n. 8.

Adeptus non videtur quis pacifice à possessionem, quando statim, & incontinenti, seu in limine legitime possessionis fuit in ea turbatus, seu lis mora, cap. 1. §. 1. n. 110. part. 11. Et quando dicatur incontinenti turbari à nu. 111. ponuntur sententia Doctorum & resolvitur, tunc dici, quando infra duos menses lis superveniet, seu turbatio, non si postea: & si intra duos menses lis non fuerit mora, primum censetur vacare à principio capte possessionis, &c.

Admitti an possit ad concursum habens aliud curatili, resolvitur affirmative, c. 2. §. 1. n. 207. & seq. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Congregationis: nec est in potestate Episcopi illam non admittere, nec valet constitutio contraria, n. 209.

Edificare an possint regulares sine licentia Ordinarij, remissus, c. 9. n. 8. p. 5.

Etas eadem, quæ requiritur ad Beneficium requiritur ad pensionem, & sic septennium de iure antiquo, & hodie dicimus quartus annus, c. 5. n. 127. cum seq. p. 1.

Etasem probare cui incumbat, quando de illa non est facta

est facta mentio in gratia, c. 2. a. n. 175. cum seq. p. 6.

Etas quomodo probetur remissione, c. 2. n. 286. cum seq. p. 6.

Etas ad Episcopatum est, quod promouendus debet esse maior annis triginta, ita quod trigessimum annum iam exceperit, & in sacro ordine saltem ante sex menses constitutus, cap. 4. numer. 76. & numer. 77. part. 7. ponitur constitutio Gregorii XIV. de forma faciendi processus, & inquisitiones super promouendis ad Ecclesias Cathedralis.

Etas à nativitate connumeranda est, non à die conceptionis, c. 4. n. 89. p. 7.

Etas cum hodie ex Concilio Tridentino ad subdiaconatum requiratur viginti annorum, ad diaconatum viginti tertii, ad presbyteratum viginti quinti capiti, ad canonicatum, aut portionem Ecclesie Cathedralis subdiaconalem requiratur etas viginti primi, & ad presbyteralem viginti quatuor annorum completorum, ita quod attigerit annum sequentem, cap. 4. a. n. 21. p. 7. ubi adducuntur aliquæ declarationes S. Congregationis.

Etas eadem & habilitas, quæ requiritur, & sufficit ad titulum beneficij, requiritur, & sufficit ad coadiutoriam à Papa concessam, c. 4. n. 90. p. 7.

Etas eadem quæ in Episcopo, requiritur in Cardinalibus, cap. 4. numero 78. p. 7. hodie tamen diaconus Cardinalis esse potest, qui in vigesimo secundo ætatis anno fuerit constitutus, ex constitutione Sixti V. numero 79.

Etas in quolibet beneficio hodie requisita examinanda est, quia multa sunt innovata per Concilium, c. 4. n. 3. part. 7.

Etas legitima etiam ultra clericatum legitimam remque requiritur, c. 4. n. 3. p. 7. de qua qui sunt videndi, numeri 2.

Etas licet de iure antiquo eadem requiratur ad dignitates, vel personatus, quibus animarum cura nulla subest, quæ in curatis, in quibus tamen Episcopus poterat dispensare cum maioribus 20. annis: tamen hodie ex Concilio requiritur, quod sint viginti & duobus annis, non minores, quod non poterit Episcopus dispensare, cap. 4. a. n. 54. p. 7.

Etas promouendorum ad canonicatus Ecclesie Collegiata non est innovata, nihilque circa eam innovat, seu disponit Concil. Trid. c. 4. n. 36. & seq. p. 7. ubi ponuntur declarationes S. Congreg.

Etas quænam requireretur ad canonicatum, licet olim de hoc esset controversia, præcipue Ecclesie Cathedralis, qui de iure communis non habet annexum ordinem sacrum, sed tantum primam tonsuram, an sufficeret etas septem annorum, sicut ad alia beneficia simplicia, ut tenent multi: an vero requiratur etas quatuordecim annorum, ut alij tenent. Tamen hodie cessat ista controversia ex regula Cancellarie 18. de ætate ex decreto Concilij, ubi statuitur, quod nemo ad dignitatem, canonicatum, aut portionem recipiatur, nisi qui ordine sacro requisito sit initiatus, aut in ætate, ut infra annum initiari valeat, & quod in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, omnes canonicatus, ac portiones habeant annexum ordinem presbyterij, diaconatus, vel subdiacon. c. 4. a. n. 15. p. 7.

Etas quæ requiritur in Abbatissa, seu Priorissa, remissione, c. 4. nu. 80. p. 7. & de ætate requisita ad beneficia regularia etiam remissione, n. 81.

Etas requisita ad ordinem annexum, requiritur in alijs beneficiis habentibus ordinem sacrum annexum, licet non acti, cap. 4. nu. 49. p. 7. & alias provisio est nulla, etiam ex causa permutationis facta, n. 50. quod non so-

lum procedit in beneficiis habentibus annexum ordinem presbyteratus, sed etiam diaconatum, vel subdiaconatum, contra Ioann. Andreæ, & alios a. n. 51. & in his etas ordinum requiritur tempore data impetrationis, nisi sit ad vacaturam in genere, tunc sufficit tempore vacationis, numero 52.

Etas requisita in Canonico Penitentiario est quadraginta annorum ultra gradum doctoratus, vel licentia in Theologia, vel iure canonico, seu alias qui aprior pro loci qualitate reperitur, c. 4. n. 32. p. 7. & secundum S. Congregat. defectus istius ætatis non obstat, ubi alias aprior pro loci qualitate non reperitur, n. 33. sufficereque, quod non reperitur in civitate, aut etiam in diocesi persona apta cum dictis qualitatibus, nec est querenda extra diocesim, n. 34. & debent esse dicti quadraginta anni completi, n. 35.

Etas requisita in eligenda in Abbatissa est quadraginta annorum completorum, nec contra potest Episcopus, aut Nuntius dispensare, c. 4. n. 71. p. 7.

Etas septem annorum licet de iure antiquo tantum requiratur ad beneficia simplicia, & sic quod quis sit maior septennio, c. 4. num. 5. part. 7. ex quo septenni potest conferri prima tonsura, n. 6. & idem in minoribus ordinibus, numero 7. tamen hodie nullus ante decimum quartum annum beneficium potest obtinere ex decreto Concil. Trid. numero 8. quod procedit secundum S. Congregationem, nisi in fundatione aliter statuatur, quia non est ei derogatum, numero 9. & 10. ubi refertur quadam Rotæ resolutio.

Etas viginti quinque annorum regulariter requiritur ad dignitatem principalem in Collegiata, cum habeat curam animarum, c. 4. n. 65. p. 7.

Etas viginti duo cum annorum requisita ad dignitates, & personatus non curatos, intelligitur, nisi alias habeant annexum ordinem presbyteratus, tunc enim requiritur etas viginti quinque annorum ad sacerdotium requisita, c. 4. n. 72. p. 7. Unde ad Decanatum, Præposituram, & Archipresbyteratum, etiam si eis animarum cura nulla subest, etas requiritur etiam hodie, n. 73. & in Abbate, n. 74. Improbatur Mandosius dicens, quod stante consuetudine, quod Abbas constitutus esse debeat in ætate annorum triginta sufficiat annum trigessimum attigisse, n. 75.

Etate in dicta 25. annorum si quisquam sit, poterit obtinere beneficia curata, & quolibet alia sacerdotalia, aptitudine, etiam si tantum habeat primam tonsuram, nec requiritur, quod sit in quatuor minoribus constitutus, c. 4. n. 44. & seqq. p. 7. ubi adduntur declarationes S. Congregationis.

Etatem in beneficio requisitam non habenti provisio facta est nulla, cap. 4. num. 82. part. 7. Etiam in conscientia, n. 83. & etiam si ad etatem requisitam desit quantitas parvum & modicum tempus, ut unus dies, vel hora, quidquid alias circa etatem ordinum male teneant aliqui, n. 84.

Etas decimum quartum annum ut quis attingat, & primam tonsuram habeat, sufficit ad canonicatus Ecclesie collegiata, etiam in signis, sicut ad alia beneficia, interim tamen non habebis vocem in Capitulo, c. 4. n. 35. p. 7. Et idem est in dimidijs portionibus Ecclesie Cathedralis, n. 40.

Etas sufficit attingisse decimum quartum annum, licet non sit expletus, c. 4. n. 11. & seq. p. 7. & n. 13. assertur alia declaratio S. Congregationis super decreto Concilij, & de ætate ad pensiones remissione, n. 14.

Etas viginti quinque annum attingisse debet promouendus ad parochiales Ecclesias, seu curata bene-

facia, & dignitates quascunque, quibus animarum cura ubest, & alias prouiso est nulla, cap. 4. numero 41. p. 7. hinc in Abbate ea alias requiritur, numero 42. Et quando dicatur animarum cura subesse remissione, numero 43.

Etatis vigesimum secundum annum satis an sit ar- ringere, ut quis possit ad dignitates, vel personatus ad- scisci an vero sit necessarium habere viginti duos annos completos, c. 4. n. 66. p. 7. Resoluitur necessarium esse ha- bere viginti duos completos, & n. 70. ponuntur declara- tiones S. Congregationis.

Affectio Beneficii vide verbo reservatio, & verbo resi- gnatio, & resignans.

Affectio, per donationem conditoris factam à Papa et- iam inualidam non inducitur, c. 1. n. 174. p. 5. nec per v- nionem nullam, n. 175. Licet secus in vniione ad vitam de beneficio vacante n. 176.

Agens de spolio, aut nullitate gestorum vigore breuis seu appellans, si allegaret pauperiam: signatura etiam iustitia daret commissionem reservatis fructibus, & expen- sis in finem iuris, cum clausula dimissa possessione, & con- sultio de pauperie, c. 3. n. 106. p. 6. sicut & datur aliis, ut n. 107. cum seq.

Alienatio patrimonij, ad cuius titulum est quis ordi- natus, est nulla post Concile. 5. n. 176. usque ad num. 181. p. 2.

Alienatio patrimonij, ad cuius titulum est quis ordi- natus, an valeat sine licentia Episcopi, si tunc habet be- neficium unde vivere possit ca. 5. n. 184. cum seq. p. 2. & re- soluitur valere.

Et talis causa potest occurrere, & necessitas, quod ea mediante Episcopus teneatur dare licentiam, etiam si aliunde ordinatus non habeat unde vivere possit, ibid. n. 187. & 188.

Alimenta quantum sint exhibenda deposito, & suspen- so à beneficio ob penam propter crimen, & non in contu- maciam ex reductis, sui beneficii, si non habet alias unde vivat, secus tamen in excommunicato, etiam si egeat, c. 13. §. 1. n. 98. p. 7. quantum contrarium teneant Syluester, & alij, n. 99.

Alternativa sola remouet obstaculum reservationis, c. 1. n. 22. p. 5.

Alternativa secunda Py V. non erat restricta ad resi- dentes duntaxat, sed ad residentes iuxta formam Con- cilij. & sic in tribus mensibus absentia permittit à Conci- lio gaudere, cap. 1. n. 461. cum seq. p. 5. ubi Rota deci- siones contraria referuntur & explicantur alternativa verba, n. 464. cum seq. & reprobat sententia Gonca- lex n. 469.

Alternativa in Canonicis, & Præbendis, locum ha- bet, quando Episcopus esset in quasi possessione conferen- di, sine interuentu Capituli, c. 1. n. 477. p. 5. ad quod vlti- mus status beneficii consideratur, n. 478. cum semiplena probatione, n. 479.

Alternativa non habet locum, si duo beneficia, quo- rum vnum spectat ad prouisionem Episcopi, & alterum ad prouisionem aliorum, sunt inuicem vnita, secus si spe- ctarent ad prouisionem duorum Episcoporum, c. 1. n. 480. p. 5.

Alternativa non potest se inuare Episcopis in benefi- ciis ad aliorum collationem spectantibus, cap. 1. n. 481. p. 5.

Alternativa quomodo accipitur est varietas in regu- lis, c. 1. n. 482.

Alternativa acceptatio est voluntaria, cap. 1. n. 483. part. 5. semel vero acceptata non est locus penitentia, nisi Papa acceptauerit renunciationem, num. 484. cum seq.

Alternativa acceptatio, est mentis, & voluntatis de-

claratio, & sic facta ab excommunicato tenet, c. 1. n. 487. p. 5. & debet fieri per literas patentes, n. 488. Subsigna- tas manu propria ipsius Episcopi, n. 489. & suo sigillo, n. 490. & de aliis requisitis necessariis, a n. 491. usque ad 496.

Alternativa acceptatio inducitur ad aduenientiam fru- ctus circa vsu ipsius, c. 1. n. 497. part. 5. cuius forma & fides quæ datur per datarium irraditur remissione, n. 498. & quomodo acceptatio probanda sit, numero 499. & n. 500.

Alternativa non desinit gaudere Episcopus, non resi- dens in mensib. Iunij, & Decembr. qui semper sunt Or- dinarij, & consequenter prouisi ab Episcopo, de benefi- ciis in eis vacantibus, non tenetur probare residentiam, sicut in aliis quatuor mensibus, contra Gonzalez c. 1. n. 507. part. 5.

Alternativa non habet locum in vacantibus, per resigna- tionem cum non sint reseruatæ per hanc regulam, & in quibus locum habeat, c. 1. n. 545. p. 5.

Alternativa quando habet Episcopus quod dicitur de octo mensib. reservatis scilicet debere fieri mentione de mense vacationis: procedi etiam in sex mensib. alter- natis Pape, c. 1. n. 658. p. 5.

Alternativa solum conceditur Episcopis, & Archiepi- scopis, & Patriarchis residentibus, ut inueniuntur ad resi- dendum, c. 1. n. 682. p. 5. & sic non habet locum in inferio- ribus, n. 683. nec in Capit. n. 684. etiam sede vacante, ut n. 685.

Alternativa menses an debeant esse integri, ut Episcopus ea vsu possit, c. 1. n. 692. p. 5. resoluitur negative, quia- nus Rota contradicit, ibid.

Alternativa an gaudeat Episcopus, qui de ordinario, & ut plurimum non residet in suo Episcopatu, sed ad tempus cum animo recedendi, in beneficiis tunc vacan- tibus, cum residet, c. 1. n. 699. cum seq. p. 5.

Alternativa an possit gaudere Episcopus qui ea ac- ceptauit, in beneficiis ad eius prouisionem spectantibus, exi- stentibus in alia diocesi, c. 1. n. 705. p. 5. resoluitur affir- matue cum Rota.

Alternativa an possit gaudere Episcopus in suo turno, in Ecclesiis in quibus collatio est communis Episcopi, & Capituli, facta inter eos concordia de prouidendo alter- nis vicibus, c. 1. n. 717. p. 5. cum seq. resoluitur quæ affirmati- ue, cum Rota cuius decisio ampliat, a n. 710.

Alternativa concessa Episcopo prodest Capiti, ubi men- ses ordinarij inter Episcopum & Capit. sunt diuisi ex concordia etiam facta ante concessam alternatiuam, c. 1. n. 718. & 719. p. 5. Et quid si concordia non sit authorita- re Apostolica confirmata, n. 721.

Alternativa an possit gaudere Episcopus in Canonica, & Præbenda Penitentiariæ, & in qua electio persone est solius Episcopi, non obstante quod collatio Præbende sit communis Episcopi & Capituli, vel solius Capituli, c. 1. n. 729. cum seq. p. 5. resoluitur affirmatiue. Et quid in bene- ficio, cuius presentatio ad Episcopum, institutio vero ad alium spectat, n. 734.

Alternativa acceptatio an videatur renuntiari, per in- ductum obtemperandum ad conferendum in omnibus mensibus, cap. 1. num. 737. par. 5. resoluitur quod non, & quomodo ea amittatur, n. 738. ubi decisiones Rota ponuntur, & an sit necessaria declaratio, num. 743. & 748. cum seq. & quid debeat facere Episcopus, qui semel eam amittit, n. 751.

Alternatiuam an amittat Episcopus qui se introi- mit in prouisione beneficiorum reservatorum, propter ignorantiam reservationis, c. 1. a numero 752. p. 5. resoluitur cum distinctione. Et quid si ab initio habuit iustam causam ignorantie, sed postquam cer- tius

INDEX

tioratus est, mittit in possessionem ab eo prouisum, n. 756. & seq.

Alternatiua an amittat Episcopus qui se inuomit in prouisione beneficii linguis, c. 1. numero 760. p. 5. resoluunt quod non, nisi scienter se inuomitteret, numero 761.

Alternatiua, quomodo acceptetur, & de modo illius remissionis, c. 1. n. 762. p. 5.

Alternatiua Roma acceptata, an Episcopus possit ante habitam notitiam acceptationis valide prouidere in suis quatuor mensib. an vero statim illi cessent, & effectualiter incipiat gaudere alternatiua, c. 1. n. 762. cum seqq. part. 5.

Alternatiua non posse uti Episcopum, ante notitiam acceptationis, & receptam fidem aliqui curiales voluerunt, c. 1. n. 767. p. 5.

Alternatiua solum remouet obstaculum reservationis & licet Ordinarius ignoret eius acceptationem, certius tamen est de fundamento sua prouisionis, quod uidetur sufficere, c. 1. n. 768. p. 5.

Animarum cura subesse quando dicatur remissionis, c. 4. n. 43. p. 7.

Annexio prebende, scilicet, canonicalis facta dignitati personarum seu officio eiu dem Ecclesie, etsi videatur facta accessorie, tamen non fit per viam incorporationis, & suppressionis, sed ut duo beneficia obtineantur, & c. p. 12. c. 2. numero 57. Et ideo collatio prebende penitentiary spectat ad collationem illorum, ad quos antea spectabat, quamuis prouiso officio penitentiary, cui illa est annexa, ad solum Episcopum spectet, numero 58. Et ideo etiam non possunt due prebende simul teneri in eadem Ecclesia, etiam si una sit annexa dignitati, numero 59.

Annuus probationis debet esse continuus in era claustra, non interpolatus, nec priuilegium aliquod suffragatur, quia est sublatum, nec anno probationis renunciari potest, & habet locum, etiam in eo qui ex voto religionem ingreditur, & in professo in una transeunte ad aliam, etiam laxiorem: nec potest abbreviari, etiam in ingresso post matrimonium ratum, & c. ex S. Congreg. cap. 9. numero 7. part. 11.

Antiquum tempus, quod dicatur, vide verbo, tempus antiquum.

Appellatio suspensio non datur a sententia in iudicio executionis pensionis, c. 9. n. 570. p. 1. & quia clausula tunc ponantur in commissione appellationis traditur, n. 571. & seq.

Appellare non licet a Vicario generali ad Episcopum, c. 8. n. 28. part. 5. A foraneo tamen secus est, quia nec facit unum consistorium cum Episcopo, n. 29. nec potest esse delegatus Apostolicus.

Appellari potest a iudice Metropolitani Archiepiscopi Compostellani residente in ciuitate Salmantina, ad Archiepiscopum ex Rota, cap. 8. n. 30. part. 5. nec potest esse delegatus Apostolicus, n. 31.

Appellatio datur a liquidatione, seu taxatione excessus suspensio eius, c. 3. n. 132. p. 6. non tamen nisi semel, ut n. 13. & seq. & ea pendente, datur absolutio a censuris cum moderatione tamen de qua, a num. 135. cum sequentibus.

Appellanti obtinenti, an Auditor Rote, cui commissum est causa appellationis, possit conferre parochialem reservationem, c. 2. §. 1. n. 253.

Appellantis ius an expiret quando electus cedit, vel decedit ante factum examen coram iudice appellationis, c. 1. §. 1. n. 254. p. 9.

Appellatio Abulens. venit ciuitas & diocesis, & verbum clericus Abul. est aptum capere vtrumque c. 9. n. 27.

2 Tom.

p. 7. Et etiam appellatione diocesis in proposito venit ciuitas, n. 28. p. 16.

Appellatio, an & quando deriu a mala prouisione, seu dispositione parochialis, c. 2. §. 1. a n. 239. p. 9. resoluunt non dari appellationem a relatione examinatorum, nec ab eorum reprobatione, a mala tamen ordinarij electione dari appellationem. Et adducitur declaratio S. Congregationis, & resolutio.

Appellationem non dari a reprobatione examinatorum, ut dictum est, quod etiam de deuolutina intelligitur, solum procedit in beneficiis curatis, c. 2. §. 1. n. 242. p. 9. secus in simplicibus, in quibus licet presentari a quibusvis Ecclesiasticis personis non debeant institui, nisi prius fuerint ab ordinariis examinati, & idonei reperi, tamen a reprobatione examinatorum datur appellatio suspensio, non obstante, cap. 9. sess. 25. vers. ad hac Concilij Trident. n. 243. & seq. Imo etiam in parochialibus iuris patronatus laicorum datur appellatio presentatis, quando vnus solus est presentatus. Nec habet locum concursus a reprobatione examinatorum, sicut habenti gratiam in forma dignum n. 245.

Appellatio licet in parochialibus datur a mala ordinarij electione est solum ad effectum deuolutiuum, & non impedit, aut suspendit, quominus executioni demandetur, & prouisus pendente appellatione a parochialis non est amouendus, cap. 2. §. 1. n. 246. p. 9. etiam si contra eum sit lata sententia per iudicem appellationis a qua ipse appellauit: nam ista secunda sententia non est executionis demandanda pendente appellatione, qua habet vtrumque effectum, sicut etiam quando conceditur gratia per Papam de parochiali, & ad eam certus possessor, datur appellatio suspensio a sententia executoris, n. 247. Vbi quod procedit etiam quando examinatores sunt discordes, 248.

Appellationi a mala ordinarij electione quando sit locus, & an requiratur dolus Episcopi, c. 2. §. 1. n. 250. & 151. p. 9. ubi ponitur decis. Rot.

Appellatio tunc datur a mala ordinarij electione, quando alias seruata est forma Concilij, illa enim non seruata prouisio est nulla, & parochialis manet Papa reservata, c. 2. §. 1. n. 249. p. 9.

Apostata est plus quam hereticus, & sic idem dicendum est de eis quod de hereticis, & ipso iure amittunt beneficia, c. 10. §. 1. n. 147. p. 11. Licet alij apostata non sint ipso iure priuati beneficiis, n. 148. & de apostatis qui sint videndi, n. 149.

Archidiaconi iurisdiclio, que a iure ei data est, si effectus in Archiepiscopio ex Ecclesie consuetudine, ille Doctor esse deberet, & c. secundum Menoch. cap. 7. n. 42. p. 7. Archidiaconi qui oculi dicuntur Episcopi, debent esse in omnibus Ecclesiis ubi fieri poterit, Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, vel iure canonico ex decreto Concilij Trident. cap. 7. numero 36. part. 7. Nec sufficeret gradus iuris ciuilis, Medicine vel Artium, numero 37. Et intelligitur de Archidiaconis de quibus loquitur titulus de officio Archidiaconi, qui sunt caput capituli, & habent iurisdictionem, & ea munera exercent, qua de iure communis Archidiaconi exercent, & c. a n. 38. Et adducuntur declarationes S. Congregationis, p. 24.

Archiepiscopus, an habeat visitare prouinciam c. 3. a n. 21. p. 10.

Arclati occasione beneficij recepti, illi dicuntur qui obtinent aliquod beneficium, ratione cuius tenentur se promoueri facere, cap. 7. n. 96. p. 5.

Arclati occasione beneficij recipiendi qui dicantur, traditur, c. 7. n. 99. & 100. p. 5.

Arclatus occasione beneficij recepti, vel recipiendi

MM 3

non potest dici electus in concursu, ad beneficium Curatum cuius collatio facienda est à Papa, cap. 7. num. 101. p. 5.

Arctatus occasione beneficii recipiendi non dicitur is, cui aliquis vult resignare beneficium requirens actum ordinem, quod ille caret, c. 7. n. 102. p. 5.

Assassinus qui est priuatus ipso iure beneficiis, non facit fructus suos irrevocabilius ante sententiam, cap. 10. n. 54. part. 5. Nec occidentes Cardinalem qui beneficiis sunt ipso iure priuati, n. 55. Nec occidentes Episcopum, qui etiam sunt priuati beneficiis, quia in Ecclesia cui talis Episcopus praest, obtinet, n. 56. Nec in occidente Prælatus, vel combeneficiarius qui est priuatus ipso iure beneficiis, quod obtinet in ea Ecclesia, n. 57. & seq. ubi quod dictio prorsus importat ipso iure.

Assertioni iudicis non statuitur super causa, sine qua actum facere non potest, c. 4. n. 55. p. 11.

Assignatio & deputatio Praebendae pro Penitentiario, non impeditur per optionem post electionem factam, quamvis ante electionem recte possit optari, c. 4. nu. 129. part. 5. & concordantur Rota declarationes, numero 130. & 131.

Assumendus ad Episcopatum in primis debet esse Magister, Doctor, aut Licentius in Theologia, vel iure canonico, aut publicum alicuius Academiae testimonium habere, c. 7. n. 32.

Auditoratus, & Clericatus Camerae, quomodo vendantur, c. 2. n. 21. p. 1.

Augmentum ut enim potest fieri ex crescentibus facultatibus non obstante confirmatione Papae, ita & diminutio diminuit facultatibus, c. 1. n. 5. p. 12. Et idem videtur, etiam si in confirmatione sit clausula decreti irritantis si eae non obstante sit augmentum auctus facultatibus, secundum Felin. contra Abbat. de diminutione stante d. clausula aliter dicentem, qui tamen potest intelligi, ubi non euenit dicta diminutio, secundum eundem Felin. n. 6. & 7.

Authoritas Papa non requiritur in redemptione pensionis ex eo quod cedat in causam alimentorum, c. 5. n. 30. p. 5. n. 30. p. 1. sed ad excludendam Simoniam, n. 31. 33. & 34.

Author ex constitutione Py V. 58. existimat non prohiberi resignationem coram ordinario factam cum mutua intentione, ut certa persona beneficium conferatur, etiam sponte, aut designando etiam nutu, vel signo futuros successores, alias designatio erit nulla propter decretum irritans, c. 3. 2. §. n. 206. Et tamen beneficium tanquam vacans manebit reservatum Sedi Apostolicae, aut superioribus Ordinariis, n. 207. At admitteres tale resignationem incurrunt suspensionis poenam, num. 208. Si vero resignatio fieret cum intentione, & spe resignantis tantum, ut beneficium conferatur alteri, pro quo postea rogare intendit, non tamen ullo modo illum designando, non videtur esse contra dictam constitutionem, quae tamen videtur prohibere mutua intentionem, numero 209.

Autori non placet quod aliqui dicunt, quod excommunicatus in iure, qui fuisset in mora petende absolutionis, seu qui se absolvendum non curaret, fructus eo tempore perceptos non recuperabit, cap. 13. §. 1. a numero 123. p. 7. quod procedat in distributionibus, & fructibus qui residendo, & diuinis interessendo lucrifunt, & c. n. 123.

Authoritas Matthaei, & Marci, quos Deus coniunxit homo non separet, intelligitur de matrimonio consummato, cap. 10. n. 85. p. 7. In quo non potest Papa dispensare, nu. 86.

Authoritate propria capiens possessionem beneficii, vide de verba, beneficio an primum.

Axioma turpius eicitur, & c. referatur, numero 15. p. 7. 25.

Azonis opinio improbat, quod legatus potest omnia sine consensu patronorum clericorum, vel laicorum ex praescriptione, consuetudine, aut privilegio, cap. 2. §. 2. n. 211.

Beneficium in genere quid sit iraditur, cap. 1. numero 1. 2. & 3. deque varia acceptione beneficii, numero 4. part. 1.

Beneficii appellatione de iure Canonico intelligitur beneficium Ecclesiasticum, c. 1. nu. 5. p. 1. & per antonomasiam, n. 6.

Beneficium ab aliquibus Sacerdotum dicitur, sed non est relinquendum verbum beneficium usuratum, c. 1. n. 7. part. 1.

Beneficium dicitur etiam Praebenda, & quomodo accipitur Praebenda, c. 1. n. 8. & 9. p. 1. & de origine beneficiorum remissum, n. 10.

Beneficii Ecclesiastici variae definitiones traduntur, c. 2. n. 1. p. 12.

Beneficium est ius percipiendi fructus ex bonis dedicatis clerico, propter diuinum officium competens, c. 2. n. 2. & 3. p. 1.

Loco verbi (clerici) melius esset ponere, persona Ecclesiastica, & addere, (vel obsequium) vel desinito comprehendat Praeceptorias, c. 2. n. 4. p. 1.

Beneficium est ius spirituale, c. 2. n. 5. p. 1. non principaliter, sed annexum, n. 6 & 7.

Beneficium non potest à laico, sine privilegio Apostolico teneri, c. 2. n. 18. p. 1. quo casu beneficium sit quid seculari, & laicum, n. 29.

Beneficium non potest à laico conferri, c. 2. n. 32. p. 1. nisi ex privilegio Apostolico, n. 33.

Beneficium datur propter officium, quod in laudibus diuinis consistit, c. 2. n. 60. p. 1.

Beneficium quomodo cognoscatur, c. 2. n. 61. p. 1. & ibi resolutiones Rota, à n. 62.

Beneficii essentia non est esse perpetuum, c. 2. n. 66. p. 1. limita saltem aptitudine, n. 79.

Beneficia manualia sunt vere beneficia, & ut talibus in eis committitur Simonia, c. 2. n. 77. p. 1. licet aliqui contra teneant, n. 78.

Beneficii manualis, & ad nutum amouibilis, facienda est mentio in imperatione secundi, cap. 2. numero 80. part. 1.

Beneficium dimisso, non tenetur quis ad solutionem pensionis, nec ad cautionem Banchariam promissam, etiam si ei consenserit, & se obligauerit in forma camerae, & c. iuramento, c. 5. n. 178. p. 1. & cessat obligatio fideiussorum, n. 181. & etiam si resignatio sit nulla, & resignarius possidet, num. 182. & resolutiones Rota traduntur, n. 179. & 180.

Beneficium habens pensionem grauatam non inuatur beneficium cap. Odoardus quo ad pensionem, c. 5. num. 237. part. 1.

Beneficii variae diuisiones traduntur, c. 9. n. 1. 2. & 3. p. 1. & n. 11. 14. & 36.

Beneficium habens curam fori exterioris dicitur Curatum, c. 6. n. 7. p. 1.

Beneficium in dubio non censetur Curatum sed simplex, & qui dicitur curatum debet probare, cap. 6. num. 8. part. 1.

Beneficia triplicia dicuntur, Dignitates, Personatus, & Officia, ca. 9. n. 9. p. 1. & quae illa sint, & in quo differant, n. 20.

Bene

INDEX.

Beneficia censentur secularia, nisi contrarium probe-
tur, c. 6. n. 12. p. 1.
Beneficia regularia que sunt, c. 6. n. 13. p. 1.
Beneficia que providentur per electionem, que non e-
gent confirmatione superioris, non sunt electiva, sed po-
tius collativa, & dicuntur mixta, quia conferuntur e-
ligendo, c. 6. n. 23. cum seqq. p. 1.
Beneficia electiva adeo sunt speciali nota digna, ut
non veniant in mandatis de providendo, non facta men-
tione de electione, etiam si nullus modus exprimitur, sed
simpliciter mandetur provideri, c. 6. n. 27. p. 1. contrarium
traditur, n. 28. & 29.
Beneficia appellatione large sumpto vocabulo, omnia
comprehenduntur beneficia, c. 6. n. 37. & 39. p. 1. non
improprie, sed proprie quia beneficium est genus, nume-
ro 38.
Beneficia appellatione in materia stricta, ut in literis,
non veniunt omnia, nec curata, & Dignitates, c. 6. n. 49.
p. 1. ex defectu intentionis concedentis, n. 50. nec Preben-
da Canonialis, n. 51. & 52.
Beneficiorum quorumcumque appellatione in mate-
ria restringibili, an comprehendantur Canonici, &
Dignitates, cap. 6. n. 52. part. 1. & Decius, & Staphi-
leus declarantur, num. 54. & 55. & quid de stilo Curia,
num. 56.
Beneficium a iure prolatum, etiam in materia stricta
comprehendit omnia beneficia, c. 6. n. 74. p. 1. & alio
traditur, n. 75.
Beneficium servit de titulo quoad ordines ad quos (pre-
sertim sacros) non potest quis promoveri sine titulo, c. 5. n.
1. part. 2.
Beneficium habens etiam curatum non sufficiens, non
potest ad eius titulum sacris initiari, cap. 5. n. 121. part.
2. & quid ante Concil. observaretur traditur, num. 112.
123. & 124. & amplia etiam si cum eo, & pisanctis habe-
ret honestum vicium, & etiam si Episcopus promittat se
suppleturum, n. 125. & 126.
Beneficium ad cuius titulum quis fuit sacris ordina-
tus non potest renunciari, nisi facta mentione, quod ad
illius titulum fuit ordinatus, & consilio quod aliunde
vivere possit, c. 5. n. 191. & seq. p. 2. & amplia, ut num. 193.
& 194.
Beneficium per cuius affectationem vacat illud, ad cui-
us titulum fuit quis ordinatus, non potest dici subrogatus
loco illius, c. 5. n. 211. p. 2.
Quod dicitur de beneficio & patrimonio ad cuius ti-
tulum quis est ordinatus, procedit etiam in beneficio, &
patrimonio subrogato loco illius ibid. n. 210.
Beneficium quodlibet, obligat saltem ad recitandum
Horas, cum deitur propter officium, c. 1. n. 1. p. 3. etiam si sit
tenue, n. 38. 39. & 40. & non recitantes etiam intra sex
menses peccant mortaliter, & post sex menses, non faci-
unt fructus suos, pro rata omissionis officij & temporis,
num. 2.
Beneficium nullo omnino habens reditus non obligat
ad Horas, cap. 1. n. 4. p. 3. & amplia ut nu. 42. 43.
44. & 45.
Beneficij titulum tantum habens, reservatis alijs om-
nibus fructibus, an teneatur recitare? c. 1. n. 46. usque ad
n. 59. p. 3.
Beneficia aliquo sunt que requirunt ordinem Sacer-
dotij, Diaconatus, aut Subdiaconatus, c. 4. n. 1. p. 3. & ob-
tinentes ea, tenentur infra annum ordines suscipere re-
sistito, n. 2. & Parochus id non faciens, est parochia-
li ipso iure privatus, n. 3. quia privatio obligat in conscien-
tia, n. 5. limita, ut n. 6. & 7. & 9. ubi traditur declaratio
congregationis, & n. 8. & vide infra verbo Parochus, &
ales non habent vocem in Cap. n. 12. & dimidium par-

tem distributionum perdunt, & post monitionem possunt
beneficiis privari, n. 16. nisi careant astate requisita, nu-
mer. 17.
Beneficia variis modis providentur, & acquiruntur,
c. 1. n. 1. & 2. p. 4.
Beneficium vacat per mortem impetrantis qui signa-
ta supplicatione decessit, & non ut prius, cap. 2. n. 14.
part. 4.
Beneficium non vacare per obitum, seu resignationem,
habentis solam supplicationem signatam etiam in forma
gratiosa, sed ut prius, tenet Cancellaria & Camera cui
erit standum, cap. 2. n. 18. part. 4. & dubium refertur,
num. 19.
Beneficium vacat ante acceptationem collatarij, licet
non libere, & illo moriente ante acceptationem vacat ut
prius, c. 3. n. 41. p. 4. & decisio Rota, n. 42.
Beneficium aliquando conceditur non in titulum, sed
in commendam, & quando dicatur cecedi in titulum, c.
4. n. 1. p. 4.
Beneficium conceditur in commendam, cum datur a-
licui in custodiam, & administrationem, cap. 4. numer. 6.
part. 4.
Beneficium, seu Prioratus, datus in commendam per-
petuam non requirit professionem, c. 4. n. 27. p. 4. nec ad
id cogi potest illud habens, n. 28.
Beneficium an vacet per obitum commendatarij, &
an per commendam expiret reservatio, c. 4. n. 60. cum
seq. p. 4. & amplia, ut n. 73.
Beneficium manet affectum per commendam factam
a Papa sine ad vitam sine ad tempus, quamvis apud Gal-
los id non servetur, cap. 4. numer. 68. 69. & 70. part.
4.
Beneficia reservata, seu quocumque modo affecta non cadunt
sub spectativa, c. 4. n. 71. & 72. p. 4.
Beneficiorum libera, & plena dispositio pertinet pri-
mo, & principaliter ad Papam, capit. 1. numero primo
p. 5.
Beneficia sunt instituta de iure positivo, & quod sine
titulus perpetuus, est de iure positivo Canonico, c. 1. n. 3. p.
5. limita, ut n. 4.
Beneficia affecta per appositionem manus Papae, an
dicantur specialiter reservata, c. 1. n. sexagesimo secundo
p. 5.
Beneficia in curia vacantia specialius ceteris sunt
affecta Papae, c. 1. n. 72. p. 5. & quando dicantur apud sedem
vacare, n. 73. & 74.
Beneficia hereticorum vacant in partibus, ubi fuit com-
missum delictum, & non in curia ubi sententia lata fuit
capit. 1. numero octuagesimo p. 5. quae hodie sunt reserva-
ta, n. 81.
Beneficia habentium domicilium in Romana Curia
non comprehenduntur in hac reservatione nisi curiales
sint c. 1. n. 83. p. 5. Et quid de beneficiis officialium & Ca-
pellanorum Papae, & aliorum, numero octuagesimo quat-
to.
Beneficia vacantia ob non publicationem, non vacant
in curia, nisi resignatio sit facta coram Papa, cap. 1. nu-
mero 90. p. 5. & narrans resignationem non publicatam,
& beneficium adhuc per resignationem vacare, narrat
verum, numero nonagesimo primo licet Rota teneat
contra.
Beneficia vacantia in curia, si Papa non confere infra
mensem a die vacationis, Ordinarij possunt illa conferre,
ex cap. statum de praeben. in 6. c. 1. n. 96. p. 5. limita, ut
ut num. 97.
Beneficia vacantia post renuntiationem Episcopatus,
Papa admissam, vel post translationem ad alium Epi-
scopatum, etiam antequam Episcopus habeat notitiam

*Sunt reservata, quamvis Episcopatum possit administra-
re, c. 1. n. 245. part. 5. quod limita, ut n. 146. Cessatque
dubium, quod fuit in Rota agitatum, numer. 247. &
respondetur quibusdam decisionibus Rota, n. 250. cum
segg.*

*Beneficia vacantia per obitum alicuius, cuius mors i-
gnoratur quo die, & mense fuerit, an censeantur vacare
in mense Apostolico, an in Ordinario, & an Ordinarius
possit illud conferre, c. 1. n. 527. p. 5. cum segg. ubi late re-
soluitur.*

*Beneficia vacantia in mense Ordinario, non sunt re-
servata, ex eo quod vacatio duret, ac iniret in mense re-
servatum, quia regula solum reservat Beneficia de no-
uo vacatura, in mensib. Apostolicis, secus ac in regula
secunda reservatoria beneficiorum vacantium sede E-
piscopali vacante, c. 1. n. 536. p. 5.*

*Beneficia vacantia, sede Apostolica vacante in men-
se alias Apostolico, non reservantur per superuenientem
regulam mensium, c. 1. n. 537. p. 5.*

*Beneficia vacantia in Romana curia non includun-
tur in reservatione huius regulae, in qua tamen includun-
tur alia beneficia reservata contra Gonzalez, c. 1. n. 540.
p. 5. quamvis quo ad expressionem mensis vacationis,
non habeat locum regula in beneficiis alias reservatis, n.
541. p. 5.*

*Beneficia litigiosa non sunt reservata contra aliquos,
cap. 1. num. 133. cum segg. part. 5. & ponuntur decisiones
Rota.*

*Beneficium non manet affectum per Breve de capien-
da possessione nomine camerae, etiam si possessio sit capta
eius nomine, & prout decedat antequam illi possessio
sit cessa, c. 1. n. 173. p. 5.*

*Beneficia familiarium Papae reservantur per ter-
tiam partem regulae, & qui de ea tractent, c. 1. n. 273. &
274. p. 5. remissive.*

*Beneficia Collectorum, & Subcollectorum camerae A-
postolicae reservantur, cap. 1. n. 344. p. 5. Et an requi-
ratur eius exercitium ut sint reservata, dicitur quod
non, n. 345. & decisio Rota, n. 346. Sola enim deputatio
sufficit etiam ante notitiam, n. 147. quamvis alij contra,
n. 350. & explicantur verba regulae, n. 351. & etiam si
ante officium illa obtinuerint, n. 352. Quamquam Ma-
dosius contrarij, n. 353. & ibi de interpretatione verbi obti-
nere, n. 354. & seq.*

*Beneficia Subcollectoris particularis in una Civitate
sunt reservata, etiam stante Subcollectore generali in u-
na Provincia, c. 1. n. 357. p. 5. & amplia, ut n. 358. Limi-
ta in Subcollectore particulari deputato, ab alio Subcol-
lectore particulari, etiam ex facultate data a Papa, ut n.
373. essent tamen reservata beneficia primi Subcollectoris
& Collectore deputati, num. 374. Et quid si unus Subcol-
lector esset in civitate & alius in Diocesi, n. 375. dic quod
non, etiam si esset Diocesis valde lata.*

*Beneficium Subcollectoris a Collectore generali, depu-
tati, qui tempore deputationis erat excommunicatus, &
publicatus, exercuerat tamen officium, est reservatum, c.
1. n. 381. p. 5. limita, ut n. 382.*

*Beneficium impetranti ut reservatum, ratione Subcol-
lectoris, sufficit illam probare, nec tenetur probare quod
erat unum, sed adversario incumbit onus probandi plu-
ralitatem, c. 1. n. 356. p. 5.*

*Beneficia illius qui uni tantum negotio est impositus,
non sunt reservata, & ibi ratio traditur, cap. 1. num. 383.
part. 5.*

*Beneficia regularia perpetua comprehenderentur in
regula, etiam si de regularibus expressa mentio non fieret,
c. 1. n. 512. p. 5. quia beneficiorum appellatione etiam regu-
laria veniunt.*

*Beneficia regularia Ordinum militarium, etiam mi-
nora, non comprehenduntur in hac reservatione, cap. 1.
num. 513. part. 5. contra Gonzalez. comprehenduntur
tamen beneficia, etiam tenuissima in hac reservatione,
num. 514.*

*Beneficia Patrimonialia, an comprehendantur in re-
servatione remissive, c. 1. n. 515. part. 5. & an Canonica-
tus Doctoralis, & Magistratus, n. 516. & quod in benefi-
ciis Ecclesiae non numerata, num. 517.*

*Beneficia unica siue monocularia comprehenduntur
sub reservatione, etiam si sint Dignitates maiores, &
principales, c. 1. n. 518. p. 5. Et beneficia postea creata, nu-
519. limita, ut n. 520. & amplia, ut n. 521.*

*Beneficia iuris patronatus Ecclesiastici, in hac reser-
vatione comprehenduntur, nam etiam non facta parti-
culari expressione in reservationibus, comprehenduntur,
nec in gratia beneficii est necessaria mentio patronatus
Ecclesiastici, c. 1. n. 551. p. 5.*

*Beneficia iuris patronatus Ecclesiastici, licet recepti
sit comprehendendi in reservationibus, tamen in Hispania ni-
servantur, & an id defendi possit, c. 1. n. 557. p. 5. & resol-
uitur negative, n. 558. & quid si beneficia debua sincer-
is personis, aut certo generi personarum, n. 559. cui seq-
usque ad n. 566.*

*Beneficia iuris patronatus laicorum, non comprehen-
duntur in reservationibus etiam in corpore iuris clau-
sis, nec legatus potest illa conferre, imo in gratia eorum
necessaria est mentio & derogatio iuris patronatus, c. 1.
n. 571. p. 5. nec verba regulae comprehendunt presentatio-
nem laicorum, sed clericorum, n. 572. declara ut n. 573.
& seq. Etiam si spectet ad Duces, & Principes, nisi sit re-
gnum, n. 575. & ad excludendam reservationem rati-
onem patronatus oportet docere de iure patronatus ex funda-
tione, n. 576. & quid si ostendatur per immemoriale, n.
577. & 578. & quid si sint veri patroni, sed non sint in quasi
possessione presentandi, sed alij, n. 579. & limita, ut n.
580. & seq.*

*Beneficia iuris patronatus mixti non comprehenduntur
sub reservationibus nec a Legato conferri possunt, nec va-
leret promissio Papae, non facta mentione de eo, c. 1. n. 581.
part. 5.*

*Beneficia in quocumque mense resignata in manibus
Ordinarii, non sunt reservata, per hanc regulam, & re-
probatur Gonzalez, c. 1. n. 542. p. 5.*

*Beneficia possunt permitti in quolibet mense anni ca-
ram Ordinario, cum vacant per resignationem, c. 1. nu-
mer. 543. p. 5. & regula excipit resignationem expressam
non vero tacitam, quae ipso iure fieri intelligitur, nu-
mer. 544.*

*Beneficia ad collationem unius tantum pertinentia,
comprehenduntur in verbis regulae, ibi quorumcumque
collatorum, quia pluralitas resolvitur in singulari aetate,
c. 1. n. 618. p. 5. Etiam collatorum ex privilegio, n. 619. &
tam ordinarios, quam extraordinarios, numer. 620. &
alios, num. 621.*

*Beneficia tunc per reservationem ante vacationem
sunt affecta, cum reservatio facta est absolute & pure, &
de beneficiis certis, seu certarum personarum, seu ratio-
ne qualitatis beneficii, seu personae, c. 1. n. 788. p. 5. Secus
si alias, n. 789. ubi refertur Gonzalez. Et quid sit at-
tendendum ad inducendam reservationem, n. 790. quae o-
mnia sunt approbata per Rotam, cuius decisio traditur,
n. 791.*

*Beneficia simplicia, quae parochialem habent anne-
xam accessorie, non censentur curata, sed simplicia, c. 3.
n. 122. & 123. p. 5. & sic a Nuncio possunt provideri, nisi
annexio esset aequae principalis, n. 124.*

*Beneficia simplicia quae ex constitutione, vel ex cōue-
tudinibus*

INDEX

judine Ecclesie habent onus gerenda vices curati in sede illius vacante, non sunt curati, & ideo poterunt a Nuncio provideri, cap. 3. nu. 125. p. 5. Limita in simplicibus que habent onus perpetuum administrandi Sacramenta, n. 126. & 127.

Beneficia qua curam animarum habent annexam, etiam si per plures administrantur videntur curata, & obligant ad residentiam, c. 3. n. 128. p. 5.

In Beneficiis reservatis, possidens Beneficium, etiam cum bona fide, & ex provisione Ordinarii, non facit fructus suos, sed contrarium fit condemnatio fructuum a die intrusionis, c. 5. n. 124. p. 5. Quamvis alias a die mortis fieri soleat, n. 25. etiam in spolio, nisi sit violentum, aut attentatum, n. 26. quod procedi non solum in reservatione clausa in corpore iuris, sed & in aliis, etiam non data scientia in provisione, n. 27. cum seqq.

Beneficia cum de iure presumantur libera, ex unica presentatione non adquiruntur quasi possessio presentandi, ad hunc effectum, quia bona fides non presumitur nisi probeatur fama iuris patronatus, c. 5. a numer. 95. p. 5.

Beneficii utilitas, in fori etiam privilegio consistit, c. 2. n. 1. p. 2.

Beneficia alia sunt secularia, scil. secularibus addita, qualia censenda sunt omnia, nisi contrarium probetur: alia regularia, quia ex fundatione, vel consuetudine, & c. religiosi sunt addita: & tum indecorum sit, & rationi non congruat, homines disparis professionis, vel habitus Ecclesie frascere, & c. secularia secularibus, & regularia regularibus conferri debent, c. 10. numero 1. p. 7.

Beneficia alia sunt, qua non nisi actu presbyteris, vel alium ordinem habentibus providi possunt ex fundatione, consuetudine, statuto, vel privilegio, c. 1. n. 57. p. 7. Et quando institutio, vel statutum dicit, quod beneficium non conferatur, nisi presbytero, vel quod conferatur presbytero: & capellania in quarum fundatione dicitur, quod presbyter sacerdos, vel quod presbyter capellanus, seu clericus qui missam celebret, vel alia verba respicientia tempus seu actum presentationis, & tunc presentatus tempore presentationis debet esse sacerdos actu, & c. n. 58.

Et idem quando fundator, vel statutum dixerit, quod premissus de cappellania sit capellanus, vel sacerdos, aut quod sit sacerdos, vel capellanus, n. 59. & 60.

Beneficia aliqua sunt sacerdotalia, qua requirunt de iure, consuetudine, statuto, privilegio, vel fundatione, quod ea obtinentes in presbyteros ordinentur, alia diaconalia, & alia subdiaconalia similiter, c. 1. n. 40. p. 7. Et tunc dicitur annexus ordo aputudine, & attento tempore prosecutionis, n. 41.

Beneficia amittuntur per matrimonium, etiam si eo non consummato, & c. religionem ingrediatur, & sic matrimonium dissolveretur, c. 8. n. 3. p. 11.

Beneficia an vacent durante tempore dispensationis, si eum promotio esset dispensatum quod non teneretur consecrari intra annum, resolvitur non vacare, etiam si dispensatio esset ad instantiam patris, contra aliquos, c. 6. n. 14. & 15. p. 11. Et idem in prorogatione temporis dati ad se consecrandum, quia in effectu idem est & eadem ratio, num. 26.

Beneficia commendatoriorum ordinis D. Jacobi, & similium, aliis alterius professionis nullatenus conferri poterunt, nec etiam commendatarii ipsi ad beneficia secularia admitti poterunt, c. 10. n. 9. p. 7.

Beneficia conferentes habentibus defectum scientie competentis, seu alias indignis, non solum peccant mortaliter, sicut etiam indignis acceptans, sed etiam te-

nentur Ecclesie de damno, & interesse, c. 7. n. 24. & 25. p. 7. Ea tenentur restituere fructus, & redditus, quos indigne, quotannis percipit ex beneficio indigne, n. 26. Licet non sit indistincte verum, quod aliqui dicunt, quod collatio facta in digno est nulla in viroque foro, n. 27.

Beneficia cum sint aliqua, qua ex fundatione, vel alias sunt debita certis personis, seu certo generi personarum, illis & non aliis sunt conferenda, unde eorum collatio dicitur necessaria, c. 15. n. 1. p. 7. Et cum debent conferri filiis patrimonialibus, vel clericis eiusdem Ecclesie, vel cum ad capellaniam vocantur consanguinei fundatoris, n. 2.

Beneficia duo curata quamvis possit quis tenere, quando unum venit per annexionem: tamen in eadem Ecclesia non potest quis habere duas prebendas, etiam si altera sit annexa dignitati, c. 5. §. 2. n. 187. p. 11. Unde dispensatus ad duo sub eodem titulo non poterit illa obtinere, si alteri sit annexa capellania, vel aliud beneficium in eadem Ecclesia, nisi hoc quoque in dispensatione fuerit expressum, secundum Rebuffum, numero 188.

Nec potest quis sine dispensatione retinere beneficium simplex Ecclesie prima, secundum Nauarr. nu. 189. & dicunt DD. quod iura magis abhorrent pluralitatem duarum prebendarum, seu duorum beneficiorum simplicium sub eodem titulo, quam duorum curatorum, n. 190. Et dua prebenda sunt magis incompatibiles sub eodem titulo, etiam si altera sit annexa, quam dignitas cum parochiali annexa prebenda in Ecclesia cathedrali, secundum Gomez, num. 191.

Beneficia duo difformia, & dissimilia sub eodem titulo, an sint incompatibilia, ut dignitas, & canonicatus, curatum, & simplex, canonicatus, & capellania, c. 5. §. 2. nu. 230. usque ad n. 237. p. 11.

Beneficia duo difformia sub eodem titulo, quod sint incompatibilia tenet S. Congregatio Concilii, ut in declarationibus positis, c. 5. §. 2. n. 243. p. 11. Et sic consequenter dicendum est primum ipso iure vacare per assecutionem alterius, ex Concilio n. 244. potest tamen ex consuetudine teneri dignitas cum canonicatu in eadem Ecclesia, cui non est per Concilium derogatum, ex eadem S. Congreg. ut in declarationibus positis a n. 245. Nec huiusmodi consuetudo est periculosa, sed rationalis, contra Oiedam, num. 248.

Beneficia duo diversarum diocesum, & alias ad diversos collatores spectantia, si essent unita aequae principaliter, in provisione illorum requiritur consensus utriusque, c. 2. n. 47. p. 12. Sicut in Ecclesiis Cathedralibus, seu collegiatis sic unitis, quamvis canonici unius non sine canonici alterius, electio deberet fieri ab omnibus communiter, & ab utroque collegio simul, n. 48. quamvis in provisione beneficij, cui alterum alterius diocesis est unitum accessorie, sufficiat consensus Episcopi beneficij principalis, n. 49. & sic si unum monasterium unitur alteri, Episcopus principalis habebit confirmare Abbatem, secundum Ioann. de Lignano contra Pet. de Perusio, cuius opinio solum procedet, quando unio est aequae principaliter, contra Catalupum, a n. 50.

Beneficia duo etiam simplicia, certum est non posse simul teneri, si ambo requirunt personalem residentiam incompatibilem, c. 5. §. 3. n. 261. p. 11. an ordine, sed non in impressione.

Beneficia duo habens unita aequae principaliter requirunt alias residentiam personalem debet in digniori residere, & alias ubi commodius, & utilius esse videbitur: at in equalitate, in quo maluerit, cap. 2. num. 45. fol. 294. part. 12.

Beneficia duo simplicia uniformia, seu similia, ac dua

INDEX.

dignitates, personarum, prebende, portiones, canonicatus, prebende, portiones, canonicatus, seu officia sub eodem recto, sunt incompatibilia, adeo ut per affectionem secundam vacet primus ipso iure, etiam de iure antiquo, c. 5. §. 2. numero 182. p. 11. Nec valet statutum Episcopi in contrarium, numero 183. nec etiam consuetudo contraria etiam immemorialis, numero 184. nec Episcopus potest dispensare, numero 185. & improbatur dictum Zerole, numero 186.

Beneficia duo simplicia personalem residentiam non requirunt, certum est posse quem obtinere, quando alterum eorum non est sufficiens ad congruam sustentationem, capite quinto, paragrapho tertio numero 292. part. 11.

Beneficia duo si quis habeat, quorum quodlibet de per se non est sufficiens, & postea aliquod eorum contingit fieri sufficiens, an possit adhuc illa simul retinere stante decreto Concilii Tridentini, sess. 24. ca. 17. Resolvitur non posse, sed debere unum ex eis dimittere, cap. 5. paragrapho tertio numero 319. part. 11.

Beneficia duo, vel tria habenti, qua non sufficiunt ad congruam, an possit aliud, vel alia beneficia, usque ad congruam conferri ad effectum retentionis, cap. 5. §. 3. num. 305. pag. 11. Et certum est ante Concilium licuisse plura beneficia alias non incompatibilia, etiam ultra duo tenere usque ad congruam numero. 306. Sed stante Concilio id non licet, ut contra Nauarr. & alios & Rotam tenet S. Congregatio in declarationibus adductis a numero 307.

Beneficia extinguuntur, etiam quando auctoritate Papae, vel Episcopi, vel alio modo Ecclesie destruntur vana cum redditibus, c. 1. m. 14. p. 12.

Beneficia mortui non resignata, cum per ingressum religionis ante possessionem non vacent, an interim lucratur fructus, c. 9. n. 27. p. 11. Resolvitur quod in beneficiis habentibus fructus in absentia mortui interim eos lucrabitur, nec debet eis privari, sine postea exeat sine profectatur n. 29. & si est curatum, debet obtinere licentiam ordinarii in scriptis, & si nollet eam dare, esset recurrendum ad superiorem, n. 30. in beneficiis vero non habentibus fructus in absentia, ut canonicatibus, & prebendis, quorum fructus residendo lucrifaciunt, non lucrabitur, cum non resideat, n. 31.

Beneficia omnia possunt libere permutari, cap. 7. nu. 1. p. 11. Non solum habita in titulum, sed etiam in commendam, n. 12. sed cum beneficia commendata sint affecla, non potest eorum permutatio fieri, nisi coram Papa, n. 13.

Beneficia omnia promota ad Abbatiam vacant adepti possessione pacifica ipsius, vel si per eum steterit, etiam si non fuerit benedictus, c. 7. n. 1. p. 11. Pro quo allegatur ca. presbyteros 16. q. 1. & facit regula Cancellariae 25. num. 2. quod procedit tam in Abbatibus regularibus, quam secularibus, n. 3. intelligendo de Abbatibus secularibus, quando Abbas in Ecclesia collegiata, habet generalem, & omnimodam, & quasi Episcopalem iurisdictionem, ita ut dici possit spūs, & pastor: secus in aliis Abbatibus secularibus n. 4. procedit etiam in prioribus, seu prioratibus, qui habet locum Abbatis, & est principalis prelatura in Ecclesia regulari, seu collegiata, & in effectu est eadem dignitas, ac Abbatia, & idem si vocaretur alio nomine, n. 5.

Beneficia plura obtinens ex dispensatione Papae, sine causa tamen rationabili, an sit tutus in foro conscientie remissive, c. 5. §. 3. n. 378. p. 11.

Beneficia plura retinemur hodie non solum ex provisione manu Sanctissimi signata, sed etiam ex provisione signata per concessum manu Cardinalis, vel alterius

qui non possunt dici dispensare contra Concilium, capite 5. §. 3. numero 329. p. 11. Et refertur, quod circa hoc ait Zechus, n. 330. & quod successit Roma de imperationibus, qua fieri predebantur, & c. decretum Concilii, & declarationes S. Congregationis, n. 331. Vnde videtur probabilem opinionem Innocentii, quam consuetudo antiquissima probavit, etiam hodie posse procedere, & c. n. 332.

Beneficia plura simplicia residentiam non requirunt, an sint incompatibilia, & non possint retineri, quando alterum eorum est sufficiens, ca. 5. §. 3. num. 263. p. 11. Et prima sententia Innocentii, & aliorum est, posse teneri, quam servat consuetudo, quam Papa scit, & tolerat, & c. n. 264. Contraria sententia est glossa, Abbatis, & aliorum, & communem observantiam, & consuetudinem contrariam non valere a n. 268. Quomodo procedant dictae opiniones ante, & post Concilium Tridentinum, usque ad n. 280.

Beneficia priora, qua per adeptionem posteriorum vacant virtute capituli de multa, non reservantur per Extravagantes, excohibilis, vers. qua vero de prebendis, sed solum posteriora, qua propter debitam retentionem priorum vacant virtute dictae Extravagantis, c. 5. n. 45. p. 11. Quidquid dicant alij relati a n. 46. iuxta qua est accipienda reservatio regulae 1. Cancellariae, in qua reservantur beneficia, qua per constitutionem, excohibilis, vacant, vel vacare contingerit, nu. 49. Beneficia tamen priora, qua tempore illius constitutionis quis retinebat de facto sine dispensatione, comprehenduntur in dicta reservatione, numer. 50.

Beneficia priora licet per Episcopatum vacent, per adeptionem tamen dignitatum, vel beneficiorum non vacat Episcopatus, vel Abbatia, c. 6. n. 43. p. 11.

Beneficia promota in Episcopum quando vacare cessantur, controversia est, & resolvitur de iure non vacare, nisi post adeptam possessionem pacificam, & consecrationem, seu huius loco lapsum trimestris ad consecrationem dati, c. 4. n. 5. p. 11. In Curia tamen beneficia electi in Episcopum consecrati in Curia, statim conferuntur, etiam ante adeptam possessionem, secundum glossam, & alios, n. 6. Alij vero dicunt, quod de stylo, & consuetudine Curiae beneficia promota statim vacant per promotionem, statimque, ut vacantia per Papam conferuntur, n. 7. Declarando tamen, quod licet statim conferantur, tamen collatio non debeat habere effectum, & beneficia vacare, & effectualiter vacare non cessantur, nisi saltem adepti possessione vel per eam stant, secundum Abbatem, & alios, n. 8. Rota tamen, & alij interpretantur istud de stylo Curiae procedere, quando in promotione Papa decrevit beneficia vacare, alias statim iuris communis dispositioni, & ab eo regulari stylo Curiae, n. 9. & tunc non intrabit dicta declaratio Abbatis, sed decernente Papa beneficia statim vacare, vacabunt vere, & effectualiter statim, & prout de eis poterit possessionem capere, etiam ante adeptam a promotore possessionem Episcopatus, quamvis si non posset postea ea capere, posset & redire ad sua beneficia, etiam sine nova collatione, n. 10.

Beneficia promota in Episcopum vacant sine controversia, c. 6. n. 1. p. 11. Vacant quoque omnia beneficia, n. 2. tituli simplicia, n. 3. ac etiam pensiones n. 4.

Beneficia promotorum ad Episcopatum in terris infidelium existentes, seu titulares, non vacant, ca. 6. num. 24. part. 11.

Beneficia quando dicantur sub eodem recto, seu in eadem Ecclesia, an si unum sit in Ecclesia, & aliud in cappella claustralis, aut cimiterio, vel ambitu eiusdem Ecclesiae, cessantur esse sub eodem recto, & in eadem Ecclesia, c. 5. §. 2. n. 258. p. 11. Resolvitur, quod beneficium si-

INDEX.

rum in capella, clauſtro, cœmeterio, ſeu ambitu contiguus Eccleſia, cenſetur eſſe in eadem Eccleſia: ſi vero non eſſent Eccleſia contigua, ſed extra ſeptā illius, beneficium ibi ſuum non cenſeretur eſſe in Eccleſia principali, n. 259.

Beneficia quando ſunt annexa inuicem æque principali, cuiuslibet qualitas, & natura eſt attendenda, & ſi ſic alterum illorum eſſet curatū, vel incompabile, impediret aſſecutionem alterius ſimilis ſine diſpenſatione, alias per aſſecutionem alterius incompatibilis vacaret vtrumque annexum c. 2. n. 41. p. 12. Quamuis ipſa beneficia alius incompatibilia inuicem vnta, non ſunt incompatibilia inter ſe ratione vntionis, n. 42. vbi adducitur declaratio S. Congregationis.

Beneficia quæ dicuntur vicaria, quæ tamen ſunt beneficia de iure ſe, & vicaria erecta in Eccleſiis vntis, abdicando ab illis curam, & transferendo in vicarias comprehenduntur certe ſub reſervationibus, c. 2. §. 2. n. 319. p. 9. Et qui ſunt videndi de vicariis parochialium vntiarum, n. 320. fol. 150.

Beneficia quæ permittuntur, quando ſunt in diuerſis diſceſibus, quid faciendum, remittitur ad gloſſam in c. 1. de rerum permitt. li. 6. verbo collationem, & ibi DD. c. 4. n. 65. part. 1. Et ſententia gloſſa eſt communiter approbata, quam ſequuntur relati, n. 66.

Beneficia quæ promoti obtinent tempore promotionis, ſunt Papa reſeruata per Extraneam ad regimen, ſue tunc, ſue poſtea quomodocumque vacent, c. 6. n. 50. p. 11. Et quamuis Extraneus ſit temporalis, tamen omnes SS. Pontifices eam renouant in prima regula Cancellaria n. 31. & ponitur decifio Rota, n. 32. & quod in ea dicuntur beneficia promoti vacare in Curia, & ut ſic eſſe reſeruata intelligitur quando in promotione Papa decernit ea vacare, n. 33.

Beneficia regularia in titulum regularibus profeſſis prouideri conſueſta Concilio Trid. decretum eſt, ut religioſis tantum illius ordinis, & non aliis conferantur, c. 10. n. 8. part. 7.

Beneficia regularia non poſſunt conferri nouitiis, ſed debent dari expreſſe profeſſis, c. 10. n. 4. p. 7.

Beneficia regularia ſecularibus vnti Con. Trid. prohibetur, c. 10. n. 7. p. 7.

Beneficia ſecularia poſſunt conferri nouitiis, & valebit collatio, ſeu electio de eo facta, c. 10. n. 5. p. 7. Qui conſentendo & beneficium accipiendo non videtur ipſi reſtioni renunciare, ſicut & conuerſo, n. 6.

Beneficia ſecularia quod ſecularibus regularia regularibus conferantur, limitatur, niſi urgeat neceſſitas, quia puta idonei non reperiuntur, c. 10. n. 16. p. 7.

Beneficia ſecularia quod ſecularibus regularia regularibus conferantur, limitatur ſecundo, ut non procedat in Eccleſiis parochialibus, ſeu curatis ſecularibus, ad quas promoueri poſſet monachus, maxime ſi eſt aprius concionator, c. 10. n. 17. p. 7. Sed contraria ſententia tenetur, ſcilicet quod monachi ſint inhabiles ad beneficia ſecularia etiam curata, nec Episcopus poſſit in hoc diſpensare: canonici tamen regulares poſſunt obtinere curata a numer. 20.

Beneficia ſecularia quod ſecularibus regularia regularibus conferantur, limitatur tertio, niſi ſit mutata qualitas, & ſtatus beneficii, ad quod requiritur quadragenarie annorum poſſeſſio cum bona fide, ſcilicet quando conſtat de vera qualitate beneficii, & anteriori ſtatu: nam alias attendendus videtur vltimus ſtatus, maxime ſecularitatis, caput. 10. numer. 34. & ſequenti. vbi adducuntur reſolutiones Rota: nec ſufficit quadragenaria ſtate priuilegio, vel diſpoſitione Papæ cum decreto irritante ſeu prohibitione, ſed opus eſſet immemoriali, num. 36.

Beneficia ſi ſint ſimplicia, & requirant reſidentiam, etiam quod non poſſet deſerui in eis per alium: tunc per adeptionem ſecundi videtur renunciari primo, c. 5. n. 74. p. 11. Sed non placet, n. 75.

Beneficia vacantia per aſſecutionem alterius auctoritate Apoſtolica facta, ſunt reſeruata Papæ per extraneam ad regimen, quæ renouatur per omnes SS. Pontifices in regula 1. Cancellaria, c. 5. numer. 51. & 52. p. 11. quæ reſervatio procedit in beneficiis vacaturis per aſſecutionem alterius, non ſolum ex diſpoſitione iuris, ſed etiam ex decreto Papæ, numer. 53. Et ſimilis erat reſervatio, quam pro ſuo tempore fecerunt Clemen. VI. & Urbanus VI. de omnibus beneficiis vacantibus per aſſecutionem alterius incompatibilis virtute expectatiuarum, n. 54.

Beneficia vacantia propter hæreſim, diſpoſitioni Sedis Apoſtolice reſervantur ex conſtitutione 26. Pii V. de qua c. 10. §. 1. n. 71. p. 11.

Beneficia vacantia renuntiatione facta, ex cauſa permutationis, quæ poteſt fieri, etiam exprimendo Episcopos quod renuntiant ex iſta cauſa, c. 4. n. 1. & 2. n. 1. p. 11. Reſeruntur agentes de hac materia permutationis beneficiorum, quamuis non debeant, niſi permittentibus conferri, num. 3. adeo ut non ſolum expectatiua, ſed nec proprio permutationis effectum impediatur, n. 4.

Beneficialis cauſa, & beneficii litigioſum, an ſit quando quis ſe opponit præſtens ſibi vni præſentando, vel alias beneficium eſſe debuit, c. 3. num. 76. cum ſequenti, part. 4.

Beneficiatus, an ſit dominus fructuum, & an poſſit de eis libere diſponere, diſputatur, c. 1. a numer. 2. & ſequæ ad 7. p. 2.

Beneficiatus etiam ſimplex, de iure communi non poteſt teſtari de fructibus beneficii, ſeu de adquiſitis ex eis, c. 1. a n. 8. p. 2.

Beneficiatus ex conſuetudine poteſt teſtari de adquiſitis, quæ conſuetudo eſt approbata in Hiſpania, quo ad clericos Episcopos inferiores, per Rotam Romanam, c. 1. n. 11. & 12. p. 2.

Beneficiatus ſtante conſuetudine, an poſſit licite teſtari etiam ad vntis prophanos, eaque relinquere conſanguineis etiam diuitibus, diſputatur pro vtraque parte, c. 1. a n. 13. & ſequæ ad n. 21. p. 2.

Beneficiatus an poſſit locare fructus, etiam ad longum tempus vel ſibi bene viſum, et aditur, c. 1. n. 22. cum ſequenti, part. 2.

Beneficiatus non recitantes, non tenentur ad reſtutionem fructuum, ex iure naturali & diuino, ſed ex iure poſitiuo, c. 1. n. 7. p. 3. & ita de iure antiquorum non tenebantur fructus reſtituere, n. 8. & 10.

Beneficiatus omittens aliquod ſeruitium, ſeu munus immanſum, non tenetur ad reſtutionem, ſed illud ſi poteſt ſupplere debet, c. 1. n. 16. p. 3.

Beneficiatus non recitans intra ſex menses primos, facit indiſtincte fructus ſuos, quidquid alii dicant, c. 1. n. 17. & ſequæ ad 23. p. 3.

Beneficiatus omittens officium, primo ſemestri non tenetur ad reſtutionem, non ſolum ſi ſtatim poſt collationem beneficii incipiat omittere, ſed etiam ſi poſt per aliquod tempus horas perſoluerit, & poſtea incipiat illas omittere, contra Summam coronam, c. 1. num. 24. & 25. p. 3.

Beneficiatus qui bona fide, & abſque peccato morali, omiſit recitare etiam poſt ſex menses, non tenetur ad reſtutionem, c. 1. numer. 26. p. 3. & intellige vbi numer. 27.

Beneficiatus non recitantes, tenentur in integrum reſtituere omnes fructus, etiam ſi beneficium ſit curatum,

¶ 1. n. 28. cum seqq. p. 3.

Beneficiarius dicens officium per aliud Breviarium à Romano, vel dicens de Sancto, cum esset de feria, an satisfaciatur, ita ut non peccet saltem mortaliter, c. 1. n. 145. cum seqq. p. 3. Et quid si recitaret de uno Sancto, cum esset recitandum de alio, n. 175. Et quid si secutus fuit sententiam peritorum, n. 176.

Beneficiarius recitans sine debita attentione, an teneatur ad restitutionem fructuum, cap. 1. num. 181. p. 3. cum sequenti. Et quid si recitat cum attentione, sed sine intentione satisfaciendi, an teneatur iterum recitare, a. nu. 189.

Beneficiarius qui non potest recitare per se, potest tamen cum socio, an teneatur sic recitare, cap. 1. nu. 212. cum sequentibus part. 3. Et an qui non potest totas horas, potest tamen partem, teneatur illam recitare n. 216. cum seqq.

Beneficiandus non debet esse bigamus, cap. 6. num. 1. part. 7.

Beneficiarius, an si hodie stante Concilio Tridentino contraheret sine parrocho, aut testibus, perderet ipso facto beneficium, et partem affirmatiuam tenuit Rota in decisione posita, c. 8. n. 13. p. 11. Sed contrarium verius videtur, n. 14. nam matrimonium istud nullum est ex defectu forme contractus, et ex actu nullo propter defectum forme, seu solemnitatis non incurritur pena, n. 14. ita tenent citati n. 15.

Beneficiarius in sacris constitutus, matrimonium contrahens de facto indistincte non perdit ipso facto beneficium, sed est priuandus per sententiam, cap. 8. num. 17. part. 11. Quamuis alii teneant ipso facto priuatum esse, num. 18.

Beneficiarius in una diocesi, si acceptat aliud beneficium requirens similiter residentiam in alia, et ibi commoratur, tunc tacite inducitur renunciatio primi, nisi aliud appareat, c. 3. num. 73. part. 11. Sed contra tenetur, n. 72. et sequen.

Beneficiarius qui non habet scientiam competentem beneficio, quamuis collatio valuerit, tenetur addiscere, quamprimum commode possit, alias tenetur illud dimittere, ca. 7. nu. 21. p. 7. Et etiam fructus restituere, secundum Aragon num. 22. quod tamen non videtur verum, numer. 23.

Beneficii priuationem ipso iure nullum crimen, etiam depositione dignum inducit, nisi sit iure cautum, sed est priuandus per sententiam, et ita in dubio presumitur, c. 10. n. 5. p. 11.

Beneficio an priuatur quis, ob violentiam beneficii apprehensionem, seu occupationem, Corracius dicit quod sic, ex c. cum qui de præb. in 6. c. 10. §. 3. n. 2. p. 11. Quæ rextum explicanti relati n. 209. Et quando dicatur violentus possessor remissus, nu. 210. Sed id intelligitur respectu iuris, quod in beneficio violentier occupato, vel ad illud taliter occupanti competeat, nu. 211. Et non esset priuatus iure qui possessionem apprehenderet, nisi violentiam adhiberet illi, qui iam est in possessione, quamvis capiens propria autoritate possessionem beneficii ab alio occupatam debeat puniri, etiam si violentiam non adhibeat, nec lucraretur fructus, nec esset manutenendus, secundum Rebuff. num. 212.

Beneficiorum permutatio, vide verba permutatio. Beneficiorum prouisio debet fieri infra sex menses, vide verbo prouisio beneficiorum.

Beneficiorum secularium simplicium sunt incapaces religiosi, etiam canonici regulares, c. 10. n. 28. et 29. p. 7. ubi ponitur resolutio Rote.

Beneficium alteratur in melius per erectionem in a-

lium statum superiorem, et ut cum collegiata erigitur in cathedralem, et Episcopalis in Metropolitana, quod tamen solus Papa facere potest, capite 5. numero 1. p. 12.

Beneficium amittitur, etiam per matrimonium cum cansanguinea, aut alias de facto contractum a beneficiato minorum ordinum, secundum communem contra Cardinalem, But. Imol. et alios dicentes priuandum esse per sententiam, quibus accedunt Decius, et alij, quando scienter contrahit in gradu prohibito, dicentes communem habere quando ignoranter contraxit, quam Deij sententiam reprehendunt Gregor. Lopez, Conar. et alij, non enim ex eo, quod scienter contraxit, videtur in eo deficere consensus contrahendi, et quia magis peccans, non debet esse melioris conditionis, c. 8. a. n. 4. p. 11. Sed author est diuerso existimat, quod talis beneficiarius contrahens matrimonium in gradu prohibito ignoranter, et cum debita solemnitate, non amittit beneficium ipso iure, nec per sententiam debet priuari, quamuis scienter contrahens illud amittat ipso iure, n. 8. Et ratio differentia ponitur, n. 9.

Beneficium, an quod vacat de iure licet non de facto, quia aliquis est in possessione, conferri possit, cap. 1. n. 41. part. 10. Et posse conferri dicunt relati, n. 42. quod procedit quando possessio est euidenter iniusta, aut eius color cassatus a iure, vel ab homine, nam tunc collatio est nulla, etiam facta ab ordinario ex defectu potestatis, n. 44. et sequentibus. Sed contrarium tenetur, quia in ordinario non datur surreptio, quæ solum consideratur in propositis, a numero 46. Licet in prouisione Papæ, vel legati, in quibus cadit surreptio, ferienda est mentio de colorata alterius possessione, alias est surreptitia, et nulla, numero 48.

Beneficium, an si est patronatum, requiritur in resignatione ad eius validitatem patroni consensus, cap. 3. a numero 12. part. 11. Resoluitur negatiue contra Abbatem, et alios, quorum sententia procedit in resignatione facta coram Papa in fauorem alicuius sine consensu patroni liciti, et absque derogatione iuris patronatus, quæ patrono reclamante intra tempus ad presentandum est irrita, n. 16.

Beneficium clerici dare quis non posset cum conditione, quod illud ei dimittatur, seu resignet libere, cum dederit ei aliud pinguius, imo esset simonia, cap. 2. num. 26. part. 8.

Beneficium conferri potest simul atque beneficiarius mortuus est, vel alias vacat, ab ordinario, etiam ignorante mortem, seu vacationem, et sub conditione si vacat, cap. 1. n. 37. part. 10. Cum per obitum vacat beneficium conferri potest, etiam nondum sepulto corpore defuncti quidquid sit in electione prelati, quæ alias videtur cassanda, a n. 37.

Beneficium cum detur propter officium, oportet quod promouendus non sit irregularis, c. 11. n. 1. p. 7.

Beneficium cum vacat, non solum conferri, sed etiam promitti potest, et promissum debetur, licet affectum non sit, sed valeat collatio alteri facta, c. 1. n. 31. p. 10. Et patronatus qui promissit alicui eum presentare ad beneficium vacans, licet possit variare, tenetur etiam illum presentare, secundum Rochem, n. 32. contra quem tenet Lambertin. cuius tamen rationes non videntur bonæ, numero 33. et 34. refertur sententia Gabrielis Vazquez: authoris vero satis probabile videtur promissionem etiam de beneficio vacante, licet iure non sit prohibita, nunquam tamen obligare, numero 35. et 36.

Beneficium cum vacet renuntiatio facta ex causa permuta-

permutationis, non poterit ad illud redire renuntians sine noua collatione, etiam si permutatio non sequatur, seu non teneatur, nec habet effectum, cap. 4. n. 5. p. 11. Quamuis contra teneant alij relati, n. 6. nempe quod si permutatio non habuit effectum, permutantes possunt redire ad sua beneficia absque noua collatione: quorum opinio tantum procedit in permutatione facta in manibus Papae, nisi quando culpa eorum non habet effectum, n. 7. & sequenti, ubi ponitur decisio Rota. Et ratio est, quia in permutatione facta coram Papa si non habet effectum, ius non abdicatur a resignante, sicut in resignatione in fauorem, & conditionali, n. 9. Non tamen potest quis redire ad beneficium a se dimissum, ex eo quod permutans decesserit ante factam et collationem, quamuis super se ius cui collatum beneficium competuerit possit utrumque retinere illo decedente ante ipsius resignationem, numero 10.

Beneficium de mensa Praelati dignitatis, seu capituli, non vacat per mortem clericorum illi seruientium, quibus illius fructus quandoque conceduntur, & huiusmodi beneficiis etiam curatis potest serui per vicarium temporalem, & ad nutum amabilem, & c. cap. 2. num. 3. p. 11.

Beneficium existens in diocesi suffraganei quando impetratur, ut deuolutum ad Sedem Apostolicam, iuxta Concilium Lateranense, quomodo sit probanda deuolutio gradatim, utrum praesumatur scientia Archiepiscopi de vacatione beneficii in diocesi suffraganei, & ei currat tempus, ca. 3. n. 21. p. 10. Et ei currere tenent Rota, & alij, quia debet celebrare Concilium provinciale, & in eo statuere personas, quae solite intelligunt, quae correctione sunt dignae, & referant in Concilio sequenti: & quia habet visitare provinciam. Sed resoluitur id de personis statuendis nihil referre ad propositum, ultra quod non videtur vniuersaliter esse in usu, & similiter non esse in usu Archiepiscopi visitare provinciam, nec ex Concilio posse, nisi causa cognita, & probata in Concilio provinciali, & sic non praesumitur scientiam diocesis vacationis, nec currere tempus, nisi probata alias scientia.

Beneficium extinguitur suppressione, & desinit esse, ut cum supprimitur dignitas, vel praebenda, seu numerus illarum diminuitur, c. 1. n. 1. p. 12.

Beneficium nondum vacans non potest conferri, vel promitti, c. 1. n. 1. p. 10. Nec inuacatio confirmabitur, n. 2. praeterquam a Papa qui ex plenitudine potestatis ius tribuit ad vacatura, n. 3.

Beneficium non perdit clericus per matrimonium, nec ipso iure, nec per sententiam si matrimonium esset nullum ex defectu consensus clerici, cap. 8. n. 10. p. 11. Et idem quando matrimonium est nullum ex defectu consensus mulieris procedentis ab eius sorore, seu amentia, numero 11. At si esset nullum ex defectu consensus legitimi mulieris, ut quia fuit vi, vel metu compulsus, clerico libere consentiente ipso iure perdet beneficium, quando ipse libere, & scienter contraheret cum muliere coacta, n. 12.

Beneficium non potest capi per obitum ex claus. Siue alio quouis modo, postea in resignatione, cum ante factam resignationem per procuratorem principalis est mortuus, & sic resignatio non potest verificari, nec de iure, nec de facto, cap. 1. num. 65. p. 11. Quidquid sit de alio capite ex regula de verisimili, quae non videtur intrare, cum non principaliter impetratur per obitum, n. 66. & seq. ubi ponitur decisio Rota.

Beneficium non potest conferri clerico incidenti in carentiam, c. 12. n. 21. p. 7.

Beneficium non sufficiens habenti, si datur aliud suffi-

2. Tom.

ciens de per se, vacat primum ipso iure, c. 5. s. 3. a. n. 302. p. 11. nec tollit Concilium, quin habenti beneficium simplex non sufficiens liceat conferri aliud non curatum, & c. n. 304.

Beneficium non vacat per sponsalia de futuro, c. 8. n. 19. p. 11. & sic reprobat decisio Rota antiqua dicens, quod clericus contrahens matrimonium cum impubere undecim annorum per verba de presenti, etiam non secuta copula, perdit beneficium: nam hic contractus cum impubere iuris interpretatione solum est sponsalia de futuro, & contra illam tenet communis, n. 20. Nec placet concordia, quod communis procedat, quando clericus sciebat eam esse impuberem, & opinio Rota quando ignorabat, n. 21. & 22. & 265.

Beneficium perdit clericus ipso facto, matrimonio contracto, etiam non secuta copula, c. 8. n. 1. p. 11. Et si etiam accessus, regressus & alia iura ad beneficium competentia licet non extinguatur dispensatio, & habitus ad beneficia, n. 2.

Beneficium per unionem, etiam extinguitur, seu saltem alteratur aliquo modo, ca. 2. num. 1. p. 12. ubi ponitur summa totius materiae unionum, de qua qui sunt videndi n. 2.

Beneficium potest permutari, etiam si nondum sit ad praesentem possessionem ipsius, nam habens ius in re, non tamen possessionem, potest cum alio permutare, cap. 4. num. 15. p. 11.

Beneficium primum, ita demum vacat per affectuionem secundi beneficii incompatibilis, si affectio, & possessio secundi sit pacifica, non solum de facto, sed etiam de iure, id est, non litigiosa, sed absque controuersia iuris, & facti iudiciali, & extra iudiciali, contra Innocent. & alios, c. 5. s. 1. numero 105. p. 11. Et sequenti, ubi ponitur decisio Rota. Nec alias intrat decretum de dimittendo, quod non currit, nisi a die captae possessionis pacifice, & nota: sufficit tamen, quod possessio secundi sit pacifica quoad obtinentem, & c. numero 106.

Beneficium primum, ut vacet per affectuionem secundi incompatibilis, non requiritur, quod utriusque habeatur pacifica possessio, nam quauis primum sit litigiosum, multo magis vacabit per affectuionem secundi pacifice possessi, & sic intelligitur declaratio Sacrae Congregationis allata. Nec per possessionem pacificam, id est, acceptam post obtentionem secundi litigiosi, istud vacat, cap. 5. paragraph. 1. numero 107. & 108. p. 11. In terminis vero cap. ordinarius, paragr. in conferendis, ut collatio tertia facta habenti duo similia incompatibilia non valeat, nihil refert, quod tertium sit litigiosum, quamuis valeret, si fieret collatio tertia retinenti duo incompatibilia, quia secundum etiam litigiosum: quae tamen vacarent per affectuionem tertiae pacificam, num. 109.

Beneficium principale debet exprimi in impetratione, nec est opus exprimere vnitum accessorie, caput. 2. numero 20. p. 12. & per collationem principalis habetur utrumque, nec est necessaria alterius collatio, numero 21. & capta possessione Ecclesiae, seu beneficii principalis, etiam alterius illi vnitae intelligitur capta, numero 22.

Beneficium quando debet conferri certa personae, seu certo generi personarum, intelligitur data habilitate talis personae, & si illa idonea sit, non alias: & qualibet dispensatio, quantumvis generalis, recipit interpretationem de habilitate, c. 15. numero 12. p. 7. & sic inhabilis non potest optare, ex Rota, numero 13. & numero 14. ponitur alia resolutio Rota ad id. Sed id de optione intelligendum est, quando mutatur titulus beneficii, secus ubi non.

N N

mutatur, sed optio sit tantum quoad prebendam temporalem, n. 15.

Beneficium resignare an possit ingressus religionem in anno probationis, & ante Concilium, clarum est quod poterat, c. 9. n. 9. p. 11. Difficultas est stante Concilio sess. 23. c. 16. de regularib. an illud decretum procedat etiam in renuntiatione beneficii, & procedere tenet Maiolus, numero 10. & Flam. Paris. relatus, numero 11. sed contrarium tenetur, nu. 12. Nec Flam. loquitur consequenter, num. 13. nec creditur S. Congregat. censuisse, quod decretum habeat locum in renuntiatione beneficii, numero 14.

Beneficium resignatum potest ab ordinario libere conferri, & a clerico impetrari, cap. 3. §. 3. num. 264. p. 11. intelligendo de beneficiis simpliciter resignatis, quae quilibet alias idoneis possunt libere conferri, & impetrari, nam resignata in fauorem non nisi his, in quorum fauorem resignantur, possunt conferri, num. 265. & cum coram ordinario non renuntientur beneficiis nisi simpliciter, possunt per eos conferri libere quibuslibet excipiendo casus exceptos per constitutionem §. 8. p. 1. v. de i. c. quod beneficia coram ordinario resignata, non possunt conferri consanguineis, affinis, aut familiaribus ipsorum collatorum, vel resignantium, numero 266. quod etiam procedit in parochialibus providendis per concursum, numer. 267. non tamen in beneficiis iuris patronatus, numero 268.

Beneficium si unum tantum esset in persona patris & filii cum alternatua residentia pater tenetur in totum cedere filio totum ius quod habet, & reservata sibi pensione, c. 3. n. 79. p. 7. & idem est quando pater esset coadiutor filii, n. 80.

Beneficium sufficiens habenti, an nequeat conferri aliud, nisi prius illo dimisso, & alias collatio sit nulla ex decreto Concilii Tridentini, sess. 24. cap. 17. videtur ex eius verbis, & facit cap. 1. de prebendis in 6. cap. 5. paragraph. 3. nu. 281. & sequentibus, part. 11. Sed contrarium resoluitur, nam verba dicti decreti intelliguntur ad effectum retentionis tantum, ex San. Congregat. & Rota n. 283.

Beneficium sufficiens habenti, an si conferatur aliud non sufficiens, per affectum istius vacet ipso iure primum, cap. 5. par. 3. num. 300. p. 11. resoluitur affirmatiue, n. 30.

Beneficium sufficiens quod dicatur, remissive, cap. 5. par. 3. num. 320. p. 11. & ad istum effectum computanda sunt distributiones quotidiana certa in beneficiis requiruntur residentiam, & de grossa canonicatum certum videtur, licet residendo lucrifiat, & ideo etiam non computetur in fructibus ad effectum regulae de valore, n. 321. & seq.

Beneficium vacat, & amittitur priuatione, seu depositione, quae propter graue delictum imponitur cap. 10. numero 1. part. 11. nec est locus poenae priuationis beneficii, nisi in casibus a iure expressis, numero 2. Sed quia non omnia crimina comprehenduntur certa definitione, debet index in his, quae similia sunt expressis, in quibus imponitur depositionis poena, eandem regulam sequi, numero tertio. non tamen debet index attendere multum ad canones antiquos, quia illi de facili imponebant poenam depositionis, nec nisi pro graui crimine depositioni, seu priuationi locus est, numero 4.

Beneficium vacat per ingressum religionis, secuta professione expressa, vel tacita, non ante, cap. 9. n. 1. p. 11. & de professione tacita intelliguntur verba c. beneficium de regularib. in 6. ibi, aut confiteri, &c. ibi, seu sciuerit, &c. n. 21. & seq.

Beneficium vacat per mortem beneficiati, nam inter omnia soluit, c. 2. numero 1. p. 11. fallit ubi beneficium prepressum esset ab habente potestatem, vel unum, numero 2.

Beneficium vacat renuntiatione etiam si ex causa permutationis facta sit renuntiatione, quae est vera resignatio, licet ad effectum reservationis suppressionis, & eius habentur pro non vacantibus, praesertim quando sunt de primo vacantibus, c. 3. a n. 3. p. 11.

Beneficium vacat renuntiatione, per quam amittitur omne ius in beneficio competens, proprietatis, titulus & possessio, c. 3. n. 1. p. 11. de qua materia resignationis beneficii videndus est copiosus tractatus Flam. Paris. nu. 2.

Beneficium viuentis vniuersitati conferri potest secundum Corras. cap. 1. num. 24. part. 10. Sed secundum Rebuffum non potest conferri in unum, sed in proprietatem, id est per unionem, absque prauidicio possidentis, nu. 25. & 26. nec potest ei conferri beneficium in titulum, etiam si non sit viuentis, sed solum in proprietate per unionem. Et sic est intelligendus Corras. num. 27. Et collatio, seu resignatio facta in fauorem capituli, vel collegii vniuersitatis, n. 28. & vno de beneficio viuentis potest fieri non solum collegio, vel capitulo, sed etiam dignitati, aut beneficio alicuius personae particularis, n. 29. Et c. 1.2. & 3. de concessione prebendae loquuntur de collatione tituli, n. 30.

Beneficium vnum permutari potest pro duobus, si nihil aliud obstat, c. 4. n. 14. p. 11.

Bigami incapaces sunt beneficiorum, cum ad ordines promoueri nequeant, c. 6. n. 2. p. 7.

Bigamia est triplex, vera, interpretativa, & similitudinaria, & quae sit illa, c. 6. n. 15. p. 7.

Bigamia interpretativa contrahitur, quando quis uxorem adulteram cognouit etiam ignoranter, ut est communis, cap. 6. n. 16. part. 7. quamvis contra eam male teneantur aliqui: quia ista bigamia non est voluntaria, quod parum refert, cum ista irregularitas praecipue sit in acta defectum sacramenti, & diuersa ratio in irregularitate ex occasione hominis iusta, a numero 17. Reliqua de bigamia irregularitate per quos sunt videnda, numero 19.

Bona fide licet regulariter praesumatur etiam sine titulo, nisi alius possessor antiquior appareat, tamen ubi res sit, non praesumitur bona, sed mala fides, c. 5. n. 84. & 85. p. 5. nisi possessio sit iusto titulo, aut probabilibus rationibus acquisita, vel longi tempore, n. 87. vel finis in iure dubio, ut n. 88.

Breuis regulariter quae dicantur, traditur, c. 3. n. 2. p. 6.

Breuis regulariter, & de stilo dantur solum super beneficiis reservatis seu affectis, c. 3. a nu. 9. p. 6. & resolutio Rota, n. 11.

Breue est surreptitium, si beneficium erat litigiosum, & non sit in eo facta mentio de lite, neque operatur effectum, & possessio capta esset virosa, & attentata, c. 3. n. 14. & 15. p. 6.

Breuis de capienda possessione, etiam nomine camerae & possessio capta eius nomine sunt ad utilitatem promissi, caput 3. numer. 17. parte 6. Vnde si gratia principalis est nulla, consequenter & breue erit nullum, numero 18. & 19.

Breue ad executionem, solum requiritur verificatio eius quod est positum in forma illius, sub clausula constituto, c. 3. a n. 25. p. 6. & decisio Rota, nu. 27. quamvis contrarium etiam tenuerit in alia, n. 28. quae non placet. Quando vero in clausula constituto, &c. sit mentio de pertinetia collationis, est verificanda, num. 34. & reprobatum doctrina Gonzalez, n. 35.

Breuis

INDEX.

Brevia de capiendi possessione, hodie non dantur nisi cum clausula constio, &c. & sic executor debet assumere partes iudicis, cap. 3. nu. 58. parti. 6. & resolutio Rota, n. 59.

Breve licet habet clausulam, constio, &c. si tamen in ea non continetur reservatio, tenebitur postea impetrans illam versificare ad excludendum spolium, & reuocationem sententia excusandam, c. 3. n. 60. p. 6. & ita procedit decisio Rota relata, n. 61.

Bulle tunc dicuntur expedita quando sunt plumbata, c. 2. n. 56. p. 4.

Bulla Cœna Domini explicatur, c. 10. §. 1. a n. 115. usque ad n. 136. p. 11.

C

Andelabri aurei dictum improbat, & aliorum dicentium, quod si delictum deductum sit ad forum contentiosum, non tamen probatur, unde reus absolvitur, aut in Ecclesiis etiam depravatis potest Episcopus dispensare, c. 11. a n. 48. p. 7. & illorum sententia admitti potest in secundo casu, c. 6. sess. 24. de reformatione Conc. Tr. de absolutione, n. 51.

Canere in choro an teneantur Canonici, & obtinentes dignitates, vel portiones, sub pena peccati mortalis, & obligatione restituendi, an vero satisfaciant, cum sola assistentia, & horas privatim recitando, c. 2. numero 512. p. 3.

Canere tenentur Canonici ex sua institutione, & in re communi in choro, seu peccato mortali si in hoc essent notabiliter negligentes, c. 2. numero 513. p. 3. ad lucrandos tamen fructus, & distributiones sola assistentia sufficit, etiam si distributionibus sola assistentia sufficit, etiam si non cantent, nec sint attenti, sed cum aliis loquantur, contra aliquos, numero 514. cum seqq.

Canonici novi an teneantur recitare primo anno, in quo non lucrantur fructus ex statuto, vel consuetudine Ecclesiæ, c. 1. n. 60. p. 3. usque ad n. 77.

Canonici ingrediens religionem, non lucrabitur anno noviciatus fructus prebende, quamvis sit iuste excusatus a residentia, c. 2. n. 341. p. 3. & quid in Canonico electo ad Episcopatum Italiae qui debet Romæ examinari, n. 342.

Canonici existentes in servitio Episcopi non possunt percipere distributiones cotidiana: quod falsi stante consuetudine in contrarium, c. 2. n. 348. p. 3. Secundo fallit, ut n. 349. & seq. ubi ponuntur declarationes, itemque differentia traditur quo ad lucrandos fructus, n. 352. usque ad n. 355.

Canonici Vicarius Episcopi, non potest percipere distributiones in absentia, quamvis percipiat fructus, nisi sit consuetudo in contrarium, c. 2. n. 357. p. 3. Secus in Vicario Capit. Sede vacante, n. 358.

Canonici, & alij Beneficiarii, private celebrantes Missam in eadem Ecclesiâ tempore officiorum, an habeantur pro presentibus, c. 2. n. 396. cum seq. p. 3. resolutur quod non, licet contrarium de consuetudine servetur, quod potest tolerari, n. 400. & 401.

Canonici sue obligationi satisfaciens quo ad residentiam & servitium chori an possit ordinarie abesse a Capite, c. 2. n. 524. p. 3. fundatur pars affirmativa, a n. 525. resolutur non licere, & respondetur contrariis, a n. 529. limita, ut n. 537. usque ad n. 547.

Canonici, qui nondum fecerunt fidei professionem, an possint haberi pro presentibus de licentia Capituli cap. 3. nu. 50. p. 3. & resolutur quod non, nu. 51. & amplia, ut n. 52.

Canonici qui non est in sacris potest optare si statum, vel consuetudo non sit in contrarium, c. 4. numero 31. p. 3.

Canonici ex decreto Concilij non potest eligi supra numerum, ad futuram prebendam, c. 1. nu. 5. p. 6. Sed in Ecclesiis ubi sunt Canonici Titulares, id non est sublatum, numero 6. & ibi traditur declaratio S. Congreg. n. 7.

Canonici penitentiarii Ecclesiæ Cathedralis debet esse magister, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel iure canonico, seu alias qui aptior pro loci qualitate reperiat, c. 7. n. 49.

Canonicatus & Prebenda Doctores, & Magistrales ad quorum dispositionem, & provisionem spectent, traditur, capite 4. a numero 168. p. 5. & explicatur Bulla Sixti IV. & Motus proprius Leonis X. numero 169.

Canonicatus & Dignitates non habentes fructus in absentia, possunt simul, seu cum alio poni in 24. licet alias solus soleat poni & numerari in 24. cap. 2. numero 168. parti. 6.

Capellania erecta in titulum beneficij, potest ex ordinatione fundatoris dari puero, ante primam tonsuram titulo seculari, c. 2. n. 30. p. 1. si fundator expresse ita disponat, n. 31.

Capellania ad nutum amovibiles non sunt beneficia ubi non instituitur auctoritate Episcopi, c. 2. n. 81. p. 1. secus si eius auctoritate, ut n. 82.

Capellanie perpetue, instituta auctoritate Ecclesiastica, sunt beneficia sine dubio, & obligant ad horas, c. 2. n. 95. p. 1. & resolutio Rota, num. 96. & tunc non tenet prohibitio testatoris, quod Ordinarius non se intromittat in earum provisione, sed ad solos laicos spectet, numero 97.

Capellania et perpetua fundata sine auctoritate Ordinarii, non sunt beneficia, nec obligant ad horas, c. 2. n. 102. cum seq. p. 1. & in eis valet ordinatio fundatoris, quod Ordinarius non se intromittat in eorum provisione, nu. 105. decisio Rota, n. 106. & 107.

Capellania in cuius primæ fundacione, non intervenit Ordinarii auctoritas, potest postea per Ordinarium erigi in beneficium, si non reluctatur fundatoris voluntas, c. 2. n. 108. p. 1. Quod intellige in Capellaniis fundatis in ultima voluntate, numero 109. aut inter vivos quorum effectus differtur post mortem, numero 110. Secus in institutis inter vivos, & statim effectivatis, numero 111.

Capellania in dubio censetur beneficium si appareat de unica collatione, vel institutione Ordinarii, c. 2. n. 113. parti. 1. & ultimus status beneficij attenditur, numero 114.

Capellania & beneficia simplicia, que nullos fructus habent in absentia, an requirant personalem residentiam, non obstante consuetudine contraria, c. 2. nu. 187. & seq. 3. resolutur quod sit, ex Congrega. Concilij, & an Concilium tollat consuetudinem immemorabilem, numero 189.

Capellania an sit Sacerdotalis ex eo solum, quod habeat onus celebrandi annexum, c. 1. §. 1. n. 75. & 76. p. 7. sunt varie sententia: prima sententia Barbatæ, & aliorum ponitur n. 77. secunda sententia quam tenuit Rota cum decisionibus adductis, num. 79. & 80. & 81. Tertia sententia conciliatrix, num. 83. & sequenti. Quarta sententia vera, & tenenda, & resolutio Rota, ac declarationes Sanctæ Congregationis, a num. 85. cum sequentibus.

Capellania ubi est Sacerdotalis actu, vel habitu ex fundacione, an possit Episcopus cum consensu patroni

heredis, seu successoris, fundatoris, saltem pro una vice dispensare, ut provideatur non habentis dictam qualita-
tem, ca. 1. n. 102. part. 7. & queritur de patrono herede, seu successore, nam de patrono fundatore clarum videtur posse tollere, & alterare conditiones, seu qualitates cum consensu Episcopi, saltem ex iuxta causa, quando essent utiles Ecclesie, num. 103. & sequenti. De hoc sunt plures sententia. Prima est affirmativa, & ponitur, num. 105. & 106. Secunda est negativa, qua de plano procedit stante Concilio Tridentino sess. 25. cap. 5. num. 108. cum sequen-
tibus, & tenet Sancta Congregatio in declarationibus adductis, num. 112. & Rota decis. adducta, n. 113. & 114. & 115.

Capellania si aliqua esset fundata cum obligatione re-
sidentie personatis, cuius fructus essent adeo minuti, ut non essent sufficientes tali oneri, posset ordinarius tollere eam obligationem, ita quod per substitutum possit illi de-
servire, cap. 1. num. 126. part. 7. Obicitur Concilio Tri-
dentini sessione 25. de reformat. cap. 4. Ex quo videtur Episcopum id non posse facere, nisi in Synodo dioecesana, num. 127. sunt tamen plures sententia, circa dictum De-
cretum, Sententia Nauarr. ponitur, numer. 128. Senten-
tia Enriquez, P. Ledesma, Emanuelis Rodriguez, num. 129. & dictum primum, & secundum auctoribus ponitur cum declarationibus Sanctae Congregationis numero 131.

Capellania in fundatione, si caveatur quod presente-
tur Sacerdos proximior de parentela, si inveniatur alias clericus, si tempore presentationis fuerit aliquis Sacer-
dos, ille debet presentari, licet remotior, & erit preferen-
dus, etiam si postea ante institutionem alter proximior esset Sacerdos, cap. 1. n. 73. & 74. p. 7. ubi ponitur Rota decisio.

Capellania in fundatione, ubi cauere, quod per se
ipsum deberet celebrare, seu quod deberet personaliter
deservire, aut quod resideat, tunc capellania erit Sacer-
dotalis aptitudine, non tamen actu, cap. 1. nu. 98. par-
te 7. & numero 99. ponitur declaratio Sanctae Congre-
gationis, & ita procederet resolutio Rota in causa Lu-
cana, & etiam videtur accipienda decisio Abulensis ca-
pellaniae de Cebreros, num. 100. & sequenti, ubi ponitur
decisio.

Capiens possessionem virtute brevis electo possessore te-
nebatur, & poterat postea plene verificare reservationem
que in brevis fundabatur, ad excludendum spoliū re-
stituibile, de quo electus agebat, c. 3. a. n. 53. p. 6. ubi tra-
duntur Rota decisiones.

Capiens possessionem, etiam si non se ingerat admini-
strationi, nec fructus percipiat, ac etiam si violentiam
non adhibeat, videtur, quod sit priuatus iure ad rem,
quia eam capiens ante collationem, & ius in re, est intru-
sus, cum eam capiat sine titulo, cap. 10. paragra. 3. nu-
mero 223. part. 11. & intrusus non solum cadit a iure suo,
si quod habet ad beneficium, sed etiam fit inhabilis ad
illud, numero 224. Intrususque tenetur in gratia illius
facere mentionem de sua intrusione, alias gratia est sur-
reptitia & nulla, numero 225. & sequenti, ubi adduci-
tur resolutio Rota, & etiam de fructibus, si quos perce-
pit, tenetur mentionem facere: nam fructus indebiti
percipiens inhabilis fit, & rehabilitatione indiget, nu-
mero 227. quod tamen non habet locum in distributio-
nibus, quando alias habet fructus prebenda, alioquin
idem esset in eis saltem in grossa, numero 228. & gratia
non facta mentione de fructibus male perceptis non suf-
fragatur, numero 229. iuxta quod erit accipiendum,
quod tradit Nauarr. & Henriquez citati, numero 230.

Capitulum tradendo possessionem promissam videtur ap-

probare prouisionem Episcopi, c. 4. n. 47. p. 5. Quamuis se-
cus si eam tradiderit dicens velle obedire mandati, nu-
mero 48.

Capitulum solum posse conferre stante absentia Epis-
copi, qui erat in Curia, & cuius reditus de facili non pre-
rabatur, non placet auctori, cap. 4. num. 49. p. 5. & ibi
tex. in c. vni. ne Sede vacante in 6. declaratur, num. 50
& 51.

Capitulum non poterit Penitentiariam providere,
occurrente vacatione sede Episcopali vacante, etiam si
collatio Prebendarum sit communis Episcopi, & Capituli,
vel etiam solius Capituli, sed spectabit ad Papam, cap. 1.
4. numero 145. cum sequenti. par. 5. neque ei prebendam
assignare, ut numero 148. cum sequenti. & ibi ratio tradi-
tur.

Capitulum si sede vacante infra annum daret dimis-
sorias alicui archidato ratione beneficii de facto possessi,
non haberent locum pena concilii, cap. 5. numero 149.
part. 2.

Capitulum an possit dare licentiam absentia Canonici
& Prebendarii, & eos habere pro praesentibus, ultra
tempus a Concilio permixtum saltem ad breue tempus ex
iusta causa, ca. 2. a. n. 402. p. 3. & quid stante consuetu-
dine qua dat iurisdictionem, n. 414. & resoluatur non posse
numero 417. Adeo quod nec fructus percepti, in talia
absentia eius fiant, etiam si possint in absentia lucrari
per tempus a Concilio permixtum, numero 425. cum
segg.

Capitulum an possit dare licentiam absentie ex cau-
sis alias a iure expressis, alteratio tamen, seu modificatio
per statuta, seu consuetudines Ecclesie, c. 2. num. 433. cum
segg. p. 3.

Capituli maior pars non sufficit in materia delicti, &
prohibitorum, quae tendunt ad damnum Capituli, & con-
tradietio unus facit ne videatur gestum a Capitulo, c. 2.
n. 455. p. 3.

Capitula absolute non possunt fieri tempore, quo offi-
cia & praerogativa Missa maior celebrantur, & consequen-
ter non tenetur quis, nec licite potest tunc interesse capi-
tuli, c. 2. n. 548. p. 3. & ratio traditur, n. 549. cum segg. &
ita fuisse declaratum per Clem. VIII. traditur, n. 557. &
Congreg. Concilii n. 559.

Capitula tenere ante horas, interim dum aduenit ho-
ra recitandi eas, non est utile, sed damnosum, secundum
Nauarr. c. 2. n. 560. par. 3. & quo tempore sint celebra-
da, n. 361.

Capitulum quamuis possit conuocari, ex sententia Con-
gregationis suo arbitrio, id intelligendum est dummodo
tempore commodo conuocetur, & non officiorum, c. 2. n.
563. p. 3. & ibi an acta gesta in Capit. tempore officiorum
sint nulla, nec ne, n. 564. & resoluatur negatiue, quod in-
telligitur, ut n. 565.

Capitulo interesse quis non tenetur, ubi non conuoca-
tur legitime, & ibi quando dicatur non rite congrega-
tum, ca. 2. nu. 571. cum segg. p. 3. & quid si congregetur,
omnibus non vocatis, nu. 574. & 575. ubi refertur statu-
tum Ecclesie Abul. & idem si conuocetur tempore inso-
lito, n. 577.

Capitulum potest committere collationem, vel nomi-
nationem beneficii Canonico, qui non sit in sacris, c. 4. n.
31. p. 3.

Capitulum (sede vacante, an possit beneficia conferre,
& an in eorum collatione succedat, cap. 7. numero 1. par-
te 5.

Capitulum sede vacante fungitur vice Episcopi &
succedit in omnibus quae sunt iurisditionis ordinariae,
exceptis casibus a iure expressis, c. 7. n. 4. par. 5. quamuis
alij

INDEX

alij iter dicant, ut n. 2. & 3. & de officio capit. & potestate sede vacante remissive, n. 5.

Capitul. sede vacante tenetur creare Vicarium infra octo dies, qui saltem sit Doctor in iure canonico, vel Licentiat, vel alias idoneus ad iurisdictionalia exercenda, alias ad Metropolitanum creatio deuoluitur, cap. 7. n. 6. par. 5.

Capitulum etiam quod intra octo dies Vicarium non deputauerit, poterit re integra, antequam Metropolitanus nominet, moram purgare, c. 7. n. 7. p. 1.

Capitulum sede vacante non potest se in aliquo intromittere, circa administrationem iurisdictionis, seu sibi aliquid reservare, sed debet totum libere Vicario relinquere, licet antea posset dare ei potestatem limitatam, c. 7. n. 25. par. 5. nec potest unam causam alteri delegare, numer. 26.

Capitulum in quod transit indistincte ius visitandi, non potest eligere visitatorem ad visitandam Diocesim absque Vicario, & qualiter intelligatur, cap. 7. numer. 27. par. 5.

Capitulum sede vacante, an possit plures Vicarios constituere traditur, cap. 7. a numer. 35. par. 5. & resoluitur posse.

Capitulum sede vacante fungi vice Episcopi, & succedere in his que sunt iurisdictionis procedit, ubi e a iure communi competunt, cap. 7. n. 38. par. 5. Secus in his que competunt iure speciali, numer. 39. & declaratur, numero 40.

Capitulum sede vacante non succedit in iurisdictione delegata Episcopo, c. 7. n. 42. p. 5. etiam si post presentationem mandati fuisset mortuus Episcopus, n. 43. & etiam si delegato fiat a Canon. n. 44. contra Paulum, & alios, n. 46.

Capitulum sede vacante non potest visitare Monasteria Monialium exempta, que visitat Episcopus auctoritate apostolica, c. 7. n. 45. p. 5. & amplia, ut n. 47. cum seqq.

Capitulum sede vacante non potest beneficia conferre, nec succedere in collatione beneficiorum, c. 7. n. 51. p. 5. nec in presentatione, seu electione spectante ad Episcopum, n. 52. etiam ob deuolutionem, numer. 53. & intelligitur, ut n. 54.

Capitulum sede vacante, collationes necessarias beneficiorum facere potest, c. 7. a n. 55. p. 5. contra Corrasium, cui respondetur a n. 50. & n. 71. & 72. & ita seruatur in beneficiis patrimonialibus, n. 67. de quibus remissive, n. 68.

Capitulum sede vacante, an possit conferre parrochiales seculas reservatione, ex quo debent conferri magis idoneo reposito ex approbatis in concursu, c. 7. n. 79. & 80. p. 5. & resolutio Ro. n. 81. & 82.

Capitulum sede vacante non licet infra annum ordinandi licentiam concedere, nisi beneficii recepti, siue recipiendi occasione arctato, c. 7. n. 91. p. 5. & ibi Bulla Sixti V. contra male promotores a Capitulo traditur, & limitatur, n. 92.

Capitulum sede vacante potest infra annum dare dimissiones ad primam tonsuram, ex declaratione 6. & 7. tradita ad Concil. Tridentin. cap. 10. sess. 7. cap. 7. numer. 94. par. 5. sed contrarium verius videtur, numero 95. & 96.

Capitulum sede vacante potest dare licentiam volenti edificare Ecclesiam, ut fiat Patronus, cap. 9. numero 79. par. 5.

Capitulum sede vacante succedit in potestate viuendi cap. 2. paragr. 1. numero 67. par. 12. non tamen poterit sibi viuere, sicut sede plena non potest consentire unio- ni faciendi ipsi capitulo directe, & principaliter, & c.

Toma.

numero 68.

Capituli quia propter de electione declaratur, cap. 6. n. 19. 21. & 22. p. 1.

Capitulum beneficium de regularibus in 6. ibi, (aut constet,) & ibi, (seu scienter,) intelligitur, c. 9. n. 2. & 3. p. 11.

Cap. cum qui de prebendis in 6. intelligitur, c. 10. n. 6. p. 11.

Capitulum quia nonnulli, & ca. de multa de prebendis, & extraneis execrabilis eodem titulo, cum solum loquantur in beneficiis curatis, & dignitatibus, ac personatibus, seu officiis, sequitur decisionem cap. referente, & capit. praeterea de prebendis dantium optionem non esse correlam per dicta iura, in aliis beneficiis incompatibilibus, nec in eis per assecutionem secundi vacare primum, c. 5. numero 65. contra Innoc. & alios relatos, numero 66.

Cap. 2. de electione in 6. non procedit in presentatione, c. 2. n. 3. p. 8.

Cap. si quis cum duabus, & c. quidam 34. qua. 2. satis fit, c. 3. n. 11. p. 8.

Cap. susceptum de rescriptis in 6. limitatur multoties, cap. 1. numer. 15. 16. & 17. & 20. cum seq. & n. 83. & 89. par. 11.

Capitulum susceptum de rescriptis in 6. non procedit in ordinario, sed etiam vno modo expresso continetur alius, secundum Domin. quod probabilissimum videtur, capite 1. a numero 77. p. 11. & quidquid esset de hoc, certum est in ordinario apparente clausulam (sine alio quouis modo) non esse necessarium vlllo modo verificare modum expressum, nec etiam de facto, numero 80.

Cap. susceptum de rescriptis in 6. recte procedit in executoribus, seu commissario Papa, c. 1. n. 81. p. 11. sicut etiam in legato, n. 82.

Cap. is cui de prebendis in 6. procedit in habente potestatem delegatam providendi de beneficio persona idonea, qui non potest providere beneficiario sufficienter, quia ad istum effectum non dicitur persona idonea de iure, c. 5. §. 3. n. 284. p. 11. secus vero est in collatore ordinario, & conferente auctoritate ordinaria, n. 285. & in patrono, numer. 286. & quamuis in delegatione non apponatur verbum persona idonea, intelligitur nisi exprimat quod alias beneficiario possit providere, numero 287. & seq.

Cap. commissi, priuandi ibi, (vel priuatos nuntiandi,) de hereticis in 6. intelligitur contra Conarr. c. 10. §. 1. n. 67. & 68. p. 11.

Cap. inter sollicitudines de purgatione canonica, & c. omnibus. 1. §. 1. & c. conuenientibus. §. 1. §. 1. q. 7. procedunt in heretico c. 10. §. 1. n. 83. p. 11.

Cap. 2. §. heretici, de hereticis libro 6. loquitur de his qui sunt heretici, & sic nondum emendati, & conuersi, non autem emendatorum, c. 10. §. 1. numero 83. p. 11.

Cap. ei cui de prebendis in 6. & allegata per Flam. Paris. loquuntur de beneficio Sacerdotium requirente, non tamen actu, & deciso 1. de prebendis in nouis fundatur in derogatione per clausulas generales, caput 1. n. 68. par. 17.

Capitulum 1. de rescriptis in 6. ubi quod non valet gratia, seu rescriptum impetratum ab excommunicato, habet locum in gratiis concessis ab ordinario, c. 13. nu. 21. par. 7.

Capitulum Ordinarij, paragr. in conferendis de officio Ordinarij in 6. non habet locum in Papa, c. 5. par. 1. n. 176. par. 11.

NN 3

Cardinalis consensus requiritur in collatione beneficii vacantis per obitum familiaris Cardinalis, in cuius familiaritate decessit, c. 1. n. 275. p. 5. idem in legato, & intellige in familiari continuo per quatuor menses, sed non quo ad effectum reservationis, n. 276. etiam si postea familiaris esse desierit, n. 277.

Cardinales obtinentes Episcopatus, qui in eis resident, solent habere indultum a Papa, ut privilegium concessis Cardinalibus presentibus in curia gaudeant, cap. 1. nu. 406. part. 5.

Cardinalis Collator si non contulit beneficium vacans in mense alias Apostolico, infra semestre, an devolutio fiat ad Archiepiscopum seu Capitulum, an vero ad solū Papam, c. 1. n. 631. p. 5. resolvitur fieri ad Archiepiscopum, limitatamen, ut n. 632.

Cardinalis Episcopus, an possit conferre beneficium, quod vacavit in mense Apostolico ante eius promotionem, in vita sui antecessoris qui Cardinalis non erat, cap. 1. n. 633. p. 5. resolvitur non posse cessante indulto, & anteo decedente, ante collationem beneficii vacantis in mense alias reservato possit illud conferre Episcopus successor nō Cardinalis, n. 634. resolvitur nō posse contra Gonzal. n. 636.

Casus in quibus quis privatur ipso iure beneficiis, & in quibus venit privandus per sententiam remissive, c. 10. n. 6. part. 1.

Causa possessoria beneficii, & aliorum spiritualium seu quasi, dicitur Ecclesiastica, c. 22. n. 52. p. 1.

Causa cognita excluditur, in concordia que est inter partes, quando confirmatio fuit obienta ad supplicationem unius partis tantum, c. 2. n. 229. p. 3.

Causa eadem & solemnitates requiruntur in diminutione, seu diminutione beneficii, qua in unione, & sic consensus capituli requiritur etiam vocatio rectoris, vel defensoris, & alia solemnitates in alienatione rei Ecclesiastica requisita, cap. 13. n. 3. & seq. p. ubi ponuntur decisiones Rote.

Censura aliqua ligatum non esse oportet eum, cui de beneficio providetur, c. 13. n. 1. p. 7.

Censura secundum Canonistas triplex est, excommunicatio, suspensio, & interdictum, c. 13. n. 2. p. 7.

Citatio partis an requiratur in executione brevis de capiendi possessione nomine camere absque vicio attentatorum trahitur, & contra Lancelotum resolvitur, c. 1. n. 45. p. 6.

Citatus si dicet se non possidere beneficium, super quo pensio est reservata, aut qui consensit pensionem, non habuisse possessionem, vel bonum ius illius, pensionarius debet probare, c. 5. n. 566. p. 1. & quando non sit necessaria probatio, n. 567. cum seqq.

Citatio generalis per edictum non sufficit, quando sunt alij patroni certi, sed debet specialiter, & nominatim citari, alias institutio est nulla, c. 4. numero 8. & 9. p. 9. ubi ponuntur resolutiones Rote: predicta tamen resolutio non procedit, ubi esset consuetudo in contrarium, numero 10. & seq. ubi ponitur resolutio Rote, & cum non sit contra ius, sed contra communem opinionem, sufficeret decennalis, numero 12. & in his partibus non est in usu specialiter citare alios patronos, licet sint certi, sed solum sit citatio generalis per edictum, numero 13.

Clausula apponi solita iuxta regulam cancellaria in literis indulgentiarum intelligitur tantum de ipso Papa concedente, & non de antecessore, cap. 1. numero 651. part. 5.

Clausula sublata, &c. & de decreto irritante an liget Papam, Legatum, seu Nuntium remissive, cap. 1. nu. 781. part. 5.

Clausula transferendi non censetur per quascunque clausulas generales concessa, nisi specialiter mentione facta, c. 5. n. 241. p. 1. & a solo Papa concedi potest, n. 242. & de eius formula n. 243.

Clausula transferendi intelligitur de prima dumtaxat, c. 5. n. 247. & seq. p. 1.

Clausula que ponitur in personibus pro Palatinis, c. 3. n. 89. p. 1.

Clausula, dummodo remaneant centum pro rectoribus mille pro Episcopo, intelligitur de tempore gratie, & reservationis non vero annorum futurorum, sicut clausula, dummodo medietatem fructuum non excedat, c. 5. n. 397. & seq. p. 1.

Clausula dummodo remaneant centum pro Rectore non est superflua, c. 5. n. 404. usque ad 408. cum seq. & decis. Rote, 424. & 425. p. 1.

Clausula sine retardatione, &c. arbitrio Rote potest procedi retardata solutione, c. 5. n. 465. p. 1.

Clausula siue promissio de non petendo annullari pensionem, delicti intelligi stante dicta conditione, & de facto non de iure, c. 5. n. 467. p. 1. & respondetur decis. Rote, n. 468.

Clausula Motu proprio, &c. quid operetur traditur, c. 5. n. 510. p. 1.

Clausula sine retardatione solutionis solet poni in commissionibus super militate, vel super reductione personis a Papa reservata, ob reverentiam literarum Apostolicarum, & fraudes recusantibus solvere, etiam si non adsit qui si possessio exigendis, n. numero 516. & 517. p. 1.

Clausula sine retardatione, &c. limitat & suspendit iuris dictionem iudicis commissionis, seu vi iudex non possit procedere nisi prius soluta pensionem, c. 5. n. 518. & seq. part. 1.

Clausula sine retardatione, &c. quid operetur traditur, c. 5. n. 520. & seq. p. 1.

Clausula sine retardatione solutionis, &c. aliquando ponitur arbitrio Rote, c. 5. n. 526. p. 1.

Clausula sine retardatione, &c. in personibus reservatis per inferiores a Papa non apponitur, c. 5. nu. 528. part. 1. & in quibus casibus predicta clausula apponi solet, n. 529.

Clausula siue praedictio legitima executionis quid operetur exponitur, cap. 5. nu. 573. p. 1. & decisio Rote, n. 576.

Clausule quorum tenores &c. & suppletes omnes facti, & iuris defectus, &c. non faciunt ut confirmatio sit ex certa scientia, & quid illa operetur, cap. 3. numero 234. part. 3.

Per clausulam dummodo in eo non sit alicuius questum, &c. quod ius censeatur reservatum traditur, c. 3. n. 20. p. 4.

Clausula decreti irritantis in alternativa non est posita respectu Papa sed Ordinarij, vel verius respectu inferiorum, c. 1. n. 3. p. 5.

Clausula que additur in provisionibus dummodo collatio ad nos hac vice pertineat restringit clausulas generales, in eventum quod beneficia non essent reservata, c. 1. n. 178. cum seqq. p. 5. & quare ea ponatur, n. 182.

Clausula cum libera, vel cum plena potestate, inducit mandatum speciale, c. 8. n. 72. p. 5. ubi ponitur decisio Rote, n. 73.

Clausula quod possit omnia que dominus facere possit, importat mandatum cum libera, cap. 8. numero 74. part. 5.

Clausula quod promittit habere ratum, & firmum quicquid per procuratorem factum fuerit non inducit mandatum, cum libera, c. 8. n. 75. p. 5.

INDEX

Clausula contraditores appellatione postposita compescendo, intelligitur de contraditoribus de facto, c. 2. n. 115. p. 6. & decis. Rot. a. n. 116. cum seqq.

Clausula quod resignans habet aliunde una cum pensione reservata, verificatur si ex pensione habeat unde vivere possit, licet non verificetur quod habet etiam aliunde, cap. 2. num. 293. p. 6. & amplia, ut nu. 294.

Clausula dummodo non ultra tres dietas, & c. non intelligitur respectu Auditoris Camerae, sed aliorum, c. 3. n. 12. & p. 13. 6.

Clausula constituto, & c. inducit formam & conditionem, ut praedictae causae cognitio, etiam parte citata cum adest intrusus, alias sufficeret extrajudicialiter constare, cap. 3. num. 36. & sequen. part. 6. & decis. Rot. a. num. 38. & 39.

Clausulam amoto quolibet de re iure intelligi iuris ordine servato procedit ubi non est clausula, sine vicio spolio, cap. 3. num. 50. pa. 6. & decis. Pueri declaratur, n. 51. & 52.

Clausula constituto quod defunctus in possessione fuerit, an probeatur ex possessione illius de praeterito, ca. 3. a. n. 70. cum seqq. p. 6.

De clausula non tamen a nobis provisionem habentibus agitur remissive, c. 3. n. 79. p. 6. quia exceptio quando habeat locum tractatur, n. 80.

Clausula sublata, & c. an obstat agenti de spolio, & nullitate gestorum vigore brevis donec aperiatur os, cap. 3. a. numer. 81. part. 6. & resoluitur non obstat, a. num. 84.

Clausula sublata, & c. intelligitur, veris existentibus narratis c. 3. n. 87. p. 6. & illa solum non operatur, ut non possit opponi de surreptione, n. 88. cum seqq. ubi ponuntur decisiones.

Clausula quod de surreptione & obreptione dici non possit etiam cum clausula sublata non facit validam gratiam alias surreptitiam, c. 3. n. 98. p. 6.

Clausula sublata brevis quamvis non obstat agenti de spolio tamen non signatur nisi cum clausula parvo brevis, c. 3. num. 100. pa. 6. limita ut nu. 101. 102. & seqq. nec impedit manutentionem in possessione iam capta, nu. 104. & seqq.

Clausula parvo brevis, & c. quid operetur exponitur, c. 3. a. n. 110. p. 6. & ea stante in commissione inhibito facta eius vigore non operatur si non est parvum, nam censetur facta stante dicta conditione pro ut in commissione, n. 140. & quae requirantur ad partitionem brevis circa possessionem, a. n. 141.

Clausula brevis, volumus autem ut dictus N. infra sex menses a data praesentium, & c. non est comminatoria tantum, c. 3. n. 153. p. 6. & intellige, ut n. 154. & an ea stante si impetrans non expedierit intra sex menses a data brevis beneficium vacare censeatur eo ipso, n. 156. & resolvitur negative, n. 158.

Sub clausula brevis de capienda possessione, non tamen a nobis provisus, & c. comprehenduntur provisus a praedecessoribus, iuxta subiectam materiam, & provisus virtute litterarum Papae dicitur provisus a Papa, c. 1. nu. 652. p. 5. limita, ut n. 613.

Clausula posita in commendata attentata, quod clericis secularibus commendari consuevit, an verificetur in vno actu, c. 10. nu. 37. p. 7. ubi quod non licet, secus, si dixisset, solita est.

Clausula stante in supplicatione, nec non causa annullata, & infecta etiam proprii tituli, ac possessionis an exprimi possint, & c. secundum Mandosum non obstitisset praecedens occupatio, & intrusio nec etiam mala

fructuum perceptio, etiam si de illis non esset alias facta mentio, & c. ca. 10. par. 3. n. 237. pa. 11. qui bene aut non obstat tunc intrusionem, male tamen non obstat malam fructuum perceptionem, n. 238. & 239.

Clausula vocatis vocandis facit executores mixtum, & ubi est interesse habens, qui debet vocari, seu alias est contraditor, tunc debet fieri processus, & c. capit. 2. §. 1. num. 140. p. 12.

Clausula ubi ponitur, (etiam si Sacerdotalis) cassatur quando narratur Diaconatus, vel Subdiaconatus, quod casu gratia est surreptitia, si praebenda habet annexum ordinem superiorem, si impetrans illo caret, alias secus, c. 1. n. 55. & 56. p. 7. communis approbata per Rotam, n. 64. alias de vulgi provisionem ad superiorem, n. 65. & 66. ponitur decisio Rotae & allegantur aliae decisiones: impugnatur sententia, auctorum, n. 67.

Clausula ubi in supplicatione apponitur, & quod Orationis dispensationes habeantur pro expressis, valeret impetratio, etiam si adderetur dispensatio dispensationi, c. 2. nu. 74. pa. 7. Sed clausula hac tempore Sixti Quinti non dabatur quoad dispensationem super defectu natalium, num. 75.

Clementina si de praebendis, intelligitur de praebendis canonicalibus, seu quasi, c. 5. paragr. 2. n. 200. p. 11. & praebenda quasi canonicalis est, quando eam habens reputatur pro canonico, & habet vocem in cap. ut canonicus licet non sit canonicus, nu. 201. & intelligitur de praebendis spiritualibus, & nullis beneficialibus: secus vero de praebendis, seu portionibus temporalibus, quae non inducunt incompatibilitatem, n. 202.

Clementina, si plures de praebendis, potest intelligi in obtinente plura incompatibilia beneficia ex dispensatione, qui acceptat tertium ex provisione Papae, in qua fuit facta mentio priorum seu sunt habita pro expressis, quod casu tenet provisio tertia, quia cap. Ordinarii §. in conferendis de officio Ordinarii in 6. non habet locum in Papae, §. 1. n. 176. & seq. p. 11. ubi adducitur decisio Rotae, quae impugnatur quatenus dicit regressum ad incompatibilia causare impedimentum tertii, sicut ipsa beneficia, nu. 178.

Clementina si una §. si de rebus Ecclesiae procedit, quando unio sit capituli principaliter, & directe: secus vero, quando in consequentiam, & indirecte, & in utilitate Cap. c. 2. §. 2. n. 69. p. 12. secus etiam ubi unio fieret alicui dignitati vel praebenda capituli, etiam omnibus praebendis distinctis, non simul sed separatim, & distincte vnicuique alicuius beneficii, & sic intelligitur Decretum Conci. Trid. sessio 24. c. 151. p. 1. titulo singulis praebendis singula beneficia uniuntur, non omnibus simul indistincte unum, aut plura secundum Hieronymum Gabrielem, n. 170. quae videtur nimia restrictio ad d. Decretum, in cuius terminis verius videtur, posse ex eo fieri unionem omnibus praebendis, seu distributionibus simul, ut videtur sentire San. congregatio, cuius declaratio adducitur, quamvis non possit fieri cap. seu mensa capitulari, num. 171.

Clementina, si una supradicta de rebus Ecclesiae, non procedit in suppressione, & extinctione alicuius dignitatis, vel praebenda, quam ex causa potest facere Episcopus cum consensu capituli, nisi bona Episcopi, & cap. sine communia c. 2. §. 2. nu. 112. p. 12. Sed contrarium tenent alii, si id caderet in utilitatem cap. quia fructus ei applicantur, seu eius mensa, etiam diuisa, numero 173. tamen si vellent applicare uni praebenda, vel etiam singulis, possent secundum Imolam, quem sequitur Decius contra Felin. cuius rationi respondet, nu. 174. sequitur etiam Hieronymus Gabriel ita intelligens secundam partem

dicti Decreti Concilii, n. 175. sed in terminis istius Decreti verius videtur posse ex eo applicari fructus prebendarum suppressarum reliquarum distributionibus simul, & in communis, & indistincte, 176.

Clerici attentio iure communi non possunt testari de bonis acquisitis intuitu Ecclesie, secus de consuetudine Hispanie, c. 1. n. 594. p. 5.

Clericus si ageret contra laicum qui eum turbat in possessione beneficii seu vexat, index laicus esset competens, c. 2. n. 59. p. 1.

Clericus minorum pensionem habens non gaudet privilegio fori, secundum congregationem Concilii cui stant dum est, c. 5. n. 70. cum seqq. p. 1.

Clericus minorum habens pensionem non debet solvere gabellam, vel alia tributa, c. 5. n. 74. p. 1.

Clerici minorum hodie non gaudent privilegio fori nisi beneficium habeant, licet antea gauderent, c. 2. n. 2. p. 2. etiam si beneficium sit exiguum, n. 3. licet non deferant habitum clericalem, n. 4. 5. & 6. sed an sufficiat solus titulus beneficii, & in re, vel de facto, numer. 7. usque ad n. 15.

Clerici minorum non habentes beneficium licet priuentur fori privilegio, non tamen privilegio Canonis, c. 2. num. 19. pag. 2. & contraria sententia Solis reprobat, n. 20.

Clerici etiam prima tonsura non coniugati sunt exempti de iure communi a gabellis licet non habeant beneficium, c. 3. nu. 1. p. 2. limita, ut n. 2. & 3.

Clerici beneficiati seu alias exempti, & gaudentes privilegio immunitatis sunt exempti, etiam quoad exactiones pro necessitatibus publicis, & communibus, c. 3. n. 11. cum seqq. p. 2.

Clerici promoti sine titulo, sunt ipso iure suspensi ex constitutione Sixti V. c. 5. n. 34. p. 2. cuius absolutio reservatur Papa, n. 35.

Clericus in minoribus non solum potest libere alienare patrimonium, etiam si ad illius titulum sit promotus, sed etiam resignare beneficium, licet non habeat unde vivere possit, nec facta de eo mentione, caput 5. nu. 203. part. 2.

Clericalis ordo confertur per primam tonsuram, secundum Canonistas contra Theologos, licet non sit Sacramentum, p. 1. n. 2. p. 7. de quo, & quot sunt ordines, remissive, num. 5.

Clericatus est prima, & precipua qualitas inter eas, quas habere debent ii quibus beneficia conferuntur, c. 1. n. 1. part. 7.

Clericatus quamvis tempore presentationis omnino requiratur, non tamen requiritur, quod tunc presentatus incedat in habitu clericali, ex constitutione Sixti V. quae solum id requirit tempore collationis, quamvis ex ea teneatur statim dictum habitum assumere, caput 1. n. 39. part. 7.

Clericatus quomodo probetur, qui cum sit qualitas extrinseca, non praesumitur, c. 1. n. 138. p. 7. Resolvitur probari, non solum literis testimonialibus Episcopi, seu titulo ordinum, sed etiam testibus, n. 139. etiam de publica voce & fama, nam sufficit probatio de communi reputatione, & fama, & per argumenta, & indicia, seu conjecturas, & per semiplenas, & leues probationes probatur, n. 140. & ita servat Rota in possessorio, & petitorio, n. 142. contra Rebuffum, & alios relatores, num. 141. & seq.

Clericatus quod probetur communi reputatione praesumptionibus, & iudiciis, non procedit in materia obiectiva, c. 1. num. 144. p. 7. Aut ubi praesumptio est contra aliquem, puta, quia est illegitimus, qui debet probare suum clericatum per literas, nec sufficit communis re-

putatio, & fama, numer. 145. nisi probetur dispensatio, quae non probatur per narrativam literarum ordinari, n. 146. & seq. constando enim de dispensatione clericatus illegitimi probatur per communem reputationem, sicut clericatus legitimus, n. 148. & n. seq. adducitur resolutio Rota, & ita poterit procedere quaedam decisio Rota relata, n. 150. licet contrarium dicatur alia decisio relata, n. 151.

Clericatus probatur etiam unico teste, c. numero 154. p. 7. etiam in iudicio, quando lis esset super beneficio, numer. 155. contra Rebuffum, & alios relatores, numer. 156.

Clericatus probatur solo sigillo Episcopi recognito, etiam collatus non subdico, c. 1. n. 157.

Clericatus illegitimi probantur concurrentibus aliquibus coniecturis cum fama, c. 1. n. 152. p. 7. & in iudicio possessorio restitutionis sufficeret illegitimo probare clericatum per reputationem, & actor illegitimus non tenetur dare literas sui clericatus ex Rota n. 153.

Clericatus an probetur per literas, seu ostensionem superiorum ordinum puta Sacerdotii, seu Diaconatus, c. 1. n. 158. p. 7. & non rebrotari tenent Rebuffus, & alii, quia per saltem posset esse promotus, quo casu non valet provisio ei facta de beneficio, n. 159. nam per saltem promotus est irregularis, n. 160. quamvis aliqui dicant eum suspensum, n. 161. non tamen est irregularis respectu ordinum inferiorum, quos legitime susceperat: nam ab usu illorum non est suspensus, n. 162. unde valeret provisio ei facta de beneficio non requirente alium ordinem, & c. n. 163. Contrarium tenetur in diff. difficultate, nempe quod ad probationem clericatus, & Minorum Ordinum, satis sit probare, & ostendere maiores, 164. & adducuntur ad id resolutiones Rota, a n. 165. & procedit etiam in clericatu illegitimi, n. 169. & respondetur Bartolo in contrarium allegato, n. 170.

Clerici appellatione venit simplex clericus primae tonsurae, etiam in capellanis, in quibus clericus generaliter vocatur, c. 1. §. 1. n. 90.

Clerici civitatis ipsius praferendi sunt exteris aliis in concursu ad parochiales, dummodo in maxima scientia non praecellant extranei, & c. 9. n. 9. p. 7.

Clerici concubinarij notorii, quod non sint suspensi a beneficio, sunt qui tenent, & usus, & consuetudo est pro hac sententia, c. 14. n. 52. p. 7. supposito, quod non sint a iure suspensi ab officio, suspensione, censura, nec etiam a beneficio, n. 53. & supposito quod ita essent ab officio suspensi, verius est, non esse a beneficio suspensos, n. 54. & num. 55. respondetur c. praeter, 32. dist. 1. n. 56. c. si quis a modo dist. 1.

Clerici concubinarij, an sint privandi beneficiis, & de poenis concubinariorum remissive, capite 14. numero 63. p. 7.

Clerici concubinarij notorii cum non sint suspensi a beneficio suspensione censura, saltem ex consuetudine, valebit collatio beneficii eis facta, c. 14. n. 60. p. 7. quamvis clericis concubinariis, etiam non notoriis, non debent beneficia conferri ex defectu morum, num. 61. Nec debent presentari ad beneficia, nisi presentarentur, & opponeretur de concubinario, seu fornicatione, presentatio non procederet, nisi essent emendati, n. 62.

Clerici concubinarij, an sint privandi, seu privandi beneficiis, resolvitur, non esse privandos, nec privandos, seu deponendos, sed suspensionis poena puniendos, c. 10. §. 2. n. 81. part. 11. Nisi fuerint moniti, & ad secundam, vel tertiam monitionem non desisterint: nam tunc sunt privati beneficiis, n. 82. Et hodie debet precedere tertia monitio, ex Concil. Trident. sess. 25. ca. 14. ubi praefiguntur ordines, & mo-
Aus procedendi, & puniendi concubinarijs, n. 83. Et ad-

INDEX.

ducitur resolutio Rotæ, n. 184. Et de poenis concubinariorum qui sunt videndi, n. 185. Et videnda concilium, & declarationes S. Congreg. posita, n. 186.

Clerici concubinarij hodie à iudicibus Ecclesiasticis non puniuntur, ut præcepit sancta Synodus Concil. Trid. & ut monet Pius V. nec puniunt concubinariorum iuxta formam Concilij, sed semper contra eos viuntur pecuniariis poenis, quæ non causant emendationem, & correctionem delinquentium, sed potius scandalum, & notam, c. 10. §. 2. à n. 188. p. 12.

Clerici coniugati, an & quando gaudeant privilegio fori, remissive, c. 5. n. 6. p. 7.

Clerici etiam prima tonsura habentes beneficium etiam simplex, aut etiam ius in illo, vel ad illud, seu pensiones percipientes, debent tonsuram, & habitum clericalem, vestes scilicet, talares ingiter deferre, alias ipso facto sunt privati omnibus beneficiis, &c. ex constitutione Sixti V. de habitu & tonsura, c. 1. n. 18. p. 7.

Clerici quod sint actus, & in habitu clericali, & tonsura in cedentes tempore collationis beneficiorum, hodie requiruntur, ex constitutione Sixti V. de habitu & tonsura, c. 1. numero 15. p. 7. & Decretum irritans quod in fine habetur refertur ad omnia præcedentia, numero 16. & cum sit in iure positum, ligabit etiam ipsum Papam, nisi ex certa scientia contra fecerit, n. 17.

Clerici suspensi ab officio, esto quod vera esset illa sententia, quod sunt suspensi à beneficio, tamen supposito, quod clerici concubinarij notorii non sunt ab officio suspensi censura, non potest dici, quod sint à beneficio suspensi, c. 14. n. 57. p. 7. Sed absolute verius est suspensum ab officio, siue à iure, siue ab homine, non esse suspensum à beneficio, quoad ea, quæ competunt non interessentibus divinis, nisi aliud constet ex mente disponentis, n. 58. & suspensus ab officio si inter sit divinis, quamvis peccet, lucratur distributiones n. 59.

Clericos concubinariorum notorios sunt qui tenent non esse suspensos, & vera suspensione censura directe inducta in poenam, sed suspensione ratione cuiusdam honestatis ab ipso canone facta ob decorem potius quam in poenam directam criminis, vel principaliter à Deo, & à Canone per approbationem, & sic celebrantes non effici irregulares, c. 14. à numero 19. p. 7. & respondetur cap. præter, &c. si qui sunt, 32. dist. & c. si de cohabit. cler. à numero 25. quod magis obstat est declaratio S. Congregationis, n. 33. fol. 78. & 79. Et dato quod ista suspensio esset vera censura de iure, potest dici eam iam non esse in usu, à numero 32. & ad declarationem S. Congregationis dici potest, respondere de iure, & non tollere consuetudinem, n. 35.

Clericum qui narrat Abulensem seu oriundum Abulensem, debet id verificare, maxime quando ibi impetrat beneficium, c. 9. num. 29. p. 7. ad cuius verificationem non sufficit habere ibi beneficium, vel domicilium, etiam si habuerit domicilium per decem annos, & ultra, num. 30. & quamvis is possit dici naturalis civiliter, & improprie, ortus tamen, seu oriundus nullo modo dici potest, n. 31. & quando quis diceret se naturalem Abulensem, intelligendum erat de naturalitate ratione natiuitatis seu originis n. 32.

Coadiutor an teneatur recitare, cap. 1. num. 107. 108. & 109. p. 3.

Coadiutor solet Ecclesiæ, & beneficiis concedi, & aliquando cum futura successione, c. 5. n. 1. p. 4.

Coadiutoria duplex est, c. 5. n. 2. p. 4. & de eius materia, n. 3. de temporalibus agitur, n. 4. & 5. de perpetua vero, n. 13. & 16.

Coadiutores possunt deputare Episcopi, etiam tan-

quam Apostolica sedis delegati, illiteratis & impeditis parrochialium Rectoribus, appellatione, & exceptione remota, c. 5. n. 7. p. 4. quæ deputatio ad eum spectat qui potest instituire concursum, n. 8. nec dicitur attentata etiam si sit executi post appellationem, ut resolutio Rotæ, n. 9. nam solum tollitur, quoad effectum suspensuum, num. 10. limita, ut n. 11. & 12.

Coadiutorie ante Concil. Trid. cum futura successione solebant à Papa concedi, c. 5. n. 2. p. 4. tamen à Concil. Trid. sunt sublata, nu. 23. Postea tamen concessa fuere à tempore Sixti V. absque derogatione Concilij, n. 24. partiuntur tamen difficultates, ut n. 25. cum seq. & respondetur Concilio, nu. 30. cum seq. ubi ponitur resolutio Rotæ, & Motus proprius Pii V. n. 36.

Coadiutoriarum hodiernarum formula refertur, c. 5. n. 53. p. 4. & n. 54.

Coadiutor an teneatur (principaliter volente pro ea deservire) ad damnum, & interesse subsequutum, cap. 5. num. 55. & sequentibus, par. 4. resolutum affirmative num. 57. & eo absente, vel egrotante, an possit pro eo deservire, absque eius consensu, aut eo nolente, num. 58. cum sequentibus.

Coadiutorem habens, an sit habendus pro præse, & ratione infirmitatis, vel alterius legitimi impedimenti, c. 5. n. 61. cum seq. p. 4. & resolutum quod sic.

Coadiutori, an sit assignanda eadem sedes principalis, & cum eadem antiquitate, cap. 5. numer. 65. cum seq. par. 4. & an in ingressu teneatur fabricæ solvere, quod est solitum solvere per novos Canonicos, num. 78. & vide, numer. 110.

Coadiutor an possit gaudere mensib. datis causare creationis, c. 5. n. 79. p. 4. & dic quod sic.

Coadiutor egrotans, vel alias legitime impeditus habetur pro præse, cap. 5. num. 80. par. 4. quando tempore impedimenti supervenientis erat actu serviens, ut numer. 81.

Coadiutor an possit (principaliter excommunicato) inseruire, & lucrari fructus, cap. 5. à num. 83. cum sequentibus par. 4.

Coadiutor an habeat vocem actiivam, & passivam in Capit. 5. nu. 87. & seq. p. 4. dic quod sic.

Coadiutorem habens, an possit se iuvare beneficio inhibitionis, c. 5. n. 89. p. 4. & quomodo intelligatur indultum coadiutori concessum, quod gaudeat regula de trienniali, num. 90.

Coadiutor in Ecclesiis ubi sunt adiuncti, an sit puniendus cum illis, c. 5. n. 91. cum seq. p. 4.

Coadiutor qui non est in sacris, sed solum in minoribus, an gaudeat privilegio fori, stante Conc. c. 5. n. 97. & seq. p. 4. & an teneatur deferre habitum, licet non serviat, n. 99. cum seq. & recitare, & sacris ordinari ad ritulum coadiutorie, n. 102.

Coadiutor serviens pro coadiuto, an debeat exire de Capitulo, in quo tractatur de negotiis ipsius coadiutori, c. 5. n. 103. cum seq. p. 4. Et an ambo possint esse in Ecclesia, & servitio eius, n. 107. cum seq. Et an Canonicus coadiutor dignitatis lucretur vestimentum in Ecclesia, in quibus Canonici vestimentum lucrantur, serviendo pluribus diebus, quam obtinentes dignitatem, n. 114. cum seq. & quid de conuerso, n. 117.

Coadiutoria, an inducat incompatibilitatem, c. 5. à n. 122. p. 4. resolutum negative, & an coadiutor possit cedere coadiutoria muiro coadiuto, n. 124. & an eius confessio noceat coadiuto, vel è contra, nu. 126. Et quid si tempore data coadiutoria, coadiutor esset mortuus, an successio locum habeat, à n. 130. resolutum quod non, contra Gonzalex, limita tamen ut n. 133. & decis. Rotæ nu. 134. usque ad 139.

INDEX.

Coadiutoriam impetranti, narranti aetatem & alia impedimenta coadiutori, non sufficit probare impedimentum aetatis tantum, ex Rota c. n. 2. 195. p. 6.

Collector Subcollector secundum deputando, primum renocare videtur, c. n. 366. p. 5.

Collegium Cardinalium sede vacante non potest beneficia conferre, c. 2. n. 6. p. 5.

Coadiutoriam habens ante Concilium Trid. cum futuram a successione in Ecclesia paterna, an possit succedere vacatione post Concilium succedere in tali beneficio vigore coadiutoriae, c. 3. n. 81. cum seq. p. 7.

Collatio beneficii facta ordinato prima tonsura ab alieno Episcopo sine dimissoriis est nulla, c. 5. n. 141. quia est suspensus maxime hodie ex Concilio Tridentino nu. 142. & reservatio pensionis, n. 143. & resolutio Rota, num. 144.

Collationem beneficii habens acceptam tenetur recipere, licet nondum acceperit possessionem, nec per eum fieri, c. n. 93. p. 3. & contraria sententia discutitur, n. 93. usque ad 96.

Collatio quid sit, c. n. 3. p. 4. & quid institutio que sub ea comprehenditur, n. 4.

Collatio est duplex, necessaria & voluntaria, & que utraque sit, c. n. 5. p. 4.

Collatio libera ad effectum alternativae illa dicitur, quae potest fieri a solo Episcopo, absque alterius dispositione tentatione, vel consilio aut alias, c. n. 4. 75. p. 5. vel quando collator tenetur conferre certo generi personarum, nu. 476.

Collatio beneficiorum Curatorum reservatur Papa per verba regulae ibi, cum cura, c. n. 508. p. 5. non tamen tollitur concursus, n. 509. & intellige de beneficiis perpetuis, non de manualibus, secularibus, sine regularibus, ut n. 510. & 511.

Collatio beneficii vacantis in mense alias Apostolico, sede Apostolica vacante, facta ab Episcopo ignorante vacationem dictae sedis valet, c. n. 772. p. 5. ad quod conduci resolutio Rota relata, n. 773.

Collatio ubi ad Episcopum, & Capitulum simul pertinet, Capitulum habet unam vocem, & Episcopus solus aliam dimidiam, c. 4. n. 28. p. 5. & sic si se non concordaverint, sed in discordia convulerint, neutra collatio valet contra Hostien. cuius doctrina reprobat communiter n. 29. quo casu si Papa promittit, promissus a Papa dicitur habere potius ius, & eius promissio erit bona, n. 33.

Collatio praebenda spectantis ad collationem Episcopi & Capituli, facta ab Episcopo valet, non contradiere capitulo infra semestre, & contra, quia potest fieri separatum, c. 4. n. 42. par. 5. & ponitur decisio Rota, nu. 43. & interim erit ius considerabile questum promissio, ut numer. 44.

Collatio ubi spectat ad Episcopum, & Capitulum, potest Episcopus convocare Capitulum, & cogere id congregari, ad promissionem faciendam, c. 4. n. 52. p. 5. quamvis alias non possit si de eius utilitate tractaretur, vel suorum n. 53. & seq.

Collatio de iure in beneficiis minoribus Ecclesiarum inferiorum, pertinet ad Episcopum, etiam sine Consilio Capituli, salvo iure patronatus, c. 4. n. 235. p. 5. etiam si sine Ecclesiae Cathedralis, nu. 236. secundum Abbatem: quod non procedit in portionibus. & aliis beneficiis participantibus de mensa, n. 237. Maiora autem beneficia Episcopus cum consilio Capituli conferre debet, a n. 238. Ex generali tamen consuetudine Episcopi in nullis beneficiis extra Cathedralis sedis requirunt consilium Capituli, quae consuetudo valet, ut n. 240.

Collatio beneficiorum facta per Episcopum putativum,

quis, & gerit pro Episcopo & Praelato, sed ex aliquo defectu non est verè Praelatus, an valeat, c. 4. n. 276. p. 5. resolutum valere, l. Barbarius, nu. 277. limita ubi aliquis est intrusus in dignitate reservata, n. 278. quamvis Egidius contra teneat, n. 279. & seq. Secundo limita nisi auctoritas superioris deesse, & titulus ab eo collatus quavis invalidus ex aliquo defectu occulto, n. 281. quidquid Bart. & alij teneant communem errorem sufficere, cum possessione officii, nu. 282. & tex. in l. 1. C. de testam. interpretatur, nu. 283. & non cuiuslibet superioris auctoritas requiritur, sed legitimi, n. 284. & traditur resolutio Rota, n. 285. Et quid si vitium seu defectus, non est in materia, id est, in persona electi sed in forma n. 286. cum seq. Declara tamen ut non procedat haec limitatio, quando per decennium quis se gessit pro h. b. li, ut n. 289.

Collatio quando est adimiculata cum aliquali probatione potestatis Vicarii valet, & valet etiam gesta per prouisum a Vicario, nam tunc tribuit titulum coloratum, c. 4. n. 309. p. 5.

Collatio facta a Praelato putativo, & alia gesta per eum non valet, in fauorem scientium impedimentum Praelati, c. 4. n. 310. p. 5. quamvis alii nro iure valere, sed esse retractandam defendant, n. 311. quod intellige, ut nu. 312. & seq.

Collationes, & electiones facta a Praelato putativo iure privato, & ratione privati officii, non valet, c. 4. nu. 314. p. 5. cum seq. etiam stante extrinsec. ad emendam, n. 321.

Collatio facta ab excommunicato ratione publici officii non occulto, sed publico non tamen notorio, aut denuntiato, an sit valida, c. 4. a n. 322. p. 5. resolutum non valere, a n. 324. cum seqq. & sic procedit decisio Rota relata, n. 326.

Collatio facta a Praelato qui commisit aliquod delictum, ob quod ipso iure, & facto sit priuatus Praelatus, puta haeresim, an valeat, c. 4. a n. 328. p. 5. resolutum valere quāvis priuatio est occulta, n. 329. & seqq. quāvis aliqui contra, n. 330. quod intellige etiam si Praelatus esset accusatus de dicto crimine, num. 333. non obstante doctrina Bart. cui responderetur, numer. 334. & etiam si esset condemnatus, & depositus per sententiam, si tamen ab ea appellauit, nam pendente appellatione fungi officio minime prohibetur, num. 338. Secus si non appellauit, quamuis sententia solum esset declaratoria criminis, n. 339.

Collatio praesentatio, vel electio ad eum pertinet qui est in quasi possessione conferendi, praesentandi, vel eligendi, quod sufficit, quia fructus eorum, qui ad bonae fidei possessorem pertinent, cap. 5. a n. 1. cum seqq. p. 5. etiam si in consequentiam, & non principaliter sit in possessione, ut n. 9. quamvis Sabagun contradicere videatur, num. 10.

Collationis pertinentia ad inferiorem Episcopo ad quem de iure non spectat, probatur per famam, & communem reputationem, cap. 5. num. 144. p. 5. part. quod intellige quando super ea directe non agitur, nec pronuntiandum existit, & cum ordinarius non est in causa, vel promissus ab eo alius a Papa, vel Legato, ut nu. 145. nam quod non sufficeret contra ordinarium voluit Rota, nu. 146. cum sequentibus. Secundo intellige, ut num. 150. 151. & 152.

Collatio necessaria ea dicitur, quae debetur certo generi personarum, seu certa personae, c. 7. n. 73. p. 5. & reprehenditur Corra. n. 74. & ideo quando Patronus praesentasset plures, & quae idoneos posset Capitulum sede vacante instituire quem maluerit, n. 75.

Collationem Parochialium, etiam hodie necessariam non esse, (quia tota radigatur in voluntate Episcopi)

INDEX.

tenuit Rota, cap. 7. n. 83. p. 5. quod fundamentum videtur magis iuridicum ex constitutione Py V. n. 84.

Collatio parochialis vacantis, sed Episcopali vacante, in mense Ordinarj de iure reservatur successorj Episcopo, & sic Dux Albanus virtute sui indulti, non potuit presentare ad parochialem vacantem, sed Episcopali vacante in mense septembri, ex Rota, ca. 7. n. 87. p. 5. hodie tamen secus erit per rationem de qua n. 88. & amplia, ut n. 89. & 90.

Collatio beneficiorum, an sicut potest fieri extra diocesim, postea etiam fieri institutio presentati, seu confirmatio electi, c. 8. a. n. 138. p. 5. & resoluitur cum Lambertino, n. 142.

Collatio beneficij facta à Vicario Episcopo renovato per mortem Episcopi, si ante eius ignorantia daretur, c. 8. n. 175. part. 5.

Ex collatione facta ab Ordinarj spreto patrono infra tempus presentandi, interim videtur questum ius considerabile prout, ita ut non valeat proutio Papa alteri postea facta, non facta mentione de illa, ca. 9. n. 242. part. 5. Quamvis contrarium teneat Rota, n. 243. cuius sententia procedit, ut n. 244. & in proutione facta à Papa sine derogatione iuris Patronatus laicorum, ut n. 245. cum sequentibus. & in proutione facta à Nuncio, vel Legato, n. 248. & in omni casu quo fieret devolutio ad Episcopum, n. 249. cum seq. & quando collatio est facta iure ordinario & originali, secus si iure devolutio, nam tunc non teneret, ex quo devolutio nondum erat facta, n. 252. & tandem si Ordinarius sciens beneficium esse iuris patronatus conferri, non tamen si ignoraverit, n. 253. quae declaratio nimis restringit, n. 254.

Collatio aut sit cum conditione, modo, seu pacto prestandi postea iuramentum, & tunc est simoniaca, & nulla, cap. 2. n. 39. p. 8. aut ante collationem exigitur dictum iuramentum, & tunc collatio non videtur simoniaca, nec ex alio iuramenti illicita, n. 40. nisi forte ille à quo exigitur, habeat ius ad beneficium, n. 41. quod tamen non videtur militare in parochialibus, quae providentur in concursu, & c. n. 42. nec videtur istud iuramentum invalidum, contra Flam. Paris. n. 43.

Collatio beneficij facta imperito seu illiterato, an sit nulla ipso iure, c. 7. p. 7. a. n. 12. resoluitur esse nullam, intelligendo non de his, qui non habent scientiam competentem requisitam, ut licet conferatur beneficium, sed de penitus illiteratis, & imperitis, ita quod nesciant legere, & n. 20. adducuntur, & examinatur declarationes Gonzalez circa hoc.

Collatio beneficij facta infami seu criminoso, an sit nulla ipso iure, cap. 8. n. 38. part. 7. a. n. 39. ponitur sententia tenentem esse nullam, quae fundatur à numer. 43. Contraria sententia ponitur num. 47. quae fundatur à num. 48. eo precipue, quod non est textus, qui convincat nullitatem talis proutionis, nā est, crimen inducat privationem beneficij, siue per sententiam, siue ipso iure, & ob id alia non debeat admitti, tamen non ideo proutio est nulla, nam in privatione ipso iure non veniunt beneficia postea acquisita. Et haec sententia tenetur, ommissa distinctione Nauarri, & Couarru. quae iure non probatur, numer. 51. & procedit etiam in collatione facta à Papa etiam ad instantiam partis, à num. 53. & etiam in proutione facta virtute litterarum ad vacaturam, à numer. 57. & à numer. 59. responderetur fundamentis contrariae sententiae.

Collationem beneficij factam clericis concubinariis seu fornicariis notoriis esse nullam, cap. 14. num. 7. part. 7. nam si sunt suspensi ab officio, & eorum officia audire est prohibitum, numer. 8. etiam in minoribus constituitur, con-

tra aliquos numer. 9. & 10. & numero 11. ponitur declaratio Sanctae Congregationis, atque ideo si celebrant, sunt irregulares, n. 13. & sunt etiam suspensi à beneficio, à num. 15.

Collatio beneficij sine diminutione fieri debet, c. 1. n. 121. p. 8.

Collatio beneficiorum, quae dignioribus sunt conferenda, quamvis debeat fieri instar distributivae iustitiae, tamen ibi non est vere, & proprie distributiva iustitiae etiam minus principaliter, nec eligens dignum omisso digniore peccat peccato accipionis personarum proprie sumptis contra iustitiam distributivam, sed solum peccato iniustitiae contra commutativam iustitiam, & fidelitatem ex officio debitam Ecclesiae, cap. 16. num. 51. & 52. part. 7. Unde si expositione dignioris sequeretur aliqua donatio, vel interese, teneretur ei ad restitutionem illorum, exemplo economi, num. 53. & 54. Quod non solum procedit in beneficij, quae sine edicto & oppositione providentur, sed etiam quae providentur per edictum, & oppositionem, n. 55. Nisi forte in edicto promitteretur collatio digniori, n. 56. quae tamen non videtur promitti dicendo, quod servabitur unicuique sua iustitia, n. 57. quamvis oppositores descripti, & concurrentes in tempore praestituto habeant ius ex iustitia commutativa, ut unus ex illis provideatur, alias teneretur collator ad restitutionem, n. 58. & quomodo sit facienda ista restitutio, n. 59. & 60.

Collatio beneficiorum post resignationem, quae in permutatione debet intervenire, & requiritur, ca. 4. numer. 85. part. 11.

Collatio beneficij potest esse conditionalis, si conditio insit de iure, puta si vacat beneficium, sub qua ab ordinario etiam ignorante mortem, seu vacationem, collatio fieri potest, c. 2. n. 4. p. 8. Et etiam electio, n. 5. & 6. quamvis in electione contrarium teneat glossa, & alij, n. 7. Quorum opinio procedit in conditionibus de futuro, quamvis tunc insint, n. 8. & in conditione de praeterito, aut de praesenti, quae tamen non insint, quae vitia habet electione, quamvis non collationem, quae solum vitabitur ex conditione suspensiva, num. 9.

Collatio beneficij facta electo in Episcopum ante confirmationem valebit, & vacabit post confirmationem, sicut alia obtenta; nec per illius affectationem ius per electionem questum perditur, caput 6. numero 47. parte 11.

Collatio beneficij requiritur quod pure fiat, non conditionaliter, nec alternatine, c. 2. n. 1. p. 8. Nam caput 2. de electione in 6. habet locum in collatione, seu proutione, num. 2.

Collatio clandestina, & secreta quamvis valeat, requiritur tamen ad eius probationem, ut fides de ea quomodo fieri possit per instrumenta, vel testes, quibus probatur collatio, cap. 4. num. 10. part. 8. Quae iuxta stylum Palatii, & Curiae Romanae non probatur literis ordinarij, seu legati suo sigillo sigillatis contra impetrantes, seu proutios Apostolicos, & in eorum prauidicium ad evitandas fraudes, & c. etiam si essent nominati testes, si Secretarius non esset Notarius, vel si testes non essent subscripti, a. n. 11. circa quod adducuntur variae resolutiones, & decisiones Rota a numer. 14. quarum summa ponitur, num. 27.

Collatio copulativae fieri non debet, ne duo in eodem beneficio intulerentur, aut beneficij diuisio fiat, c. 2. n. 49. part. 8.

Collatio excommunicato facta de iure est nulla, ca. 13. nu. 4. par. 7. Etiam si sit facta motu proprio, nu. 5. & ideo non praestat titulum coloratum, & sic possessio illius non est restituibilis collando ex actis, quod collatio fuit facta ex-

communicato, n. 6. licet secus ad effectum regulae de trienniali, n. 7.

Collatio facta à secundo collatore ante factam denolutionem non valet, nec conualescit, etiamsi primus non conferat intra tempus, capite 3. numero 31. p. 10. Etiam si collatio sit facta simpliciter, non dicendo iure deuolutio, quamvis secus sit in collatione facta ab ordinario de beneficio iuris patronatus, pro patrone, numero 32.

Collatio facta Episcopo dignitatum vel beneficiorum, an valeat, resoluitur quod non, nisi fiat ex dispensatione Papa, aut ex iusta & necessaria causa, c. 6. numero 44. p. 11. Episcopo tamen titulari, vel qui renuntiavit Episcopatu, facta collatio praesertim de beneficiis simplicibus valebit contra Card. & Bursat. numero 45. & reservatio pensionis facta mentione de Episcopatu, numero 46.

Collatio facta indigno cum non sit nulla, & ipse indignus non teneatur fructus restituere, sed illos faciat suos ratione tituli, videtur etiam conferentem non teneri illos restituere, sed solum ad damna inde secuta, cap. 7. n. 28. part. 7. Et praedicta sententia procedere posset, quando collatio esset nulla, & quando non esset titulus beneficii, sed merum salarium, &c. in quibus etiam ipse indignus teneretur restituere fructus, siue emolumenta officii, &c. n. 29. & 30.

Collatio facta non idoneo scientia, moribus, & aetate, seu facta indignis ex quatuor defectibus, de quibus in cap. cum in cunctis de electione an sit nulla, vide verbo, Abbat. doctrina.

Collatio non conualescit per sequentem absolutionem ca. 13. n. 8. p. 7. Et procedit etiam in collatione facta excommunicato occulto, & ignoranti, etiam probabiliter, & inuincibiliter se esse excommunicatum, nam adhuc collatio est nulla, n. 9.

Collat. non conualescit per sequent. absolutionem, etiam in foro conscientiae, in quo beneficii excommunicati ab ipso retineri non potest, c. 13. numero 10. p. 7. Quae doctrina, & ampliato procedit, etiamsi excommunicatio sit iniusta, contra Suarez, numero 11. & 12. quamvis secus si excommunicatio sit nulla, numero 13.

Collatio non conualescit, etiam in electione, & praesentatione, seu nominatione, c. 13. n. 14. p. 7.

Collatio non conualescit per sequentem absolutionem in permutatione beneficiorum facta per excommunicatum, quae non valet, c. 13. numero 15. & 16. p. 7. Sed quamvis non valeat quoad excommunicatum, tenet tamen quoad non excommunicatum compermutantem, numero 17. & non valet collatio facta excommunicato ex causa permutationis, quamvis tempore resignationis, & admissionis non esset excommunicatus, numero 18. & conuerso si tempore collationis non erat excommunicatus valebit collatio, & permutatio, quamvis tempore resignationis, & admissionis ordinari esset excommunicatus, numero 19. quamvis si fieret coram Papa, seu legato resignatio, etiam ex causa permutationis in fauorem excommunicati, sine absolutione ad effectum, quae dari solet, non valeret admissio in fauorem illius, numero 20.

Collatio non conualescit per sequentem absolutionem, non solum in quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, sed etiam in quacumque dignitate, & officio Ecclesiastico, etiam temporali habente usum iurisdictionis, seu ordinis, c. 13. numero 22. pa. 7. Nam horum est incapax excommunicatus, quia est incapax vsus iurisdictionis, & ordinis ad quem ordinatur numero 23. & idem est eadem ratione in dignitatibus, seu officiis non Ecclesiasticis habentibus iurisdictionem, nam etiam horum collatio facta excommunicato, seu electio est nulla, contra Suarez, numero 24. & 25. licet secus ubi obueniunt successione, seu ratione bonorum, vel maioratus, numero 26.

Collatio non conualescit, etiam in excommunicato minori excommunicatione, nam collatio, electio, seu praesentatio illi facta est nulla, c. 13. n. 27. p. 7. Etiam si electores, vel collatores cum excommunicato probabiliter ignorarent, n. 28. quamvis alij aliter teneant à n. 29. ubi respondetur capiti. final. de clerico excommunicato, ibi scienter.

Collatio non conualescit per sequentem absolutionem, etiam in pensione, c. 13. n. 34. p. 7.

Collationem palam fieri, & non clandestine, an necessario requiratur cap. 4. p. 8. à n. 1. resoluitur, quod licet collatio facta clandestine, & secreta, suspensione non careat, non tamen est nulla, sed valet, nec ideo est irritanda, & etiam facta de nocte, licet speciale sit in electione, quod facta clandestine, & de nocte non valeat, in ea dumtaxat in qua seruanda est forma capiti. quia propter electi, alias enim etiam facta occulte, & clandestine valet, sicut collatio.

Collatio parochialis non valeret sic facta, consero tibi si intra annum te feceris ad Sacerdotium promoueri, valeret tamen, si diseretur, dummodo infra annum te facias ad Sacerdotium promoueri, c. 2. n. 12. & 13. p. 8. adducitur resolutio Rotae.

Collatio parochialis tenet ab ordinario facta habenti aliam sub conditione, si primam resignauerit, seu dimittat, secundum Abb. quia ista conditio tacite inerat de iure, c. 2. n. 22. p. 8. & n. 23. ponitur resolutio Rotae, & secus esset, si conditio tacite non inesset, ut quia primum non erat vacaturum ipso iure, n. 24. quamvis pensio bene posset reservari per Legatum vel Episcopum sub conditione, ut cum primum habuerit beneficium, censeatur cassata, n. 25.

Collatio praebendae penitentiariae, ad quem pertineat, ubi praebenda est annexa dignitati, seu officio alicuius Ecclesiae, vide verbo annexio.

Collatio recte conualescit per sequentem absolutionem in beneficii iam collati, vel sub sua expectatiua cadentis, acceptatione facta ab excommunicato, quae valida est, ca. 13. num. 35. p. 7. & ratio est, quod acceptatio in titulumque non tribuat, sed potius ad factum, quam ad ius pertineat, n. 36. Beneficium tamen acceptatum vigore expectatiuae non potest ei conferri ante absolutionem, sed collatio suspenditur n. 37. Et respondetur difficultati, quam mouet Couarru. quod acceptatio beneficii iam collati, iuris in re acquisitionem inducere videtur, à n. 38. & iuxta dicta est accipiendus Caietanus numero 44.

Collatio recte conualescit in prouisione facta in fauorem excommunicati à Papa, vel Legato, cum clausula absolutionis à censuris ad effectum gratiae consequendum in literis Apostolicis apponi solita, c. 13. numero 59. & 60. p. 7. ubi referuntur agentes de ista clausula, quae non predest insurdescentibus, ne irregulari, numero 61.

Collatio recte conualescit, ut possit quis post absolutionem retinere beneficium, tempore excommunicationis collatum, si cum eo fuerit dispensatum, c. 13. numero 73. p. 7. quae dispensatio ab Episcopo fieri potest, numero 74. & dispensatione facta non requiritur alia collatio, numero 75.

Collatio recte conualescit in possessione capta ab excommunicato, quae valida est, caput. 13. numero 89. part. 107.

Collatio

INDEX.

Collatio requiritur quod non sit surreptitia, alias non tenet, c. 3. numero 1. p. 8. nam surreptio viciat gratiam ipsi iure, quamvis rescripta iustitia non nisi ope exceptionis n. 2.

Collatio si fiat excommunicato, qui eam accepit, ablata excommunicatione, non valet, c. 13. n. 43. p. 7. Commenda est duplex altera temporalis, & altera perpetua, c. 4. n. 7. p. 4.

Commendare non potest beneficium inferiori Episcopo, contra Hoiedam, & Cucum, cap. 4. num. 8. cum seq. p. 4. nisi habeat iurisdictionem quasi Episcopalem, numer. 12. & 13.

Commendari per Ordinarios alia beneficia possunt, ultra sex menses, etiam ad vitam, c. 4. n. 16. p. 4. quod intellige, ut n. 17. & 18. usque ad 23.

Commenda ob quid sit inuenta à Rom. Pontificibus, traditur, c. 4. n. 24. & 25. p. 4.

Commenda sola vin habet dispensationis, nec requiritur alia dispensatio, c. 4. n. 29. p. 4. est enim collatio Papae dispensatoria, n. 30. & commenda perpetua, & vno temporalis, sunt quaedam pallata dispensationes, n. 31. Et ibi an Monasteria, & Dignitates possunt commendari minoribus, 15. ann. n. 32.

Commenda non inducit incompatibilitatem sicut titulus, c. 4. n. 33. cum seq. p. 4. amplius, ut n. 36. cum seq. & 40. & 41.

Commenda ad utilitatem persone non est proprie & vere commenda, imo censetur titulus, c. 4. n. 43. p. 4. etiam si sit temporalis, numero 44. Et ideo de ea debet fieri mentio per inpetrantes, numer. 45. & 46. & traditur differentia, inter perpetuam & temporalem, numero 47.

Commendatarij huiusmodi, habentur ut Titulares, & iura loquentia de Titularibus procedunt in eis, caput 4. numero 48. cum sequentibus par. 4. nec possunt remoueri magis quam Titulares, num. 52. limita, ut num. 33. cum sequentibus.

Commenda causa custodia non impedit provisionem beneficii, & sic ea durante currit tempus providendi, cap. 4. n. 59. p. 4. & de materia commendae qui sint videndi, n. 77. remissive.

Commendatarij & alij Prælati inferiores habentes quasi Episcopalem iurisdictionem etiam exempti, & nullius diocesis non possunt remittere denuntiationes ex declaratione Papae, & S. Congreg. contra Nuar. c. 8. à n. 56. p. 5. Qua declaratione stante in his locis recurritur ad Episcopum intra cuius fines est locus, vel ad vicinorem, n. 59. & 60.

Commissio habens clausulam (sine retardatione, & c. arbitrio Rota) intelligitur prout de iure, c. 5. num. 52. 7. part. 1.

Commissarius Cruciatæ non potest dispensare in irregularitate propter ordinum malam susceptionem contra c. 5. n. 59. p. 2.

Commissio facta Vicario, an transeat ad successorem in Vicariatu, cap. 2. à nu. 28. part. 6. resoluitur transire contra communem, n. 34. cum seq. nisi sit facta cum qualitate, ex qua videatur habitus respectus ad personam, n. 37.

Communis sententia, de qua cap. 10. numero 8. part. 11. non potest admitti, nisi forte ex usu, & consuetudine, si illam recepit, nec tunc esset admittenda, ubi beneficium esset alteri collatum, nec ubi priuatio esset notoria, numero 35.

Computatio graduum quomodo sit faciendæ, an secundum canones, an secundum leges, c. 15. p. 7. à n. 23. Resoluitur secundum leges.

Concessio breuium non est contraria decreto Concilij

2. Tom.

Trid. de prima instantia coram ordinariis tractanda, c. 3. n. 6. 7. & 8. p. 6.

Concil. Basil. quo reservationes abolitæ sunt concilialibus, c. 1. n. 188. cum seq. p. 5.

Concilium generale, an possit beneficia conferre, & qui id irascit, c. 2. n. 1. p. 5.

Concilium in quo Papa præsens potest beneficia conferre, c. 2. nu. 2. p. 5. secus si sine Papa ratione schismatis, n. 3. Auctor tamen id concilium non posse credit nisi Papa id specialiter permittat, n. 4. & de Papa & Concilij potestate, qui sunt videndi, n. 5.

Concilium Prouinciale non potest conferre beneficia Prouincia, nec Diocesanum, beneficia Diocesis, nisi quatenus is ad cuius dispositionem spectant, id permitteret, c. 2. n. 7. p. 5.

Conc. Trid. decretum explicatur, c. 5. n. 219. cum seq. p. 2. & an procedat in alienatione voluntaria, an vero in necessaria, n. 222. & 223. cum seq.

Concilij Lateranensis vltimi constitutio sub Leone X. sess. 9. §. statumimus. enucleatur, cap. 1. numer. 3. 4. 5. & 6. part. 3.

Conc. Trid. verba de ordinandorum natalibus, & genere iuxta ius antiquum intelligenda sunt, & per ea Concilium voluit excludere illegitimos filios, aut nepotes hereticorum, & seruos, ac neophytos, c. 2. num. 2. p. 7. Nam Concilium ibi non intendit corrigere, aut alterare iura antiqua circa qualitates promouendorum, n. 3. & 4. adducitur declaratio S. Congreg.

Conc. Trid. hortatur, ut in prouincijs, ubi commode fieri potest, dignitates omnes, & saltem dimidia pars canonicatum in cathedralibus Collegiatis insignibus, conferantur tantum Magistris, vel Doctoribus, aut Licentiatis in Theologia, vel iure canonico, c. 7. num. 44. p. 7. Et cum Concilium hortetur, non autem precipiat, id non est inducendum ex necessitate, nec per Concilium Prouinciale statui potest secundum S. Congregat. cuius declarationes ponuntur, num. 45. Et sic Decreta Concilij Prouincialis Toletani, & Compostellani, quibus id statuitur, non habent vim, nu. 46. nec istud Decretum concil. Compostell. est confirmatum in confirmatione Pij V. numero 47. nec dicta Decreta videntur usu recepta, numero 48.

Concilium Trid. sess. 24. c. 15. tit. singulis præbendis singula beneficia vniantur, intelligitur, c. 2. §. 2. n. 170. & 175. p. 12.

Conc. Tr. sess. 7. de reformatione, c. 4. addit c. de multa, quod quamvis in terminis d. c. de multa contendens retinere primum beneficium, quod ipso iure vacauerit per ademptionem secundi, etiam secundo esset priuandus per sententiam, tamen ex Decreto Conc. ipso iure est priuatus etiam secundo, c. 5. n. 94. p. 11.

Conc. Tr. sess. 7. d. c. 4. de reform. addit etiam, quod licet d. c. de multa, ut priuaretur secundo, requiritur monitio, vel quod retineret usque ad litem contestationem, tamen cum Concilium dicat, retinere præsumpsit, non videtur necessaria iudicialis contentio, nec monitio, c. 5. n. 95. p. 11. Nam illa verba solum denotant dolosam, seu malitiosam retentionem saltem ex lata culpa, n. 96. quæ recte datur sine monitione, aut litem contestatione, & c. n. 97. & adducuntur declarationes Sanctæ Congregationis, n. 98. sufficeretque ad penam Concilij retinere primum de facto cum secundo, licet fructus non reciperet, numero 99.

Concil. Trid. sess. 24. cap. 17. non videtur in Hispania usu receptum, nam post illud sicut antea Ordinarij conferunt plura beneficia, etiam ultra duo vniuersam quod vnum sit sufficiens, & omnia simul retinent,

OO

quomodo alias non sint incompatibilia, c. 5. paragr. 3. n. 23. p. 11. Et etiam in Curia idem fit: nam SS. Pontifices narranti pluria obtenta solent alia concedere, nec apponitur Decretum de dimittendo obtenta, nisi sint incompatibilia, num. 324. Nec potest dici Papam super illis tacite dispensare contra Ledesmam à numero 327. & solum id posset procedere ubi Papa illa simul conferret, numero 327. ubi ponitur declaratio S. Congregationis. Nec etiam dici potest, id in Papa procedere ex facultate sibi tradita ab ipso Concilio per Decretum ultimum sessionis 25. de reformatione, quia id intraret, si Concilium prohiberet collationem, sed non prohibet, nisi retentionem, numero 328.

Concil. Trident. sess. 24. de reform. ca. 6. dum concedit Episcopis facultatem absolendi in foro conscientie ab heresi occulta, qualiter debeat intelligi, & an requiratur sacramentalis confessio, c. 10. n. 137. usque ad num. 140. part. II.

Conclauista conclauis Sixti V. sunt vere familiares Papae, ex constitutione eius, qua in aliis non habebit locum, c. 1. n. 311. & 312. p. 5.

Conclusio illa quod olim possessor, hodie possessor prae-sumitur de quarelati, n. 75. qualiter intelligatur traditur, c. 3. n. 76. p. 6.

Concordia & turnorum diuisio, non intelligitur mortuo, seu deficiente Episcopo, secus eo suspenso, aut excommunicato, c. 1. n. 237. cum seq. p. 5.

In Concordia proprietates remanent indiuisae, & accrescit Capitulo vacante sede, caput. 1. numero 239. parte 5. sed contrarium traditur, numero 241. & respondetur, n. 242.

Concordia Vgolini inter opposiciones Canonistarum, & Theologorum traditur, c. 2. n. 20. p. 1. quam tenet N. a. n. 21.

Concurrentibus ad beneficium, uno habente aliud, & alio non habente, non habens preferendus est habenti ex Rota, caput. 9. numero 12. & numero 13. part. 7. Ponitur eius decisio, & alias amplius fuit resolutum, quod non habens beneficium preferendus est habenti in concursu, quamuis habens sit magis sufficiens, & statutum dicat dandum esse magis sufficenti, & habiliori, numero 14. Sed ista decisio loquitur in beneficio simplici, & non in parochiali in quibus aliud dicendum est, numero 15.

Concursus an habeat locum in parochialibus litigiis vacantibus, non obstante lite, c. 2. §. 1. à n. 169. p. 9. Resoluitur affirmatiue, ex S. Congreg. cuius declaratio ponitur, electio tamen & iudicatio magis idoneo ab Episcopo non posset fieri interim collatio de parochiali litigiosa ab Episcopo seu alio inferiori, ad quem talis collatio spectaret, n. 172. Sed vel erit recurrendum ad Papam, vel expectandus finis litis, n. 173. & talis electus si peterit, ad defensionem litis admitteretur, n. 174.

Concursus an debeat fieri in beneficiis vacantibus per resignationem, c. 2. §. 1. à n. 156. p. 9. Resoluitur in resignatione simplici debere fieri, secus in resignatione in fauorem, in qua non requiritur examen per concursum, sed solum in forma dignum, & ponuntur declarationes S. Congregationis, & idem in beneficiis resignatis ex causa permutationis, ut non sit faciendum examen per concursum, n. 161.

Concursus an debeat fieri in Vicariis perpetuis parochialium vitarum, sicut in parochialibus iuris patronatus Ecclesiastici, c. 2. §. 2. à numero 285. p. 9. Resoluitur non debere fieri concursus, sed ad nominationem illorum, quorum dignitati, vel Ecclesia parochialis est unita, deputandos vicarios cum examine & approbatione

Ordinarii etiam sine examinatoribus Synodalibus, nec valere Decretum Concilii Tridentini contrarium, nec suffragari possessionem contrariam, etiam in iudicio possessorio, & adducuntur declarationes S. Congreg. & alia.

Concursus an faciendus sit in dignitatibus habentibus curam animarum in Ecclesiis collegiatis, resoluitur quod non, c. 2. §. 1. n. 195. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Congreg. n. seq.

Concursus an faciendus sit in beneficiis regularibus curatis, resoluitur negatiue, c. 2. p. 1. n. 197. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Congreg. n. seq. resolutio Rota, quod videtur procedere, etiam si sint solita commendam secularibus, n. 199.

Concursus an faciendus in prouisione dignitatum habentium unitam parochialem, resoluitur negatiue, cum uno perpetuo & accessorie facta est, c. 2. §. 1. n. 192. p. 9. & declarauit S. Congreg. in declarationibus positus, n. 193. sed si esset unita aequae principaliter, faciendus esset concursus, n. 194.

Concursus an possit fieri ab inferioribus, Episcopo habentibus conferendis, c. 2. §. 1. à n. 121. p. 9. Resoluitur negatiue, & adducuntur declarationes S. Congregationis, & Decretum Concilii Provincialis Mediolanensis, & numero 126. allegantur decisiones Rotae per quod tamen non tollitur praesentio inferiori competens in collatione, numero 125.

Concursus debet fieri in beneficiis curatis, quae dicuntur vicariae, non tamen sunt vicariae parochialium unitarum sed de per se, c. 2. §. 2. n. 298. p. 9. & n. seq. ponuntur resolutiones Rota, & idem est in vicariis erectis in Ecclesiis unitis abdicando, & separando curam ab ipsis Ecclesiis, & transferendo eam in vicarias, huiusmodi enim vicariae sunt beneficia vere curata de per se, numero 301. & 302. & numero sequenti adducitur declaratio San. Congreg.

Concursus & examen, an ubi non fuit factum legitime, iuxta formam Concilii gratia & prouiso Apostolica facta in fauorem illius qui praesentant approbationem, & literas Ordinarii, quibus testatur concursum factum legitime, & ex approbatis illum elegerit, iuxta formam Concilii sit valida, & bona: in vero surreptitia, & nulla, c. 2. §. 2. n. 360. p. 9. Et videtur dicendum non necesse surreptitiam, sed validam: quia prouisus non nerrat concursum legitime factum, sed solum praesentat literas Ord. id testantur, quibus Papa datur fides, id aut sibi immutasse, & sic non eget iustificatione, à n. 361. Sed contrarium videtur verius, quia fundatur falsa causa & ex verbis Concilii, à n. 365.

Concursu facto, an si desistat magis idoneus, ex reliquis oppositoribus, sit eligendus magis idoneus: an vero sit faciendus alius concursus de nouo proposito nouo edito, c. 2. §. 1. n. 221. p. 9. Resoluitur, quod si ante factam per Ordinarium electionem de magis idoneo, ille desistat, non est faciendus nouus concursus, sed ex reliquis eligendus est magis idoneus intra eundem terminum: si vero facta per Ordinarium electione de magis idoneo reperto, ille desistat, seu cedat, vel decedat, non poterit eligi alius ex oppositoribus eiusdem concursus, sed faciendus erit nouus concursus, ad quem Ordinarius habebit nouum terminum à die desistentiae, seu cessionis, vel mortis ei nota, & 222. & 223. id tamē intelligitur, quando desistit, cedit aut decessit ante lapsum quadrimestre datum ad significandū Papae, alias enim infra quadrimestre, non facta significatione, ad Papam deuoluitur, n. 224.

Concursus faciendus an sit in beneficiis, quorum cura per plures administratur, c. 2. §. 1. à n. 175. p. 9. Resoluitur esse faciendum ex Concilio, quamuis alias beneficia ista non di-

INDEX.

non dicantur curata, tamen ex auctoritate Pape, Sancti Congregationis, non esse receptum Decretum Concilij de concursu, quoad ista beneficia, maxime in Ecclesiis collegiatis.

Concursus videtur faciendus in prouisione beneficii simplicis alicuius Ecclesie parochialis habentis de per se administrationem cura in aliquo loco d. parochialis, c. 2. §. 1. n. 191. p. 9.

Concursus prouisionis Ordinarij, ubi non datur, non est necesse fieri mentionem, de mense non placet, c. 1. num. 664. p. 5.

Concurrentibus ad beneficium, vno habente aliud, & alio non habente, non habens preferendus est habenti ex Rota, c. 9. n. 12. & n. 13. p. 7. ponitur etiam decisio, & alias amplius fuit resolutum, quod non habens beneficium preferendus est habenti in concursu, quamuis habens sit magis sufficiens, & statum dicat, dandum esse magis sufficiens, & habitori, n. 14. Sed ista decisio loquitur in beneficio simplici, & non parochialibus in quibus aliud dicendum est, n. 15.

Condemnatus, an possit priuari beneficiis, quando iudex in sententia condemnatoria aliquam poenam imponit, non faciendo mentionem de priuatione, c. 3. §. 1. a n. 107. p. 11. Resoluitur affirmatiue in condemnato pro delicto in ducente irregularitatem, licet secus in condemnato pro delicto, quod licet sit dignum priuatione, non tamen inducit irregularitatem.

Conferre beneficia illegitimis, non erat stylus tempore Sixti V. etiam si alias fuissent dispensati, & sic ratione istius styli, tunc videbitur necessarium exprimere dispensationem super defectu natalium in impetratione, etiam quod esset executio dispensationis, c. 2. n. 76. p. 7. vbi in decisione Rota posita, n. 77.

Conferri non possunt beneficia excommunicato, ca. 13. n. 3. p. 7.

Confessarius virtute Bulle Cruciate potest absolueret a censuris extra confessionem, & ibi ratio traditur, c. 5. n. 53. & 54. p. 2.

Confessores Ordinarij vbi Parrochi possunt audire confessiones (subditorum extra parochiam, & etiam delegati c. 8. n. 131. p. 5. Quid post conc. Tr. intelligi si delegati sint approbati in ea diocesi, non vero in alia, vbi n. 132. contra aliquos, a n. 133.

Confidentia beneficii, absque pacto, modo, seu conditione, non est simoniacae, prohibita, & punibilis per constitutionem Pij V. de confidentia, & Pij III. contra aliquos, aliusque pacto enim non inducitur simonia, c. 3. §. 2. numero 165. & 166. p. 11. & numero 169. & seq. adducuntur resolutiones Rota, & numero 169. decisio Rota.

Confidentia presumptio intrat ex donatione omnium fructuum, aut parvis, facta a resignatario resignanti, quoribus fuit facta illico post resignationem, secus si postea aliquo tempore interiecto, vel ex aliqua causa, c. 3. §. 2. numero 198. p. 11. & ex ista prima coniectura non inducitur, nec concluditur vera confidentia, sed colligitur presumptio, ex qua aliis concurrentibus vult Papa probationem resultare, & idem in secunda, tertia, & quarta coniectura, contra aliquos, a numero 198.

Confirmatio ex certa scientia, & cum causa cognitione illa dicitur, in qua est insertus tenor rei confirmatae, vel saltem narrata substantia, & est expedita praecedente solita discussione, c. 2. a numero 226. p. 3.

Confirmatio in qua adest clausula ex certa scientia, non tamen est insertus tenor, aut narrata substantia rei, an sit ex certa scientia an vero in forma communi, c. 2.

2. Tom.

numero 230. cum seq. p. 3.

Congregationes particulares commissariarum Capituli aut occupari Beneficiatos in negotiis, & rebus Ecclesie dum diuina celebrantur, non licet fieri, cap. 2. n. 566. & seq. p. 13.

Coniugati qui ordinari prohibentur sunt incapaces beneficiorum, c. 5. n. 1. par. 7. adeo ut etiam beneficia ante matrimonium obtenta amittant, n. 2. & procedit etiam in administratione Ecclesiastica, numero 3. nec ex dispositione Episcopi possunt habere beneficium etiam simplex, n. 4. & concordia Capra bene impugnatur per Oiedam.

Consanguinei fundatoris, quando vocatur ad beneficium, seu capellaniam, an aut sit presentare quemlibet consanguineum, an debeat presentari proximior, cap. 15. a n. 16. par. 7. Resoluitur, quod debet presentari proximior, & respondetur legi vnum ex familia, §. si de falsidica, an attendatur proximitas respectu fundatoris an respectu ultimi capellani, a n. 19. resoluitur respectu fundatoris.

Consanguinei fundatoris, seu qui sunt de parentela eius, genere, seu familia, quando vocantur ad capellaniam, an censeantur etiam vocari spurij, seu illegitimi, & descendentes ex illis, & videtur quod non; nam non dicuntur, nec sunt de familia, agnatione, domo, seu cassata, cap. 15. n. 16. par. 7. Neque etiam de parentela patris, n. 37. nec cum illis est cognatio, consanguinitas, aut consuetudo ex parte patris, n. 38. & ideo appellatione coniunctorum non veniunt, n. 39. Sed distinguitur, an sint apposita verba iuris, seu civiliter significantia, & tunc illi veniant, & comprehendantur, a numero 40. & cum vocatur consanguineus proximior, preferuntur remotiori legitimo, numero 47. & idem in legato pio, numero 48.

Consanguineus ex linea masculina, an inaequali gradu sit preferendus, seu ex parte maris, c. 15. a n. 21. p. 7. resoluitur quod non.

Consanguinitas, seu parentela fundatoris in proposito quomodo sit probanda, c. 15. a n. 28. p. 7. Resoluitur probari per indicia & coniecturas, seu communem reputationem, & famam, nec requiri probationem per gradus distinctos, nisi agatur de probanda consanguinitate restricta ad certum gradum, seu intra certum gradum, aut de concursu alterius, & adducuntur resolutiones, & decisio Rota.

Consensus capituli, an praesumatur ex diuturnitate temporis interuenisse, etiam in vnione non enunciatus, videbatur praesumi, si lapsus esset tempus longissimum triginta annorum, ex traditis per Felin. & alios citatos, aut etiam concurrente possessione, & obseruantia vnionis cum scientia & patientia aduersarij, si lapsus esset longum tempus decem annorum, ex traditis per Aymon. & alios citatos, c. 2. §. 2. n. 178. p. 12. Sed resoluitur, ita deum ex diuturnitate temporis praesumi consensum capituli in vnione non enunciatus, seu solemniter alias in actu requisitam, si lapsus sit tempus triginta annorum cum possessione & obseruantia vnionis, seu alius per illud tempus, alias non n. 179. & seq. vbi adducuntur resolutiones Rota, & reprobat doctrina Flores circa hoc, n. 186.

Consensus capituli non praesumitur, nisi expresse probetur, & afferenti incumbit onus eum probandi, vel nisi alias de eo appareat, c. 2. §. 2. n. 177. p. 12.

Consensus capituli non videtur requiri in vnione faciendi seminario, sed eius loco requiritur, quod fiat cum consilio quatuor deputatorum ex Decreto Concilij, alias vno non valet, c. 2. §. 2. n. 190. p. 12. vbi ponitur declaratio S. Congr. sed Episcopus non tenetur sequi eorum

Consilium ex eadem S. Congreg. n. 191. & adducitur resolutio Rota, n. 192.

Consensum capituli, prout dictum est, requiri in dismembratione, seu diminutione beneficii, sicut in unione, ita demum procedit in dismembratione beneficiorum Ecclesie inferioris, si Episcopus sit author ipsius, c. 3. numero 11. p. 12. secus si Episcopus non sit author, sed rector: nam in alienatione qualis est dismembratio rei Ecclesie inferioris, quando Episcopus non est author, sed rector ipsius Ecclesie non habentis collegium, sufficit, quod rector alienet cum autoritate solius Episcopi, & si habet collegium requiritur etiam consensus collegii, numero 12.

Consensus contra patronum, aut inferiorem collatorem, non presumitur eorum, etiam si in unione enuntietur ab Episcopo, c. 2. §. 2. n. 213. p. 12.

Consensus illorum, ad quos collatio, electio, seu presentatio pertinent, requiritur in permutatione, quamvis Episcopus totum debeat expedire, c. 4. numero 72. p. 11.

Consensus omnium habentium eligere, presentare, vel conferre, an requiratur, an vero sufficiat consensus maioris partis, remissive, c. 4. n. 73. p. 11.

Consistere sufficit de unione, ut presumantur omnia fuisse solemniter acta, c. c. 2. §. 1. n. 144. p. 12.

Constitutio 9. Iulij III. non est in usu in his Regnis, nec in Provincia Mediolanen. c. 1. numero 101. cum seq. p. 2.

Constitutio Pij V. habet locum, tam in non professis, quam in nullius professis, c. 5. n. 12. p. 2. & vide, num. 13. & 14.

Constitutio Pij V. super collatione parochialium, non habet locum, nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus, & in eis iuxta formam Concilij deputati examinatores ex declaratione Gregorij XIII. & S. Congreg. c. 1. n. 4. p. 9.

Constitutio Pij V. de confidentia intelligitur, c. 3. §. 2. n. 4. cum seq. par. 11. & num. 174. cum seqq. & num. 187. & 188.

Constitutionis Pij V. de confidentia litera in vers. quare nos, qualiter sit legenda, t. 3. §. 2. n. 192. p. 11. reliqua de confidentia apud quos videnda.

Constitutio Pij V. §. 8. versiculo caveat intelligitur, c. 3. §. 2. n. 202. cum sequenti p. 11. ex quo versiculo apparet non posse coram ordinario renuntiare beneficia designando quous modo successorem, aut ea intentione, ut alteri conferantur etiam libere, d. n. 202. nec potest procedere de decisis Cassadori, n. 203. & coniunctim interpretatio Flam. Paris. quod intelligatur de intentione tacite, vel expresse in conventionem deducta, n. 204. & interpretatio Ioannis Guierrez quod procedat in foro exteriori, secus in interiori, n. 205.

Constitutio Pij V. supradicta v. caveant, non obstante an possit resignari beneficium coram ordinario cum intentione mutua, ut libere unatur alicui certo loco, seu beneficio, vel designando locum, cui vniri desideratur, absque villo tamen pacto, modo, vel conditione, c. 3. §. 2. n. 210. pa. 11. resoluitur negativus.

Const. Pij V. §. 8. que prescribit casus, in quibus ordinarij possunt admittere resignationes, c. 3. §. 3. n. 299. p. 11.

Constitutio Pij V. §. 8. non videtur bene servari in Hispania in qua pretenditur eam non esse receptam, sed ab ea supplicatur, c. 3. §. 3. n. 270. p. 11. circa quod ponitur resolutio Rota, n. 271.

Constitutio Pontif. Gregorij XIII. de resignationibus solum loquitur de resignationibus, etiam causa permutationis, & cessionibus, & sic non procedit in coadiutoria

tiam de consensu cum futura successione: nam licet videatur habere naturam resignationis, non est verere resignatio, c. 3. §. 4. n. 275. p. 11.

Constitutio supradicta Gregorij XIII. habet etiam locum in resignationibus nullis, seu invalidis, c. 3. §. 4. n. 276. p. 11. Sed non inrat vacato ex dicta constitutione ob non publicationem, quando resignatio alius est nulla ex defectu consensus: nam tunc vere non est resignatio, & sic quamvis tempus publicandi currat a data gratie, intelligitur modo sit praestitus, & extensus consensus, num. 277. & adducitur resolutio Rota, n. 278.

Constitutio supradicta Gregorij XIII. capitulum resignationem factam in manibus ordinarij, c. 3. §. 4. n. 282. pa. 11. etiam quod ordinarius de beneficio resignato non disposuit, numero 283. ubi ponitur resolutio Rota in una Mediolanensi, in qua habetur, quod licet in unione non sit necessaria publicatio, id procedit data validitate unionis, secus ubi beneficium resignatum vnitur nullius, quamvis in eadem, & antea in alia Mediolanensi relata fuisse contrarium decisis, numero 284. sed verius necessariam esse publicationem, quando vnio est invalida, & intrat d. constitutio Gregorij XIII. numero 285.

Constitutio supradicta Gregorij XIII. non videtur vni recepta in his partibus, quoad resignationes, & permutationes coram ordinario factas, cap. 3. paragr. 4. numero 289. part. 11.

Constitutio supradicta Gregorij XIII. vult resignationes etiam nullas, & invalidas publicari, & ex eis apprehendi, seu peti possessionem, c. 1. ca. 3. para. 4. num. 323. part. 11.

Constitutio supradicta, an obstat resignatio, quod non vult capere beneficium ex resignatione, sed ex alia vacatione: propter clausulas generales, ca. 3. paragr. 4. n. 331. part. 11. Et non obstat fuit per Rotam resolutum in decisione adducta, numero 332. sed ista decisio non placet ex versiculo, quod si quicquam d. constitutionis, numero 333.

Constitutio supradicta non habet locum in beneficiis vacantibus per ademptionem aliorum iuxta Decretum apponitum de dimittendo libere in manibus Sanctissimij intra duos menses, ex Rota, cap. 3. §. 4. numero 334. p. 11. & alia decisio que contrarium videbatur decidere, loquitur in resignatione facta ad favorem, licet de vacante per ademptionem secundi, iuxta Decretum, numero 335. ratio assignatur ibi, numero 336. quamvis respectu resignationum coram ordinario loquitur de resignationibus libere, & simpliciter factis etiam coram ordinario, qui non providit intra mensem, ita ut collatio sit deuoluta ad Sedem Apostolicam, & c. numero 337.

Constitutio 70. in ordine Pij V. cum de excoercentibus sodomia crimen loquitur, non habebit locum in eo qui semel aut iterum illud perpetraverit, sed in eis, qui quasi ex usu continuato id exercent, cap. 10. paragr. 2. numero 198. part. 11. licet contra teneant Salcedo, & alij ex alia constitutione anteriori eiusdem Pij V. numero 199. Cui respondetur, quod licet pena istius prime constitutionis comprehendat perpetrantes poene tamen secunde, que sunt grauiore, comprehendunt tantum exercentes, sicut etiam secunda non habet locum in laicis, ut prima, que responsio est melior alia adducta per Manuelem Rodriguez, & Ledesman, quod secunda declarat primam, a numero 200. nec comprehendit exercentes pollutionem extraordinariam, seu extra vas, sed solum exercentes copulam sodomiticam n. 203.

Constitutio supradicta Pij V. 70. an comprehendat excoercent-

exercentes bestialitatem, cap. 10. paragr. 2. à numero 204. part. II. resoluitur negative contra Manuelem Rodrig. & Ledesnam, saltem quoad penas ipso iure impositas, nam licet bestialitas sit crimen grauissimum, & contra naturam, & grauius sodomia, non tamen est sodomia, sed, distincta species, & in poenalibus non sit extensio, etiam ex identitate, & maioriute rationis, &c. procedit tamen in cogroscente feminam præputere, nu. 207.

Constitutio Sixti V. de habitu, & tonsura in his partibus cæpit ligare post lapsum octo mensium à die publicationis Romæ factæ, & ex tunc ad huiusmodi priuationem incurrendam non requiritur lapsus alicuius certi temporis, sed eo ipso quod in publico quis non gestat habitum clericalem supradictum, id est tonsuram, & vestes talares, incurrat huiusmodi priuationem, cap. 1. nu. 19. & 20. part. 7.

Constitutio supradicta Sixti V. de habitu, & tonsura forsitan non est us recepta saltem quoad hoc, ut non æferentes prædictum habitum clericalem, maxime tonsuram, sunt ipso facto priuati beneficiis & quod collatio illis facta sit nulla, c. 1. n. 24. p. 7.

Consuetudo quæ uni detrahatur, & alteri adquiratur non est proprie consuetudo, sed large, & abusive, & potius dicitur præscriptio, c. 4. n. 73. p. 5. & quando proprie dicatur consuetudo, n. 74.

Consuetudo, seu præscriptio hæc qualis esse debeat, an quadragenaria, an immemorialis, vel quadragenaria cum titulo, c. 4. à n. 75. p. 5. resoluitur sufficere quadragenariam sine titulo, & traduntur variae opiniones pro & contra, à n. 80. usque ad n. 88. & reprobat quædam decisio, n. 89.

Consuetudo generalis Prouinciæ, quod Capitulum eligat excluso Episcopo, non extenditur ad loca particularia, seu Ecclesiarum in quibus non esset talis consuetudo, cap. 4. nu. 92. part. 5. sed contrarium traditur, num. 93. & explicantur decisiones Rota, à numero 96. cum sequenti.

Consuetudo optima est legum interpret, cap. 5. nu. 86. part. 1.

Consuetudo contra libertatem Ecclesiasticam, non valet, nec ante legem re compilationis, cap. 3. nu. 7. 8. 9. & 10. part. 2.

Consuetudo immemorialis nunquam est sublatæ, nisi expressa mentio de ea fiat, nec comprehenditur in renouatione consuetudinis, etiam cum dictio vniuersali, cap. 2. numero 190. part. 3. & ibi limitatur traditur.

Consuetudini immemoriali est derogatum, per clausulam derogatoriam consuetudinum etiam iuramento, Apostolica confirmatione, vel alia quauis firmitate roboratum, c. 2. n. 191. p. 3.

Consuetudo vicens in Ecclesia, (ubi matrem dicuntur media nocte) non interessendi illis, videtur excusare, c. 2. n. 326. p. 3.

Consuetudo quod Archidiaconus visitans percipiat distributiones valida est, c. 2. n. 333. p. 3.

Consuetudo contra legem in Concilio generali editam, num. valeat traditur, cap. 5. numer. 50. 51. & 52. part. 4.

Consuetudo quod Prelatus non administret ante installationem, seu inductionem in possessionem seruanda est, cap. 4. nu. 257. part. 5. & ea consuetudo non solum in Hispania sed & in alijs partibus, procedit, num. 258. & sequentibus. Vnde in causa Burgen. fuit denegata remissoria, ad probandam consuetudinem contrariam, à numero 261.

Consuetudo immemorialis iuris patronatus probatur

2. Tom.

ex scripturis, per præsentationes effectuatæ spatio centi ann. si, ut per præsentationes continuatas c. 15. probatas spatio sexaginta annorum, c. 9. à n. 107. p. 5. quamuis alias verius sit immemorialem non probari per instrumenta à n. 111.

Consuetudine aut privilegio non stante quod providendum de beneficio sit naturalis aut oriundus Regni, bene potest conferri beneficium clerico alias idoneo, vnde cumque sit, c. 19. n. 4. part. 7. Sed qui ex loco seu Diocesi beneficii debet, si est idoneus, alius extraneis præferri, n. 5. si cut etiam alteri præferendus est qui est ex gremio Ecclesiæ, n. 6. Sed id intelligitur de honestate tantum, n. 7. nisi finis inter duos præsentatos aut alias habentes ius ad beneficium, tunc enim cæteris paribus præferendus esset de iure naturalis, & qui est de gremio Ecclesiæ extraneus, n. 8. Et ita consuetudo interpretata est aut recepta, num. 10.

Consuetudini tenendi dignitatem cum Canonicatu vel vel portione in eadem Ecclesia, sicut non est derogatum in per Concilium, an ita etiam non sit derogatum consuetudini tenendi duo alia beneficia difformia, & videatur similiter dicendum, non esse illi derogatum, c. 5. §. 2. n. 255. p. 11. Sed contrarium censuit S. Congregatio, & ponitur ratio differentia, n. 256. sed ubi Concilium non sit, quo ad hoc receptum, videtur posse adhuc seruari dicta consuetudo, quæ tamen non videtur certo stare in Episcopatu Abulensi, n. 257.

Consuetudo decennalis ubi non est contra ius sufficit, c. 4. n. 12. p. 9.

Consuetudo & constitutio cuiusdam Ecclesiæ, quæ habet nomer receptos, soluere certam quantitatem mensæ Capitulari, & certam fabricæ, & certum quid Capellani & pueri chori, est iniqua, & simoniacæ, nec potest tollerari quo ad quod soluitur mensæ & etiam Capellani & pueri, c. 1. n. 91. p. 8. quamuis alias quod erogatur in sumptibus ministrorum Dei pium reputetur, n. 92. ubi quid in pios usus conueru intelligatur.

Consuetudo exequendi sententiam & mittendi in possessionem Capellani seu beneficii eum in cuius fauorem lata est, si re vera statet, & de ea constaret, cessaret auctoritate, c. 3. n. 26. p. 9. & idem esset stante statuto seu constitutione Synodali id statuente, seu prohibente appellationem respectu effectus suspensum, n. 30. ubi ponitur decisio Rota, & declaratur n. seq. & prædicta resolutio procedit etiam, quando plures sunt præsentati ab uno patrono vel aequali patronorum suffragio, nam cum tunc Episcopus teneatur digniorem instituere, dignior prætermisus poterit ab eo appellare, num. 32. quamuis contrarium teneant aliqui, numero 33. & quauis à gratificatione Episcopi quando sunt æque digni non detur appellatio, numero 34.

Consuetudo quod possit in eadem Ecclesia teneri dignitas cum Canonicatu, & procedit in beneficiis difformibus sub eodem recto, non habet locum in Canonico penitentiario, ut in declaratione S. Congregationis posita, c. 5. §. 2. numero 249. p. 11. habet enim officium penitentiary, & insuper Canonicatum tali officio annexum, numero 250. nec refert quod officium penitentiary de perse non habet fructus, quia sufficit quod eos habeat ratione adiuncti Canonicatus, numero 251. aliquando tamen ex gratia & dispensatione Apostolica obtinet simul dignitatem, numero 252. & ista ratio considerata in penitentiario, non militat in Canonico lectione, nec in Canonico doctorali, aut magistrali in quibus solum consideratur Canonicatus & præbenda cum tali onere, &c. numero 253.

Consuetudo vel statutum quod quis possit esse triplex in eadem Ecclesia absque Papæ dispensatione non valet

contra Botteum, c. 5. §. 2. p. 11. a numer. 238. & reprobatum consilium Nauarri docentis, posse teneri duas Capellanas cum dignitate in eadem Ecclesia ex consuetudine, si dignitas non est sufficiens, numero 240. & alia doctrina Zerole, n. 241. nec poterit Nuntius seu legatus in hoc dispensare, nisi haberet specialem facultatem, numero 242.

Contractus minus solemnus seu actus nullus de iure positum an sit nullus in foro conscientie, an validus, licet sint varia Doctorum sententia: prima qua ait esse validum, secunda qua ait esse nullum, & tertia media, verissima est secunda sententia, & relique improbabilis ut bene ostenditur, c. 1. numero 4. p. 9. & licet olim prima sententia fuerit communis, iam tamen communiter reuocatur & secunda est magis communiter recepta, praesertim per Iuristas, numero 13. quibus in hoc de intentione legum etiam pro foro conscientie magis deferendum est quam puris Theologis, numero 14. quidquid esset de aliis actibus seu contractibus minus solemnibus: in proposito tamen de electionibus seu provisionibus beneficiorum tenenda est dicta secunda sententia, numero 15.

Contributio subsidij, & excusati per Pensionarium fieri debet habita ratione veri valoris beneficii, & quantitatis quam utilans soluit, cap. 5. num. 176. parti. 1. & n. 177.

Conuentio de pensione reseruanda initium habere debet a superioris auctoritate, non vero a partibus, nec arbitris compromissariis, c. 5. n. 342. p. 1.

Conuersi Monasteriorum sunt persone Ecclesie, & gaudent privilegio Canonis, & tamen dicuntur laici, c. 4. n. 11. p. 1.

Copulam habere penetrando vas etiam sine seminatione intra ipsum vas, an sufficiat ad effectum causandi impedimentum incestus, cap. 3. num. 98. cum sequentibus. parti. 8.

Copula si sit habita post dispensationem perfectam & factam ab Ordinario, vel post dispensationem impetratam in forma gratiosa, non commissaria dispensatio & matrimonium secuta, sunt valida, c. 3. n. 73. p. 8. nec obstat copula superueniens, nam cum impetrata iam sint dispensati & habilitati ad matrimonium, & esto esset incestus, non dirimeret matrimonium, n. 74. & facit quod copula cum affine in tertio vel quarto gradu ex actu fornicario non est hodie incestuosa ex quo possunt matrimonium contrahere, n. 75. & 76. ponitur declaratio S. Congreg. qua facit etiam.

Corpore qui deformati insensiter sunt ita ut sine notabili horrore aut scandalo ministri Ecclesiastici esse non possint, aut sibi abscederunt membrum aut partem membri, promoueri non possunt, non solum ad sacros Ordines, & beneficia que sacrum ordinem requirunt: sed nec ad minores Ordines & primam tonsuram, & consequenter nec ad ullum beneficium, c. 12. numero 3. p. 7. Nam isti simpliciter & absolute sunt irregulares, numero 4.

Corpore vitiatos oportet ad beneficia non esse promouendos, nam hi sunt irregulares, c. 1. n. 1. p. 7. de qua irregularitate seu inhabilitate ex vitio seu defectu corporali qui sunt videndi, n. 2.

Creditor cui fuit pignori data vniuersitas in qua est ius patronatus, non praesentat, nec in eum transit ius praesentandi, c. 5. n. 10. & 11. p. 5. & an procedat in terminis c. salubriter, n. 12. & 13.

Crimen confidentiae simoniace mentalis etiam vnius tantum partis intentione & conscientia commissum voluit Pius V. prohibere & punire, saltem in quatuor casibus

c. 3. §. 2. numero 187. & 188. p. 12. in quibus casibus simoniace mentalis subiecta erit obligationi restitutionis, & censuris, & poenis ex constitutione Pij V. licet alias simoniace mentalis nullo modo obliget ad restitutionem, nec subiacet censuris ex c. si de simonia, ex quo tantum colligitur quod de facto non puniuntur, non tamen quod Ecclesia non possit illam punire, n. 189. sicut etiam constitutio Gregorij XIII. de datis & promissis pro gratia vel iustitia obtinenda & eius poena locum habent etiam in simonia mentali, n. 190. & est in simili constitutio 33. Pauli, Quart. qua declaratur, n. 191.

Crimen notorium etiam enorme non inducere irregularitatem ratione infamiae, c. 3. §. 1. numero 118. p. 1. & istam sententiam videri magis conformem praxi & consuetudini, & ideo tenendam contra commune, numero 119.

Crimen nullum occultum quantumlibet graue & enorme inducit irregularitatem, nisi illud de quo iure specialiter statuitur, c. 8. n. 68. p. 7.

Crimen qui commisit propter quod incurrit poenam priuationis beneficii, an ipso iure amittat statim titulum ita ut teneatur in conscientia illud dimittere etiam ante sententiam declaratoriam, c. 10. num. 7. p. 11. & partem negatiuam tenet relatus, n. 8. pro qua facit quod de lege poenali imponente poenam ipso iure seu ipso facto ultra eos trahuntur d. communiter contra Abb. Fel. Castrum alios quod non obligat in conscientia ad poenam ante sententiam, quando requirit aliquam actionem seu executionem positiuam, seu imponitur in re iam quaesita, c. n. 9. adeo ut committens delictum propter quod ipso iure priuatur bonis, non amittat dominium eorum ante sententiam secundum aliquos, n. 10. quoniam contraarium alij teneant, n. 11. quae sententia concordatur, n. 12. id in beneficiis intelligendum est, quando non subiungitur aliud verbum unde constet, mentem Papae esse, ut amittantur nulla excepta sententia secundum Molin. & alios, numero 13.

Crimina depositione digna si sunt notoria irregularitatem inducere & crimen notorium dici de quo lata est sententia, quae transiit in indicatum, & sic omnem criminosis condemnatum de crimine priuatione digno posse etiam postea priuari beneficiis tanquam irregulares ex crimine notorio per sententiam, c. 3. §. 1. a numero 110. p. 11. sed verius est in istis non esse irregulares notorium peccatorem & explicatur, c. fin. de tempor. ordinat. quofundatur commune, a numero 113.

Crimina qua priuationem inducant, c. 10. n. 38. cum seq. p. 11.

Cubicularij qui dicantur ad effectum regulae reseruatae 6. traditur, c. 1. numero 398. p. 5. & non intellige de cubicularijs, seu camerariis secretis, ut numero 398.

Cuchi sententia dicentis, quod illa condiciones electionem non vitiant, videlicet, eligi si iuramentum solum praestiterit, vel si prius beneficium dimiserit, vel in Ecclesia recesserit, modo exprimentur sicuti insunt actus, improbat, c. 2. n. 10. p. 8.

Cura animarum dupliciter sumitur, cap. 6. numer. 6. parti. 1.

Cura animarum si pertineret ad vnum Canonicum ratione sui Canonicatus, cui est annexa, in provisione talis Canonicatus esset faciendus concursus, c. 2. §. 1. n. 189. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Congreg.

Cura animarum si toti Capitulo incumbens transferretur in certam dignitatem seu Canonicum Ecclesie, pro ut fieri potest per Episcopum de consensu Capituli ex facto Congreg.

congregatione, in prouisione talis dignitatis seu Canonici effectus fieri faciendus concursus, cap. 2. paragr. 1. nu. 190. part. 9.

Curatus an possit abesse per duos menses absque licentia Ordinarii ex causa quae sibi iusta videatur, c. 2. n. 9. p. 3. cum seq.

Curatum habens an possit admitti ad concursum alterius, vide verbo, admitti an possint.

Curia Romana quomodo accipitur, nam aliqui dicunt ibi adesse curiam ubi est Papa, caput. 1. num. 387. part. 5. alij vero aliter dicunt, ut numero 388. 389. & 390.

Curia Romana tunc dicitur transferri cum Papa vadit cum cancellaria, & tribunali, suis, seu quando Cancellaria & alia tribunaia mutantur, c. 1. n. 391. part. 5. nam quando Papa tantum alio vadit, non dicitur transferri, sed Papam ire, numero 392. vi in Curia Regia, num. 393.

Curia licet ad effectum recusationis accipitur pro loco ubi est causarum audientia, & literarum Apostolicarum, tamen contrarium declarauit Paulus III. c. 1. nu. 394. & 395. part. 5. & quoad reservationem, tam vacantia in loco Cancellaria quam ubi est Papa beneficia comprehenduntur, numero 395. & declarauit idem Paulus, numero 396.

D

Dari aliquid non potest expensarum ratione ut à lite beneficij discedatur, c. 5. n. 350. p. 1. etiam si fiat auctoritate superioris, si praecedat pactio inter partes, n. 351. & decis. Rot. 353.

Dataria hodie vult exprimi Ordinem sacrum annexum in supplicationibus de Canonicatibus ac portionibus Ecclesiarum Cathedralium, & in supplicatione ponitur clausula: (Etiam si Sacerdotalis) quae antea solebat concedi, cassatur, unde cum iam ista qualitas sit à prius considerata, videtur in istis gratis necessario faciendae mentio de Ordine sacro annexo, nisi esset Subdiaconatus, quem ad minus debent habere annexum de iure concilij, c. 1. numero 52. & 53. p. 7. sed nihilominus existimat auctor, id non esse necessarium à numero 54.

Decanus seu Archidiaconus ad quem spectat conuocare Capitulum, proponere & resolvere, id potest facere, licet non sit in sacris constitutis, caput. 4. numer. 26. part. 6.

Decanus in Ecclesiis in quibus potest constituere vicedecanum, poterit constituere illum qui non sit in sacris ad conuocandum, praesidendum, & resolucendum, ca. 4. n. 27. p. 3. limitat, ut n. 28. & 29.

Decisio Putei & Achilis citata, n. 139. loquuntur ad effectum solij, c. 1. n. 150. p. 2.

Decisio Crescen. 7. de iure patronatus explicatur, c. 3. n. 72. cum seq. p. 4.

Decisio Cap. Si tibi de praebendis in 6. non videtur procedere, quando maior pars fructuum secundum beneficij, aut etiam omnes sunt alteri reservati, si non est etiam reservata tota administratio, c. 5. §. 1. n. 133. & seq. p. 11. ubi adducitur declaratio S. Congregat. & d. c. si tibi concessio, accipitur quando ad certum tempus alter fructus percipit, aut quando beneficium est de vento quod nondum habet fructus, licet succedente vacatione alterius eos sit habiturum, n. 135. & adducitur decisio Rota, num. sequent.

Decisio Cap. Si tibi concessio supradicti non procedit ubi solutio fructuum differitur post mortem, quia quod differitur non auferitur, c. 5. §. 1. n. 137. p. 11. ex qua ratio-

ne huiusmodi statuta seu consuetudines Ecclesiarum non comprehenduntur decreto Concilij sessio. 24. de reformatione c. 14. nec Bulla Pij V. ex S. Congregat. n. 138. ubi ponuntur declarationes, & num. 139. ubi refertur, ita fuisse declaratum in causa Ciuitatis nri, & ita fuit per Rotam resolutum in decisione posita, numer. 140. quamvis contrarium tenuerit Palac. & alias Rota in decisione posita, num. 141. & in resolutione adducta, numer. 142. & procedit etiam si illi fructus non dentur renuntians aut permutanti, aut qui non sepelitur in ipsa Ecclesia, numero 143.

Decisio Cap. Si tibi concessio supradicti an procedat in Ecclesiis in quibus ex earum statutis & consuetudinibus, non beneficiati non percipiunt fructus primi anni, nec reuerantur eis post mortem, c. 5. §. 1. & a. n. 144. p. 11. resolutum, quod si illi fructus applicantur Fabricae, aut aliis pijs vsib. habebit locum decisio d. c. si tibi concessio, nam illa non reuocatur per Concilium & constitutionem Pij V. nisi pro dimidia, quando ultra semestre reperitur concessio: si vero fructus cedunt antiquis, non habebit locum d. c. si tibi concessio, cum cessent iam d. statuta & consuetudines etiam immemorales stante Concilio & Constitutione Papa Pij V. quibus reuocantur etiam si iuramento, & confirmatione Apostolica, etiam ex certa scientia munita sint, & quamvis ante Concilium videbatur habere locum, quia tunc tolerabantur talia statuta & consuetudines saltem ab immemoriali tempore obseruata.

Decisio Cap. Si tibi concessio, supra citati an procedat hodie in Ecclesiis in quibus non est receptum dictum decretum Concilij & constitutio Pij V. sed adhuc seruantur praedicta statuta & consuetudines, cap. 5. §. 1. numero 149. p. 11. pro parte affirmatiua adducitur regula, quod lex etiam Canonica non recepta, non obligat quamvis primi non recipientes peccauerint, numero 150. & ratio ponitur, numero 151. & procedit etiam, si lex habeat decretum irritans, n. 152. & etiam si deroget consuetudini, n. 153. & etiam si non sit recepta per ignorantiam, n. 154. & quando dicatur lex non recepta, & an requiratur decennium, n. 155. & 156. nec obstat, quod Concilium est in Hispania receptum, nam receptio ista est in genere & verbalis, cui non receptio in specie & re derogat, numero 158. nec refert, quod sit non receptio vnius Ecclesiae seu Capituli, nam Capitulum in proposito non consideratur ut persona particularis, sed uti vniuersitas, à numero 159.

Decisio c. 2. quae 367. 2. p. videtur iam cessare, Episcopus non posse examini denuo subicere pro beneficio simplici praesentatum à clericis, quem iam examinauerat quando illum promouit ad sacros Ordines, c. 3. n. 16. p. 9. & n. 17. adducitur quaedam declaratio S. Congregat. quae tamen decisio posset hodie procedere in praesentis à patronis laicis, quando institutio ad Episcopum pertinet, & etiam in praesentis ab Ecclesiasticis quo ad literaturam, n. 18. & supradicta doctrina confirmatur & declaratur ex declarationibus S. Congregationis positis, n. 19.

Decisio Cenetens. Parrochialis declaratur, c. 1. n. 52. & seq. p. 11.

Decisio etiam non placet, quod stante fundatione capellania quod eligatur vnus presbyter, qui pro ipsius animae Missam celebret & quod patroni possint eligere vnus presbyterum seu capellanum, &c. Non sit sacerdotalis, quia testator alternatiue locutus est de presbytero seu capellano, sed dictio, siue stat. expositum, c. 1. n. 71. & 72.

Decisio 1045. lib. 3. part. 3. dinerorum non videtur vera, ca. 1. n. 50. p. 11. Nec decisio Supplicien. Canon. p. 7. relata, n. 51.

Decisio penultima de iure patronatus in nominis non procedit contra ipsum patronum negantem se presentasse, & reclamantē saltem infra tempus datum ad presentandū c. 4. n. 48. p. 8. nec etiam procedit ubi agitur de prauidicio alterius seu tertij, n. 49. & n. 50. ponitur decisio, 20. Rota.

Decisio Rota non placet, beneficium non esse sacerdotale ex obseruantia interpretatua subsecuta licet Bulla Papa loquatur de presbyteris, nam ista reuera non est obseruantia interpretatua sed contra dictam Bullam, c. 1. n. 69. 70. & p. 7.

Decisio Rota, 76. de rescriptis alias, 628. in antiquis qua ait, quod si aliquis est oriundus de aliqua Diocesi & habeat domicilium vel beneficium in alia, si impetrat beneficium, dicendo se clericum Diocesis beneficii, & non originis talis gratia, valet nec est surreptitia, qua decisio videtur dubia, praecipue cum dicens se clericum Diocesis beneficii seu domicilij impetrat beneficium eiusdem diocesis, c. 9. numero 17. & 18. p. 7. Nihilominus videtur veragiam ut quis vere dicatur esse diocesis alicuius, satis est ibi habere, vel originem, domicilium, vel beneficium, numero 19. & praedicta doctrina procedit quando forensis impetrans similiter impetraret, numero 20.

Decisio Rota Colonienfis Canoniciatus ponitur, c. 1. n. 74. p. 10.

Declaratoria dari non potest quoad fructus in quibus quis est condemnatus, si non sunt liquidati, c. 5. n. 486. & 488. p. 11.

Declaratio S. Congregat. circa decretum Conci. Trid. sess. 24. c. 13. & 15. de reformatione ponitur, ubi etiam habetur, quod Abbatie non nisi professis per Ordinarios committi possint, pro quo facere videtur c. 21. sess. 25. de regulis verisculis, qua vero in posterum vacabunt, c. 6. Quae verba licet non sint praecipua, ut ait Rota, sed consultiua secundum San. Congregationem: tamen procedit respectu Papa de quo ibi Concilium loquitur, cap. 10. n. 11. part. 7.

Declaratio alia S. Congregat. circa dictum decretum ponitur, c. 10. a n. 15. p. 7.

Declaraciones Sanctae Congregationis ponuntur, cap. 10. n. 31. & 32. part. 7. Ex quibus apparet, Papam nolle quod regulares etiam Canonici admittantur ad Parochiales, n. 33.

Declaraciones S. Congregationis super cap. 7. sessione 14. de reformat. Concilij Trid. ponuntur cap. 11. num. 53. part. 7.

Declaratio S. Congregat. Conc. Trid. sess. 24. c. 16. Licet loquatur de examini. & concursu faciendis pro collatione Parochialium, sede Cathedrali vacante, procedit etiam in examini. & concursu faciendis per Episcopum seu eius Vicarium sede plena, c. 2. numero 9. p. 9.

Declaratio S. Congregat. non tollit quin si pro loco & emptore videatur plus necessarium ad congruam portionem quam duorum aureorum pro singulis mensibus assignari possit, c. 2. n. 17. p. 9.

Decretum irritans non ligat Papam nisi in eo dicatur etiam per nos, c. 1. a n. 25. p. 5.

Decretum irritans alternative non obstat prouisioni Papa, in forma dignum seu commissaria, licet secus in executorib. seu delegatis circa beneficia incerta, c. 1. n. 31. part. 5.

Decretum irritans, de quo in hac regula refertur ad omnes regulas praecedentes c. 1. nu. 407. part. 5. & cessat quod ait Simoneta, num. 4. & an decretum impediat constitutionem in spolio, & manutentionem, numero 412. & traditur resolutio Rota num. 413. cum sequen. & con-

uincuntur Putei & Rota decisiones, a num. 419. cum sequen.

Decretum irritans positum in decreto de dimittendo non respicit hanc partem si ille non dimiserit infra dies menses, sed reservationem beneficii in euentum non dimissionis c. 1. a n. 423. cum seg. p. 5. & decisio Rota, n. 425. quod intellige, ut n. 426.

Decretum irritans etiam super certo corpore beneficii, aut in corpore iuris clausum, non obest ad effectum manutentionis, nisi sit iustificatum, aut in continenti iustificetur, cap. 1. n. 430. cum seg. part. 5. & quando dicatur probata reservatio ad eum effectum irraditur, numero 435.

Decreti Conc. Trid. sess. 24. de reformatione, non receptio, & constitutionis Pij V. an excuset vel non, tamen in Ecclesiis in quibus sunt statuta & consuetudines ut noui beneficiarii non percipiant fructus primi anni, & adhuc talia statuta & consuetudines seruantur sine de iure sine de facto, videtur habere locum decisio, si ubi concessos, de praebendis in 6. ca. 5. §. 1. numero 165. p. 11. Nisi dicatur quod in terminis praedictorum statutorum & consuetudinum, ex quibus noui residentes non lucrantur fructus, sed remanent in mensa, diuidendi inter antiquos sine seruentur de iure sine de facto non habeat locum decisio d. ca. Si tibi concessos, nam cap. non percipit illos fructus tanquam fructus praebenda noui residentis sed iure proprio, &c. Quod videtur probabile supposito quod nouus residens lucratur aliquos fructus seu distributiones, n. 166. Similiter dicendum videtur, ubi est statutum seu consuetudo quod beneficiarii qui nondum sunt promoti ad Presbyteratus, vel Diaconatus aue Subdiaconatus ordinem non lucrantur fructus, quod non est contra decretum Concilij & constitutionem Pij V. 167. & sequenti ubi ponitur declaratio Sanctae Congregationis.

Decretum Conc. Trid. sess. 25. c. 15. de reformatione in multis differt a iure communi, ut in declaratione S. Congregat. posita, c. 3. n. 14. p. 7.

Decretum Conc. supra dictum habet locum in filiis naturalib. procreatis ante clericatum, sicut constitutio Clementis V. II. c. 3. n. 15. p. 7.

Decretum Concilij Triden. supra proxime citatum, facit inhabilem filium clerici ad obtinendum beneficium in Ecclesia paterna, & sic collatio ei facta non valet, c. 3. n. 16. p. 7.

Decretum Concilij supra dictum, & d. constitutio Clementis V. II. an aliquid innouet quoad filios presbyterorum qui sunt nati ex legitimo matrimonio, ap. 3. a n. 17. part. 7. Resoluitur nihil innouari nec comprehendere nepotes illegitimos presbyterorum ex filio legitimo respectu beneficii aui, n. 20.

Decretum supra dictum Concilij & dicti. Constitutio Clementis V. II. & dispositio iuris communis an comprehendant nepotes legitimos presbyterorum ex filio illegitimo respectu beneficii aui, cap. 3. num. 21. p. 7. resoluitur negative cum Rota, Sa. Congregatione, contra Rebuff. & alios.

Decretum Concilij supra dictum an habet locum in illegitimis habentibus beneficia in Ecclesia, in qua tui beneficiarius eorum pater, qui tempore Concilij iam erat mortuus, vel resignauerat, ita ut non posset ea retinere, cap. 3. part. 7. a n. 40. resoluitur negative contra Nauarrum & adducuntur declarationes Sa. Congregationis quae ita censuit.

Decretum Concilij supra dictum non habet locum in habentibus pensionem ante Concilium super beneficio a patre obtento, c. 3. numero 45. & seg. p. 7. ubi ponuntur declarationes S. Congregat. nec dictum decretum quo ad pensiones

personas videtur habere locum in pensione post Concilium imposita super beneficio, quod nec erat, nec fuit pariter, licet postea ad eum perveniat, n. 47. Sed prædicta resolutio procedit, Primo, in eo cui ante Concilium fuit collatum beneficium in Ecclesia, in qua pater etiam si possessionem eius obtinisset post Concilium, dummodo per eum steterit, quominus antea illam obtineret, numero 48. ubi ponitur declaratio S. Congregationis. Secundo procedit, etiam si ante Concilium Tridentinum habuisset solum tantum reservatis alteri fructibus, titulo & denominatione, & post Concilium cessasset huiusmodi reservatio, numero 49. ubi ponitur declaratio S. Congregationis. Tercio procedit in habente regressum reservatum ante Concilium, qui cum habeat causam de præterito non subicitur dispositioni Concilii, quamvis post illud sortiatur effectum, numero 50. & seq. ubi ponitur decisio Rotæ.

Decretum Concilii Tridentini sessio. 25. caput. 12. comprehendit dignitates, & personatus etiam in Ecclesiis collegiatis ut censuit Sancta congregatio, quamvis in contrarium sit alia declaratio eiusdem Sancti Congregationis, & improbat Manuel Rodriguez, c. 4. a. n. 38. part. 7.

Decretum Concilii de committendis causis iudicibus Synodaliibus totum videtur esse in usu respectu Nuntii seu Legati, non vero Papæ, cap. 2. §. 2. n. 352. part. 9. circa quod decretum notanda sunt declarationes postea, n. 352.

Decretum Concilii Tridentini sessio. 24. c. 17. cuius verba ponuntur, c. 5. §. 3. n. 279. p. 11. comprehendit beneficia iuris patronatus, non obstante quadam declaratione S. Congregationis, cui respondetur n. 252.

Decretum Concilii Tridentini sessio. 24. cap. 17. non habet locum in pensionibus ex S. Congregatione, licet enim personæ hodie nā succedant loco beneficii, tamen non sunt tituli beneficiarum, c. 5. §. 3. n. 314. p. 11. Unde per se non facit incomparabilitatem sub eodem titulo, n. 315. Sed contrarium tenet Rebuffus, & habere videtur stylus Curie, n. 316. & seq. ponitur quadam declaratio S. Congregationis, quæ est notanda in proposito.

Decretum Concilii Tridentini sessio. 25. c. 16. de regularibus non est verum habere locum ex Congregatione sententia, quando quis renuntiat ante ingressum, sed in actu ingressus Religionis ut ait Flam. sed contrarium sepe censuit Congregatio, nempe non habere locum in donationibus, & renuntiationibus factis ante ingressum seu in ipso ingressu, & ita tenent aliqui, licet alii etiam contra teneant, cap. 9. num. 15. & 16. part. 11.

Decretum Concilii Tridentini sessio. 25. c. 16. de regularibus non habet locum in testamentis & ultima voluntate vel elemosinis ex eadem S. Congregatione, c. 9. n. 17. p. 11. licet contra fuit dictum per Rotam, n. 18.

Decretum Concilii Tridentini sessio. 25. de reformatione, cap. 4. intelligitur, cap. 1. a. n. 131. usque ad n. 136. part. 7.

Decretum Concilii Tridentini, supra dictum in aliquibus Episcopis non est in usu receptum, & ubi non est receptum, procedit opinio Nauarri & Manuelis Rodríguez, c. 1. n. 136. part. 7.

Decretum de dimittendo obtentum intelligitur de dimissione pura & simplici & non ex causa permutationis, seu in fauorem, non obstante stylo prætenso, quia non constat, Papam scivisse, fuisse factam ex decreto, & quia si aliquas admittit, id fuit in eius voluntate, & ea, ex notatis c. 5. numero 58. p. 11. Quamvis Flam. Paris. videatur velle, stante illa clausula, posse resignare in fauorem & cum pensionibus, quia ait quod hodie apponitur, ut libere

dimittant, unde non possunt resignare in fauorem, ut antea fiebat, numero 59. Hodie ad magis evitandas similes renuntiationes dicitur, quod libere cum specifica mentione præsentis decreti dimittere omnino teneantur, & c. n. 60.

Decretum de dimittendo si cui apponitur, is siue post habitam possessionem secundi, siue ante, non poterit resignare primum coram Papa conditionaliter, sed ex causa permutationis, non facta mentione dicti decreti, alias resignatio esset surrepticia & nulla a principio, & non facta alias dimissione iuxta formam decreti, lapso bimestri, utrumque vacaret ex d. decreto, c. 5. n. 61. p. 11. Nec etiam poterit coram ordinario resignare simpliciter vel ex causa permutationis: alias lapso termino vacabit verumque ad dispositionem solius Papæ, & quamvis interim valuerit, tamen habita possessione secundi & adveniente tempore dimittendi, irrita censebitur, n. 62. Moriente tamen illo ante adventum dicti temporis non intrabit decretum in beneficiis sic vacantibus. Nec erunt reservata, & c. n. 63. ubi forma dimissionis, & c. Prædicta reservatio est extensa per Paulum V. ad vacatura ante ascensionem resignata, seu dimissa per constitutionem positam, numero 64.

Decretum de dimittendo primo beneficio, quando intrat, & a quo tempore habeat locum, vide verbo beneficium primum, el primero.

Deduci in pactum non potest, ad tollendas differentias seu lites illud, in quo versantur opiniones, seu prætensiones partium diuersæ, quamvis verior sit opinio de eo, quod in pactum deducitur, ca. 2. numero 19. p. 8. & sic accipiendum est quod ait Flam. Par. & c. n. 20. & ita posset procedere quadam decisio Rotæ, supra relata numero 21.

Defectu expeditionis litterarum infra sex menses, obstat quando stetit per illum, qui potuit capere possessionem, & non cepit, c. 3. n. 161. p. 6. non tamen dicitur stare per eum stante intruso, n. 162.

Delegatus inferioris a Principe licet non possit subdelegare, tamen si habet ad hoc speciale mandatum poterit, c. 8. n. 160. p. 5. contrarium tenent aliqui, n. 161. & concordant, a. n. 162. usque ad n. 173.

Delegatus cui Papa committit ut se diligenter informet de utilitate Ecclesiæ, & si repererit in evidentem utilitatem cedere alienationem, confirmet, & c. satis est ut adhibeat cognitionem extraiudicalem absque citatione, ca. 2. a. n. 248. p. 6.

Delegatus index seu executor, cui iuxta regulam Cancellarie committitur, ut si vocatis vocandis repererit causas esse veras, unionem faciat, & c. An si referendo adhibuisse causam cognitionem, & causas reperisse veras, procedat ad unionem, præsumatur pro illo, & ei fides in iudicio contraditorio adhibeatur super veritate causarum, c. 2. §. 1. p. 12. a. n. 134. resolvitur negative, obiectio ponitur, n. 136. respondetur n. 138. & ampliatur numero 139.

Delicta si post dispensationem sunt deducenda ad forum contentiosum, dispensatio facta prodest in foro interiori, non in exteriori c. 11. n. 52. p. 7.

Delinquentem priuatum ipso iure beneficio non teneat illud dimittere ante sententiam tenet Couarr. & alii, c. 10. n. 14. p. 11. Imo ait Couarr. retinere beneficium priuatum per sententiam, vel ipso iure, etiam secuta sententia declaratoria, donec sententia executio fiat cui consonat Enríquez & Azor. n. 15. pro quo facit quod priuatus bonis ipso iure, etiam post laram sententiam non tenetur penam exequi, & bona offerre fisco, nisi illi precipiatur n. 16. & seq. sed verius videtur, quod committens

delictum ob quod priuatur ipso iure beneficiis, seu officiis publicis, tenetur in conscientia illud dimittere non solum post sententiam, quod certum videtur contra Co-
uar. Enriquez, & Azor. sed etiam ante sententiam, nu-
mero 18. Nam licet in pena amissionis propriorum bono-
rum non debeat lex, imò nec secundum aliquos possit ob-
ligare delinquentem, ut sit executor illius contra se ante
sententiam, & sic per illa verba ipso iure, seu ipso facto
non censeatur ad id obligare, tamen in bonis comuni-
bus (qualia sunt beneficia, & officia publica) recte
potest obligare delinquentem ad illa dimittenda ante
sententiam, numero 19. & numero seq. confirmatur per
plura.

De examine per concursum quæ habeantur in Con-
cil. Provincia. Bonon. primo à S. Congr. approbatur, po-
nuntur c. 2. §. 2. n. 391. p. 9.

Ad Denuntiat. & publicat. excommunicationis requi-
ritur declaratoria illius, nec ex eo causa efficitur appella-
bilis c. 5. n. 586. p. 1. non obstante Conc. Trid. sess. 25. c. 5. n.
587.

Deposito, & suspensio à beneficio an sint alimenta ex-
hibenda, vide verbo alimenta.

De processu, seu actis si apparet super unione, & rece-
ptione testium, suæ parte vocata, suæ non, quia non erat,
qui deberet vocari, statuitur illis donec contra probetur, si
postea res deducitur in litem c. 2. paragra. 1. num. 141.
part. 12.

Derogatio sententiarum per viam legis tollit etiam rem-
iudicatam, licet secus in rescripto, c. 2. n. 201. p. 3. & ubi
Concilium non derogat sententiis, non comprehendit ca-
us per sententiam determinatos, n. 202. usque ad 212. &
san deroget statuto à sede Apostolica confirmato, n. 213.
cum seq.

Derogatio constitutionis in specie & individuo non est
necessaria in concessionibus, contra constitutiones aliorum
Conciliorum, sed sufficit dicere non obstante tali Conci-
lio, c. 5. n. 37. p. 4. maxime ubi derogatio est expressa, n. 38.
& 39. ubi ponitur decisio Rote, & extendit, ut n. 40. 41.
42. & 43.

Derogatur etiam Concilio generali per clausulam ge-
neralem, non obstantibus constitutionibus, quando concessio
est Motu proprio, & apparet de certa scientia Papæ, c. 5.
n. 45. p. 4.

Derogari non potest indulto Cardinalis per clausu-
lam, seu si venerabili fratri Episcopo, & c. caput. 1. n. 41.
part. 5. Neque sub derogatione indultorum Cardinalis,
censetur derogatum indulto Cardinalis Ordinarii, nu-
mero 42.

Derogatio addita à Sixto, non est superflua, nam stan-
te consuetudine immemoriali, aut indulto Apostolico o-
perandi, reservata possent operari, c. 1. n. 452. cum sequent.
part. 5. quamvis verius videatur non dari talem consue-
tudinem.

Derogatio iuris patronatus laicorum pro medietate,
non est aliud, quam reducere consensus per plures patro-
nos præstandos ad medietatem, caput 1. numer. 585. par-
te 5.

Derogatio pro medietate an suffragetur quando præ-
sentatio spectat ad unum tantum, seu ad universita-
tem, c. 1. n. 586. cum seq. p. 5. & de derogatione Patrona-
tus remissive, n. 589.

Derogatur iuri patronatus etiam Principum in to-
tum, quando beneficia vacant, per assecutionem alte-
rius, aut deuolutionem, & alias ubi habent possessores, &
admittitur etiam in Hispania, caput 1. numer. 590. par-
te 5.

Derogatio statutorum Ecclesiæ non solet apponi in li-

teris Apostol. de beneficiis vacantibus nisi in beneficiis,
& prebendis Ecclesiarum Cathedralium, seu Collegiarum.
unde in aliis beneficiis non viciabitur doctrina supra di-
cta c. 1. n. 123. p. 7.

Detractio fructuum tertie partis, qualiter facienda,
c. 2. n. 468. cum seq. p. 5. & quando eidem detractio lo-
cus non sit, n. 470. cum seq.

Detrahendum aliquid non est, pro distributionibus Ec-
clesiæ Cathedralis, aut Collegiæ, ex beneficiis extra ea
existentibus, nisi essent perpetuo unita prebendis illius, ca.
2. n. 274. p. 3.

Detractioni tertie partis, an sint obnoxii obinentes
Dignitates, pro residentia in Collegiata Eccl. c. 2. nume-
ro 478. cum seq. p. 3. & n. 481. limita, ut numero 472. &
273.

Detractioni tertie partis etiam sunt subiecta Digni-
tates & prebende quæ sunt de iure patronatus laico-
rum, nisi repugnet fundatio, cap. 2. num. 452. & sequent.
part. 3.

Deuolutio ad quos fiat, remissive, caput 3. numero 46
part. 10.

Deuolutio an habeat locum in beneficiis manualibus,
& ad nutum amouibilibus c. 3. p. 10. à numero 43. resolutur
& dari in eis deuolutionem contra Aeneam de Falcon.
ad effectum, ut superior suppleat negligentiam inferioris,
qui tamen re integra poterit moram purgare, & pro-
uidere, quamvis in aliis non est locus purgationi moræ,
nec valet collatio facta post deuolutionem ab inferiori et-
iam re integra.

Deuolutio fit cum onere, & qualitatibus, requisitis in
prima provisione, c. 10. p. 3. n. 42.

Deuolutio quomodo sit probanda gradatim, quando
impetratur beneficium existens in diocesi suffraganeæ, &
impetratur, ut deuolutum, vide verbo beneficium exi-
stens.

Deuolutio sicut de Capite ad Episcopum fit, ita de Epi-
scopo ad capitulum c. 3. n. 33. p. 10. quoad beneficia spectant
ad collationem Episcopi proprio iure secus si iure specia-
li, vel deuolutio, n. 34.

Dictio, prorsus, importat ipso iure, cap. 10. numero 58.
part. 11.

Dictio, vel circa, quantum tempus importet quando
narratur, quod resignans possedit beneficium per quin-
que aut sex annos, vel circa, & quando dicitur esse in
tali etate, vel circa c. 3. §. 1. p. 1. à numero 48. præsumi-
tur importare ad summum sex menses, seu per illam
tollit sex menses, alias si discreteretur sine dilatione, vel
circa, deberet illud tempus integre verificari, numero
49.

Dictum Innocentii, quod abdicatio proprietatis, & cu-
stodia castitatis, sunt annexa ordini à iure positio im-
probatur, c. 10. n. 96. & 97. p. 7.

Dictum Molina non placet, dicentis valere renun-
tiationem, seu donationem factam à nouitio, sub conditione
professionis, nam non seruatur forma Conc. Trid. sess. 25.
c. 16. de regularibus c. 9. n. 19. p. 11. & videtur etiam facta
in tempus inhabile: nam facta professione non poterat do-
nare, nisi essemus in religione bonorum incapace, nam
tunc posset dici, incipere ab herede, nisi obstaret dictum
decretum Concilii, ut quia esset facta à nouitio, licet re-
nuntiatio hereditatis futura, seu pactum de non succe-
dendo factum sub dicta conditione professionis valeret
cum iuramento, & c. n. 20. sicut etiam donatio facta à no-
uitio cum pacto, & modo, ut eo proficiente sui nulla, non
valet n. 22.

Dictum Toleti, quod S. Congregat. Concil. ex senten-
tia Sixti V. Episcopum cum vero bigamo, qui duas suc-
cessive

cessus duxerat dispensantem ad primam tonsuram, & beneficium simplex indicant ipso iure suspensionem ab ordinum collatione, procedit iuxta d. constitutionem Six. V. c. 6. n. 12. p. 7.

Differentia traditur inter reuocationem factam per Episcopum & reuocationem per mortem Episcopi aut aliam vacationem Episcopatus, ap. 8. nu. 176. cum seqq. part. 5.

Differentia rationis assignantur plures inter simoniam, & usuram capite 1. numero 49. p. 8. & verior videtur ratio Caietani, numero 50. est etiam optima ratio, quam adducit Vitoria, numero 51. quae confirmatur, quia iura est contra iustitiam; simonia vero contra religionem numero 52. est etiam bona ratio Volunt, quae in idem recidit, quam etiam tradit Philias, numero 53.

Differentia an sit inter expressionem, quod possedit beneficium per tantum tempus, vel quod illud obtinet à tanto tempore c. 3. §. 1. à n. 51. p. 11. Resoluitur expressionem, quod possedit per tantum tempus importare, quod illud possedit tantum de facto, & sic cum titulo, vel sine: expressionem verò, quod à tanto tempore obtineret, importare quod à tanto tempore in illo habet ius in re, vel illud de facto possidet, n. 5. dicitur obtinere qui habet ius in re, vel qui possidet de facto.

Differentia secundum Authorem non est inter curatam, & duas prebendas in eadem Ecclesia, quoad incompatibilitatem, sed solum est differentia in modo annexione, nam per annexionem, & unionem Eccles. Parochialis factam prebenda, supprimitur, & extinguitur titulus parochialis, c. c. 5. §. 2. numero 192. p. 11. & sic tunc non intulatur quis in parochialis annexa, sed in prebenda, n. 193. & non censetur habere curam, n. 194. & consequenter parochialis possessa, vti unita, & membrum alterius non inducit incompatibilitatem n. 195. & qui habet duo curas, quando vnum venit per annexionem non dicitur habere duo curas, sed vnum curatum, & aliud simplex, nam curatum annexum simplici assumit naturam simplicis, num. 196. & seq. ubi adducuntur declarationes S. Congreg. & idem esset in annexione portionis facta dignitati accessorie, & sic obtinens talem dignitatem, cui est unita portio, si simul obtineret aliam portionem, seu prebendam eiusdem Ecclesiae, non esset triplex, aut in eadem specie duplex, n. 198. at per annexionem prebenda, nempe Canonialis, quae proprie dicitur prebenda, factam dignitatem eiusdem Ecclesiae, etsi videatur fieri accessorie non solet extinguere titulus, & nomen prebenda, & Canonici, sed vti duo beneficia obtinentur, & ideo non possunt due prebendae simul teneri in eadem Ecclesia, etiam si una sit annexa dignitati, vti in clement. fin. de prebendis, & c. numero 199.

Dignitates Cathedralium quae ibi non maiores existunt, sunt tamen principales in Collegiatis, sunt reseruate, c. 1. numero 260. p. 5. & ita Archidiaconatus de Viniesta, & alij similes sunt reseruati, nu. 261. & in qualibet Ecclesia, due maiores reseruantur, resoluitur negativè, n. 262. & quid si sunt ambo aequaliter principales in eadem Ecclesia, numero 265. & intellige, vti num. 267.

Dignitates principales regularium Conventualium, seu Monasteria Fratrum, quae non reguntur per Abbatem, seu per Priores Praepositos, & per secundam partem regulari reseruantur, c. 1. n. 271. p. 5. limita in temporalib. n. 272.

Dignior electus ex quo etiam non potest ante collationem fructus percipere, etiam vti administrator, etiam si

antea esset constitutus administrator, & c. c. 2. nu. 25. p. 9. Nec videtur valere consuetudo contraria numero 26. quamvis videatur excusare à poena privationis beneficii, seu iuris de qua ibi, numero 27. nam consuetudo etiam mala, non tamen euidenter, tribuit iustam causam ignorantiae, & qui facit, quod alij faciunt excusatur, ex numero 28. & qui haberet in eo malam fidem, & conscientiam laesam, non excusaretur à poena privationis, numero 29.

Dignior hodie stante constitutione Pij V. super collatione parochialium, videtur habere ius de iustitia, vti ad parochialem praeligatur, & consequenter Ordinarius eligens minus dignum, tenetur digniori praetermissio ad restitutionem damni, cap. 16. numero 61. part. 7.

Dignorem omittere, non esse peccatum mortale, sed sufficere dignum, & idoneum eligere, seu praesentare, est alia sententia quae ponitur c. 16. n. 11. quae fundatur à n. 12. part. 7.

Dignioribus praeteritis, licet in beneficiis sine cura contra iustitiam distributam delinquatur, non tamen committitur peccatum mortale & c. Secundum Solum quem alij sequuntur c. 16. nu. 8. p. 7. sed merito reprehenduntur per alios, num. 9. & a fortiori sententia Pedraza, numero 10.

Dignitas aliqua si habet duas prebendas, seu portiones, neutra illarum est proprie prebenda Canonialis, nec censetur duplex titulus beneficii, sed tantum vnus, nempe ipsius dignitatis cum duplici redditu prebendae, seu portione temporalis, c. 5. §. 2. n. 203. p. 11. nisi aliunde constet, aliquam illarum esse verè Canonicalem, seu quasi, & c. n. 204. quod tamen constare non dicitur ex eo solo, quod obtinens talem dignitatem, habeat vocem in cap. seu sit de cap. num. 205. nam licet de iure communis id competat solis Canonici, & ratione Canonie, numero 206. tamen de iure speciali potest aliis competere, & ratione dignitatis à nu. 207. ubi adducuntur resolutiones Rota.

Dignitas cum Canonicali potest teneri in eadem Ecclesia, vide, verbo beneficia duo difforma.

Dign. principalis in Collegiata exempta, cui ordinaria iurisdictio, cum omnib. iurib. quasi Episcopalis competit, necessario conferri non debet Licentia, vel Doctori ex S. Congr. c. 7. n. 33. p. 7.

Dimissio primi beneficii, quae in extraneam exequabilis de prebendis, vti qui verò iubetur fieri coram Ordinario, an sit facienda intra menses, sicut in versic. praecedentibus, an verò statim, & quam primum secundi possessionem promissus habuerit, c. 5. p. 11. à n. 34. resoluitur, faciendam esse statim, & incontinenti, cum gloss. Cencelini, & aliis contra gloss. Guillelmi, & alios, & quando dicatur fieri statim, & incontinenti, & intelligitur cum aliquo temperamento, secundum subiectam materiam arbitrio boni viri, n. 38. & quomodo sumantur dictiones iste incontinenti, mox, statim, illico, quam primum, & circa remissionem n. 39.

Dioecesis appellatione, quando profertur à iure comprehenditur etiam ciuitas, c. 6. n. 76. p. 1. etiam in mandato n. 77. Secus in materia stricta dispositionis hominis, n. 78.

Disembratio licet non extinguatur beneficium, seu Ecclesia, alteratur tamen, & diminuitur in bonis fructibus seu redditibus, est n. disembratio cum aliqua bona, seu fructus beneficii ab eo separantur & alteri applicantur c. 3. n. 11. p. 12. & ita quando fructus beneficii alteri uniuntur, remanente beneficio penes suum Rectorem, potius est disembratio, quam unio, n. 2.

Dispensatio simplex ad beneficia, non solum non comprehendit praevidendas, sed nec alia beneficia Cathedralis, c. 6. n. 62. p. 1. & resolutio Rotae, n. 63.

Dispensatio est perfecta, & habet effectum ex sola signatura, c. 2. n. 28. p. 4. & resolutio Rotae, n. 29. & declaratur regula 53. Cancellaria, nu. 30. & 31. & limitatur, n. 33.

In Dispensatione Motu proprio concessa, veniunt omnia beneficia, c. 6. n. 64. cum seq. p. 1. reprobata sententia Enriq. n. 67. 68. & 69.

Dispensatio est stricta, & strictissime interpretanda, ca. 9. nu. 58. 59. & 60. p. 1. reprobata sententia Gambari, n. 61.

Dispensatus ad beneficium si illud consequitur, non potest illud resignare, reservata pensione, ca. 5. n. 156. & seq. p. 1. licet secus in dispensato ad beneficia in plurali, num. 158. part. 1.

Dispensatus ad beneficium si consequitur pensionem consumit dispensationem, nam ea intelligitur de primo, c. 1. n. 152. & seq. p. 1. contra aliquos, nu. 154. & Pensio cedit loco beneficii, n. 155.

In Dispensationibus matrimonialibus qua committuntur Ordinariis, sufficit narrata verificari tempore executionis commissionis, licet tempore data non essent verae, c. 2. n. 283. p. 6. & quid in dispensationibus cum copula, n. 287. cum seq.

Dispensatio ob pauperem aatem, seu dotem minus competentem non viciatur, si postquam ordinarius dispensavit, mulier facta esset dives, etiam si nondum matrimonium esset contractum, cap. 2. numero 291. part. 6. etiam si tempore dispensationis, successionis haberet spem, numero 292.

Dispensationes qua committuntur Ordinariis ut precibus veris repertis dispensent, non expirant morte Papae concedentis re integra, c. 2. a. n. 311. cum seq. p. 6. & ibid. declarantur tradita per Ioann. Andr. Felin. & alios, nu. 314.

Dispensare quis possit in inhabilitate simoniaci ad beneficia, respectu simonia c. 1. n. 74. p. 8. ubi ponuntur declarationes S. Congreg. concil.

Dispensatio erit surreptitia, & nulla si coniuncti narrent copulam inter eos esse habitam, & copulam ipsam, seu potius notam, & infamiam ex ea ortam tradant pro causa, ut facilius dispensetur si eo sine habita sit copula, & non exprimunt etiam in foro conscientia contra Enriquem, & ita in literis dispensationum dicitur, quod eam habuerunt fragilitate carnis, & non animo facilius obtinendi dispensationem, & ponitur clausula, quod accipiat ab impetrantibus iuramentum de hoc, c. 3. a. n. 94. p. 8.

Dispensationes gratis concedi oportet cap. 1. numero 99. p. 8. quod procedit in compositionibus, non vero in iuribus expeditionis bullarum, numero 100. quamvis etiam respectu compositionum non servetur numero 101.

Dispensationes gratis adeo concedenda sunt, quod Ordinarij quibus committuntur dispensationes matrimoniales, & aliae, non possunt quicquam accipere pro labore, & receptione, & examine testium, vel alio quouis titulo, c. 1. a. n. 102. p. 8. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis, & decretum, & clausula litterarum dispensationum matrimonialium, nec possunt excusari dicendo, quod per dictum decretum non prohibentur accipere stipendium, seu mercedem pro labore, sed donativum, quia utrumque clare prohibetur n. 109. nec rursus possunt excusari aliqua consuetudine, etiam immemorialis a. n. 110. & n. 112. ponitur decretum concilij Mediolanensis. & n. 115. sententia Genuen. pro accessu tamen ad examinandum

dos testes commemorantes in aliis locis, absolute posset accipere moderatas expensas, si expediret eum ire, & non committere examen, n. 116 pro transumptio etiam ultra instrumentum dispensationis posset aliquid accipere, n. 117.

Dispensatio impetrata in forma commissaria non facta mentione de copula habita, post impetratam dispensationem, & ante quam Ordinarius dispenseret, est nulla, ob non factam mentionem de copula c. 3. n. 69. & sequent. p. 8. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis, & poenitentiarie.

Dispensatio matrimonialis super impedimento consanguinitatis, vel affinitatis, non facta mentione de copula inter impetrantes habita, an valeat, an vero sit surreptitia, & nulla c. 3. n. 30. p. 8. & nu. 31. ponitur prima sententia dispensationem valere ex praedicta doctrina, secunda sententia talem dispensationem esse surreptitiam, & nullam n. 32. & v. 63. & ratio est, quia incestuosi etiam cum propriis consanguineis iure prohibentur matrimonium contrahere iuxta communem Canonistarum contra Theologos, & alios a numero 33. & sic ius tacite exprimi iubet incestum, qui de iure est impedimentum, licet non dirimens, & intrat praedicta doctrina, numero 40. & etiam de matrimonio de facto contracta debet fieri mentio, quamvis non sit consummatum, numero 41.

Dispensationem non esse petendam ob incestum, nec a Papa, nec ab Episcopo consuetudine servatur, quae videtur excusare, etiam si non constet Episcopos sciemer dissimulasse, maxime si est immemorialis cap. 3. a. n. 49. p. 8. quod verum est, nisi quando petitur dispensatio ad contrahendum cum ipsa cognata, vel affini, cum qua est commissus incestus n. 52.

Dispensatio non probatur per narratiuam Ordinarij c. 1. n. 146. p. 7.

Dispensatio non esset surreptitia si impetrantes non traderent pro causa dispensationis copulam expressam seu notam, & infamiam ex ea ortam, sed aliam causam, quamvis non exprimant talem intentionem, & finem ca. 3. n. 97. p. 8.

Dispensatio obtinenda a Schismatico an requiratur a Papa, an vero sufficiat dispensatio Episcopi c. 10. §. 1. a. nu. 163. p. 11. resolvitur requiri dispensationem Papae cum Abb. licet alias aliter dicat.

Dispensationem super impedimento consanguinitatis, vel affinitatis non facta mentione de copula esse surreptitiam & nullam iuxta secundam sententiam, quae tamen recte probata ca. 3. n. 63. p. 8. & idem est in impedimento cognationis spiritualis, & etiam in impedimento publicae honestatis, n. 64.

Dispensationes subditorum inferiorum qui sunt nullius diocesis, & iurisdictionem quasi Episcopalem habent illis sunt committenda ex S. Congregatione c. 2. §. 1. p. 9. a. n. 142. prius tamen coram Datario docendum est habere distas qualitates, vel esse in quasi possessione, ut ei committantur, ex eadem S. Congregat. n. 143. & idem videtur in inferioribus exemptis, habentibus quasi Episcopalem iurisdictionem, & proprium districtum, licet non sine nullius diocesis, cum sint Ordinarij a. n. 146. unde etiam Vicarius huiusmodi praelatorum poterunt committi, sub n. 147.

Dispensationem valere obijcitur super uno impedimento non facta mentione de alio, super quo postea de per se poterit obtineri dispensatio, sicuti valet impetratio absolutionis ab una excommunicatione non facta mentione de alia, & c. c. 3. n. 53. p. 8. sed respondetur id non esse verum in dispensationibus, quae se contingunt, & impedimentum tacitum auget expressum, tunc enim necesse est de utroque

INDEX.

de utroque mentionem facere, alias dispensatio est nulla omnino, ut in exemplis adductis nu. 54. Nam ubi plura obstant impedimenta difficiliter conceditur dispensatio, & ubi plura sunt obstacula, est necessaria mentio singulorum n. 55. & idem est in imperatione dispensationis unus irregularitatis non facta mentione de alia n. 56. & quod obicitur solum habet locum in dispensationibus, quae non se contingunt, nec tacitum auget expressum, & c. a n. 57. nec absolutio ab una censura contingit aliam, nec una censura auget aliam n. 60. At contra responsionem obijciunt, quod ex ea sequeretur dispensationem, quam quis impetraret ad contrahendum cum consanguinea, vel affini, habens votum simplex castitatis, seu sponsalia de futuro cum alio contrahita non facta de eo mentione esse surreptitiam & nullam, & c. n. 61. respondetur, diversam esse rationem in impedimento voti simplici, aut sponsalium, n. 62.

Dispensatio valida erit, si copula sit habita ante quam supplicatio Papae porrigatur, & in ipsa fiat mentio de copula, licet ante quam Ordinarius dispense, iterum copula habita sit c. 3. n. 92. p. 8. sed semper ante post factam separationem a Vicario delegato de novo carnaliter se cognouissent, est opus noua dispensatione seu perinde valere, & c. n. 93.

Dispensatio, vide verbo Episcopus.

Dispensatus ad duo beneficia sub eodem titulo, poterit illa obtinere etiam si alteri sit annexa capellania, vel aliud beneficium in eadem Ecclesia contra Rebuff. c. 5. §. 2. n. 216. p. 11. & contra Nauar. quod non impeditur retentio beneficii simplici cuiusdam Ecclesiae cum rectoria alterius propter annexionem factam rectoria de alio beneficio simplici Ecclesiae primae, n. 217. sententia eorum solui procederet, quando unio facta esset aequae principaliter, vel ad tempus, seu vitam obveniens tantum n. 218.

Dispositio texti in d. c. de cetero, & in c. ad audientiam de clericis non residen. procedit etiam in Canonico Doctorali, & Magistrali, c. 2. n. 364. p. 3. limita, ut n. 365. usque ad n. 374. & non comprehendit Portionarios qui non sunt de Capitulo, licet in eo habeant vocem, n. 376. cum seqq. & procedit etiam in Priuatis inferioribus Episcopis respectu suorum subditorum, n. 381. & idem in aliis, n. 382.

Dispositum in Archipresbytero, ut debeat in Presbyterum ordinari non videtur hodie procedere in Archipresbyteris ruralibus, supposito, quod sunt beneficia simplici, nec personalem residentiam requirunt, & sic in his videtur cessare constitutio Synodalis Abulens. cap. 1. n. 43. part. 7.

Distributiones quotidianae non possunt dari absentibus a choro non obstante quavis consuetudine etiam immemoriali, c. 2. n. 430. p. 3. nec possunt donari a Capituli quo praesentibus, n. 431. & seqq. ubi declarationes S. Congregat. ponuntur.

Distributiones quotidianae quas amittunt absentes, tempore a Concilio permissio, vel alias quae sint? Et quae sint distributiones quae sunt potius praebendae, c. 2. n. 439. cum seqq. p. 3.

Distributiones quotidianae amissa per non interessentes, vel alias, ad quos spectent, ca. 2. n. 443. cum sequentibus part. 3. & declara, ut n. 447. cum sequentibus, ubi ponuntur declarationes Rota quae difficultatem patiuntur, n. 451. quibus respondetur, a num. 452. cum sequentibus.

Distributiones aliarum horarum non sunt diuidenda pro cognis distributionibus assignandis quibus horis alijs, sed pro illis derrahenda est aliqua pars fructuum, cap. 2. numero 484. part. 3. & traduntur declarationes Rota, n. 485.

2. Tom.

Distributiones sunt ordinandae, & compartienda, per omnes horas, & non per certas horas tantum, c. 2. n. 487. cum seqq. p. 3.

Distributiones, quas excommunicatus amittit, ad eos pertinent ad quos alias pertinere solent quotiescumque amittuntur a non residente, de quo alias, ca. 13. §. 1. n. 138. part. 7.

Distributiones quotidianae an sint computandae ad videndum an beneficium sit sufficiens, vide verbo beneficium sufficiens quod dicatur.

Diuina miracula non sunt trabenda in consequentiam c. 1. n. 13. & 14. p. 7.

Diuisim bene potest concedi facultas admittendi resignationem, & postea illa admissa, facultas conferendi, c. 1. n. 13. p. 10.

Diuisio beneficii proxima est dismembratio, per quam diuiditur & secatur ex vno faciendo duo, & c. c. 4. n. 1. p. 12. quae est prohibita Concilio Turon. n. 2. nisi ex iusta, & rationabili causa fiat, & facultates sufficiant n. 3. & seqq. ubi ponuntur decisiones Rota.

Docentes in scholis Theologiae, vel ius Cano. & studentes in eis per quinquennium, de iure communi excusantur a residentia, & in absentia fructus percipiunt, c. 2. num. 54. part. 3. & intellige, ut numer. 55. cum sequentibus.

Doctores agentes de permutatione beneficiorum, c. 4. n. 1. p. 11.

Doctores agentes de materia unionum cap. 2. num. 2. part. 12.

Doctores qui sunt videndi de reuocatione unionis c. 2. §. 3. n. 301. p. 12.

Doctores qui sunt videndi de inhabilitate ad ordines, & beneficia, seu irregularitate capit. 2. numer. 5. part. 7.

Doctores videndi circa impetrationem beneficii vinctis c. 1. n. 23. p. 10.

Doctores videndi de materia Clemantine gratiae de rescriptis sunt relati cap. 5. nu. 70. & decisio Rota ibi postea, part. 11.

Doctores videndi circa eum qui §. 9. de praben. in c. 5. §. 1. num. 174. p. 11. & ponitur resolutio Rot. numer. 175.

Doctores videndi in materia haeresis ac de haereticis, c. 10. §. 1. n. 146. p. 11.

Doct. videndi de schismaticis c. 10. §. 1. numer. 165. p. 11.

Doctores videndi circa materiam diuisionis beneficiorum sunt citati c. 4. n. 6. p. 12. qui ultra dicta requisita in ea requirunt consensum Capituli, sicut in alienatione, & c. n. 7.

Doctores videndi de Vicariis parochialium unionum c. 2. §. 2. n. 320. p. 9.

Doctores videndi de bigamia irregularitate, c. 6. n. 19. part. 7.

Doctores videndi de penis concubinariorum c. 10. §. 2. 185. p. 11.

Doctrina Couarruias dicentis, mentionem faciendam esse de cognatione spiritali per catechismum in dispensatione super impedimento dirimente, procedit in utroque foro contra Enriq. c. 3. n. 46. p. 8. & etiam post Conc. Trid. per quod non est sublatum hoc impedimentum cognationis spiritalis ex catechismo, n. 47. licet esse sublatum teneant aliqui, n. 48.

Doctrina Hieronymi Gonzalez, de probatione collationum Episcoporum adducitur & ponitur eius regula, quae tamen in parte reprobatur c. 4. numero 52. & seqq. par. 8. & septem ampliationes illius adducuntur numero 54. & quinque limitationes numero 55. ubi aliqua

PP

earum examinantur.

Doctrina Manuclis Rodrig. non placet dicentis decretum Concil. Trident. sess. 25. c. 16. de regularibus in donationibus causa mortis non habere locum, nam licet sint reuocabiles, & quo ad effectum legatis aequiparentur, tamen in fieri sunt instar contractus, & respectu forme solemnitatis, & ordinationis aequiparantur contractibus. c. 9. n. 22. part. 11.

Doctrina Selue non videtur vera, tenentis, quod si Papa in conferendo beneficium, cuius collatio ad eum spectabat iure deuoluto, aut alias fundat se super reservatione, tenet promissio, non obstante narratione reservationis, c. 1. n. 64. p. 11.

Dominium rei dotalis an penes maritum, an vero penes uxorem existat disputatur, c. 9. à n. 148. cum seq. p. 5. & traduntur plures opiniones, usque ad numerum 160. & concordia Bartosa, numero 161. & distinguuntur res aestimatae, à non aestimatis, numero 162. & 163. & maritum vere & proprie dominum censeri verius videtur, numero 164. cum seq. etiam irrenocabiliter, ut numero 167.

Donatio facta qua dicatur, cap. 5. num. 153. cum seqq. part. 2.

Donatio pro suscipiendis ordinibus filio simpliciter facta, an computari debeat in legitimis, ca. 5. nu. 159. p. 2. & resoluitur affirmatiue, n. 160.

Donans patrimonium alicui ad ordines potest apponere pactum de eo reddendo, cum ordinatus habeat alias unde vivere possit, c. 5. n. 169. p. 2.

Donare an possit Episcopus de bonis, seu iuribus sua mensa Episcopalis, Capitulo sine solemnitate, & quod possit traditur, ca. 1. n. 722. p. 5. & contrarium, n. 723. cum seqq.

Donatio, licet non possit fieri Ecclesiae qua nondum est, hereditas tamen & legatum sic, id tamen non procedit in donatione ex causa dotis qua recte fieri potest Ecclesiae construenda, c. 9. numero 40. & 50. p. 5.

Due Capellaniae sub eodem titulo sunt incompatibiles, tanquam beneficia uniformia, & non possunt simul teneri, absque dispensatione Papae, sed per affectuionem secundam prima vacat c. 5. §. 2. n. 221. p. 11. & tenuit Rota in decisionibus, postis à n. 222.

Due Capellaniae, seu altaria sub eodem titulo secundum. Notarij, & alios non sunt beneficia uniformia ad effectum incompatibilitatis, nisi sine instante ad unum finem, & ad eadem munera, & unam congregationem: secus si ad diuersa, & separata munera, ca. 5. §. 2. n. 225. p. 11. quod videtur seruari in aliquibus partibus Hispaniae n. 226. sed contrarium tenent relati, & Rota in decisionibus adductis n. 227. & stante quod sint beneficia uniformia, consuetudo in contrarium non erit habenda in consideratione, nec dispensatio Nuntij, sicut nec Episcopi n. 228. sed cum non sit ius clarum esse beneficia uniformia, sed in eo sint opiniones, consuetudo tenenda in eadem Ecclesia duas Capellanas huiusmodi sine dispensatione, aut cum dispensatione Ordinarij, seu Nuntij, videtur tolerabilis, etiam post Concilium, ubi illud quo ad hoc non sit receptum, n. 229.

Dubium fuit aequale in materia expositorum ob fauorem proles, melior & benignior pars esset sumenda, & ideo censentur Christiani antiqui, & ex puro sanguine, & c. c. 2. n. 26. de quadam Bulla Gregorij XIII. circa hoc allegata per Enriq. n. 27.

Ducatus auri de camera, cuius valoris sit & intelligatur traditur, c. 3. n. 147. p. 5.

Durante tempore perceptionis fructuum per priuilegiatum, obtinens secundum beneficium, etiam post ade-

piam eius possessionem, potest ipsum dimittere, & primum retinere, sicut potest ante adeptam possessionem, quia interim non vacat, contra Ioan. Andr. & alios c. 5. §. 1. p. 11. à n. 129. & quando illorum opinio vera esset, non procederet, ubi ante affectuionem fructuum moueretur his, super beneficio, n. 132.

E

Ecclesia Parochialis ut constituitur, quaco neutre re debeat, c. 6. num. 4. p. 1. & qua sit differentia inter eam & curatam, n. 5. remissive.

Ecclesia collegiata, qua dicatur, & qua signa & requisita habere debeat, c. 4. n. 70. p. 5. remissive: In Ecclesijs regularibus ad quem de iure spectet creatio Canonico-rum regularium & Monachorum, caput. 4. nu. 71. parte 5.

Ecclesia aliquando erigitur in Collegiatam, quod videtur posse fieri auctoritate Papae, cap. 5. numero 4. parte 11.

Ecclesia simplex aliquando erigitur in curatam & parochialem, quod ex causa facere potest Episcopus p. 12. c. 5. n. 2. cui obest declaratio S. Congregae, adducta n. 3. cui respondetur, ibi.

Edicti terminus currit ex quo tam in valuis Ecclesia Cathedralis, quam Ecclesia beneficij praefixum est iuxta decretum Concilij Compostellani c. 2. n. 41. p. 9. nec est necessarium, quod sit affixum per illud tempus, sed est arbitrarium, quanto tempore debeat manere affixum, nu. 42. & sufficit quod Nuntius, vel Notarius referat affixum in loco, licet non dicat, quanto tempore sitis n. 43. debet etiam apponi dies affixionis, & propositi edicti, ut sciatur an intra terminum, vel post sit factum ex amen n. 44. & sufficit, quod affigatur, nec est necesse quod prius legatur, n. 45.

Edicto semel proposito, si nullus compareat vel ex oppositoribus nullus repertus sit idoneus, quid faciendum c. 2. §. 1. n. 218. p. 9. resoluitur, ut in declarationibus S. Congregae postis n. 219. circa quod etiam consideranda sunt aliae declarationes postae, n. 220.

Edictum apponendum erit ad summum cum termino 20. dier. cum succedat loco nominat. ab Episc. faciendus ad quam ex Conc. praefixum est tempus 10. dier. nec ultra alios 10. prorogari potest ex constitutione Pij V. ca. 2. n. 39. p. 9. & sic erit accipiendum decretum Conc. Compostell. n. 40.

Edictum cum quo termino debeat apponi, ubi Concilium Prouinciale illud requirens, non designat c. 2. p. 9. à n. 50. resoluitur esse arbitrarium modo non excedat viginti dies.

Edictum si cum maiori termino 20. dierum ponatur, an ideo vitietur promissio parochialis, c. 2. part. 9. à n. 46. resoluitur ex aequitate, & mente Papae edictum positum cum maiori termino 20. dierum etiam à principio non esse nullum in totum, sed quoad excessum, & sic qui se opposuerint infra 20. dies, legitimos esse oppositores, non vero qui postea, nisi quando infra 20. dies nullus se opposuit, & c.

Effectuatio collationum, seu praesentationum probatur per subsequentes collationes, seu praesentationes factas per vacationem ex persona illorum, c. 5. n. 105. & 106. p. 5. & amplius, ut n. 107.

Effectus qui resultant ex illis verbis, ipso iure, vel ipso facto remissive, c. 10. n. 37. p. 11.

Electio quid sit, c. 1. n. 6. p. 4. ad quam reduciur postulatio, & quid sit, n. 7. & 8. quib. coniuncta est nominatio qua duplex est, n. 9. & 10.

Ad Electiones canonicatum per concursum, ubi selecti praemissi Missa de Spiritu sancto videtur posse tolli, fieri etiam dum diuina celebrantur, cap. 2. numero 562.

INDEX.

mero 562. part. 3.

Electiois & postulationis materia parum est in usu, c. 1. n. 1. p. 4. & qui de ea tractant, n. 12. & 13. & de electione monialium, n. 14.

Electio Episcoporum non pertinet de iure diuino ad clerum sed ad Papam, ut vel ipse eligat, vel modum eligendi prescribat, cap. 4. n. 7. part. 5. prouiso vero inferiorum Ecclesiarum olim pertinebat ad Episcopum, numero 108.

In Electione Canonicatum Doctoralis & Magistralis, an requiratur pro forma, quod vota praesentium secreto, ita ut si palam praesententur, electio sit nulla, c. 4. a numero 183. par. 5. & resoluitur quod sic, etiamsi unus tantum id faceret, quamuis in aliis casibus capitularibus de iure sit fecus, numero 185. & an sufficiat quod ab initio praesententur secreto, quamuis postea publicentur a numero 186. resoluitur id non satis esse, & quomodo dicatur electio secreta, a numero 189. & quid si unus Canonicus ostenderet schedulam, an esset electio nulla, & non secreta, numero 192. resoluitur esse nullam, numero 193. quamuis contra tenet Nauarrus, numero 194. Nec debet permitti a capit. quod quis palam votum suum praestet, sed debet excludi ut indignus, numero 195. Et quid si ante electionem id publicaret, numero 196. & sequent. & quid si extraheret schedulas malas ad ostendendum postea alicui, n. 198.

Electio ubi fieri debet per vota secreta omnino, legitime impeditis qui potest alteri dare vices suas, non posset dare mandatum de eligenda certa persona, c. 4. a n. 199. par. 5. potest tamen ei iniungere quod suum votum daret talis, si alteri daret peccaret, quamuis valeret votum, n. 202. & seq.

Electio ubi debet fieri per vota Episcopi & Canonico- rum secreta, & per scrutinia, non potest aliter fieri per viam insinuationis, aut compromissi, cap. 4. n. 204. part. 5.

Electi duo, quando in ultimo scrutinio habent paria vota, an sit deueniendum ad sortes, an vero prius ad qualitates ut plures tenent, & fuit practicum, c. 4. a n. 205. cum seqq. p. 5. resoluitur ad sortes esse recurrendum, usque ad n. 212. & quis debeat esse iudex in huiusmodi controuersis, & aliis occurrentibus in prouisionibus iis traditur, a n. 214.

Post electionem an requiratur collatio, an vero electio ipsa habeat vim prouisionis & collationis, c. 4. n. 219. p. 5.

Electio Canonicatum Doctoralis, & Magistralis, an debeat fieri intra semestre, alias deuoluatur ad superiores, c. 4. a n. 222. p. 5.

Electio minus digni ex approbatis omisso digniori, & prouiso parrochialis subsequuta, an sit nulla ipso iure ex decreto Concilij, & constitutione Pij V. an vero sit inualida c. 2. §. 1. p. 9. a n. 225. & multis hinc inde adductis contra Rotam cuius decisiones ponuntur, resoluitur esse validam, non obstante decreto irritante Concilij & constitutionis Pij V. quod inducit formam, nam non videtur referendum ad prouisiones factas de minus dignis, unde talis electus, & prouisus videtur referendus ad prouisiones factas de minus dignis, unde talis electus, & prouisus videtur facere fructus parrochiales suos donec eius prouiso per iudicem appellationis reuocetur, & sic non est condemnatus in fructibus, nisi ad summum a tempore primae sententiae reuocatoriae, & non a die mora litis, ut dicebat Rota, nec a die intrusionis ut videbatur, supposito quod prouiso esset nulla propter decretum irritans, nu. 234. & 238.

Electus an si administrasset de facto ante confirmationem.

2. Tom.

nem, vacent beneficia priora, capit. 6. part. 11. a num. 17. referuntur sententia Abbatis, & Decy resoluitur vacare, quando ille est etiam consecratus, licet illicite & iniuste, modo consecratio sit alias valida & in forma Ecclesiae.

Eligens dignum praetermisso digniori an teneatur illi ad restitutionem & prima sententia est non teneri, cap. 16. numero 26. part. 7. quae fundatur a numero 27. Contraria sententia nempe quod teneatur illi ad restitutionem ponitur, numero 30. quae fundatur a numero 31. & clarius procedit & in beneficiis quae per examen & oppositionem conferuntur & ubi ex lege vel statuto sunt danda digniori, & c. a numero 37. & eam aliqui admittunt, quando editum propositum fuerit quo promittatur beneficii collatio digniori, vel sit oppositio sub huiusmodi pacto saltem implicito, numero 40. & 41.

Eligens, seu praesentans, aut promouens dignum omisso notabiliter digniori peccat mortaliter secundum communem sententiam Theologorum licet prouiso sit valida, cap. 16. numero 1. & 2. part. 7. & probatur ex iuribus & auctoritatibus adductis, numero 3. & Concilio Tridentino adducto, numero 4. & confirmatur ex electionibus a DEO factis, numero 5. & secundo probatur, quia violatur iustitia distributiva ex qua beneficia sunt etiam bona communia & premia meritorum, & committitur peccatum acceptationis personarum, & c. numero 6. violatur etiam secundum aliquos iustitia commutativa, & c. numero 7. quae sententia procedit in episcopatibus & beneficiis curatis ex Concilio Tridentino. Altera vero quae tenet, non esse peccatum mortale, digniorem omittit, sed sufficere dignum & idoneum eligere, procedat in beneficiis sine cura, numero 16. quae secunda sententia placet, & est intelligenda, nisi aliqua lege vel constitutione particulari, aut iuramento aliud cautum sit in beneficiis simplicibus, numero 17. & maxime procedit in patronis non solum laicis sed etiam Ecclesiasticis, numero 18. & in patronis laicis videtur sufficere dignum praesentare etiam ad curata, n. 19. & ad iura & auctoritates adducta pro prima sententia responderetur, n. 20. 21. & 22. & ad confirmationem, numero 25. & ad secundum responderetur, beneficia non esse bona communia & premia meritorum, & sic non violari iustitiam distributivam, n. 25. nec commutativam eligendo ministros idoneos praetermissis dignioribus. & c. numero 26.

Emmanuel Rodriguez & Vega dicentes, quod laicus potest se opponere ad beneficium presbyterale in Ecclesia, ubi est statutum, quod obtinens beneficium intra annum fiat presbyter dummodo attigerit. 25. an. quod non dicie Nauarrus per eos allegatus, c. 4. n. 87. p. 7. & quod ibi subdunt, quod quando patronus praesentat absentem, non sufficit quod tempore quo accedit nuntius cum schedula habeat aetatem requisitam, accipiendum est iuxta alias dicta c. 1. n. 88. p. 7.

Emmanuel Rodriguez opinio improbat, quod per privilegium & facultatem datam Priori Sa. Benedicti vniendi monasteria consentientibus Abbatibus & Monachis Monasteriorum vniendorum, non obstante fundatione, dotatione, & c. potest fieri unio Monasteriorum iuris patronatus sine consensu & vocatione patronorum, & c. c. 2. §. 2. n. 212. p. 12.

Enriquez improbat, dum ait, quod si quis cum duabus sororibus eius cum qua vult contrahere, copulam habuit, non sit necessarium in dispensatione id exprimere, nec in dispensatione patruelium, seu consobrinorum, exprimere quod sunt per viam viri & parentis.

PP 2

quod est falsum nam ibi duplex gradus, c. 3. numero 88. p. 8. unde etiam in descendenti. ab illis erit duplex gradus exprimendus, num. 89. quamvis ubi duo consobri ex dispensatione matrimonium contrahunt, in eorum nepotibus non videtur considerandum, nisi secundus gradus, nam alter confunditur & cessat per matrimonium, & dispensationem aorum, & secus esset, si sine matrimonio & dispensatione habuissent filios incestuosos, n. 90. & 91.

Episcopus dispensare potest cum illegitimo ad pensiones dummodo non sit super beneficio paterno, c. 5. n. 159. part. 1.

Episcopus potest pensiones imponere, c. 5. n. 295. p. 1. ex causa, n. 296. quamvis Gratianus teneat contrarium, n. 296. usque ad n. 304.

Episcopus an ex non usu amittat hanc imponendi pensionem facultatem traditur, c. 5. n. 305. usque ad n. 310. part. 1.

Episcopus an possit imponere pensionem super parochiali non excedente 100. ducatos traditur, c. 5. n. 311. p. 1. usque ad 314.

Episcopus non committit simoniam conferens beneficium reservata pensione, quamvis sibi ipse reservare non possit, c. 5. n. 315. & seq. p. 1.

Episcopum, seu Legatum posse clerico egrotante consentiente, ut alius substituitur assignata sibi pensione pro alimentis, hoc facere etiam si egrotando sit perpetua, probabile videtur, c. 5. n. 354. p. 1. non tamen poterit is resignare in manibus inferioris à Papa cum reservatione pensionis pro alimentis, n. 355.

Episcopus an possit imponere pensionem super beneficio iuris patronatus, sine consensu patroni, cap. 5. num. 357. cum sequentibus. part. 1. & resoluitur posse, cum limitatione tamen.

Episcopus an possit statuere quod fructus beneficiorum vacantium primi anni applicentur fabricæ alicuius Ecclesiæ, c. 1. n. 93. p. 2.

Episcopum cuius diocesis est beneficium, potest ordinare, etiam si beneficium esset subiectum alteri Episcopo, quo ad provisionem, non vero quoad iura Episcopalia, c. 4. n. 15. p. 2.

Episcopus de iure antiquo, poterat clericos promovere ad plures titulos, c. 5. n. 73. p. 2. hodie vero non, nisi ad titulum beneficij, vel patrimonij, n. 74. & 75. & declaratio S. Cong. 76.

Episcopus familiari quem ordinavit ex concilio, tenetur statim re ipsa beneficium conferre, quod habet etiam locum in minoribus & prima tonsura, cap. 5. n. 84. part. 2.

Episcopus non potest dispensare cum familiari trienniali, alias non subdito, super illegimitate etiam ad minores, c. 5. n. 86. p. 2. nec super interdictis, nisi pro Ecclesiæ utilitate, n. 87. limita, ut n. 88.

Episcopus si ex iusta causa daret licentiam alienandi patrimonium maneret securus, secus si sine ea, c. 5. n. 189. part. 2.

Episcopi, & alij Pastores, etiam Parrochi tenentur residere de iure Canonico diuino & naturali, c. 2. num. 16. part. 3.

Episcopus non potest occupare Parrochum in suo seruitio, ultra bimestre contra Hoiedam, & Siluestrem, cap. 2. n. 40. & 41. p. 3. & ponuntur declarationes S. Cong. à num. 42. cum seqq. & reprobat. Nauarr. numero 45. & 46.

Episcopus non potest statuere aliam seruitutem & officij formam præter solitam, nec noua onera imponere pro lucranda tertia parte fructuum Dignitatum, personarum, & officiorum in distributiones conuersa, c. 2. n. 114.

mero 490. part. 3.

Episcopus qui habet alternatiuam acceptatam, & est abiens à diocesi, an possit conferre beneficia vacantia in mensib. Mart. & Sept. c. 1. n. 687. p. 5. resoluitur posse & limitatur.

Episcopus abiens à sua diocesi ultra tres menses abique causa legitima, licet fructus suos non faciat, & provisio beneficiorum inter fructus computetur, potest conferre beneficia quia provisio non est proprie & vere fructus, & ubi sit mentio de fructibus ad suam sustentationem, proprie non venit presentatio, seu collatio, c. 1. n. 690. & sequenti. part. 5.

Episcopus non habens notitiam acceptationis alternatiuæ nullatenus ea uti potest, cum non sit certus de sua potestate, c. 1. n. 765. p. 5.

Episcopus esto quod non possit valide providere ante notitiam acceptationis, virtute alternatiuæ, tamen ea habita potest providere beneficiis, quæ vacarent in mense alternato, post acceptatam Romæ alternatiuam quod sufficeret, ut statim cessarent quatuor menses, cap. 1. n. 771. part. 5.

Episcopus qui misit Romam Epistolam acceptationis alternatiuæ & nescit, an sint Romæ receptæ, & recognita, an possit in dubio licite providere de beneficio tunc vacante in mense alternatiuæ, c. 1. n. 774. cum seq. p. 5. resoluitur posse, sub conditione non simpliciter.

Episcopus qui probabiliter dubitat an alternatiua sit iam acceptata, si simpliciter providet de beneficiis vacantibus, in mense Mart. vel Sept. amittet alternatiuam si iam acceptata erat, ac conferens virtute alternatiuæ de cuius acceptance non constat eam non amittet licet non sit facta, c. 1. n. 779. p. 5.

Episcopus & Capitulum qui in discordia contulerunt, cum neutra collatio valeat possunt intra semestre datum ad conferendum, concordare in unum ex prouisis, vel in alium, nisi interim Papa alicui prouideret, alias denoluntur prouisio ad superiorem, caput. 4. numero 35. parte 5.

Episcopus non potest abbreviare Capitulo tempus semestris, quod habet de iure ad prouidendum, c. 4. n. 55. p. 5. nec cogere ad prouidendum, quamvis congregato Capitulo, ad id posset maior pars si vellet provisionem differre, n. 56. Nec è contra Capit. non poterit abbreviare tempus Episcopo, nec illum vocare, ut intersit provisioni intra certum tempus, n. 57.

Episcopus, vel alius Prælati electus & confirmatus, an possit conferre, administrare, & exercere, quæ sunt iurisdictionis, ante installationem, vel inductionem in possessionem, c. 4. n. 243. cum seqq. p. 5. & quid stante consuetudine, n. 257.

Episcopus non potest se ingerere administrationi, nisi offensis & presentatis literis Cap. de cuius prauisicio agitur, c. 4. n. 194. & seq. p. 5.

Episcopus cui datus est coadiutor, an possit beneficia conferre, c. 4. n. 263. cum seq. p. 5.

Episcopus potest dare facultatem etiam generalem Vicario eius remittendi denunciations, & reprobatam sententiam Menoch. c. 8. n. 62. p. 5.

Episcopus si daret mandatum generale Vicario ad omnia excepta collatione beneficiorum seu alia re requirenti speciale mandatum, an per hanc exceptionem veniant alia requirentia speciale mandatum, c. 8. n. 76. cum sequentibus. part. 5. & resoluitur sub distinctione, numero 79.

Episcopus non potest dare facultatem conferendi beneficia, nisi Vicario suo seu officiali generali, cap. 8. n. 119. parte 5.

Episcopus an possit exequi, seu expedire literas, in forma di-

INDEX.

forma dignum, directas Vicario, seu officiali, & sic an promissio vigore illarum facta ab Episcopo sit valida, caput. 2. a num. 19. cum sequentibus part. 6. & resoluitur negativè.

Episcopus potest suo Vicario dare facultatem conferendi beneficia etiam vigore alternatiue nondum competentis, c. 2. n. 24. p. 6.

Episcopatus non vacat per ademptionem dignitatum vel beneficiorum, vide verbo beneficia priora.

Episcopi ex decreto Conc. Trid. sess. 24. de reformatione c. 6. possunt ab heresi occulta in foro conscientie absoluerè per se ipsos, non per eorum Vic. illo modo, quamvis in aliis casibus occultis etiam sedi Apostolica reservatis, possint absoluerè per se ipsos, aut Vicarium ad id specialiter deputandum, c. 10. §. 1. n. 112. & 113. p. 11. unde conuenitur sententia Corduba, quam alij sequuntur & tenet Naua. & c. n. 114.

Episcopi hodie ex Conc. Trid. possunt omnino dispensare in irregularitate ex homicidio casuali occulto, nec deducto ad forum contentiosum ut in c. 6. sess. 24. de reformatione ca. 11. n. 12. p. 7. in isto decreto Concilij non comprehenduntur inferiores habentes iurisdictionem Ordinariorum, & quasi episcopalem nec etiam Prelati regulares, sed tantum Episcopi priuatiue quo ad omnes alios, num. 13. etiam si inferiores sint nullius Diocesis, a num. 14. quorum subditi debent pro dispensatione seu absolutione de qua ibi recurrere ad Papam, num. 19. & idem est in exemplis licet non sint nullius Diocesis, nam non sunt subditi Episcopi, nec ei se possunt subicere, nisi in casibus à iure expressis, n. 20. & non excluditur Capit. se de vacante, n. 21. quauis loquendo de absolutione heresis contrarium teneant P. Ledesma, cuius rationibus satisfactum, n. 22.

Episcopi hodie non poterunt dispensare cum homicidia casuali non occulto etiam ad minores Ordines iam suscepto, aut beneficium simplex ad quod antea poterant, c. 11. n. 27. p. 7. quamvis contra teneant Nauar. & alij dicentes, quod quantum ad homicidium casuale nihil innovauit Concil. n. 28. quorum sententia potest procedere in mutilatione membri, in qua etiam voluntaria nihil innovauit Concilium, & in ea etiam voluntaria, si est occulta potest Episcopus dispensare ex dict. c. 6. sess. 24. de reformatione, n. 29. appellatione enim homicidij non venit mutilatio, a n. 30. quamvis contrarium sentiant aliqui, n. 33.

Episcopi illarum regionum in quibus Conc. Trid. receptum adhuc non est, non possunt vi facultate concessa in dict. cap. 6. sess. 24. de reformatione, cap. 11. numer. 23. part. 7.

Episcopi nullo modo poterant dispensare cum homicidio voluntario etiam occulto, sub quo intelligitur etiam mandans & consulens, nec etiam ad minores aut beneficium simplex contra alios caput. 11. numero 24. & 25. part. 7. licet ante Concilium possent, numero 26.

Episcopi possunt dispensare contra ius canonicum etiam Concilij ex magna causa necessitatis, seu utilitatis, quod procedit, quando superior consuli non potest, & in proposito non videtur posse considerari periculum in dilatione ad consulendum superiorem, c. 5. §. 4. num. 339. & 340. part. 11.

Episcopi seu alij iudices quamvis ex mandatis possessionum beneficiorum non possint accipere sportulas, alias committant simoniam, non tamen videntur incurrere penas impositas contra simoniacos in beneficio vel ordine, c. 1. n. 81. p. 8.

Episcopi seu eorum Vicarij assentes examini. cum 2. Tom.

examinatoribus multo minus possunt aliquid decipere, seu sportulas ex huius examini. bus, quia cum non possint ad accipere ex promissionibus beneficiorum, ita nec ex examini. bus, cap. 2. paragraph. 2. numero 380. p. 9.

Episcopi translati ad alium Episcopatum, videtur consuetudine receptum in Hispania, quod administrandi in primo & in eius possessione permaneant, donec possessionem secundi adipiscuntur, vel promotus ad primum possessionem eius capiat, quamvis non lucrabuntur fructus à die translationis facta cum consensu illorum, & ita seruatur maxime cum lucentur fructus secundi Episcopatus, c. 6. n. 41. p. 11. non tamen non valebit promissio ab eis facta de beneficiis vacanti. post translationem ex regula 2. cancellaria, n. 42.

Episcopus ad maiores Ordines, & beneficia curata nequit dispensare, sed requiritur dispensatio Papæ, c. 2. n. 51. p. 7. quamvis magna subsistente causa utilitatis seu necessitatis Ecclesie, n. 52.

Episcopus an possit cum illegitimis dispensare in Canonatu Ecclesie Cathedralis, c. 2. n. 57. p. 7. & n. 58. ponitur sententia affirmatiua communiter recepta, que fundatur, n. 50. contraria tamen sententia ponitur, n. 60. & eius fundamenta à n. 61. ubi eis respondetur, n. 65. ponitur sententia Maioli, ad Canonatum in Cathedrali Episcopum olim potuisse dispensare iuxta primam sententiam, & hodie quia omnes Canonici Cathedralium annexum habent Ordinem sacrum, dispensare non posse, pro qua est doctrina glossæ, quod Episcopus non potest dispensare in beneficio simplici requirente sacrum Ordinem, etiam si non requirat eum actu sed post, n. 66. qua sententia Maioli videtur tenenda, ita tamen quod cum illegitimo ad sacros Ordines dispensato, possit Episcopus etiam hodie ad Canonatum dispensare, n. 68. & idem in portionibus Ecclesie Cathedralis, secus tantum in Canonatu Collegiata, & in dimidiis portionibus, numero 69.

Episcopus an possit facere concursum ad parrochiales vacantes in mensib. reservatis, vel alias reservatas seu affectas non obstantibus regulis conservatoriis, resoluitur affirmatiue, c. 1. §. 1. n. 153. p. 9. & n. seq. ponitur declaratio S. Congreg. & ita intelligitur quod ait Nauar. parrochiales esse ab omni reservatione exemptas, scilicet ad effectum concursus tantum, non collationis qua à Papa facienda est, n. 155.

Episcopus an possit familiares consanguineos & affines suos vel resignantium admittere ad concursum parrochialium in suis manib. resignatarum, stante constitutione Pij V. §. 8. c. 2. §. 1. n. 210. p. 9. resoluitur non posse re censui S. Congreg. n. 211. quod non procedit in vacatione per obitum vel alias, n. 212. & sequenti ubi ponitur decisio Rota.

Episcopus an possit in impedimentis matrimonium dirimentibus dispensare, quando impedimentum est occultum, & ad Papam non potest haberi recursus propter paupertatem, vel alia impedimenta, & in separatione esset magnum scandalum c. 5. §. 4. n. 341. p. 11. & communiter tenetur pars affirmatiua ex doctrina supradicta, quod Episcopi possunt dispensare contra ius, etiam Concilij ex causa necessitatis, qua hic concurrat, n. 342. contrariam sententiam tenent Sotus, Corduba, & alij relati, n. 343. cum sequent.

Episcopus an possit statuere, quod fructus beneficiorum vacantium primi anni applicentur fabricæ alicuius Ecclesie, vel mensæ Episcopalis, seu Capitulari, remissis, c. 1. n. 122. p. 8.

Episcopus an quando vult conferre parrochiale alicui oppositori habenti aliam, seu eligere, & nomi-

nare eum ad illam, posuit ei dicere, quod prius resignet parochialem, quam habet, c. 2. n. 45. p. 8. resolutum licet non videatur adesse simonia, si liberet, & sine ullo pacto, & conditione fiat designatio, tamen non posse si is est constitutus in sacris, nec habet aliam unde sustentari possit, & maxime si est ordinatus ad titulum prima, numero 46. si tamen faceret resignationem cum conditione, quod Episcopus ei conferret secundam, esset simonia numero 47. & similiter si resignatio fieret saluo iure, & c. numero 48.

Episcopus dispensare potest cum illegitimis ex quocumque etiam damnato coitu ad ordines minores, & beneficium sine curatum cum sint honeste vite, & virtute praediti, nam in ista dispensatione facienda per Episcopum requiritur causa, & c. c. 2. numero 48. & seq. p. 7. non tamen potest cum eis dispensare super pluralitate beneficiorum simplicium, ut plura possint retinere, numero 50.

Episcopus dispensare non potest, ut quis habeat duo simplicia beneficia sufficientia, c. 5. n. 372. p. 11. & 373. adducitur declaratio S. Congregat.

Episcopus dispensat in irregularitate orta ex heresi occulta, c. 10. §. 1. n. 86. p. 11.

Episcopus dispensare non potest cum bigamis, non solum ad sacros ordines, sed nec ad minores, aut primam tonsuram, aut beneficium, etiam simplex, c. 6. n. 3. ponitur declaratio S. Cong. p. 7.

Episcopus dispensare non potest contra ius, nisi in casibus a iure expressis c. 5. n. 5. p. 7.

Episcopus dispensare non poterit, ubi beneficium illud conferre non potest, c. 13. n. 76. p. 7. Et ideo ubi collatio, electio, seu presentatio ad alium spectat, non potest Episcopus dispensare nisi illo consentiente, numer. 77. & ubi Papa beneficium prouidit, non potest etiam Episcopus dispensare, quia beneficium manet affectum, numero 78.

Episcopus dispensare etiam non potest qui sciens huic beneficium contulit c. 13. nu. 79. p. 7. sed contrarium tenetur cum Suarez, quia non est priuatus potestate illud iterum conferendi, nam canonici §. 1. de electione habet locum solum in defunctis ibi expressis, & non in alio saltem de se temporalibus, & facile mobili contra glossam & alios a n. 80. & facit consil. Nauarr. quod Episcopus auctoritate Conc. Trid. c. 6. sess. 24. potest dispensare in irregularitate descendente ex delicto occulto, & ipso sciente, & etiam de consensu, & mandato eius facto, numero 87.

Episcopus dispensare non potest, etiam ubi quis scienter intrusus est in beneficio, sibi excommunicato collato propter inhabilitatem ex intrusione contrariam, c. 13. n. 88. part. 7.

Episcopus habenti duo simplicia beneficia, etiam insufficientia non potest conferre aliud ad effectum retentionis, & si contulerit tertium quod sit sufficiens, per assecutionem illius duo priora ipso iure vacantes, si vero tertium non sit sufficiens vacabit unum ex prioribus, quod maluerit dimittere, & sic tunc habet locum optio, sicut quando duo curata simul conferuntur, c. 5. §. 3. n. 31. & sequen. p. 11. & n. 33. ponitur decretum Concilii Provincial. Mediolan. 5.

Episcopus in homicidio voluntario iusto poterit hodie etiam dispensare, ut antea cum nihil, quo ad illud videatur innouasse concilium c. 11. n. 34. p. 7.

Episcopus in impedimento affinitatis superueniente matrimonio, non potest dispensare ad petendum debitum, nisi forte ex consuetudine cap. 5. par. graph. 4. num. 355. part. 11.

Episcopus manutenendus est in possessione conferendi

parrochiales, seu faciendi concursus lue pendente super iure patronatus, seu presentandi, c. 2. §. 2. n. 259. p. 19. ubi ponitur resolutio Rota, sicut manutenendus est Episcopus in iurisdictione in tota sua Diocesi contra inferiores praetendentes immemoriam, donec de ea constet ex iuris communis assensu, non aliter probata quasi possessione Episcopi, n. 260.

Episcopus, Nuntius, seu Legatus an possit hodie ante concilio Tride. posuit dispensare ad duo beneficia disformia sub eodem recto, sicut antea poterat ex communis c. 5. §. 4. a n. 374. p. 11. resolutum posse, nam ista facultas non apparet sublata per Concilium non obstante capitul. a. sessione 7. & clare censuit Sacra Congregatio in declaratione posita, n. 377.

Episcopus, Nuntius, seu Legatus, an possit dispensare super pluralitate beneficiorum incompatibilium c. 5. §. 4. n. 336. p. 11. in dignitatibus, personaribus, seu officiis, & curatis indistincte dispensare non potest, sed solus Papa dispensat, n. 337. etiam si dispensatio fieret principaliter propter necessitatem seu utilitatem Ecclesiae contra hostes, & alios, n. 338.

Episcopus, Nuntius, seu Legatus, potest dispensare, ut quis habeat plura beneficia, etiam residentiam requiruntia, quae non sunt curata, aut dignitates personatus, vel officia, vel duo vniuersa sub eodem recto vel due prebende diuersarum Ecclesiarum, quarum qualibet de per se sufficiat secundum Abb. & alios ita explicantes, c. Sancti. 70. distinctione, c. 5. §. 4. n. 369. p. 11. sed in requiruntibus residentiam verius est non nisi Papam posse dispensare, n. 370. & hodie certum est ex Concilio Tridentino, contra quod Episcopus seu Legatus dispensare non potest, n. 371.

Episcopus, Nuntius, nec etiam Legatus non possit dispensare in beneficio paterno immediate, etiam cum legitimo contra Gambardum c. 3. n. 5. p. 7.

Episcopus, nec Vicarius non possit aliquid recipere pro collationibus beneficiorum, etiam paruum contra Echum c. 1. n. 78. p. 8.

Episcopus ordinans bigamum etiam in minoribus ordinibus, seu prima tonsura, grauiter peccat, nempe mortaliter, & etiam conferendo ei beneficium, nec valet collatio c. 6. n. 6. p. 7. & secundum Nauarr. videtur suspensus ipso iure a collatione ordinis, quem contulit bigamus, etiam a missando per unum annum, n. 7. sed contrarium refertur tenere S. Congreg. & de pena suspensionis a collatione ordinis nullus est canon, & pena suspensionis a missando non videtur lata ipso iure, sed ferenda per sententiam a n. 8.

Episcopus poterit canonicos, seu Capellanos ad exercendam curam animarum deputatos a Capite, vel aliis examinare, neque eis permittere absque eius approbatione curam exercere, licet ab immemoriali per eos exercetur absque examine & approbatione Episcopi, ex Sancta Congreg. cuius declarationes ponuntur, cap. 2. par. graph. 1. n. 182. & 183. p. 9. quamuis Nauarr. dicit, quod si canonici, & Capellani eo ipso, quod sunt canonici, & Capellani habent annexam facultatem exercendi curam, non potest Episcopus illos examinare, sed si requiratur deputatio ad curam exercendam, tamen Additio ibi ait, quod Congreg. ut refertur, absolute censuit Episcopum posse eos examinare, n. 186. & sequens, quamvis tamen Episcopus eis non inhibuerit, ne aliam curam exercent, poterunt eam exercere, absque examine, & approbatione Episcopi, quando non requiritur deputatio, alias secus, n. 188.

Episcopus potest absque Synodo etiam hodie amonitatoria commutare, caput. 1. numero 130. cum sequentibus, part. 7.

Episcopus

Episcopus quamvis possit committere vicario suo, aut officiali generali facultatem recipiendi resignationes, & conferendi beneficia, non tamen poterit id committere singulari personae, nec etiam ipsi vicario de certo beneficio c. 1. n. 9. p. 10. quamvis contrarium teneant Rota, & Staphileus a. n. 10. in permutatione tamen, quam partes facere desiderant, posset procedere opinio Rota, & Staphilei, maxime quando esset de beneficiis diversarum diocesis. n. 12.

Episcopus qui facit concursum ad parochiales spectantes ad collationem inferiorum, an si ex approbatis reperit plures aequales idoneos, debeat omnes illos eligere, ut inferior parochialem conferat, cui maluerit, an vero possit Episcopos gratificare, & unum solum eligere c. 2. §. 1. a. n. 148. p. 9. resolvitur posse Episcopum unum solum eligere, & respondetur cuidam declarationi S. Congreg. quae videtur contra.

Episcopus, seu Capitulum Sede vacante in locum examinatorum defunctorum, vel absentium, alios deputare non potest nec intra annum, nisi omnes deficiant, nec post annum, etiam si omnes deficiant, c. 2. n. 78. p. 9. quamvis in iudiciis synodaliibus de iur. facultas Ordinarii ad substituendum, & c. n. 79. quae facultas substituitur ubi videtur intelligenda quando nondum advenit tempus faciendi Synodi, & transit in Capitulum Sede vacante, num. 80. & ponuntur declarationes S. Congreg. a. num. 81. quamvis Rota teneat deficientibus examinatoribus synodaliibus, posse Episcopum deputare examinatores, absque celebratione Synodi, ut in decisionibus positis a numero 86.

Episcopus solus, vel vicarius, & non ipsi examinatores debent ex approbatis per examinatores eligere magis idoneum c. 2. n. 108. p. 9.

Episcopus suo iudicio, & non ex votorum calculo, & collatione potest ex approbatis eligere, & debet eum qui sibi magis idoneus videatur, c. 2. n. 109. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Cong.

Error communis probabilis quod quis est legitimus minister, & habet iurisdictionem, licet ille in rei veritate non sit verus, an efficiat quod valeant gesta per illum, c. 4. n. 305. cum seqq. p. 5. & an sufficiat titulus coloratus ad effectum. l. Barbarius, qui sufficeret ad effectum restitutionis solij, n. 308.

Examinatio ubi requiritur pro forma, vel alias est omnino necessaria, praetermitti non potest, quantumvis presentatus sit notus, c. 1. numero 22. p. 4. & resolutio Rota, numero 23. & an praxis hodierna possit sustineri, numero 24. & respondetur numero 25.

Examinatores ad parochiales in forma dignum, debent facere relationem, & approbationem non solum quoad literaturam sed etiam quoad clericatum, legitimitatem, aetatem, & mores c. 2. a. numero 236. p. 6.

Examinatus an si semel non reperiatur idoneus, possit iterum examinari, & illi tunc reposito idoneo, beneficium conferri, capit. 2. a. numero 253. part. 6. resolvitur negative, maxime in Parochialibus, num. 255. cum sequentibus.

Examen ac approbatio in concursu requiritur semper pro forma ad singulas parochiales c. 2. n. 99. & seq. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Congreg. & reprobat quaedam sententia Zerola, n. 101.

Examen ad parochiales debet fieri cum examinatoribus saltem tribus c. 2. n. 52. p. 9. circa quod ponitur declaratio S. Congreg. n. 53.

Examen an esto non requiratur per concursum in 2. Tom.

provisionibus faciendis de beneficiis resignatis ex causa permutationis, requiritur tamen novum examen ipsorum compermutantium coram examinatore Synodali, c. 2. §. 1. a. n. 162. p. 9. Resolvitur, non requiri novum examen, nisi fiat permutatio cum beneficio simplici, aut nisi esset magna inaequalitas n. parochianorum, vel permittentes alias non fuissent examinati ex S. Congreg. cuius declarationes ponuntur, & decretum Conci. Provinc. Mediol. 5. Expediret tamen tunc fieri examen ante renuntiationem, n. 166. in permutationibus, tamen quae sunt coram Papa, semper committuntur Ordinario in forma dignum, n. 167. circa parochiales obtentas ex regressu, ponuntur declarationes Sanctae Congregationis, numero 168.

Examen, & concursus factum cum tribus examinatoribus synodalibus, addibito etiam alio vel aliis non synodalibus, an vitietur c. 2. §. 2. a. n. 321. p. 9. resolvitur vitari ex Sanctae Congregationis, & cum ea Rota, licet aliis tenuisset contra.

Examen factum ante lapsum termini edicti, an subsistat c. 2. §. 2. p. 9. a. n. 326. resolvitur negative, etiam nullo postmodum comparente, nam non servatur forma Concilij, quae est praecisa, & non ad effectum, ut apparet ex decreto irritanti, ut alias fuit resolutum per Rotam in decisione posita, n. 329. & in proposito in decisione posita, num. 331. licet antea secus tenuisset in decisione posita numero 327. ex quadam doctrina Lamberini, cui respondetur, n. 332.

Examen per concursum, quod fiat in parochialibus iuris patronatus Ecclesiastici, procedit, nisi aliud in institutione, & fundatione cautum sit, quae erit servanda c. 2. §. 2. n. 270. & seq. p. 9. & nisi institutio facta sit a S. Pontifice, ut quia vacaverint in mensibus Apostolicis, vel alias sicut reservata, nam tunc Ordinarius, nulla habita ratione patronorum, debet facere concursum, & magis idoneum eligere, ac instituendum remittere, & significare S. Pontifici, n. 272. & seq. ubi ponuntur declarationes S. Congregat.

Examen per concursum requiritur in parochialibus iuris patronatus Ecclesiastici, ita ut si institutio ad Episcopum pertineat, quem patronus digniorem inter probatos ab examinatore iudicabit, Episcopo praesentare teneatur, ut ab eo instituat, cum vero institutio ab alio erit facienda, Episcopus ex dignis eligat digniorem, quem patronus ei praesentat ad quem institutio spectat c. 2. §. 2. n. 261. p. 9. circa quod ponuntur declarationes S. Congreg. n. 262. & 263.

Examen per concursum an requiratur in parochialibus iuris patronatus, resolvitur primo, in parochialibus iuris patronatus laicorum non requiri examen per concursum, sed solum presentatum examinandum esse ab ordinario, cum tribus saltem examinatoribus Synodaliibus, & illi idoneo reposito institutionem faciendam ca. 2. §. 2. n. 255. par. 9. ubi ponuntur declarationes Sacrae Congregationis.

Examen tunc requiritur per concursum quando fuerint plures presentati a patronis laicis ca. 2. §. 2. numero 256. p. 9. ubi ponitur declaratio S. Congregationis, quod intelligitur, quando singuli presentati habent aequalem vocem, nam si aliquis haberet plures voces, is solum esset examinandus, numero 257. & in proposito nil videtur referre, quod ius patronatus sit ex fundatione, vel dotatione, aut ex privilegio, seu consuetudine, numero 258.

Examinari an debeat, si vnus tantum ad concursum apparuerit, & ei si reperiatur idoneus, de parochiali provisione c. 2. §. 1. p. 9. n. 214. resolvitur quod sic, & addu-

cuntur declarationes S. Congr. n. 215.

Examinatio, & approbatio cum requiratur pro forma, non poterit oriri quantumvis presentatus sit notorie idoneus c. 3. n. 15. p. 9.

Examinatores debent facere relationem, & approbationem de omnibus non solum, quo ad literaturam, sed etiam clericatum, etatem, legitimitatem, mores, &c. ca. 2. n. 10. p. 9. alias videntur peccare mortaliter examinatores, n. 106.

Examinatores debent deputari in Synodo vera, & formali, quae est congregatio legitima, quam facit Episcopus cum clericis sibi subditis ad tractandum de his quae curae pastoralis incumbunt, &c. caput 2. numero 67. part. 9. & non sufficeret congregari clericum ad effectum solum nominandi examinatores, & indices Synodales, &c. n. 68.

Examinatores debent deputari singulis annis in diocesana Synodo, quod etiam capitulum, seu Vicarius Sedae vacante facere potest, saltem sex qui debent proponi ab Episcopo, & a Synodo approbati, &c. cap. 2. nu. 64. part. 9. ex quibus Episcopus, vel vicarius debeat saltem tres eligere, ut secum examen perficiant, &c. numero 65.

Examinatores debent peracto examine renuntiare quotquot idonei reperti fuerint, caput 2. numero 104. part. 9.

Examinatores deputandi an sint in Synodo particulari, & nominati: an vero possint deputari in genere c. 2. paragraph. 2. part. 9. a numero 333. resoluitur non posse in genere deputari ita ut successores, seu subrogati in officio, seu praebenda comprehendantur, sed solum comprehenduntur tunc stantes ex S. Congregatione, cuius declaratio ponitur, n. 339. & Rota in decisionibus, positis a nu. 341. & observantiam, & consuetudinem contrariam, non videri rationi multum conformem, nec praescriptam, nec posse inroduci propter decretum irritans, nec releuare, quod dicitur, Concilio, quo ad id non esse a principio receptum, a nu. 345.

Examinatores semel deputati, eorum officium non expirat cum morte Episcopi dummodo sex super sint: at si pauciores superessent lapso anno, alios loco mortuorum esse eligendos in Synodo, alias qui supererint pro legitime non sunt habendi, ca. 2. n. 73. p. 9. & non solum alij loco mortuorum sunt tunc eligendi, sed etiam qui supererant sunt de nouo eligendi, vel relinquendi pro examinatore, vel alij loco eorum, &c. n. 74.

Examinatores si intra annum omnes mortui sint, vel absuerint, & videbatur, Episcopum eo casu posse per se ipsum examinatores deputare, nam ubi forma praecise seruari non potest, sufficit alium facere eo modo, quo fieri potest ca. 2. nu. 70. & 71. p. 9. sed Clem. VIII. secus decretum super hoc, ut in declaratione Sanctae Congregationis posita, numero 72.

Examinatores si pauciores quam sex in Synodo deputantur, non erit legitima deputatio, & examen, & concursus cum illis factum erit nullum, caput 2. numer. 66. part. 9.

Examinatores tenentur priuatim praesertim Episcopo petente renuntiare, quis sit magis idoneus, & nisi Episcopo id alias constet, poterit priuatim se informare de hoc ab ipsis examinatore, &c. c. 2. n. 110. p. 9. & sic procedit quaedam declaratio Sanctae Congregationis posita, numero 111.

Examinatores tenentur approbare quotquot idonei reperti fuerint, ut ex eis patronus eligat, caput 2. paragraph. 2. num. 294. part. 9. ubi ponitur declaratio S. Congregationis.

Examinatores ut singulis annis deputentur in Synodo

non requiritur pro forma, dummodo post annum saltem sex remaneant contra Rotam, a. nu. 75. p. 9. & an idem sit in iudiciis Synodalibus inter terminis, Conc. Trid. sess. 25. c. 10. de reformatione, an requiratur saltem si non adesse alij legitimi indices, numer. 76. resoluitur tunc recte posse a Nuntio vel Legato causas a se committi, quatenus si committantur iudiciis Synodalibus, recte etiam possint referri illis presentari, n. 77.

Examinatoribus competet renuntiare, quis sit magis idoneus, cap. 2. num. 112. part. 9. & responderetur constitutis, Py. V. num. 113. nec contrarium tenet Zechus relatus, n. 114.

Examinatoribus qui ex decreto Concilij nihil prorsus occasione examinis, nec ante nec post, possint accipere, quacumque etiam immemorabili consuetudine non obstat, &c. an possit stipendium pro suo labore dari, praesertim ex fructibus beneficij, c. 2. s. 2. p. 9. a nu. 360. resoluitur negatiue ex S. Greg. & aliis, licet contrarium sit statutum Concilio Compostellano, & Tolerano, & ita praestatur.

Examinatoribus videtur plane prohiberi, dist. decreto Concilij quidquid datur occasione examinis sine ante, siue post, etiam gratiose & liberaliter & ad captandam beneuolentiam, etiam si sit modicum, id enim recte potest prohiberi tanquam simoniacum, cap. 2. s. 2. num. 390. part. 9.

Examinatorum defectus cum lapso anno contingat culpa ipsius Episcopi non faciens Synodum sic non excusat eum ab observatione formae, & cessat ratio Rotae, a. nu. 92. p. 9. quod procedit etiam si Episcopus de non venientia ad Episcopatum, &c. n. 93. & sententia Rota possit procedere in terminis decisionum Litterarum, nempe in beneficiis iuris patronatus laicorum, a quibus presentantur si non sunt examinatores Synodales, poterunt eas mutari etiam aliis ab Ordinario deputatis, a nu. 94. & ponitur resolutio Rotae.

Examinatorum si vota paria aut regularia fuerint, accedere potest Episcopus seu Vicarius, quibus magis videbitur, c. 2. n. 54. p. 9. nam Episcopus tantum vel Vicarius habet votum decisionum in hoc casu ex S. Congreg. n. 55. & 57.

Examinatorum si fiat deputatio in genere, ubi gratia, lectorum, &c. cum non comprehendat successores, seu subrogatos, sed solum tunc stantes, videntur illos etiam dimisso officio manere examinatores, cap. 2. s. 2. num. 348. part. 9.

Examinatorum seu deputatorum, si aliqui intra annum mortui fuerint aut alij absuerint, tota facultas examinandi ad superstitēs spectabit eo anno durante etiam si unus tantum superesset, cap. 2. num. 69. p. 9. & sol. 126.

Exceptio nullitatis pensionis, non obstat in possessione, nec est necessarium verificare conditionem pensionis in reservatione pensionis, & refertur decisio Rotae, c. 5. n. 447. part. 5.

Exceptio reductionis admittenda est ad impediendam executionem etiam si non probetur incontinens, sed requiritur alioquin indaginem quia oritur ex venire supplicationis, c. 5. n. 489. & 490. p. 1.

Exceptio quando requiritur alioquin indaginem ab initio iudicis relinquitur, c. 5. n. 548. p. 1. resolutiones Rotae, n. 549. usque ad 552. p. 1.

Exceptio quando non requiritur alioquin indaginem, sed alior indagino oritur ex replicatione pensionis, non est reservanda in petitorio, cap. 5. num. 557. cum sequentibus, part. 1.

Exceptio quod beneficium erat grauatatum ea pensione de qua non est facta mentio regulariter non impedit executionem.

INDEX.

entionem, nam requirit aliozem indaginem, c. 5. n. 560. & 561. p. 1.

Excipiens contrariam pensionem ex eo quod non fuit facta mentio de prima, tenetur probare, quod tempore secundae prima erat reservata, & quod erat valida, c. 5. n. 565. p. 1.

Exceptio reservationis respectu Cardinalium, an sicut prodest Capitulo, sic etiam in beneficiis simultanea collationis reservatis ei prodest indultum concessum Cardinali Episcopo, ad conferendum reservata, cap. 1. a nu. 627. cum sequent. p. 5. & resolvitur non prodesse contra Gonzales.

Exceptio & nostra regula favor, an extendatur ad Cardinales absentes a Curia, vel solum procedat in residentibus in ea, c. 1. n. 637. cum seq. p. 5.

Exceptio Apostasia & inhabilitatis potest opponi, etiam agentis ad executionem brevis nomine Camere, ex Rotae, c. 3. n. 20. & 21. p. 6.

Excommunicatus seu suspensus, qui non percipit fructus beneficii, an teneatur de suo solvere pensionem, an vero si solvenda ex fructibus, c. 5. n. 226. usque ad 230. p. 1. resolvitur ex fructibus solvendam.

Excommunicatus tenetur ratione beneficii recitare, licet non percipiat fructus, capus. 5. numer. 231. & 232. part. 1.

Excommunicationis & privationis poena non incurritur etiam literis intimatis titulari, nisi pensionario volente & declarante, c. 5. n. 581. p. 1.

Excommunicatio contra Ecclesiasticos soluentes exactiones, postea per Bonifacium VIII. non innovatur in Concilio Lateranensi, cap. 3. numer. 16. & sequentibus, par. 2. nec decretum Bonifacii per Bullam Coena, numer. 18. cum sequentibus.

Exemptio in subsidio, & Excusatio, solum durat pro illo quinquennio, cap. 5. numer. 173. p. 1. & resolutio Rota, nu. 174.

Excommunicatio non incurritur per haesim mentalem, sed requiritur, quod sit verbo aut facto exterius prolata, nam lex humana non ligat adest merè internos, nec in eo Ecclesia potestatem habet etiam ad precipiendum, c. 10. §. 1. n. 91. p. 1. quae sententia est hoc tempore communissima, & sumitur ex D. Thoma doctore, quod de his potest homo legem facere de quibus potest indicare, &c. Et habet fundamentum in scriptura, nu. 92. & tenenda est quamvis contrariam teneant glossae, & alij citati, n. 93. & ratio ponitur, nu. 94. quae confirmatur, & explicatur, nu. 95. respondetur iuribus quibus excommunicantur aliquid credentes seu sentientes, quod intelligunt de credentibus, & sentientibus in foro Ecclesiae, &c. numero 96.

Excommunicatio irregularitatis non incurritur, & obligatio restituendi propter opus factum cum ignorantia comitantis, quae cessante ignorantia, incurreretur, cap. 10. §. 1. n. 97. p. 11.

Excommunicationis poena posita in extraneis an est deestabile de simonia versiculo statuentes, esto restringatur ad simoniam realem ex illis verbis, qui quomodolibet dādo vel recipiendo simoniam commiserit, tamen id non potest referri ad versiculum, per electiones, ubi agitur de nullitate provisionis simoniace factae, c. 1. n. 43. p. 8. & verius est per illa verba non restringi excommunicationem ibi positam ad simoniam realem completam etiam ex parte rei temporalis, nam illa refertur solum ad spirituale nempe Ordines vel beneficia, ita quod tam dantes Ordines, vel beneficia, per simoniam, quam illa sic recipientes sunt excommunicati, nisi obstat stylus & intellectus Rota contrarius, n. 44.

Excommunicatio dantur alimenta necessaria ad sustentationem pro tempore quo non posset habere absolutio- nem & recessit a contumacia, cap. 13. paragraph. 1. num. 104. part. 7. vel quando esset in extrema necessitate, numero 105.

Excommunicatus amissos fructus recuperare aut retinere non potest post absolutionem, c. 13. §. 1. n. 106. p. 7. & improbat consilium Navarri dicentis, excommunicatus satis iniuste posse retinere fructus alios a distributionibus quotidianis receptos tempore excommunicationis, postquam fuerit absolutus ab ea, & respondetur eius fundamento n. 107. & seqq.

Excommunicatus amittit fructus etiam ubi ante excommunicationem fructus percipiendi ipsius creditor assignati essent, contra Vgolinum, cuius rationi respondetur, ex capitulo, pervenit de fideiussores, & longe diversum est in pensione & subsidio, c. 13. §. 1. p. 7. a n. 109. & n. 113. ponitur decisio Rota.

Excommunicatus an possit optare, c. 13. p. 7. a nu. 48. ubi resolvitur, quod poterit optare, quando non mutatur titulus, sed optio sit tantum quo ad praeendam temporalem, etiam si esset notorius excommunicatus, seu denuntiatus, & extra Calendarium & communionem Ecclesiae: ubi verè mutatur titulus, & debet fieri nova collatio beneficii poterit optare, id est, declarare suam voluntatem ad optionem seu illam acceptare, non tamen sibi facere providendi de beneficio optato, sed tunc differri debet provisio, donec sit absolutus.

Excommunicatus Canonius, cuius excommunicatio seu declaratoria non fuit intimata Punctatoribus, & sic non fuit positus extra Calendarium, non videtur teneri restituere fructus, & distributiones illius temporis ex dicta consuetudine, quāvis si interfuit divinis excommunicatus, poterit in poenam privari fructibus & distributionibus tunc lucrativis, cap. 13. paragraph. 1. num. 132. & 133. part. 7.

Excommunicatus cum sit privatus fructibus beneficii, est etiam privatus administratione bonorum eius, c. 13. §. 1. n. 115. p. 7.

Excommunicatus impetrans, absolutus ad effectum praesentium consequendum non poterit celebrare nec divinis interesse, nec alia facere, cum illa absolutio sit ad effectum praesentium duntaxat consequendum, cap. 13. n. 65. part. 7. nec faciet fructus suos beneficii sic collati, numer. 66.

Excommunicatus iniuste, qui fuit in mora petenda absolutiois an recipere fructus eo tempore, vide verbo, auctori non placet.

Excommunicatus iniuste non amittit fructus, nec etiam quotidianas distributiones, c. 13. §. 1. n. 118. p. 7. nec placet quod aium Vgolinus & alij, quod quando distributiones aliis acquisitis seu adiudicatis sunt, ut quia illis accrescere non sunt ab illis petenda, sed ab eo qui auctor fuit sententiae iniustae excommunicationis, a n. 119. quamvis appellatio ab excommunicatione tanquam iniusta non suspendat executionem privationis, nec sit attentata, n. 121. distributiones vero seu fructus remanentes in mensa capitulari ab ipso Capite reddendi sunt excommunicato, cui constituitur excommunicationem fuisse iniustam, aut nullam, &c. n. 122.

Excommunicatus non amittit fructus quando excommunicatio est nulla, c. 12. §. 1. n. 116. p. 7. onus tamen docendi de nullitate incumbit excommunicato, & non Capitulo quod ei denegavit distributiones, &c. ex Rota, numer. 117.

Excommunicatus non amittit fructus ubi consuetudo est, ut eos non amittat, c. 13. §. 1. n. 128. p. 7. quae videtur

INDEX.

esse in Hispania, n. 129. & solum in Ecclesiis Cathedralibus vel Collegiatis, seu quasi, est in usu non computare Canonicos & beneficiatos excommunicatos, & c. n. 130. & stante illa consuetudine, beneficiatus excommunicatus non videtur teneri restituere fructus temporis quo fuit excommunicatus, sed illos lucrari, nec posse illis privari, & c. numero 131.

Excommunicatus non amittit titulum beneficiorum ante excommunicationem habitum etiam inordescens, privatur tamen ipso iure fructibus ipsorum, eosque non facit suos, nec lucratur, quando est in excommunicatione maiori etiam occulta, licet id in sententia non exprimitur, c. 13. §. 1. n. 90. p. 7. quamvis glossa teneat eis non privari, nisi in sententia exprimitur, & c. n. 91. quod quamvis verum sit in suspensio ab officio, secus tamen de excommunicato, n. 92.

Excommunicatus potest optare, & optio ab eo facta valet, ubi optio solum operaretur retentionem unius beneficii & dimissionem alterius, c. 13. n. 53. & respondetur c. referente de prebendis nu. 54.

Excommunicatus privatur fructibus, etiam si non maneat in contumacia seu non dormiat in sententia, nisi in mora petenda absolutionis, c. 13. §. 1. n. 93. p. 7. quamvis contra teneant aliqui, n. 94. imo, & si index missi absolutionem differat, non erunt ei fructus reddendi, nec eos lucratur contra Suarez, licet contra iudicem habeat ius ad illos, & c. n. 95. & seq. quamvis Vgolinus dicat, quod fructus habebit, ubi impeditur quo minus absolutionem consequatur, & c. n. 97.

Excommunicatus si sit Beneficiatus, aut Canonicus pro causa sua Ecclesia non amittit fructus, maxime stante statuto de hoc, & idem in Canonico, Vicario Episcopi, Capituli vel Legato Apostolico ratione officii excommunicato secundum Ioann. Gutierrez, de quo tamen valde dubitat auctor, cap. 13. paragraph. 1. numer. 126. & 127. part. 7.

Excommunicatus si sit pensionarius non lucratur redditus pensionis pro tempore excommunicationis, c. 13. §. 1. n. 114. p. 7.

Excommunicatus unica excommunicatione ob plures causas, tacita aliqua, non censetur ligatus pluribus excommunicationibus, sicut absolutus ab una, non censetur absolutus ab omnibus, vide verbo absolutio excommunicationis.

Excusationes literarum pensionis non impediuntur pendente causa nullitatis, seu reformationis coram Ordinario absque commissione, c. 5. n. 525. p. 1.

Executor literarum debet esse Canonicus Ecclesia Cathedralis & positus in dignitate, caput. 5. numer. 531. part. 1.

Executor non potest ponere sequestrum super fructibus beneficii pensione gravati, c. 5. nu. 583. p. 1. quamvis post sententiam possit, n. 584.

Executor absolute committit vices suas subexecutori ex clausula ceterum, c. 1. n. 585. p. 1.

Executores literarum & gratiarum beneficalium, alij sunt mandatorum de providendo de beneficiis vacantibus, alij literarum & gratiarum de beneficiis vacantiibus, cap. 1. num. 1. part. 6. & de Prioribus qui tractant reversione, nu. 2. & 3.

Executores mandatorum de providendo, non sunt in usu ex decreto Concilii Tridentini, caput. numero 4. part. 6.

Executores hodie dantur literarum Apostolicarum, pro beneficiis vacantibus alij dantur, pro executione literarum in forma gratiosa, quae habent cordas sericas, cap. 2. num. 1. part. 6. qui solent esse Canonici, aut alias in dignitate

Ecclesiastica constituti, quos pars peti dā, utque Bulla separata, quae habent cordas Canapi, nu. 2. & 3. Alij dantur pro executione literarum in forma dignum, & Bulla expediuntur cum cordis Canapi, num. 5. cum tenor ibi inseritur.

Executor ut possit procedere an requiratur receptio, & praesentatio literarum disputatur, cap. 7. numer. 7. part. 6. & affirmativae resolvitur, per rationem tractatam, nu. 10.

Executores primi data negligentia in rei veritate, an sit secundus cui de ea non constet procedat, valeat eius executio & processus, c. 2. n. 92. p. 6. & resolvitur negativae, nu. 95. cum seq.

Executores maxime literarum in forma dignum, an possint alteri subdelegare, & committere vices suas in totum, vel in parte, praesertim quoad examen, c. 2. n. 97. u. seq. pa. 6. & resolvitur affirmativae, num. 100. & quid quando est Apostolica clausula super quo conscientia tuam oneramus, n. 102. & seq. & quid in dispensationibus matrimonialibus, n. 105.

Executores literarum in forma dignum, an sint meri, an vero mixti, c. 2. num. 106. cum sequent. p. 6. & resolvitur, esse meros, nisi ad sit intrusus, vel appareat legitimus contradietor, nam tunc sunt, & dicuntur mixti, nu. 110. praesertim stante clausula, vocatis vocandis, nu. 111. & sic ab eis datur appellatio suspensiva, nu. 112. & decisio Rota, numer. 113.

Executor si possessio beneficii sit vacans non tenetur aliquem citare, nec assumere partes iudicis, & ideo ab eo non potest appellari, c. 2. n. 141. part. 6. etiam stante clausula vocatis vocandis, nu. 142. Si tamen compareat legitimus contradietor debet audiri, numero 143. cum sequentibus.

Executorum potestas quibus mandatur, ut pronuntium in possessionem beneficii inducant, & defendant iudicium, & c. quamdiu duret exponitur, c. 2. n. 146. cum seq. p. 6. & quid quando pronuntium semel fuit in iudicio in possessionem, si in ea turbetur, n. 151.

Executores literarum Apostolicarum quid debeant verificare, sub distinctione exponitur, c. 2. n. 156. cum seq. part. 6.

Executor literarum in forma dignum, seu commissarius, tam primus quam secundus, non tenetur verificari, nisi illud quod sibi a Papa mandatur verificari, nempe idoneitatem impetrantis, c. 2. n. 231. p. 6.

Executor quomodo debeat idoneitatem verificare tractatur, c. 2. n. 235. p. 6.

Executor qui committitur collatio beneficii simpliciter, in forma dignum, si committit examen alicui, qui datur illi schedulam approbationis, absque examine, quia est ei nota scientia, an censetur servata forma examinis, & valeat collatio, cap. 2. numero 269. part. 6. & resolvitur quod sic.

Executor si fecerit examinationem, & putans ipsum idoneum esse cum non sit, contulit beneficium, an collatio valeat, cap. 2. a numero 270. part. 6. resolvitur quod sic.

Executor si per examinationem factam, vel alias intelligeret eum non esse idoneum, & nihilominus conferret collatio non valeret, c. 2. n. 274. p. 6.

Executor in Parrochialibus debet impetranti conferre, & collatio erit valida si examinatores eum approbant, quamvis ipse cum non puerit idoneum, caput. 2. nu. 275. part. 6.

Executor si ex quo sibi non constituit de congrua pronuntians non esse locum executioni literarum, non erit locus appellationi, nec sufficit, & in gradu appellationis consistat.

INDEX.

constare, c. 2. n. 281. p. 6.

Executores breuium, seu literarum in forma breuis pro capienda possessione, & dicantur, & quomodo concedantur, c. 3. n. 1. 2. & 3. cum seq.

De Executoribus, executorialium Rota, & quomodo procedendum sit in eisdem videndi sunt relati, c. 5. n. 1. & 2. part. 6.

Exigi à nouiter recepto seu in admissione ad possessionem Canonici seu prebendæ aut beneficii non potest aliquod etiam modicum conuertendum in commodum & utilitatem Canonicoꝝ & beneficiariorum & personarum Ecclesiæ, sed est simoniacum, non obstante aliquo statuto vel consuetudine etiam immemoriali, c. 1. n. 83. & seq. p. 8. ubi ponitur declar. S. Congr.

Ex oppositoribus descriptis si aliqui non compareant ad examen in die pro examine, & concursu deputato, nec se excusent, legitime poterit sine eis examen & concursus fieri c. 2. §. 1. n. 216. & seq. p. 9. ubi ponitur ratio S. Congregationis.

Expectantes beneficia ratione spectatiua ratione spectatiua, vel resignationis debent sibi parare breuiarium, discereque modum recitandi sicuti sacris initiari, c. 1. n. 99. part. 3.

Expofiti an sint habendi legitimi, an vero illegitimi, c. 2. n. 6. cum seq. p. 7.

Expressio mensis non est necessaria in vacatione per resignationem, siue in curia, siue extra nisi ubi resignatio non teneret, & resignatarius ex clausulis generalibus vellet capere beneficium, c. 1. n. 667. p. 5.

Expressio mensis, in prouisionibus Episcoporum, & aliorum Ordinariarum non est necessaria, c. 1. n. 674. part. 5.

Expressio mensis, unde infra verbo regula de expressione mensis, & verbo mensis.

Expressio dispositione de mense vacationis, an sit facienda in prouisionibus Nuntii de beneficiis reſeruatis ratione mensis vacationis, sicut in prouisionibus. Papa, c. 3. numero 138. p. 5. resoluitur quod sic, numero 139.

Expressio eorum quæ tacite insunt non vitiat collationem, nec inducit simoniam, & sic in collatione beneficii possunt exprimi onera seu obligationes illi annexæ, c. 2. numero 14. p. 8. & ita pactio facta inter resignantem & resignatarium, ut ipse resignans possit exigere fructus ante resignationem decursos, & inexactos, non est confidentiaria nec simoniaca, & c. n. 15. tamen id procedit secundum citatos ubi exprimuntur eo modo quo insunt, alias secus, n. 16. sicut etiam quando sit expressio eius quod non inest vel oneris non annexi etiam p. est simonia, numero 17.

Expressio hæresis quanta requiratur ut excommunicatio incurratur, & aliqui dicunt requiri expressionem verbo, signo, vel opere exteriori quod de se vel ex circumstantiis illam significet, seu manifestet: alioquin non incurrat excommunicationem, c. 10. §. 1. n. 98. p. 11. & idem tenet in effectu Nauar. & alij relati, n. 99. & seq. etiam Suarez relatus, n. 100.

Expressio valoris maioris vero beneficii resignati facta à resignante, & resignatario, ut Papa signet supplicationem cum maiori pensione pro resignante, non efficit eos simoniacos, vel confidentiarios, licet peccent mortaliter, & idem quoties non fuerit expressus verus valor aliorum beneficiorum obientorum per resignatarium, super quibus imposita est pensio pro resignante, c. 3. numero 40. & numero 41. p. 11. ponitur resolutio Rota quæ conducit ad prædicta, iuxta quam est accipienda alia citata, numero 42. & quod resignans cum reservatione pensionis, & pensio non est valida, possit agere spolio, fuit ali-

as resolutum, quod intelligitur iuxta dicta, nisi culpa ipsius resignantis pensio non sit valida, numero 43.

Extraneus ambitiosa, de rebus Ecclesiæ an obseruetur in Episcopatu Abulensi, cap. 1. num. 47. part. 2. & in quibus recepta sit, & in quibus non, traditur numero 87.

Extraneus ad euitanda scandala resfessio, nempe extraneum non esse usu receptam cum exceptione de notorio excommunicato, sed cum sola exceptione de notorio Clerici percussore iuxta literam Concilii Constant. c. 14. n. 41. 42. p. 7.

Extraneus prædicta alia resfessio, quod etiam reſentia litera Concilii Basil. verius est, exceptionem de notorio excommunicato non habere locum in suspensis & interdictis notoriis, c. 14. num. 43. p. 7. nec potest dici esse eandem rationem n. 44.

Exterior actus secundum alios qui est effectus interioris non tamen representans in se malitiam interioris potest puniri ab Ecclesia per censuras, quia ille actus est peccatum externum, & c. c. 10. §. 1. numero 101. p. 11. sed quod de facto Ecclesia non punit tales actus, & sic quando in actu exteriori nulla est significatio expressa, vel interpretatiua malitiæ interioris, non incurritur censura lata simpliciter contra committentes tale peccatum, numero 102. Unde secundum istam sententiam quamvis posset tamen de facto non puniri hæreticus, cum in actu exteriori nullo modo apparet malitia hæresis n. 103.

Exteriore actum dicit auctor qui est effectus interioris, etiam non representantem malitiam interioris, posse puniri ab Ecclesia per censuras & generaliter posse ab Ecclesia præcipi prohiberi & puniri actus exteriores, & procedentes à talibus interioribus, seu quod idem est actus interiores, ut informantes aut afficientes exteriores, c. 10. §. 1. n. 104. p. 11.

F

Facultas data Episcopis per alternatiuam, an intelligatur, ita ut prorsus sit sublata reservatio remissive, c. 1. n. 736. p. 5.

Facultas concessa Episcopo à Concilio, scilicet 24. de reformatione, cap. 6. competit etiam Capitulo sede vacante, cap. 7. n. 41. p. 5.

Facultas absolueudi à censuris, & poenis data per Bullas seu Iubileæ, non includit irregularitatem, & ita habet stylus Curie, c. 11. n. 57. p. 7. & hæc sententia confirmatur ex Iubileis quæ modo conceduntur, n. 58. & approbatur in Concilio 3. provinciali Mediolanensi, n. 59. quamvis in irregularitate contra acta ratione peccati contrarium tenent aliqui, n. 60.

Facultas absolueudi in foro conscientie concessa per Iubileæ debet intelligi, quod virtute eorum non possit dari absolutio etiam à censuris extra confessionem sacramentalem c. 10. n. 141. p. 11.

Facultas concessa Episcopis ex decreto Concilii Tridentini sessione 24. cap. 6. de reformatione, ut possint absolueudi ab hæresi occulta in foro conscientie an sit hodie sublata per Bullas Cæna Domini, Pij Quinti, Gregorii XIII. Clementis VIII. late c. 10. §. 1. p. 11. a n. 11. vsque ad n. 136.

Facultas data Episcopis à Concilio Tridentino sessione 24. caput 6. de reformatione circa absolutionem ab hæresi docet Emanuel Rodriguez, quod intelligatur solum, quando ipse hæreticus solus absque eo quod ab aliquo audierit, committit occulte crimen, nemine audiente, & non extenditur ad hæresim occultam, quando adest com-

plex, atqui Concilium non dat facultatem absolendi ab obligatione denunciandi complices, &c. cap. 10. paragr aph. 1. n. 143. part. 11. sed ista restrictio non placet, nam ex uno etiam non complice non desunt esse occulta, neque etiam si sint plures complices, nisi sint plures quā duo, quia per duos solos non probatur, nec ex eo destruitur machina San. officij nec tollitur obligatio denunciandi complices, &c. a. n. 143.

Facultas Inquisitorib. concessa absolendi ab heresi non videtur abrogata per Bullam cœna Domini. c. 10. §. 1. n. 120. 121. p. 11.

Facultate dispensandi super irregularitate concessa si in ea excipitur irregularitas contracta ratione homicidij voluntarij, an sub illa exceptione veniat homicidium voluntarium iustum ita ut vigore talis facultatis non possit in eo dispensari, c. 11. numero 38. p. 7. & certum est, Episcopum vigore facultatis concil. Trident. sessio. 24. c. 6. de reformatione non posse in homicidio voluntario etiam iusto dispensare, nam in illo solum datur facultas dispensandi in irregularitate proveniente ex delicto, & sic ex illo decreto non potest dispensare super vlla irregularitate occulta proveniente aliunde quam ex delicto proprio, n. 39. & quoad facultatem dispensandi in omni irregularitate excepto homicidio voluntario certum etiam videtur non posse vigore illius dispensari in homicidio voluntario iusto, sed comprehendere etiam sub illa exceptione n. 40. quamvis multi contrarium teneant, n. 41. & 42.

Facultate in generali non censetur concessa absolutio ab heresi, vide verbo absolutio ab excommunicatione.

Falsa qualibet expressio viciat gratiam, etiam quod alias esset Princeps concessurus, c. 2. n. 197. p. 6. intellige, ut n. 198. & seq.

Falsa expressio qua mouere potuisset Principem ad facilius concedendum, licet regulariter facit surreptitiam seu obreptitiam & vitiet gratiam, tamen non omnia tacita, quorum expressio mouere potuisset Principem etiam ad denegandum, vitiant gratiam, sed ea solum de quibus reperitur expressum, & quæ ex iuris dispositione exprimi debent, vel de quibus in iure est cautum, quod eis expressa gratiam non concessisset, cap. 3. n. 20. part. 8. & idem est in his quæ ex stylo Curie exprimi debent, n. 21. quamvis Couarru. & alij contrarium teneant, à n. 22. & prædicta resolutio probatur duobus fundamentis, n. 25. & n. 26. & contraria sententia posset procedere in rescriptis ad lites, ex capit. super literis de rescriptis, quod in eis loquitur & ponitur ratio differentie, n. 27.

Falsarij literarum Apostolicarum an sint priuati beneficiis, resoluitur affirmatiue ex capit. ad falsarios de crimine falsi, ex quo etiam excommunicati sunt, & in Bulla cœna casu 5. seu 6. explicato per relatores, c. 10. §. 2. n. 171. p. 11. & generaliter de falsariis huiusmodi qui sunt videndi, n. 172.

Familiares triennales Episcoporum aliis sibi non subditi, possunt ab eis ordinari ad titulum patrimonij, vel pensioms, ca. 5. n. 80. & 81. p. 2. ubi ponuntur declarationes S. Congr. & amplia, ut n. 83.

Familiares Papæ existentes in eius seruitio percipiunt fructus in absentia, c. 2. n. 383. p. 3. quod limita in scriptoribus, & aliis officialibus Curie, n. 384. sed non percipiunt sicut familiares Episcopi distributiones, num. 385. & resolutio Rote, numero 386. circa indultum Subcollectorum.

Familiares Cardinalium excusantur à residentia secundum aliquos, c. 2. n. 387. p. 3. Sed contrarium traditur, n. 388. & quid in existentibus in seruitio Regis, n. 389. &

seq. Et quod de Capellanis Regum dicit Nauar. c. 25. n. 125. declaratur, n. 391.

Familiaris si habens regressum, accessum, vel coadiutoriam ante vacationem decederet, aut non esset familiaris vacationis tempore, tale beneficium non includeretur in hac regula, nisi in literis esset decretum, quod ex nunc plenum ius sibi adquisitum existeret, c. 1. n. 304. cum sequent. part. 5.

Familiares an dicantur fratres vel nepotes Cardinalium, qui sunt eorum commensales ad effectum huius regule, cap. 1. num. 313. cum sequentib. part. 5. & resoluitur quod non.

Familiares licet variè accipiantur, proprie tamen sunt deputati ad seruitium domini, c. 1. n. 314. p. 5. amici autem & similes non sunt familiares, n. 316. nec etiam Vicarij, nec promissores Cardinalium n. 318. cum seq. nec visitatores, & alij officiales, n. 314. & quid in familiaribus familiarium habentibus partem à Papa vel Cardinali, n. 325. cum seq. & an in beneficiis Cubiculariorum honoris, qui habent partem panis in Palacio, procedat regula, n. 333.

Familiaris habens beneficium reservatum, an possit dimisso eo optare aliud: & postea quod possit, utrum dimissum maneat reservatum an potius optatum, c. 1. n. 334. p. 5. cum seq.

Ferretur improbatum, dicens per verba fundationis, quod eligatur seu presentetur Sacerdos, non requiritur Sacerdotum aliu tempore electionis seu presentationis, sed solum aptitudinem, nisi quando Ordo Sacerdotij fuit annexus per verba negatiua, seu annullatiua, & prohibitiua, c. 1. n. 61. p. 7.

Fidei professio facienda etiam est, à promouendis ad Episcopatus, & Dignitates consistoriales, cap. 3. n. 2. p. 3. & à promouendis ad Doctoratum, vel ad alium gradum n. 3. limita, ut n. 4.

Fidei professio fieri debet iuxta formam traditam à Pio IV. c. 3. n. 5. & 6. p. 3. Quod extendit ad quoscunque Prelatos etiam regulares, & intelligit, ut n. 7. & an promissi de distis beneficiis ante Concilium tenerentur facere professionem fidei, n. 8. 9. & 10. & an extendatur ad canonicos, seu Dignitatos in Ecclesijs Collegiatis, n. 12. resoluitur quod non, nec ad Portuarios, etiam si habebant vocem in Capit. nec ad Beneficiarios simplices, n. 13. & 14. nec ad personatus, & officia Cathedralium, num. 15. eam tamen professionem facere tenentur canonici regulares Ecclesijs Cathedralium, n. 16.

Fidei professionem qui semel emisit, an in ademptione alterius beneficij teneatur emitte, c. 3. n. 17. 18. p. 3. resoluitur quod sic, idque sponte & absque monitione, n. 19. 20. etiam si sit exemptus, n. 21.

Fidei professio, an possit fieri coram Vicario Episcopi, eo non impedito, c. 3. n. 22. & seq. p. 3. Et an si promissi de Canonicatibus, vel Dignitatib. fecerint eam in Capitu. presente Episcopo, satisfaciunt absque eo quod eam iterum faciant coram Episcopo, n. 24. & quid si sede Episcopali vacante, n. 25. cum seq.

Fidei professionem facere debet promissus de beneficio Curato, coram Vicario Capit. sede vacante, & non coram Capitu. c. 3. n. 28. p. 3.

Fidei professionem intra duos menses non emittens, an teneatur postea emitte, resoluitur quod sic, c. 3. numero 29. p. 3. & an possit ad querendos fructus præteriti temporis, vel futuri, n. 30. & 31. & quid in eo qui nondum accepit possessionem, stat tamen per eum, num. 32. & vide n. 76.

Fidei professionem non emittens an in conscientia teneatur fructus restituere, etiam non interueniente sententia, c. 3. numero 35. p. 3. resolue quod sic, & cum sunt huiusmodi

INDEX.

iusmodi fructus amissi applicandi, nu. 36. cum seq. & de
bens illos non potest sese cum Capit. componere, numero
44. & quid de distributionibus cotidianis, numero 58.
cum seq.

Fidei professionem facere debentes, an teneantur illā
ostendere, cap. 3. nu. 47. cum seq. p. 3. & an Canonici
habeantur pro presentibus de licentia Capit. ante factam
professionem, nu. 50. 51. ubi resolvitur negative, & amplia
ut n. 52.

Fidei professio an fuerit facta, non solet attendi quo ad
capiendam possessionem, maxime in absentibus, c. 3. n. 56.
part. 3.

Fidei professionem non facientes, an peccent mortaliter,
c. 3. n. 64. p. 3. & quid si ob ignorantiam eam omiserint,
nu. 66. cum seq. p. 3.

Fidei professio fieri debet corporaliter, id est, talis
scripturis, c. 3. n. 71. cum seq. p. 3.

Fidei professio non fit per procuratorem, ex sententia
Rote, c. 3. nu. 74. p. 3. & traduntur decisiones, nu. 75. 76.
& 77.

Filij habiti ex incestu, quorum parentes postea contra-
xerunt matrimonium ex dispensatione Papa cum Eccle-
sia, prolem susceptam, si qua est, & suscipiendam exinde
legitimā decernendo, an efficiantur legitimi per subsequens
matrimonium, quo ad omnia etiam ad successiones, fidei-
commissa, & maioratus, an verò legitimatio ista censenda
sit sicut si esset facta à S. Pontifice separatim absque ma-
trimonio ita ut solum prosit ad spiritualia, & Ecclesiasti-
ca, c. 2. n. 49. p. 7. ubi ponitur sententia Couarr. & aliorū
censenda esse eo iure quo censeretur si esset facta separa-
tim & c. Sed contrarium tenetur, n. 40. ubi ponuntur de-
cisiones Rote.

Filij illegitimi an possint obtinere beneficia unita Eccle-
sia, quas obtinuerunt seu obtinent eorum patres, seu Ec-
clesias filiales, & ab illis dependentes, c. 3. n. 61. p. 7. super
quo ponuntur declarationes S. Congregationis, nu. 62. qua
plane procedunt quo ad Ecclesias filiales, quae sunt bene-
ficia distincta à matricibus, tunc enim recte potest filius
illegitimus habere filialem, licet pater habuerit seu habeat
matricem vel e contra, nisi habens unam, habeat mini-
strare in alia, n. 63. quo ad beneficia verò unita faciunt
difficultatem dicta declarationes, ut in nu. 64. quae diffi-
cultas resolvitur, n. 65.

Filij illegitimi Clericorum non prohibentur cum suis
patribus habitare, c. 3. n. 74. p. 7.

Filij illegitimi in Ecclesiis ubi eorum parentes bene-
ficiū aliquod Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, non
possunt quodcumque etiam dissimile obtinere secundum
tempus Concil. Trident. iuxta decretum sessio. 25. de re-
formatione, c. 15. ubi neque in dictis Ecclesiis ministrare,
nec pensiones super fructibus beneficiorum quae parentes
eorum obtinent vel alias obtinuerunt habere, & c. cap.
3. numero 13. part. 7. quod decretum in multis differt à
iure communi, ut in declaratione S. Congreg. posita,
nu. 14.

Filij illegitimi naturales efficiuntur quo ad omnia prae-
ter Cardinalatum verè legitimi per subsequens matrimo-
nium, c. 2. n. 28. p. 7. etiam sine instrumentis dotalibus de
iure Canonico, n. 29. etiam per matrimonium putativum
bona fide saltem unitum coniugum contractum contra Sar-
mentum n. 30.

Filij illegitimi non legitimantur per subsequens ma-
trimonium clandestinum vel interdictum: nam tunc non le-
gitimantur per ipsum, c. 2. n. 31. p. 7. per quod tamē legiti-
mantur si est validum, n. 32.

Filij presbyterorum à beneficijs paternis, Ecclesiaeque
paterna specialiter repelluntur, c. 3. num. 1. p. 7. de quibus
cum agitur, an possint succedere in beneficio patris, seu ob-

tinere beneficia in Ecclesia paterna, cetera habilia sup-
ponuntur, & sic illos esse alias habiles seu dispensatos ad
obtinenda beneficia, n. 2.

Filij presbyterorum ex fornicatione nati, secundum tem-
pus Constitutionis Clementis VI. nullo tempore quoquo
modo obtinere possunt beneficia quae eorū parentes in ti-
tulum vel commendam, aut administrationem seu ut a-
liis perpetuo unita aliquando obtinuerunt, & sic nec im-
mediate, nec mediate & c. c. 3. n. 9. p. 7. hanc constitutionē
Clem. VI. limitavit Rota. Primo, non procedere in bene-
ficijs quae patres dimiserunt, ante illam constitutionē. Se-
cundo, quando beneficiū erat portio tempore quo pater illud
obtinebat, & postea fuit factus Canonicus, & sic erat al-
liud beneficium, n. 10. sed prima limitatio non placet, n.
11. & dicta constitutio habet locum in Clerico non pres-
bytero, & in filio nato ante Clericatum ex Rota. nume-
ro 12.

Filij presbyterorum secundum tempus decretaliū et-
iam legitimi non poterant immediate succedere in bene-
ficio patris, nisi ex dispensatione Papa, mediate verò pote-
rāt succedere, c. 3. n. 3. p. 7. quod procedit non solum in fi-
liis presbyterorum, sed etiam eorum qui in minoribus
sunt constituti, n. 4.

Filij spurij putativi naturales non legitimantur per
subsequens matrimonium etiam verum contra alios c. 2.
n. 33. p. 7. cuius ratio ponitur, n. 34.

Filius Clerici an possit obtinere beneficium, olim à pa-
tre aliquandū possessum sine legitimo titulo, & minus
pacifice, cap. 3. numer. 58. part. 7. resolvitur non posse,
nec etiam obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius
pater aliud possederit, licet sine Canon. titulo.

Filius eius qui habuit titulum & provisionem bene-
ficii, non possessionem, an dicto decreto Concilij compre-
hendatur, c. 3. a nu. 54. p. 7. resolvitur negative & addu-
cuntur declarationes S. Congreg. & sufficit quod habue-
rit possessionem, nec requiritur quod pater ministraverit
in Ecclesia seu beneficio, n. 57.

Filius, & pater non prohibentur celebrare Missam
in eadem Ecclesia cum non habent beneficium, cap. 3.
n. 73. part. 7. ubi ponuntur declarationes Sancti. Congre-
gationis.

Filius, & pater ubi tempore Concilij obtinebant be-
neficia in eadem Ecclesia, an filius precise teneretur
beneficium resignare aut permutare infra tres menses,
nec sufficeret patrem infra illud tempus suum beneficiū
dimittere, cap. 3. numero 75. part. 7. ubi resolvitur, si-
lium precise teneri sine alia monitione sub poena priva-
tionis ipso iure, & ponuntur declarationes Sancti. Congre-
gationis, Pius tamen IV. extendit dictum terminum
ad sex menses, numero 76. & adeo filius teneretur re-
signare in dicto casu, ut procederet etiam si non posset
permutare, nisi ex gratia cum aliquo dispensaretur ut
in declaratione Sancti. Congregationis posita, numero
77. procedit etiam, licet super beneficio filij aliquis ha-
beret regressum quo casu oblata. Ut resignatione cum ho-
nesta pensione, & non acceptata, poterit cum ea alteri
resignare suspensio interim regressu ut in declarationib.
S. Congreg. positis, n. 78.

Filius illegitimus an possit obtinere beneficium in Ec-
clesia in qua pater habuit solam sedem in choro ratio-
ne dignitatis quam in alia Ecclesia obtinebat, cap. 3.
numero 66. part. 7. ubi resolvitur negative & ponit-
ur declaratio Sacrae Congregationis, quod procedit
etiam si nunquam actū sedisset in tali sede, numero
67.

Filius illegitimus an possit canere tāquam musicus sim-
plex seu alias ministrare in Ecclesia in qua pater habuit
vel habet beneficium cap. 3. numer. 68. p. 7. ubi resolvitur

non posse, & ponuntur declarationes Sancti. Congregationis, unde non potest obtinere beneficium ratione cuius habet aliquod ministerium seu servitium facere in Ecclesia, in qua pater fuit beneficiatus &c. n. 69. nisi possit servire per substitutum, n. 71.

Filius illegitimus maxime spurius in Ecclesia patris viventis non poterat etiam ex dispensatione Episcopi habere Canonicatum, seu aliud beneficium: secus in legitimo, caput. 3. num. 6. part. 7. quamvis in hoc aliter loquantur Abbas & alij, num. 7. & quod dicunt Felin. decision. & Selua cum Calderino accipiendum est de legitimo, numero 8.

Filius illegitimus non prohibetur à Concilio obtinere pensiones super beneficiis Ecclesie paternae, cap. 3. n. 39. part. 7.

Filius illegitimus non prohibetur in Ecclesia paterna ministrare, quando ministraret, & celebraret ibi ex devotione, & voluntarie, non ex officio vel salario, cap. 3. n. 70. part. 7.

Filius illegitimus non prohibetur ministrare, & habere beneficium in Ecclesia in qua pater ministravit & inseruit, etiam tanquam Capellanus, non tamen habuit titulum beneficii, seu tanquam Vicarius temporalis, c. 3. n. 72. p. 7. ubi ponitur declaratio S. Congr.

Filius qui ante Concilium obtinuit beneficium in Ecclesia in qua pater eius olim fuit beneficiatus an possit post Concilium ad aliud beneficium ascendere seu transire post optionem vel alias, caput. 3. part. 7. à numero 52. resolvitur negative & adducuntur declarationes S. Congregationis.

Flaminei Parisi dictum non videtur verum, quod si privilegium conferendi concessum fuerit ab eo cuius iurisdictioni tantum detrahitur, venit facultas destituti, & per consequens recipiendi resignationem, nisi addatur dictio taxativa, nam & Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi non potest recipere resignationes secundum eundem Flamineum Parisi, cap. 3. paragra. 3. n. 263. part. 11.

Flamin. Parisi & Zech. improbantur dum dicunt in resignatione Archidiaconatus qui habet vocem in cap. faciendam esse mentionem de hoc, c. 1. numero 50. & 51. p. 7. Respondetur cuidam decisioni Paleoti.

Flaminus Parisius & alij improbantur, cap. 1. n. 62. part. 7.

Flamin. Parisius improbatum dum dicit decreta Concilij omnia habere decretum irritans ex constitutione Pij Quarti super eius confirmatione, cap. 3. numero 13. part. 9.

Flamin. Parisi improbatum dubitans an hodie Episcopi possint admittere permutationes beneficiorum, quia dicta constitutio Pij V. §8. v. ad hac, expresse id conceditur ordinariis, c. 4. à numero 62. p. 11. & cessat iam dictum Mandosii, quod permutationes in manibus Pape tantum fieri poterant ex alia bulla Pij V. numero 64.

Fœmina ex privilegio possunt habere ius conferendi, cuius incapaces sunt de iure, c. 1. n. 622. p. 5.

Fœmina acquirere, & habere potest ius patronatus, c. 9. n. 142. cum seq. p. 5.

Fori privilegio an gaudeant habentes pensionem remissam, c. 2. n. 15. p. 2.

Fori privilegio an gaudeant clerici minorum habentes beneficium, c. 2. n. 1. & 2. p. 2.

Forma Capituli quia propter de electio. & Conc. Tri. sess. 25. de regul. c. 6. non requiritur in electione Vicar. Capituli, c. 7. numero 21. p. 5. contra Fuscum, numero 22.

Forma brevis est omnino observanda, cap. 3. num. 40. part. 6.

Forensis seu alienigena, si impetrat beneficium non facta mentione de loco sue originis, seu de sua diocesi, gratia est surreptitia, c. 19. n. 16. p. 7.

Formam à iure, statuto, consuetudine, vel fundatione præscriptam oportet in provisione beneficiorum observare, alias nulla erit, nam forma non servata corrumpit actus, c. 1. numero 1. p. 9. quod procedit etiam foro conscientie, in quo non poterit acceptari, nec retineri beneficium provisum non servata forma requisita, numero 2. contra Flam. Parisi, relatum cuius dicta videntur falsissima, numero 3.

Forma Capituli fin. de electione in 6. servanda est in institutione presentis: unde institutio facta non proposito edicto, est nulla, nam illud caput etiam in institutione procedit, c. 4. num. 1. p. 9. & procedit etiam in canonicationibus, & præbendis, aliisque simplicibus beneficiis, num. 2. & nu. 3. ponitur decisio Rotæ, & num. 4. allegantur alie decisiones, & num. 5. & num. 6. adducuntur resolutiones Rotæ.

Forma nulla specialis à iure præscripta reperitur in provisione beneficiorum simplicium spectantium ad liberam collationem ordinariarum etiam inferiorum Episcoporum, c. 3. n. 2. p. 9. nec in collationibus beneficiorum requiritur citatio, aut vocatio etiam per edictum, n. 3. nec de iure requiritur concursus, sed sufficit ut is cui provideatur, sit idoneus.

Forma observanda in concursu parochialium omitti non potest, etiam si Episcopus velit parochialem conferre personæ, quantumcunque & notorie doctæ, & idoneæ, c. 2. n. 102. p. 9. & etiam vicario vel doctori, siue licentato in Theologia, seu iure Canonico, &c. ex Sacri Congregationis.

Forma præscripta à Concil. Trid. de examine per concursum servanda est in provisione parochialium, c. 2. n. 1. p. 9. & Pius V. in sua constitutione super collatione parochialium statuit omnes provisiones præter & contra dictam formam factas, nullas esse, &c. nu. 2. & ponitur d. constitutio n. 3.

Forma ubi in alienatione rei Ecclesie fuit servata, & iuris solemnitas, in dubio præsumitur facta ex causa usque cap. 2. paragra. 1. n. 142. part. 12. quamvis quando fuit processum parte non vocata, etiam si sit in possessione qui obtinuit unionem, contra teneat Agidius & præfata bulla Rotæ, n. 143.

Fructus pensionis Ecclesie non possunt vendi, aut locari ultra tres annos, c. 1. n. 37. p. 2. limita, v. n. 38.

Fructus beneficiorum obvenientes tempore vacationis, debent futuris successoribus reservari, nisi in utilitatem Ecclesiarum expendantur, c. 1. n. 89. p. 2. & declaratur Zerola, n. 90.

Fructus episcopatus in Hispania sede vacante ad cameram spectant, c. 1. n. 91. p. 2.

Fructus quomodo diuidantur inter beneficium defunctum, & successorem examinatur, cap. 1. n. 94. usque ad n. 100. p. 2.

Fructus pensionis mortuo pensionario quomodo, & quantum debeantur illius heredibus, seu diuidantur pro illo anno traditur, cap. 1. numero 105. usque ad 124. parte 2.

Fructus amissi ob non residentiam, restituendi sunt Fabricæ Ecclesiarum, aut pauperibus loci, nec habet locum compositio ca. 2. n. 30. p. 3. & quid in Episcopo restituente, & in Parrocho, n. 31. & seq.

Fructus annorum precedentium qui hoc anno diuidantur

INDEX.

uidetur debentur Canonici, qui nunc sunt & non qui erant illis annis, c. 2. n. 429. p. 3.

Fructuum tertia pars accipienda est secundum verum valorem currentem, & non secundum taxam, c. 2. num. 467. p. 3.

Fructuum appellatione proprie & vere non continetur presentatio & collatio beneficiorum, cap. 1. num. 691. part. 5.

Fructus omnes decursi a die vacationis, debent restitui, nec possessor beneficii reservati eos suos facit, c. 3. num. 115. p. 6.

Fructus & distributiones perceptas, restituere tenetur intrusus in Canoniam, & Præbendam, pro portione brevis, etiam si non sit facta protestatio, c. 3. a. n. 116. cum seq. p. 4. 6. & non perceptas ob non residendum, quando ipsimet facta fuit legitima protestatio n. 120. limita, ut n. 121. cum seqq.

Fructus veniunt in condemnatione, & restituti, quando Canonici sunt habitus pro presenti, & numeratus ratione negotiorum Ecclesiarum, secus quando non sunt habitus pro presenti: sed fructus sunt illi dari pro salario, c. 1. num. 123. & seq. p. 6.

Fructus & distributiones quos Capitulum percipit, quia nullus residet, an pendente lite, seu controversia contra intrusum, super executione brevis, sine deponendi, seu sequestrandi & restituendi victori, c. 3. a. n. 125. p. 6. & resoluitur negative quidquid dicat Sallustius Tiberius, ut num. 129.

Fructuum perceptio ad effectum liquidationis quomodo probetur, tractatur c. 3. n. 139. p. 6.

Fructus amissi per excommunicatum ad quem pertineant, Doctores communiter dicunt, quod in utilitatem Ecclesie sunt convertendi, c. 13. §. 1. num. 134. p. 7. & sub Ecclesie utilitate comprehenditur subuentio pauperum, licet non sit necessarium, ut aliqua pars fructuum in usum pauperum expendatur, contra Suarez, a. num. 135.

Fructus, quando amittit excommunicatus, vide verbo, excommunicatus amittit, & verbo, excommunicatus canonicus cum seq.

Fructuum perceptio per resignantem, post resignationem licet inducat presumptionem confidentie, purgatur tamen confitendo de causa ex qua fuerunt percepti, nam contra quatuor coniecturas positas a Pio V. admittitur probatio in contrarium, cap. 3. paragraph. 2. numero 197. part. 11.

Fundator Capellanie ad nullum amovibilis potest repellere Ordinarium ab administratione in Curia, & visitatione eiusdem: nisi in casu negligentia, c. 2. n. 98. p. 1. Sed non censetur exclusus ex eo, quod in fundatione alicui committatur visitatio, num. 99. nec contrarium censuit S. Congregat. in quadam declaratione, n. 100. licet in terminis brevis Pauli V. censetur exclusus a visitatione Priorum operum de Oropesta, n. 101.

Fundator ubi constat quod noluit facere Capellaniam collatam, & beneficium, non videtur sufficere fuisse collatum vi Beneficium spatio 40. annor. sed requiritur immemorialis, c. 2. n. 115. p. 1. sed contrarium tenetur, numer. 116.

Fundare Ecclesiam proprie dicitur, qui fundum dat seu assignat in quo Ecclesia construatur, cap. 9. num. 39. parte 5.

Fundans construensve Ecclesiam, seu beneficium adquiret ius patronatus etiam si illud non reservaverit, modo expresse non remiserit cap. 9. numero 62. parte 5.

Fundans Ecclesiam, seu Capellam, potest in totum, vel

pro parte remittere ius patronatus, & limitare illud, in præiudicium hæredum, vel descendendum vi sibi placuerit, c. 9. n. 63. p. 5. quod intellige secundum Rosam, num. 64. & 65.

Fundator si relinquat ius patronatus filio suo, & descendentibus, & ille discedat sine descendentibus relicto herede collaterali, vel extraneo, transibit in talem heredem, & idem in similibus, cap. 9. numer. 66. parte 5. & idem est si testator sibi, vel alij reservaverit, numer. 67.

Fundator licet ab initio possit remittere ius patronatus, vel illud ordinare prout voluerit, eo tamen in esse deducto auctoritate Ordinarii, non poterit illud mutare, c. 9. num. 68. p. 5. nec illud renuntiare seu auferre, in præiudicium sequenti, n. 69. & 70.

Fundationi & ordinationi sacerdotium actu requirenti an censeatur derogatum per clausulas generales derogatorias, in literis Apostolicis positas, non obstantibus statutis, & c. 1. num. 116. p. 7. Resolvitur per dictas clausulas censeri derogatas, seu dilata statuta Ecclesiarum, etiam confirmata sacerdotium actu requirentia, ita quod possit quis huiusmodi beneficium consequi licet non sit sacerdos, dummodo sit ætatis legitima ad sacerdotium, non tamen censeri derogatum fundationi & ordinationi testatoris, nec fundationi etiam clericis, contra aliquos.

Fundatio laici id habet speciale, ut non censeatur ei derogatum, etiam si in clausulis derogatoriis dicatur, etiam non obstantibus fundationibus, & c. cap. 1. num. 122. part. 7.

Fundator potest apponere conditionem, ut conferantur capellanie, seu beneficia consanguineis, c. 15. n. 3. p. 7. & est omnino servanda in provisione beneficii, n. 4. & 5. ubi ponitur decisio Rota, & aliter facta presentatio, seu provisio de non habente prædictam qualitatem paritatem, seu consanguinitatis, est invalida, n. 6. quod accipiendum est contradicente & opponente se aliquo consanguineo, & sibi fieri provisionem petente: alias enim presentatio, seu provisio aliter facta, sustineretur, nisi aliter dicatur ex defectu potestatis, quia potestas conferendi erat concessa cum limitatione, numer. 7. & 8. ubi ponitur decisio Rota.

G

Gabrielis Vazquez sententiam auctor non admittit, locentis posse nos operari contra nostram opinionem, & sequi opinionem contrariam quam viri docti sequuntur, & communiter existimatur non continere errorem, sed adhuc probabilitatem habere, quamvis ex propriis & extrinsecis principiis & rationibus non probetur, & c. c. 5. §. 4. n. 360. p. 11. nam quamvis posset sequi opinio probabilis relicta probabiliori n. 361. quod etiam procedit in iudice qui potest iudicare, secundum opinionem probabilem relicta probabiliori, non ex parte facti, sed iuris, num. 364. tamen ea opinio probabilis est, quam asserunt viri sapientes, & confirmant optima argumenta, qua sequi nihil improbabile est, & sic debet esse conformis, non solum existimationi sapientum, sed etiam rectæ rationi, num. 363. Et ut possit quis sequi opinionem probabilem, debet eam iudicare veram probabiliter, etsi non veriorem, nec id repugnat, etiam ex propriis principiis & rationibus, num. 364. & sententia Gabrielis Vazquez solum videtur vera, in subdito obedienti superiori, & c. n. 366.

Gambæus credit dispensatum, ex Clementina si plures de præbendis, ut possit tenere quartum beneficium ad annum, si completo anno illud non dimittit, vacare alia tria cap. 5. §. 1. numer. 179. p. 11. Sed contrarium tenet

Q. 3

Rota in decisione posita, n. 180.

Gesta ab eo qui est privatus beneficio, seu officio ipso iure, non valent si privatio est notoria, quae tamen alias deberent valere, secundum DD. communiter, c. 10. n. 27. part. II.

Glossa Magne doctrina in cap. nisi cum pridem, de re-nuntiacione, quod omne peccatum, quod ipso iure irrogat infamiam, impedit executionem ordinis etiam post peractam praesentiam, improbat, c. 8. numero 67.

P. 7.

Gradus aliquis Doctoratus, vel licentia, &c. licet de iure communi antiquo in nullo beneficio requiratur, tamen hodie ex Conc. Trid. in aliquibus requiritur gradus, c. 7. n. 31. p. 7.

Gradus etiam sine scientia competens sufficit ad beneficia, seu dignitates requirentes gradum, c. 7. numero 50. p. 7. non tamen gradus contra Academiae statuta vel consuetudines, vel alias nulliter receptus, numero 51.

Gradus non requiritur ad decanatum, quia id nullo Concilii decreto statutum est, ex S. Congregatione, c. 7. n. 43. p. 7.

Gradus computatio, vide verbo, computatio.

Gratia de Beneficio simplici vacante per obitum N. capiet praestimonium vacans per obitum illius, si non fuit dictum esse servitorium, c. 2. numero 120. p. 1.

Gratia pensionis iustificari debet, quando non agitur contra eum qui pensioni consensit, sed successorem, & traditur decisio Rota, c. 5. n. 456. p. 1.

Gratia quando est condicionalis, vel modalis, licet agatur contra eum qui pensioni consensit iustificanda est, c. 5. n. 458. & 466. p. 1.

Gratia facta de beneficio, cuius summa viginti ut asseritur non excedit, quando excessus est minimus impertranti debetur, sic explicata decisio Rota, ca. 5. n. 505. & sequentibus. p. 1.

Gratia perinde valere facta lite pendente non facta mentione litis est nulla, c. 3. n. 34. p. 4. & per clausulam litterarum principalium, & super eo inter aliquos litis, &c. Solum censetur facta mentio litis quae alias est super beneficio, non vero litis quae est occasione litterarum, numero 35.

Gratia condicionalis, ante euentum conditionis, non afficit beneficium, &c. caput 1. numero 153. p. 5.

Gratia prior non iustificata, non prauidicat posteriori, c. 3. n. 19. cum seq. p. 5.

Gratia si neutri, &c. quamvis sit condicionalis, & habeat duplicem conditionem, & impetrans debeat utramque verificari, cap. 2. n. 212. part. 6. Tamen quoad non ius alterius satis dicitur iustificata ex eo quod tali iure in actis non constat, num. 214. cum sequentibus. limita quando adversarius mittit provisione Ordinarii quae non est iustificanda, n. 219. cum sequentibus. ubi ponitur decisio Rota.

Gratiam habens ab Ordinario, non tenetur eam iustificare, quia Ordinarius providet Motu proprio Ecclesiis, non personis, & censetur informatus de qualitatibus subditorum, cap. 2. n. 221. part. 6. ubi ponitur decisio Rota.

Gratia de providendo in forma dignum, an expiret morte Papa concedentis re integra, ca. 2. n. 296. p. 6. & resolvitur contra aliquos non expirare, numero 300. cum seqq.

Gratia ad Beneficium vacaturum incertum non expirat morte Papa, ante vacationem etiam re integra, quando non committit executori provisionem, sed

ipse confert ex nunc, pro vi ex nunc, c. 2. n. numero 305. p. 6.

Gratia si alicui sit concessa per quam committitur assignatio certae pensionis, non expirat morte Papa remittentis, c. 2. n. 306. p. 6. secus vero si committeretur assignatio pensionis certae, vi n. 310.

Gratia & mandatum, an expiret morte concedentis deque eius materia remissive, caput 2. numero 336. part. 6.

In Gratiosis omnia narrata verificanda sunt c. 2. num. 189. cum sequentibus. par. 6. quamvis in rescriptis ad litteras ex pluribus narratis satis sit unum verificare, quod sufficeret ad movendum Principem, a n. 191. amplius in materiis componendis, pro quibus sequitur compositio, num. 194.

Gratia de beneficio uti vacante tali mense, non valet, si vacavit in alio, nec potest capi beneficium ex clausulis generalibus, nisi saltem de facto verificetur vacatio in mense narrata, c. 1. n. 55. & seq. p. 11. ubi adducitur resolutio Rota, quod procedit sine dubio, quando beneficium vacasset in mense reservato, nec esset alias reservatum alia ratione, propter regulam de expressione mensis, numero 57. ubi ponitur resolutio Rota, procedit etiam, quamvis mensis narratus esset reservatus, & vacasset in mense ordinario, ut alias esset reservatum beneficium, numero 58. & num. seq. ponitur resolutio Rota, quamvis alias Rota teneat, non debere verificari mensem vacationis reservatum, narratum, non dato concursu provisionum, ut in resolutionibus adductis a n. 60. Sed versus est etiam, tunc debere verificari saltem semiplemente, numero 63.

Gratia & beneplacitum Papa, ut expensae fierent per resignatarium obientem ex falsa causa expressa in supplicatione, puta quia fuit dictum, attentae paupertatis resignantis, praecedente tractatu, est confidentialis, nisi illa clausula fuisset posita in supplicatione a resignatoribus inficiis resignante & resignatorio, c. 3. n. 2. n. 145. p. 11. sed obicitur quod dictum est supra n. 40. de expressione valoris, maioris vero beneficii resignantis, n. 150. quae doctrina concordantur, n. 151.

Gratia facta de aliquo beneficio, habenti aliud incomparabile, seu ius ad illud, hodie in ea apponitur decretum, quod infra duos menses primum dimittere, seu iuri cedere in manibus Romani Pontificis omnino teneatur, alioquin ambo vacant eo ipso, c. 6. n. 55. p. 11. per quam clausulam tacite dispensatur, ut per illos duos menses possit retinere primum cum secundo, & ideo ratione illius bullae pluris taxatur, quae maior taxa excusatur expediendo bullam cum clausula, quod si habita possessione, quam primum dimittere teneatur, n. 56. quamvis etiam ista clausula importare videatur, quod non vacat primum per affectuionem & possessionem secundam, interim dum sit dimissio in manibus Papa, n. 57.

Gratia non facta mentione de fructibus male perceptis, non suffragatur, cap. 10. paragrah. 3. numero 229. part. 11.

H

Habens duas Dignitates, in qua debeat residere, spariatur, c. 2. n. 185. p. 3. & quid in habente duo beneficia ex dispensatione, n. 186.

Habens ante Concilium coadiutoriam cum futura successione in ecclesia paterna, an possit succedere vacatione, post Concilium succedere in tali beneficio vigore coadiutoriae, c. 3. numero 81. p. 7. resolvitur non posse, & n. 82. ponitur declaratio S. Congreg. & numero 83. decisio Rota, &

INDEX.

Rota, & idem esset in accessu, numero 84. Sed contra obicitur quidam declaratio S. Congr. numero 85. cui satisfiit ex alia declaratione posita, numero octuagesimo sexies.

Habens canonicatum, seu dignitatem, cui sit unita parochialis accessio, per se non debet residere in canonicatu, seu dignitate, & non in parochiali, ca. 2. n. 23. p. 12. & adducitur declaratio S. Congreg. n. 24. & declaratur alia que videtur contraria, numero 25. & non requiritur aetas 25. annorum, que in parochiali requiritur, sed sufficit aetas alia in canonicatu, seu dignitate requisita, numero 26. & in resignatione sufficit facere publicam in Ecclesia beneficij principalis, ubi fieri debet, numero 27.

Habens instituire, vel confirmare, aut conferre beneficia permutata, si sit negligens, & differat, seu recuset id facere, recurrendum est ad superiorem, qui tempus praefigat quo elapso ipse supplere, vel compellendo, vel instituendo, ca. 4. n. 5. p. 10. quidquid dicant Bellamira & Gimon relati n. 6.

Habens iurisdictionem quasi Episcopalem eo ipso videtur habere ius congregandi synodum, nisi aliud sit in contrarium, ca. 2. n. 139. p. 9. & quantum habeant ius congregandi synodum, si nondum illam congregaverint, aut excommunicatos non deputaverint, spectabit concursus ad Episcopum, intra cuius fines, seu districtum parochialis existit, seu ad viciniores, ca. 140. quod tamen videtur cessare semel congregata synodo, & in ea deputatis excommunicatis licet illi extincti fuerint, sed tunc fieret devolutio ad Papam, n. 141.

Habens re vera sufficiens patrimonium arbitrio prudentium, qui probant habere maius ad satisfaciendum Episcopo qui plus perebat, non potest dici ordinari sine licentia Episcopi, & propterea suspensionem incurrisse, etiam si cum eius licentia fuerit ab alio Episcopo ordinatus contra Ledesman, 3. n. 8. p. 8. & qui ob hoc ius patrimonium sic ordinatur, non incurrit suspensionem latam contra eos qui absque licentia proprii Episcopi ordinantur, n. 9.

Habere uti duo, vel plura beneficia incompatibilia si conferatur aliud, eius possessione adepta pacifice vacante etiam omnia prima iuxta Clement. si plures de prebendis ca. 5. n. 169. p. 11. contra quam obicitur, c. ordinarij. de in conferendis, de officio ordinarij. in 6. ex quo enim collatio terti non tenet, non potest inducere vacationem priorum, n. 170. respondetur quod licet collatio terti non valeat, tamen eius possessione pacifice adepta vacante priora ex c. eum qui, p. 1. de prebendis in 6. n. 171. & idem erit si per primum fuerit quominus eam adipisceretur quamvis collatio non valeat, nisi antea ei renuntiaverit, numero 172. sed verior est contraria sententia glossa, numero 173.

Habere copulam penetrando vas, etiam sine seminatione intra ipsum vas, sufficit ad effectum contrahendi impedimentum incestum, c. 3. n. 98. p. 8. sicut ad rationem adulterij, & peccandi diuorij sufficeret similis copula, n. 99. licet ad contrahendam affinitatem requiratur copula consummata per quam seminetur intra vas, n. 100. & ad consummationem matrimonij, n. 101. quamvis contrarium in proposito teneant aliqui, n. 102.

Habilitas personarum, vide verbo, beneficium, quando debet conferri.

Heretice credentes, receptatores & defensores ipsorum non solum, sed & ipsorum filij, & nepotes, priuantur ipso iure beneficiis obtentis tempore commissi criminis, ita quod non solum sunt inhabiles ad obtinenda beneficia, sed etiam ipso iure priuantur obtentis, ca. 10. §. 1. n. 72. p. 11. quia sententia fit datur ex iuribus & constitutionibus. 2. I. om.

bus Pontifici relatis numero 73. & ex relatis n. 74. l. 66. contra teneant alij relati, n. 75. & 76. Sed prima sententia, tanquam magis de iure verior, & communiter recepta amplexa est a Rota, que dicit procedere etiam in pensionibus, n. 77. & premittebat communem conclusionem, filios natos ante heresim poenis canonicis affici & comprehendi, contra alios, numer. 78. quia decisio ponitur n. 79.

Heretici sunt excommunicati de iure antiquo, sed illa excommunicatio non est reservata, ca. 10. §. 1. n. 88. p. 11. excommunicantur etiam excommunicatione reservata in Bulla cœna Domini primo casu, quem explicant relati, n. 89. & an sit una, vel plures excommunicationes remissæ, n. 90.

Hereticus an sit irregularis, & inhabilis ad acquirenda beneficia, & affirmative tenent Speculator & alij, ca. 10. §. 1. p. 11. n. 80. qui tenent, quod qui est, vel fuit hereticus, irregularis est, etiam conversus fuerit ad Catholicam Fidem, & penitentiam peregerit, aiunt tamen, quod post abiurationem, & peractam penitentiam dispensari potest ut in susceptis ordinibus administret tantum, numero 81. & quis possit cum eo dispensare videndus Vgolius & Suarez, qui tamen Vgolius male ait potestatem, quam de iure antiquo Episcopus habebat ad dispensandum cum eo, quoad ordines susceptos ante heresim, ipsi sublatam esse de iure nouissimo Conc. Trid. sess. 24. c. 6. de reformatione, ubi heresis non est occulta, & ubi ad forum contentiosum deducta est, numero 82.

Hereticus an sit priuatus beneficiis ipso iure, an sit priuandus per sententiam, ca. 10. §. 1. n. 59. p. 11. & communis sententia est esse priuatum ipso iure, numero 60. pro quo citatur cap. cum secundum leges de hereticis in 6. quod tamen non loquitur de beneficiis, sed de bonorum temporalium confiscatione, numero 61. Citatur etiam, ca. quo iure, 8. dist. 1. quod parum probat, ultra quod non est iuris decisio, sed di. Augustini, sicut etiam alia tria iura allegata num. 62. allegatur etiam ca. ad abolendam, §. 1. de hereticis, ubi, & sic omni officio, & c. nam verbum spoliatus, executionem importat, ideo denotatur ipsa n. 63. Sed hæc inductio cessat & tollitur ex verbis precedentibus, num. 64. & licet sit contraria sententia, quod non sit priuatus ipso iure, sed priuandus per sententiam, ut in numero 65. tamen tenetur communis, ut a nu. 66. usque ad nu. 71.

Hereticum dicit author, in casu quo heresis in mente concepit, oculis, vel digitis, aut capite aliisne annuit, vel diuinita est, incurere excommunicationem latam contra hereticos, quamvis in illo actu exteriori non manifestetur ullo modo malitia heresis, ca. 10. §. 1. n. 105. p. 11. & respondetur cap. fin. de simonia, procedere in penis simpliciter latis contra aliquod vitium, seu peccatum, scilicet, vero in proposito, n. 106.

Hereticus non est exterior, ita ut excommunicationem incurrat, qui ex interna heresi aliquod opus externum indifferens facit, verbi gratia, coram sanctissimo Sacramento caput non nudat, seu non flectit genu, ca. 10. §. 1. n. 107. p. 11. licet secus, quando omisso exteriori, quod debet quis facere, sit ad exprimendam heresim, & sic intelligitur Toletus, n. 108.

Hereticus occultus, si a secreta heresi, vel apostasia sit in foro conscientie legitime absolutus, non videtur manere irregularis, ca. 10. §. 1. n. 84. & 85. part. 11. quidquid alij dicant.

Henriquez improbat dicens, quod beneficiarius qui manet contumax in maiori excommunicatione, non fructus suos, sed si horas recitauit, & fecit officium parochi, aut Canonici, retinere potest fructus suos.

servitio respondentes, nam servitium illius qui alias non habet ius ad fructus beneficii, quia est illis privatus, non est sufficiens titulus ad id, quicquid idem dicat, c. 13. §. 1. numero 100. p. 7. & similiter in eo qui non habet legitimum titulum beneficii, servitium non est sufficiens titulus, ut posui partem fructuum pro servitio retinere, maxime si erat intrusus mala fide, numero 101. & seq. ubi ponitur decisio Rotae: solum posset percipere distributiones quotidianas, & alia emolumenta similia, quae dantur pro labore & ministerio personali, incerta tamen numero 103.

Heres potest presentari ante possessionem hereditatis adquisitam, c. 5. n. 82. p. 5. quamvis Rota contra senserit, n. 83.

Homicida cum non perdat ipso iure beneficium antea acquisitum, faciet suos fructus irrevocabiter, donec per sententiam priuatur, c. 10. n. 48. p. 11. quicquid dicant relati, numero 49. & si esset canonicus, posset canonicatus deservire, stando & canendo in choro, numero 50. nam irregularis eas functiones obire potest, quas laici licite obeunt, ut canere, numero 51. Et sic sacerdos excommunicatus in choro cantans cum aliis, licet peccet, non incurrit irregularitatem, numero 52. & similiter etiam suspensus ab ordine, seu officio, potest canere in choro, sicut laici, n. 53.

Homicida qui est irregularis, nec ad ordines promoveri potest, beneficium obtinere nequit, & collatio illi facta est nulla ipso iure, c. 11. p. 7. a n. 6. ubi adducuntur decisiones Rotae.

Homicidij appellatione non venit mutilatio, c. 11. n. 36. part. 7.

Homicidium an privationem beneficiorum inducat, & quomodo, ca. 10. n. 38. p. 11. Resolvitur homicidam non esse privatum beneficium ipso iure, sed privandum per sententiam, n. 39. quod procedit non solum in simplici homicidio in quo id receptissimum est, sed etiam in qualificato, n. 40. & sequet. quamvis in qualificato contra teneat Felin. & in parricidio Rebuff. & Corras. n. 42. & ita intelligitur cap. miror. 50. distin. de privatione per sententiam, n. 43. Potest etiam intelligi de privatione executionis, & exercitij ordinis sacerdotij, n. 44. & praedicta conclusio procedit etiam stante Concilio Trident. sess. 14. c. 7. cuius verba accipienda sunt secundum ius antiquum, contra Maiolum, & praecipue ibi agit Concilium de incapacitate homicidae ad acquirenda beneficia de novo, n. 45. & 46.

Homicidium quod dicatur voluntarium, & quod casuale, remissive, c. 11. n. 43. p. 7. & ponuntur declarationes S. Congr. n. seq.

Homicidium quod dicatur occultum in casu dispensationis, & Nauarrus & alij aiunt illud esse occultum, quod non est publicum, etiam si ab aliquibus sciatur, c. 11. n. 45. p. 7. Sed quamvis ista sententia probabiliter posset admitti, quoad brevia poenitentaria, tamen in proposito verius est, occultum dici, quod non potest probari, n. 46. & sequenti: ubi ponuntur declarationes Sancti. Congregationis.

Hospitalia beneficia non sunt, ca. 3. numero 1. p. 1. nisi Ecclesia, vel beneficio essent unita, numero 2. aut nisi religiosi personis essent deputata, eisque solita in titulum conferri, numero 3. aut nisi sint danda in titulum ex ordinatione fundatoris, vel per viam electionis etiam Clericis secularibus numero 4. Nec comprehenduntur isto casu per litteras generales super provisione alicuius, numero 5. & Clementina 2. de preben. non habet locum in religiosis, n. 6. qua declaratur per Rotam, n. 7. decretum Conc. Trid. de Hospitalib. n. 8. & declaratio S. Congr. super eo, n. 9. & 10.

Hospitalale quando est unitum alicui Ecclesiae seu beneficio, an eius administratio sit committenda alicui ad triennium tantum ex dicto decreto, c. 3. n. 11. cum segg. p. 1. ubi resolvitur quod sic, & de materia videndi sunt DD. relati, n. 14.

I

Idoneus qui dicatur, & in quo consistat idoneitas exponitur, c. 2. n. 233. cum segg. p. 6.

In idoneitate probanda non requiritur citatio alicuius etiam si adesset intrusus, vel contradictor, ca. 2. a n. 242. p. 6. Nec est necessarium testes in forma recipere, n. 244. Nec verbum, si consisterit, includit citationem partis, & qualiter intelligatur, a n. 245.

Idoneitas impetrantis, seu veritas precum dispensationis, si per testes presentatos probaretur, ipsi tamen executori contrarium constaret non liceret exequi commissionem, cap. 2. n. 251. p. 6. & ibi consilium optimum traditur, n. 252.

Illegitimi, an sine dispensatione possint obtinere pensionem, cap. 5. numero 115. cum sequentibus, part. 1. resolvitur quod non, contra Rotam nisi daretur in stipendium.

Illegitimus, vel alias incapax, dispensatus ad beneficia, an possit vigore huius dispensationis pensionem obtinere, capit. 5. numero 145. part. 1. cum sequent. resolvitur affirmativè, nisi sit dispensatus ad certum beneficium.

Illegitimi & descendentes ex illis, an sint de familia, seu agnatione, vid. verbo, consanguinei fundatoris.

Illegitimi, etiam spurij ex parte matris sunt de eius paricela, genere, & cognatione, & sic censentur vocati ad capellaniam, c. 15. numero 52. & numero 53. p. 7. refertur quod tradidit Gonzalez, in praedicta questione, & quaedam decisio Rotae, & n. 54. circa materiam huius cap. remissive.

Illegitimi, vide verbo, filij.

Illegitimus, seu irregularis dispensatus, ut quacunque & qualiacunque beneficia recipere & retinere valeat, dummodo plura simul non sint, quam quae à Concilio Trident. permittuntur, seu dummodo plura non sint, quod idem est iuxta sylum, an vigore talis dispensationis possit retinere plura beneficia, alias non incompatibilia, etiam si unum sit sufficiens, stante, quod concilium in eo non liget, vixit non receptum, c. 6. a. 5. §. 3. a n. 333. p. 11. & resolvitur affirmativè.

Illud etiam accipitur pro commodo proprio, & tendit in utilitatem canonicorum, quod soluitur mensa capitulari, seu convertitur in reparationem bonorum mensae capitularis, c. 1. n. 90. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis.

Immemoralis sola, etiam cum allegatione privilegij non suffragatur cum adeo incapax, nisi fama privilegij concurrat, c. 2. n. 38. p. 1. & ibi resolutiones Rota traduntur n. 39.

Immemoralis iuris patronatus, an probeatur per instrumenta, cap. 9. num. 107. cum segg. p. 5. & numer. 111. cum segg.

Impedimentum in fine anni superueniens, non excusat à promouendo, si intra illud tempus non poterat promoveri, cum Bellamera contra Rebuff. cap. 5. §. 1. n. 119. part. 11. & parochus in fine anni impedius restituitur, non ad alterum annum, sed ad tempus, in quo fuit impeditus, n. 120.

Impetrans beneficium uti reservatum, ob non reservationem Episcopi debet eam plenè & concludenter probare, c. 1. n. 1.

re, c. 1. n. 50. p. 5.

In impetratione beneficii faciendā est mentio de beneficiis obientis licet de facto, & de iure ad rem, nisi ubi impetrans ignorat, c. 2. n. 121. 123. 124. & 125. p. 1. & de prebitionibus, numero 126. & etiam de beneficio incompatibili vacante per affectionem secundi contra Gonzalez, numero 127. & an sit faciendā mentio de pensione, c. 5. numero 75. cum seq. p. 1. ubi resolvitur, de pensione quā datur in stipendium, non esse faciendā mentionem, numero 76. Nec de Patrimonio ad cuius titulum quis est ordinatus, numero 77. & seq. nec de hospitalitate, numero 79. nisi esset in forma pauperum, nu. 80. de Pensione vero quā datur loco beneficii faciendā esse mentionem n. 81. & amplia, ut nu. 83. & 84. & ita servatur, numero 85.

Impetrans prebendam à Papa narrando fuisse discordiam in provisione, inter Episcopum & Capitulum, an debeat eam plene & concludenter probare, an vero satis sit semiplene, c. 4. numero 36. p. 5. ut fuit per Rotam resolutum, numero 37. à qua decisione recessit, ut n. 38. cum seq.

Impetrans tenetur verificare narrata in sua gratia, quæ mouerunt Papam ad concedendum, etiam parte non opponente, c. 2. n. 161. p. 6.

Impetrans parte non opponente non tenetur verificare nisi ea quorum falsitas viciat gratiam, quia impetrans alias esset inhabilis, vel quæ sunt fundamentum gratiæ, vel alias, ut c. 2. n. 162. p. 6.

Impetrans tenetur verificare etiam expressam, c. 2. n. 169. p. 6. & intelligitur, ut n. 170. 171. & improbat consil. Menoch. n. 173.

Impetrans sufficit verificare de facto Doctoratum narratum, c. 2. n. 205. p. 6. & ratio irraditur, n. 206. & limita, ut n. 207.

Impetrans an si sit vere idoneus, non tamen sit per executionem verificatum teneat collatio, c. 2. n. 258. p. 6. & resolvitur quod non.

Impetrans si sit idoneus, & per executorem sciatur, an possit ad executionem procedi absque alia verificatione, c. 2. n. 259. p. 6. & resolvitur, quod non, nu. 260. cum sequentibus, etiam si de idoneitate notorie constet, à numero 264.

Impetrans stante asperitione oris tenetur verificare narrata in sua gratia, nisi sit Mortis proprio, c. 3. n. 99. p. 6. ubi decisio ponitur.

Impetrans absoluitur, etiam ab excommunicationibus & censuris reservatis Papæ, etiam in Bulla cœna, per clausulam, reque à quibusvis, &c. positam in literis Papæ, c. 13. num. 67. p. 7. at per dictam clausulam, positam in literis Legatorum, solum absoluitur à censuris, à quibus ipsæ alias poterat absolvere, nu. 68. Sed quamvis hoc de iure verum sit, videtur Nuntium Hispaniæ posse per dictam clausulam absolvere ad effectum à quibuscumque censuris, etiam Papæ reservatis, à quibus alias non posset absolvere ex clausula suarum facultatum posita, n. 69. & 70.

Impetrans beneficium tunc per annum pacifice possessum debet facere mentionem de possessione illius, ex regula de annali, cui tantum quoad istam primam partem solet derogari, quæ habet locum etiam in beneficiis reservatis, non solum specialiter, sed etiam generaliter, quamvis tempore Gregorij XI. loqueretur solum de specialiter reservato, cap. 1. à n. 55. part. 10. & n. 55. ponitur resolutio Rote.

Impetrans certo modo tanquam deuolutum, debet probare deuolutionem, nec clausula generalis supplicationis, sine alio quovis modo, &c. alias locum habet, præsertim quia ponitur in calce supplicationis clausula, &c.

2. Tom.

de deuolutione detur dispositiue in literis, c. 3. n. 16. p. 10. maxime stante in literis clausula, dummodo collatio sit deuoluta, ut præfertur n. 17. unde si beneficium erat reservatum, gratia locum non habebit, nam deuolutio non cadit in beneficiis reservatis, n. 18. & vacationis tempus non deuolutionis debet considerari, ut dicatur beneficium liberum, vel reservatum, n. 19. & clausula generalis apponi solita, etiamli reservatum, &c. operatur quando ordinarius vigore indulti reservatum conferre possit, num. 20.

Impetrans ita demum per dictas clausulas generales potest consequi beneficium ex alia vacatione, si vacationis modus dispositiue, seu assertiue expressus saltem de facto iustificetur, prout fieri debet, ut possit recurri ad clausulas generales, & stant ista simul, c. 1. n. 36. p. 11. & ita procedunt decisiones citatæ n. 37. & fuit resolutum in decisionibus relatis à n. 38. ad 46. & facit resolutio adducta n. 47. iuxta quod sunt accipiendæ decisiones & DD. citati n. 48.

Impetrans quando se dicit clericum Abulensem, significatur origo, quoniam verbum debet naturaliter intelligi, & non accidentaliter, c. 9. n. 21. p. 7. sicut quando dicitur talis de Perusio, intelligitur naturaliter, n. 22. & ita cum in supplicatione quis se dicit clericum Abulensem, in literis solet dici oriundus, n. 23. & similiter quando in supplicatione dicitur, Nicol. clericus Abulensis, dicitur, effis, intelligitur secundum styllum ex diocesi Abulensi oriundus: & ita dicitur in literis, & ita iam de stylo non videtur procedere decisio Rote 76. de rescriptis, alias 628. in antiquis, n. 24.

Impetrans si esset excommunicatus, collatio ei facta an teneat, si est facta in forma commissaria, aut per Papam, vide verbo accessus, & verbo, absolutio quæ datur.

Impetrantes qui in dispensationibus matrimonialibus narrant esse ortos ex tali loco, non sufficit verificare habitasse ibi, & habuisse domicilium ultra decem annos, c. 9. n. 33. p. 7. nec refert, si dicatur, quod si Papa scivisset, nihilominus concessisset, quia casus omisso non habetur pro expresso, & concessio facta in uno casu non porrigitur ad alium, n. 34.

Impetrare quis potest duobus modis à Papa beneficia deuoluta, vel tanquam ad Sedem Apostolicam deuoluta, iuxta Concilium Lateranense, & tunc debet probari deuolutio gradatim, vel tanquam deuoluta ad inferiores ob negligentiam primi collatoris, vel Patroni, quia Papa cum illis concurrit, & tunc sufficit probare negligentiam primi, capite 3. numero trigesimo parte 10.

Impetratio beneficii facta à Papa per irregularem, seu homicidam, an valeat propter clausulam in literis Apostolicis apponi solitam, (reque à quibusvis), quæ sumitur ex clausula supplicationis, & cum absolute ad effectum presentium, cap. 11. à n. 54. part. 7. resolvitur negative contra Cordubam, & alios, nam in d. clausula non venit irregularitas, quæ non est censura, nec absoluitur, sed dispensatur, n. 56.

Impugnatur resolutio Rote, quatenus ait, quod pronus ante Clericatum de canonicatu, immissus tamen in possessionem post clericatum dicendo, quod contulerunt, ac sibi prouiderunt, non censeatur de nouo pronus, c. 1. n. 38. part. 7.

In beneficiis simplicibus presentati seu electi, vel nominati à quibusvis Ecclesiasticis personis, non debent institui neque confirmari, nec admitti etiam præextu cuiusvis privilegij, vel consuetudinis, nisi prius fuerint ab ordinariis examinati, & idonei reperti, c. 3. n. 5. part. 9. & si institutio ad inferiores Episcopo pertineat, nempa

QQ 4

ex fundatione ante Conciliū, aut immemoriali, quæ non tolluntur per Conciliū, presentati debent prius ab Episcopo examinari & approbati, alias institutio erit nulla, num. 6. & in presentatio a patronis laicis numero septimo & octavo.

Incapaces sunt laici beneficiorum, vide verbo, laici.

Incestum committentibus ignoranter, non permittuntur coniugia absolute, sed post penitentiam, ca. 3. nu. 111. part. 8. incompatibilia qualiter sint duo beneficia simplicia sub eodem titulo, vel dua prebende, etiam si una veniat per annexionem, vide verbo, beneficia duo curia.

Incompatibilitas consideratur duplici modo, quædam est illorum beneficiorum, quæ simul teneri non possunt, & primum vacat ipso iure per affectuionem secundæ, alia est quoad retentionem tantum, scilicet beneficiorum, quæ simul licite retineri non possunt, licet non vacet primum ipso iure per affectuionem secundæ, capite quinto numero sexagesimo septimo part. 11. & ad ista reducit triplex incompatibilitas, quam considerat Cardinal. numero 68.

Incompatibilitas ut inducatur, debent esse beneficia per petua, saltem aputudine, ut sunt beneficia manualia, seu ad nummum amabilia, quæ etiam cum dentur in titulis, & possint esse perpetua, inducunt incompatibilitatem: officia vero seu dignitates quæ conferuntur ad certum tempus non inducunt talem incompatibilitatem, ca. 5. §. 1. numero centesimo octuagesimo primo. p. 11. ubi ponitur decisio Rota.

Incontinenti & statim fieri quando dicatur, & de dilectionibus mox, illico, quam primum, & circa c. 5. nu. 38. & 39. p. 11.

Incontinenti turbari quando quis dicatur, vide verbo, adeptus.

Incumbens cura animarum, imminenti sue dignitati, habetur pro presenti ex Concil. sess. 22. c. 3. v. c. 2. nu. 334. p. 3. & intellige, ut n. 335. & ibi declarationes Sancti. Congregat.

Indultum, seu facultas conferendi beneficia, à Papa concessum, comprehendit omnia beneficia, etiam Curata & Dignitates, cap. 6. numer. 41. part. 1. & ratio traditur, num. 42. & nu. 43. & reprobantur contrarium tenentes nu. 44. & sequent. non enim importat graue præiudicium Ordinarij num. 46. saltem considerabile, numer. 47.

Indulta, seu privilegia Apostolica, quibus conceditur abesse ultra tres menses, an sint derogata c. 2. n. 252. cum seqq. p. 3. & resolvitur negative.

Indultum conferendi beneficia vacatura, exceptis generaliter reservatis, an comprehendit reservata per regulam octo mensium, ca. 1. n. 60. p. 5. & an dicantur reservata beneficia affecta, per appositionem manus Papæ, numero 62.

De indulto Clementis VIII. super modo providendi de beneficijs Patrimonialib. Calagurritan. late tractatur, c. 1. n. 568. cum seqq. p. 5.

De Indultis Cardinalium remissionis, & ibi ponuntur limitationes quæ ponuntur in indultis modernis, c. 1. nu. 630. part. 5.

Indultum conferendi, seu presentandi beneficia vacantia in mensibus Apostolicis, non habet locum, sede Apostolica vacante, quia tunc nulli sunt menses Apostolici, secundum Rotam, c. 1. n. 647. p. 5.

Indultus derogatur per verba, ac etiam disponendi de huiusmodi beneficijs, & c. c. 1. n. 676. p. 5. & ad quæ ea verba referantur, n. 677.

Indultum Cardinalis Ordinarij collatoris de conferendis beneficijs sue diocesis, seu ad collationem suam de

iure spectantibus, non comprehendit beneficia, in quorum possessione conferendi alius erat, cap. 5. numero 5. part. 5. sicut nec beneficia ad collationem inferiorum spectantia etiam dispositioni Papæ reservata, nisi de illis facta sit expressa mentio nu. 6. & ratio traditur, nu. 7. & sequent.

Infames secundum leges, sunt infames secundum canones, c. 8. n. 11. p. 7.

Infamia facti est cum quis est notatus de aliquo crimine apud bonos & graves, seu cum opinio alicuius gravata est apud bonos & graves super aliquo crimine, c. octavo numero duodecimo, part. septima: seu cum quis propter aliquod delictum graue apud bonos & graves viros male audit, nu. 13. & non est aliud quam vitæ sordes & vilis diuulgata, & sic non potest esse occulta, numero 14.

Infamia iuris, de iure bene potest esse occulta & incurri, quantum delictum, ex quo illa oritur, seu propter quod ipso facto irrogatur, sit occultum cap. 8. numero 17. p. 7. Sed contrarium tenent relati, n. 18. Sed verior est in rigore prima sententia, quantum de equitate canonica posset secunda procedere, aut saltem quod non habeatur in consideratione talis infamia ex delicto occulto proveniens, nu. 19.

Infamia iuris illa dicitur quæ irrogatur per sententiā, vel ipso facto in casibus in quibus iure cauetur tantum, ca. 8. nu. 10. p. 7.

Infamia non solum impedit præfati, sed etiam remoueri facit à dignitatibus habitis, cap. 8. nu. 33 part. 7. num. 34. sed id procedit solum in infamia iuris, nam infamia facti licet repellat quem à dignitatibus habendis, non tamen à dignitatibus quæ sitis, nisi dicatur in sententia, numer. 35. & licet infamis infamia facti sit inhabilis ad obtinenda beneficia, obtentis tamen non priuatur, n. 36. & id procedit secundo in dignitatibus, & honoribus curatulis beneficijs, secus vero in beneficijs, quia non est textus hoc dicens: unde hæc poena specialis priuationis ipso iure imponi non debet, esto infamia iuris regulariter veniat priuandus, c. 8. n. 37. p. 7.

Infamia notatur usurarij, quantum controuersia sit, an id solum procedat in usurarijs publicis, an etiam in occultis, c. 8. n. 20. cum seqq. p. 7.

Infamiam quando dicatur esse, seu aliquem esse infamatum de aliquo peccato, remissionis, cap. 8. numer. 15. p. 7. & ista infamia quomodo probetur etiam remissionis, n. 16.

Infamis maxime infamia facti, non est proprie simpliciter, & absolute irregularis, sed large secundum quid, c. 8. nu. 64. p. 7. & in materia irregularitatis pro regula habendum est, impedimentum illud, quod absque dispensatione tollitur, & potest cessare facto, non esse proprie irregularitatem, n. 65.

Infamis non est irregularis vere, etiam si infamia procedat ex delicto notorio, dispositione digno, c. 8. nu. 66. part. 7.

Inferiores à Papa non possunt pensionem imponere interueniente pactione inter partes, nec coram eis potest fieri reservatio, seu cessio reservata pensioni, caput. 3. nu. 340. & 341. part. 1. reprobata sententia Rebuffi, numero 342.

Inferior cui Papa concessit facultatem dispensandi super aliquo prohibito à Concilio, non tenetur illi Concilio derogare, in dispensatione, cap. 5. numero 46. part. 4.

Inhabilitatur ad beneficia per constitutionem penalem, generaliter, & simpliciter est inhabilitatus ad pensionem, contra Nauarrum, c. 5. nu. 123. p. 1. secus in inhabilitato per sententiam n. 124.

Inhab.

INDEX.

Inhabilitas posita in extraneis, excohibilis de prebendis, cum inducatur in obtinendis, non extenditur ad obtenta, cap. 5. numero 17. part. 1. habet locum in legitime dispensato ad plura, quia illa recipit non canonice, numero 18. quando dispensatio est concessa circa obtinenda, secus si circa obtenta numero 19. secus etiam si sit concessa conditionaliter, si alias canonice conferantur: & idem secundum relatos, n. 20. Sed contrarium tenetur, nam illa clausula non inducit formam & conditionem, sed est expressio eius quod tacite inest, & sic nihil operatur, numero 21.

In literis resignationum parochialium, in forma dignitatis, quod examen fiat adhibitis examinatorebus synodalibus, si illic sint ut esse debent, aliquando ab ipso ordinario nominandis, c. 2. n. 96. p. 9. & isto casu est difficultas, an si illic examinatores qui habentur pro synodalibus, non tamen sunt legitimi, & coram illis tanquam synodalibus, fiat examen in forma dignum, sit validum, a. n. 97. resoluitur negative.

Institutio & admissio presentati a personis Ecclesiasticis sine examine, licet si nulla ex decreto Concilii, amen in illo non est decretum irritans Bulla Pij IV. ca. 1. n. 434. part. 5.

Institutio, seu collatio ab Ordinario facta, spreto patrono infra tempus datum ad presentandum, nulla est ipso iure, c. 9. n. 231. p. 5. reclamante tamen patrono intra dictum tempus alias institutio valebit, n. 232. & ratio traditur, n. 233. quare refutatur, n. 234. & seq. & alia traditur, n. 235. quare reprobat, n. 237. & vera ratio assignatur, n. 238. cum seq. & talis promissio est in pendentia, ut n. 240. cum seq.

Institutio Parochialis, facta ab Ordinario, presentato a Patrono, facta solum relatione ab examinatorebus, quoad scientiam & non quoad ad mores, & c. est nulla ex Rota, c. 2. a numero 239. p. 6. quamvis alias aliud dixerit.

Institutio ad presentationem possessoris male fidei an sit remouendus si posita confecti de mala fide, c. 5. n. 79. cum seq. p. 5.

Institutio, an quando est facta in contradictorio indicio, seu sententia lata super ea faciendae, causa sit appellabilis, resoluitur institutionem presentati factam, pendente appellatione per alteram, interposita a sententia ordinarii, & possessionem subsequitam, & etiam possessionem a presentato instituto capiam, pendente appellatione iudiciali interposita ab institutione facta in sententia, esse attentatam c. 4. a numero 16. p. 9. & adducuntur variae resolutiones & decisiones Rota, & numero 20. Respondetur doctrina Lambertini, & n. 26. improbantur Zuñillos & Azuñedo. Nec est curandum de stylo contrario, seu consuetudine, quae in aliquibus Episcopatibus seruatur: nam non est toleratus, sed admissus, sed per superiores remouantur, tanquam attentata, n. 27. sicut etiam non est curandum de stylo tribunalis iudicis Metropolitanis Salmanticae residentis, qui semper dat executionem sua sententiae, quando est confirmatoria primae ordinarii, n. 28.

Institutio, quando requirit ut presentetur sacerdos, vel quod presentetur capellanus, seu clericus qui Missam celebret, vel alia verba respicientia tempus, seu actum presentationis, & tunc presentatus tempore presentationis debet esse sacerdos actus, c. 1. numero 58. p. 7.

Institutio, ubi ad Episcopum pertinet in presentatis a patronis laici, quos Episcopus si velit, potest examinare, non requiritur examen necessario ex Concilio Trid. sess. 7. c. 13. quod solum loquitur in presentatis a personis Ec-

clesiasticis ac videtur etiam procedere in iure patronatus mixto, c. 3. n. 9. p. 9. in quibus datur forma, ex quo cum examen procedere debeat, datur consequenter etiam, qui inducit formam, quae non seruata actus est nullus n. 10. & seq. ubi ponitur decisio Rota, quamvis alias in terminis statuti Romae statuentis, quod ante executionem sententiae fiat certum monitorium, & sic dantis ordinem si resolutum, executionem aliter factam non esse nullam, n. 12. quod impugnatur n. 14.

Instrumentum presentationis requirit testes, c. 4. n. 51. p. 8. ubi ponitur resolutio Rota.

Intellectus domini Michael. Coste ad text. in c. Rodulphus de rescripti, reprobat, c. 6. numero 79. & 80. p. 1.

Intentio dicentis Episcopum gaudere alternatiua, satis fundatur in acceptatione & presumptione iuris, quod Episcopus residet in suo Episcopatu, ca. 1. n. 501. p. 5. Sed contrarium traditur, numero 502. & an presumatur quis residere in loco ubi residere tenetur, numero 503.

Intimatio literarum fieri debet per Notarium data copia, si petatur, c. 5. n. 578. p. 1.

Intrusus & possidens beneficium sine titulo tenetur ad solutionem personis, non autem beneficiatus verum titulum habens, c. 5. n. 183. p. 1.

Ioan. Gutierrez opinio, dicentis in constitutionibus Pij IV. & Pij V. comprehendit confidentias illicitas, licet non simoniacas, quoad utrumque forum, & etiam licitas, quoad forum exterius, conueniunt, c. 3. §. 2. numero 173. p. 11.

Irregularis, seu illegitimus dispensatus ad Ordines etiam Sacros, non censetur dispensatus ad beneficium etiam simplex, c. 6. numero 70. 71. & 72. p. 1.

Irregularis, an sit agrotus morbo impediens usum ordinis, vide verbo, morbo caduco.

Irregularis censi debet quis non solum in dubio homicidii, sed etiam alterius cuiuscunque facti, ob quod incurritur irregularitas ad effectum abstinendi, & cessandi ab officio irregularibus prohibito, etiam in foro exteriori, & post factam diligentiam, ut in cap. ad audientiam, & cap. significasti de homicidio, quae nouum ius non inducunt, non vero ut debeat spolari beneficio, & c. p. 7. cap. 2. n. 18. & idem in dubio iuris, ubi quis dubitat an suo delicto sit imposita poena irregularitatis, antequam fiat diligentia & examen in iure, & etiam post dum manet dubius, quamvis ubi dubium esset apud omnes, an in aliquo casu sit iure imposita irregularitas, tunc non esset quis censendus irregularis, numero 21. & 22.

Irregularis est abscindens sibi membrum, aut eius partem, cap. 12. num. 4. p. 6. quod procedit, etiam si non sit notoria eius culpa, n. 5. quamvis contrarium teneant relatores, n. 6.

Irregularis non est, qui non sua sponte, sed casu, aut in cunabulis, aut per vim, aut propter egritudinem sectus est, cap. 12. n. 7. p. 7. nisi id sua culpa acciderit, quia dabit operam rei illicitae, ut in adultero, cui a marito, vel a iudice sunt abscissa virilia, quem esse irregularem tenet communis, n. 8. Sed contrarium tenent alij, n. 9. & ista sententia videtur verior ex adductis, n. 10. 11. & 12. etiam iuxta sententiam Toleti circa irregularitatem, ex homicidio casuali positam, n. 13. & 14. quae videtur bona cum additione posita, n. 15. istisque consonare videtur dictum Manuelis Rodriguez, esse irregularem eum, qui cognouit carnaliter mulierem habentem morbum gallicum, ex cuius contagio amisit membrum, nisi ignor-

ranter etiam cognouisset quam sanam putabat, numero 16. que tamen sententia videtur nimis dura, numero 17.

Irregularis regulariter non est priuatus ipso iure beneficio tam quæsto, sed illud retinere potest, antequam priuatur per sententiam, per quam illo priuatur, quando irregularitas sequuta est ob eius culpam seu delictum, c. 10. num. 47. p. 11.

Irregularitas una tantum incurritur, & non plures, non solum ob celebrationem in excommunicatione, seu alia censura iteratam, sed etiam ob homicidium, rebaptizationem, seu aliud delictum iteratum, quamuis secus sit in censuris, que multiplicatur multiplicatis transgressionibus, seu peccatis, etiam eiusdem generis, cap. 3. a numero 84. part. 18. & ratio differentia num. 87.

Iudex laicus de causis beneficii non potest cognoscere, c. 2. n. 49. p. 1. Non solum in petitorio, sed nec in possessorio, numer. 50. improbat contraria sententia, num. 51. & 57.

Iudex non debet petere legitimacionem personarum, parte non opponente, c. 5. n. 569. p. 1.

Iudices synodales debent deputari & designari nominatim, & in particulari, & non possunt designari in genere, cap. 2. §. 2. numero 349. & sequenti, part. 9. & numer. 351. ponitur quadam declaratio S. Congregationis.

Iudicis assertioni an stetur super causa, sine qua actum facere non potest, vide verbo, assertioni.

Iuramentum de resignando beneficium, ad cuius titulum fuit quis ordinatus, vel de non reuocando procuratorem ad resignandum, cum non habeat alias unde viuere possit, an valeat? cap. 5. numero 230. cum segg. p. 2.

Iuramentum ubi defertur à iure, requiritur necessarium in actu iurandi corporalis tactus scripturarum, c. 3. num. 79. p. 3.

Iuramentum de eligendo magis idoneum, quomodo sit præstandum, c. 4. a numero 170. p. 5. & an possit præstari per procuratorem, num. 172. cum segg. & an in Ecclesiis, in quibus tale solet præstari iuramentum, si omittatur valeat electio, sine tali iuramento, n. 176. & resoluitur valere, sed contrarium verius est, num. 177. cum segg.

Iuramentum de non petendo relaxationem, an sit validum remissive, c. 2. n. 44. p. 8.

Iuramentum examinatorum, quando & quomodo præstandum sit, resoluitur expedire ut publice in synodo, quo primum tempore delicti sunt, illud præstent, quamuis hoc non videatur necessarium, cap. 2. §. 2. num. 356. & sequenti, p. 9. ubi ponitur formula iuramenti, & præstandum est tactus Euangelis, & alias non seruatur forma Concilii, numero 358. nec opus est illud præstare in quolibet examine, sed satis est iuramentum generale semel præstitum, num. 359.

Iurare an debeant examinatores, & requiratur pro forma, quod iurent se quacunq; humana affectione postposita fideliter munus executuros, alioquin examen & concursus coram eis facta nulla sint, 9. part. cap. 2. §. 2. numero 314. resoluitur affirmative, numero 355.

Ius ad rem expostulatione non queritur postulato, c. 3. n. 7. p. 4.

Ius ad rem habet presentatus, quando presentatio est per ipsum acceptata, non alias, capit. 3. numer. 11. part. 4. Non tamen requiritur admissio superioris, sed quod ei sit facta presentatio, numero 12. Sed si sunt presentari, neutri quæritur, numero 13. & extendit,

ut num. 14.

Ius ad rem ex acceptatione quasi unum includitur in regula 30. de impetrantibus, & intelligit, ut c. 1. num. 82. p. 5.

Ius ad rem per mandatum de providendo de prima prebenda factum, recepto in Canonicum auctoritate Apostolica, includitur in hac regula 30. quando durante familiaritate successit vacatio prebende, c. 1. numero 286. p. 5.

Ius ad rem per electionem includitur in hac regula, & d. regula 30. c. 1. num. 288. & segg. p. 5. item per presentationem clerici & laici cum non potest variare à num. 290. per reservationem factam pro familiari, num. 292. & segg. & per collationem nondum acceptatam, numer. 294.

Ius ad rem per consuetudinem optandi non includitur in hac regula, quoad prebendam in optatam licet secus in optata per eum, qui erat familiaris, tempore, quo competeat ei ius optandi, cap. 1. a numero 295. part. 5.

Ius ad rem per cessationem solutionis pensionis non includitur, in hac regula nec beneficium cadit in hac reservatione, decedente pensionario ante canonizationem regressum, vel accessum, cap. 1. numero 299. & segg. p. 5.

Ius ad rem per regressum includitur in hac regula, c. 1. n. 301. & 302. p. 5.

Ius ad rem per priuationem in forma iuris non comprehenditur in reservatione huius regule, cap. 1. num. 307. p. 5. & alios modos acquirendi ius prosequitur author, num. 308.

Ius ad rem per mandatum de providendo de certo beneficio vacante, includitur in hac regula, c. 1. num. 309. part. 5.

Ius in re in beneficio acquiritur per collationem acceptatam, etiam ante possessionem, c. 2. n. 1. p. 4.

Ius in re acquiritur, per institutionem presentandi, consummationem electi, & admissionem postulationis, c. 2. num. 3. p. 4. & an illud habens possit propria auctoritate beneficii possessionem apprehendere, num. 4. cum sequentibus.

Ius in re an acquiritur ex sola supplicatione, aut signatura, literis non expeditis, ita ut per eam possit capi possessio, cap. 2. num. 10. p. 4. & resolutio traditur, n. 11.

Ius alterius ex supplicatione competens narrandum est in gratia, c. 2. nu. 12. p. 4. & conuincitur sententia Le-rola, n. 15.

Ius alterius ex electione, seu presentatione quæstum, narrandum est in impetratione gratia, alias erit nulla, c. 3. n. 21. p. 4.

Ius ad beneficium acquiritur decem modis secundum aliquos, c. 3. num. 1. & 2. p. 4. Primus est electio sine acceptata, siue non, num. 45. & 6. Secundus, Presentatio Patroni, num. 8. & 9. & decisio Rota, num. 10. Tertius, acceptatio vigore gratia expectatiua, num. 15. 16. & 17. Quartus, gratia expectatiua Prebende, recepti in Canonicum, seu mandatum de providendo in prima Prebenda, n. 36. & 37. Quintus, Collatio nondum acceptata, n. 38. Sextus, reservatio facta pro aliquo de certo beneficio, n. 43. & 44. Septimus, optio seu ius optandi, num. 45. & intelligit, ut n. 46. Octauus est, non solutio pensionis, num. 47. 48. & 49. Nonus, priuatio iuris, num. 53. Decimus est, per regressum & accessum, & coadiutorium cum futura successione, n. 55. cum segg. Undecimus, per mandatum de providendo decreto beneficio vacante, n. 59. Duodecimus est oppositio, stante consuetudine ante ius opponendi, num. 61. & 62.

Ius beneficij dicitur esse penes resignantem, & sic va-
cat per obitum vere, quando Papa annullat collationem,
si infirmus decedit infra 20. dies, & sic non admittit il-
lam resignationem. c.1. n.166. p.5.

Ius brevis, est personale, & expirat per mortem, seu
resignationem obtinentis, ante captam possessionem no-
mine Camerae, c.3. numero 23. p.6. limita, ut numero
24.

Ius conferendi, probatur ex statuto, seu concessione
Episcopi, confirmato auctoritate sedis Apostolicae, etiam
si non constet de qua possessione conferendi, & v. u. sta-
tuti, c.5. numero 153. par.5. cuius observatio praesumitur,
n.154.

Ius ex acceptatione spectantis, non est considerabile, ut
de eo debeat fieri mentio in imprecatione seu reserva-
tione, c.3. n.18. p.4. nec quo ad clausulam, dummodo non
sit in eo alicuius questum, n.19.

Ius ex acceptatione spectantis questum, non est con-
siderabile, quoad regulam de iure questu non tollendo
etiam lite pendente, licet de lite debeat mentio fieri con-
tra Sarnen. c.3. a numero 27. ad 30. p.4. & quando de lite
mentio fieri soleat, num.31. cum seqq. ubi ponitur decisio
Rote.

Ius opponens se ad beneficium solum est considerabi-
le respectu Ordinarij & inferiorum a Papa, qui non pos-
sunt illi derogare, c.3. num.63. p.4. & est facienda men-
tio de eo, numero.64. & ad quem effectum, numero.65. cum
seqq.

Ius optandi, & ius ad rem acquisitum, non videtur sub-
latum per reservationem spirituales beneficij, etiam
Motu proprio factam post vacationem ipsius, nisi illi de-
rogetur cum derogatione regulae, de iure questu non tol-
lendo, c.1. n.455. p.5.

Ius recepti in Canonicum auctoritate Papa spectans
primam Præbendam est considerabile quoad dictam
clausulam, c.3. n.21. p.4.

Ius ad beneficium expirat per irregularitatem sequen-
tem contractam ex homicidio, vel aliis, c.1. numero 10.
par.7. quis possit cum homicida dispensare, remissive,
num.11.

Ius a resignante, an per renunciationem simoniacum,
quamvis sit nulla, abdicetur, & valeat in eius prae-
iudicium, cap.3. §.2. a numero 213. p.11. resolvitur nega-
tive contra aliquos, quamvis sit renuntians non pote-
rit repetere beneficium a resignatorio, seu alio possessore
illius, allegando propriam turpitudinem, numero
218.

Ius conferendi cum spectat simul ad Episcopum, &
Capitulum, qui inter se provisionem diuiserunt per tur-
nos si Capitulum in suo turno non confert infra tempus,
aut confert indigno, non sit deuolutio ad Episcopum, sed
ad superiorem, cap.3. num.35. p.10. & idem est quando
per Canonicum, us in turno capitulari ex commissione
ipsius provisio competit, non prouideretur infra rem us,
numero 36. Quando vero iste Canonicus prouideret in-
digno prouiso infra semestre reueneretur ad capitulum,
nisi scienter eam ratam habuerit, num.37. nec isto casu
capitulum haberet nouum semestre ubi prouiso ipso iure
est nulla, n.38. & ponitur resolutio Rote, num.39. & alia
n.40.

Ius nullum acquiritur ex nominatione ante actualem
presentationem, c.1. n.34. p.7. & n. seq. adducuntur reso-
lutiones Rote ad praedicta.

Iuri ad rem ad aliquod beneficium censetur quis re-
nuntiare per affectionem alterius beneficij, quod simul
retineri non possit cum illo, etiam si non sit curatum, di-
gnitas personatus, c.5. n.69. p.11.

Iuris patronatus & presentandi Regum Hispania ad
Episcopatus praecipuum fundamentum est privilegium
Apostolicum, quod habent Reges Hispanie, c.1. n.217
p.5.

de iure patronatus Regum Hispania remissive, c.1.
n.214. p.5. & Franc. & n.215. & varietas horum regno-
rum iraditu, n.216.

Iuri patronatus Regio derogari non censetur per hanc
reservationem, etiam si ex privilegio vel consuetudine
competat quamuis presentatio sit facienda Papa, cap.1.
n.219. & seq. p.5.

Ius patronatus Ecclesiasticum, quid sit declaratur, ca-
pit.1. num.553. & seq. par.5. & quid si Patronus laicus
ex fundatione fiat religiosus an sit Ecclesiasticum, nume-
ro 555.

Ius patronatus spectans ad laicos religiose viuentes, &
habitu religiosum portantes, veluti magistros, & mila-
res ordinum militarium etiam coniugatos, est Ecclesiasti-
cum, capit.1. n.556. par.5.

Ius Patronatus mixto derogari solet in totum, in pro-
uisionibus Papa, cap.1. n.583. p.5. & ibi de derogatione
iuris Patronatus laicorum pro medietate n.584. & quid
ea sit n.585.

Ius patronatus laicorum quid sit explicatur, capit.1. n.
592. par.5.

Ius patronatus, an censeatur laicale, an vero Ecclesi-
asticum, quando clericus Beneficiatus ex bonis questis
intuitu Ecclesiae fundat, seu donat Ecclesiam, Capellam,
seu Capellaniam relinquendo Patroni suos heredes, vel
cōanguineos, cap.1. n.593. par.5. & censetur Ecclesiasti-
cum attento iure communi, secus attenta consuetudine
Hispanie, qua mediante possunt testari, nu.594. & seq.
amplius in Episcopis habentibus facultatem testandi, n.
596. & 597.

Ius patronatus competens operariis, seu Oeconomis
Ecclesiae an sit Laicale, an vero Ecclesiasticum, cap.1. a
numero 567. cum seqq. p.5. ubi resolvitur esse Ecclesi-
asticum, contra Felinum, idem dic de spectantibus ad Ho-
spitalarios etiam laicos, etiam quando est approbatum
Hospitale, auctoritate Episcopi, numero 600. cum
seqq.

Ius patronatus confraternitatum laicorum, an sit lai-
cale, vel Ecclesiasticum, cap.1. numero 604. p.5. resolvit-
ur de rigore esse Ecclesiasticum, de aequitate tamen ad
effectum derogationis, laicale numero 608. & sequen-
tem. Idem dic de spectata ad priores, seu officiales eorum, nu-
609. quamvis secus si esset relictum priori, qui semper
debet esse persona Ecclesiastica, nam tunc erit absolutè
Ecclesiasticum, numero 610. & seqq. & idem dic de
collegiis institutis, pro sustentatione pauperum, nu-
mero 612. ubi de subsidio imposito per Papam, numero
613.

Ius patronatus quando est Ecclesiasticum, & laici, & fa-
cta est conuentio de alternis vicibus presentanda, an in
turno Ecclesiastici censeatur Ecclesiasticum, & in turno
laici laicale mereat, capit.1. a n.614. cum seqq. p.5. & resol-
uitur quod sic.

Ius patronatus, penes quem sit, quando laici vacante
beneficio nominant rectorem, quem persona Ecclesiasti-
ca presentat Episcopo, vel contra, & sic an sit Ecclesi-
asticum, an vero laicale, cap.1. nu.616. p.5. resolvitur esse
apud eos qui nominant.

Ius patronatus non transit in conductorem ad modicum
tempus, etiam cum vniuersitate bonorum, capit.6. nu.10.
par.5. etiam si aliter conuentum sit n.11. conuincitur Re-
busus, n.12.

Ius patronatus cuius varias tradunt doctores diffini-

tionem, est ius non merè spirituale, sed temporale potius annexum spirituali antecedenter, quod ordinatur ad presentandum ad beneficia, cap. 9. n. 4. par. 5. usque ad n. 8.

Ius patronatus vendi nequit, alias venditio est Simoniacæ, cap. 9. num. 9. par. 5. nisi cum universitate bonorum, n. 10.

Ius patronatus an transeat in emptorem cum hereditate vendita cap. 9. num. 11. p. 5. resolutum cum communi transire, ut tenent Rota n. 12. quamvis contrarium tradatur, a n. 13.

Ius patronatus an transeat in creditorem cui universitas bonorum in quo est ius patronatus pignori data est, cap. 5. n. 10. & 11. p. 5.

Ius patronatus, an transeat in fideicommissarium universalem, cap. 9. a n. 17. p. 5.

Ius patronatus, an veniat in confiscatione bonorum, cap. 9. numero 25. p. 5. & resolutum sub distinctione, num. 27. & 28.

Ius patronatus (sequuta sententia privatoria indicis Ecclesiastici, si est sanguinis, & pertinet ad familiam, seu consanguineos, ad illos transibit, si vero est hereditarium, ad extraneos transmissibile, evanescit, & Ecclesia remanet libera. cap. 9. n. 29. p. 5. non tamen sequuta tali sententia privatoria, transiret ad heredem ex testamento, vel ab intestato ipsius condemnati, eo defuncto, n. 30. præterquam in crimine heresis, in quo ipso iure est privatus, n. 31.

Ius patronatus, ut transeat cum re vedita, seu alienata satis est, adherere accessorie alicui fundo, non solum qui universitatem constituat, sed etiam particulari, contra communem, cap. 9. a n. 32. p. 5.

Ius patronatus quamvis sit in vendibile, & pro eo non possit aliquid præstimoni dari, tamen hoc non tollit quin cum illud est annexum bonis, ratione illius bona pluris æstimentur, & vendantur, quam alias, cap. 9. num. 35. p. 5.

Ius Patronatus tam per laicos, quam per clericos, adquiritur fundatione, dotatione & constructione, cap. 9. numero 36. par. 5. & refertur decretum Concilii Tridentini circa hoc, numero 37. & declaratur numero 38. & 39.

Ius patronatus sola fundatione, hoc est fundi assignatione, non statim adquiritur, sed sequuta constructione, vel dotatione, ab eo, vel ab aliis, non potest dici patronus quis Ecclesie que nondum est, cap. 9. num. 44. p. 5.

Ius patronatus adquiritur Ecclesia cepta adificari, statim proposito primo lapide, cum consensu ordinarii, quamvis non adquiratur eius exercitium. cap. 9. nu. 45. & seqq. par. 5. limita nisi daretur dos in limine fundationis Ecclesie n. 47. Ecclesia enim incepta, statim est capax dotis, & ita post affixionem primi lapidis statim ei adquiritur, n. 48.

Ius patronatus ita demum ex dotatione adquiritur si sit congrua, & sufficiens, nam dotans insufficienter, non efficitur Patronus, cap. 9. n. 52. p. 5. etiam si ea sit consignata cum consensu Episcopi, n. 53.

Ius patronatus adquiritur ex dotatione Ecclesie, etiam iam constructa, & consecrata quando esset sine dote, & cum consensu Episcopi id fieret, cap. 9. n. 55. p. 5. quamvis contradicat glo. in. 56. pro qua faciunt declarationes S. Congreg. n. 57. & seqq. quibus respondetur, numero 59.

Ius patronatus licet adquiratur ex dotatione, non tamen ex simplici dotatione, vel legato, nisi fiat pro dote, tacite vel expresse, cap. 9. num. 60. p. 5. & resolutio Rote n. 61.

Ius patronatus adquiritur ex prædictis causis auctoritate tamen ordinarii, & non alias, cap. 9. num. 71. p. 5. qua auctoritas ex post facto interposita sufficit, num. 72. & an præsumatur interuenisse, num. 73. & decisio Rote n. 74.

Ius patronatus competens ex dotatione, vel fundatione, licet præservetur à Concilio Tridentino, non tamen refutatur illud quod alias potest probari secundum regulas iuris communis, cap. 9. n. 81. p. 5.

Ius patronatus non solum probatur ex immemoriali que probat legitimum titulum, cap. 9. n. 82. par. 5. sed etiam per famam, ubi est antiquum, n. 83. concurrente longissima quasi possessione, ita ut non censeatur renovatum per concilium n. 84. & decisio Rote num. 85. & probatur etiam contra Ordinarium vindicantem Ecclesiam in libertatem, numer. 86. & ibi traditur decisio Rote qua videtur contra.

Ius patronatus probatur ex enuntiatiis instrumentorum antiquorum, emanatis à diversis personis non suspectis, cap. 9. n. 87. cum seqq. p. 5. ubi ponuntur resolutiones Rote.

Ius patronatus, quando dicatur antiquum, remissum, cap. 9. n. 92. par. 5. ubi ponuntur decisiones Rote, nu. 93. cum seqq.

Ius patronatus in privatis personis probari ex unico actu, ut quia semel quis præsentavit, & sequuta fuit institutio spatia 40. an. secundum Zerolam reprobat, cap. 9. n. 97. p. 5.

Ius patronatus quando agitur de familia potenti, in qua præsumitur ex usurpatione debet probari secundum formam Concilii, cap. 9. numero 98. par. 5. & decisio Rote. numero 99. cum seqq. idem dic de iure patronatus universitatum, etiam si hac parva sint, cap. 9. numero 102. p. 5. & ibi an testes de universitate sufficiant.

Ius patronatus, an personis potenti bus, & universitatibus (in quibus ut immemorialis sufficit agitur, presentationes etiam continuata non minori quam 50. an. spatia, que omnes effectum sortita sint, authentice scripturis probari debent) probari etiam debeat per authenticas scripturas, an vero possit etiam aliter probari, cap. 9. n. 103. cum seqq. p. 5. & an id requiratur pro forma, n. 113.

Ius patronatus quomodo probetur, & an probetur confessione, traditur remissum, cap. 9. numero 114. par. 5.

Ius patronatus ex privilegio renovatum est per concilium, cap. 9. numero 115. par. 5. ubi traditur S. Congreg. declaratio, num. 116. & Rote num. 117. etiam si in privilegio dicatur, quod sit prorsus eiusdem roboris & nature ac si ex dotatione competeret, num. 118. & ponitur declaratio S. Congreg. num. 119. Limita in privilegiis concessis ex causa onerosa, num. 120. & declaratio Rote, n. 121.

Ius patronatus ex augmento dotis, de iure non adquiritur, sed requiritur, quod in totum Ecclesia doctur, nec sit est quod sit commode dotata, cap. 9. n. 122. & seqq. p. 5.

Ius patronatus ex augmento dotis concessum etiam per Papam à 40. an. circa subicitur examini & remissioni Ordinarii. Concessum vero ante annos 40. à confirmatione Concilii; non, cap. 9. numero 124. p. 5. & ponuntur decisiones Rote, usque ad numerum 127.

Ius patronatus non potest competere ex concessione, & privilegio Episcopi, cap. 9. n. 128. p. 5. ubi ponitur declaratio S. Congreg. & n. 129. cum seqq. & amplia, ut n. 133. cum seqq.

Ius pa

Ius patronatus hereditarium, etiam in femina: heredes transit. c. 9. num. 143. part. 5. etiam si relictum sit consanguineis, seu eis qui sunt de genere, parentela, seu familia: quidquid sit contra in Italia, numero 144. & etiam in maioratu, nisi expresse sit exclusa, numero. 145. cum seq.

Ius patronus ville in dotem dato, ad spem spectet, ad maritum, an vero ad uxorem, capit. 9. a num. 147. cum seqq. p. 5.

Ius patronatus rebus dotalibus annexum ad maritum transit sicut & dominium & ita ad eum solum pertinebat presentare, & non ad uxorem, c. 9. n. 177. p. 5. quāvis aliq. contra teneant, n. 178. quibus satisfiit, n. 179. & seq. improbata sententia Rotae, a n. 181. & Lambertini, nu. 184. & limita, ut nu. 185.

Ius patronatus aliud est Ecclesiasticum, aliud laicale, aliud mixtum, & sic patroni aliq. dicuntur Ecclesiastici, aliq. laici, aliq. Ecclesiastici & laici simul, c. 9. num. 208. p. 5.

Ius presentandi competit usufructuario, omnium bonorum, c. 9. num. 207. p. 5.

Ius patronatus mixtum ad effectum concursus, an censendum sit Ecclesiasticum, an potius laicale, part. 9. capit. 2. §. 2. a num. 376. resoluitur censendum esse Ecclesiasticum ex S. Congregatione, cuius declarationes ponuntur, num. 278.

Ius patronatus mixtum cum ad effectum concursus censendum sit Ecclesiasticum, an parochiales & alii iuris patronatus cadant sub reservationibus, ita ut si vacaverint in mensibus reservatis, ordinarius, nulla habita ratione patronorum, debeat facere concursum, & eligere magis idoneum, part. 9. capit. 2. §. secundo numero 283. Resoluitur non cadere, sed ad istum effectum censendum esse laicale, num. 284. Et quod dicitur de parochialibus iuris patronatus Ecclesiastici, idem dicendum videtur de parochialibus, in quibus persona Ecclesiastica habet ius nominandi rectorem, nam idem in effectu est, n. 281.

Iurisdictio transferatur in delegatum a tempore date, licet non quoad exercitium ante presentationem litterarum, c. 1. num. 348. & seq. par. 5.

Iurisdictio voluntaria, potest exerceri extra territorium, capit. 8. numer. 128. p. 5. etiam si sit delegata, & concessa ab inferiore a Principe, numero 129. & respondetur ad l. 2. versi. apud legatum ff. de officio. proconsul. num. 130.

Iurisdictio actus non est proprie interesse matrimonio, c. 8. numer. 35. p. 5. & ibi qui Parochus teneatur assistere matrimonio.

L

Laiicus cum ex privilegio confert beneficium non requiritur institutio, aut confirmatio episcopi, aut aliter clericus, c. 2. num. 34. p. 1.

Laiico ius conferendi non potest competere, etiam ex conditione apposita in limine foundationis, c. 2. numero 35. p. 1. & etiam si ad sit immemorialis, numero trigesimo sexto.

Laiici incapaces sunt beneficiorum si non sunt clerici saltem primo tonsura par. 7. capit. 1. num. 9. adeo ut non sufficiat destinatio concurrente etiam habitu clericali, numer. 19. neque etiam reputatio, qua quis existimetur clericus, si re vera non erat talis, numer. 11. quamvis clerico putativo, de cuius clericatu non constet, nisi per communem reputationem, potest dari pensio & beneficium, pro quo obtinendo sufficit communis reputatio: numer. 12.

Laiicus qui non habet primam tonsuram, cum sit incapax beneficiorum, non potest ad beneficium presentari, aliis presentatio erit nulla, capit. 1. numer. 25. part. 7.

Laiicus qui de proximo est clericandus, potest presentari ad beneficium, cap. 1. numero. 26. p. 7. qua tamen doctrina Flaming Parisiens. videtur esse contra Lambert. & alios docentes, non sufficere presentatum post presentationem in continenti clericari, num. 27. sed praedicta doctrina procederet, quando proxime clericandus expresse, vel tacite presentaretur in tempus, quo esset clericus, & sic in tempus habile, numero vigesimoquinto, & tacite diceretur presentari in dictum tempus, quando patronus eum presentaret non absolute, sed dicendo presento talem proxime clericandum, vel presento talem & peto eum ordinari. & numero vigesimo nono: & ita est accipienda declaratio S. Congregationis adducta, numero trigesimo. & in casu quo absolute presentaretur nondum habens primam tonsuram presentatio esset nulla & facta de indigno & incapace, quantumvis de proximo clericaretur, & ita procedit doctrina Lambertini & aliorum, num. 31. & Rota quam Flamin. citat loquitur diverso casu & intelligitur, num. 32. & 33.

Laudes quantumvis sint una hora cum matutino, tamen possunt ab illo dividi, & recitari per modum hora distinctae, c. 1. num. 224. p. 3. dicendo Pater noster, & Ave: numero. 225. & alia de materia horarum Canonizarum, num. 227.

Lector & Penitentiarius cum sint privati ipso iure suis Canonicatibus, ob absentiam unius mensis a civitate absque Ordinarij. vel Capituli licentia ex d. Bullis, si infra semestre ab huiusmodi absentia, Ordinarius, vel Capitulum non providerint, vel non egerint super declaratione vacationis, fiet devolutio ad superiorem, capit. 4. numero 225. par. 5. Nec ad privationem requiritur declaratio & voluntas Capituli, numero 226. idem erit si haberent licentiam, sed nullam, numer. 227.

Lectura praebenda ad cuius provisionem pertineat, c. 4. a num. 153. cum seqq. p. 5. & de Concil. Trident. super ea loquente, num. 154. & sufficit quod talis praebenda sit actualiter deputata pro Theologo, numero 155. & satisfiit concilio Theologiam Scholasticam legendo, numero 156. & de tempore, hora & materia lectura, & de substituto ponendo, num. 157. 158. & 159.

Lectura provisio, & collatio, in erectis ante Concil. fieri debet ab illis ad quos ante Concil. pertinebat, cap. 4. numer. 161. par. 5. in erectis vero post Concil. electio personae lectoris ad solum Episcopum pertinet: collatio vero personae, ad illos ad quos antea spectabat, numero 162. & seq. & traduntur Rota declarationes. Intellige ubi Praebenda vacaret in mense Ordinarij, secus si in mense Apostolico, vel alias esset reservata, nam tunc electio & collatio, ad Papam spectaret, numero 164.

Lectura praebenda erecta in Regno Castella & Legionis, in quocumq. mense vacent, ex decreto Concilij providentur per Episcopos, & Capitulum, ad instar Doctoralium & Magistratum, capit. 4. numero 165. par. 5. quamvis contrarium per Rotam fuerit resolutum, numero 166. & refertur doctrina Gonzalez, numero 167.

Ledesma reprobatum dum dicit, quod si tres examinatores fuerint divisi in suis votis, potest Episcopus accedere cui voluerit, & si fuerint pro una parte, & alius pro alia potest etiam accedere parti cui voluerit, c. 2. n. 63. p. 9.

Legentes, seu studentes, in civitate Salmantina, pos-

Sunt etiam ultra triennium locare fructus beneficiorum, cap. 1. n. 39. par. 2.

Legatus potest pensionem imponere, cap. 5. n. 281. & seq. p. 1.

Legatus à latere potest beneficia conferre, & omnia exercere in provincia, quae potest Episcopus, c. 5. n. 283. & seq. p. 1. & limita, vi n. 285.

Legati missi, vel nati, non possunt reservare pensiones, nisi eis specialiter sit concessum, c. 5. num. 286. p. 1. vel nisi sint cum auctoritate Legati de latere, numero 287.

Legati simplices missi absque potestate Legati de latere, cum potestate tamen conferendi beneficia, nihil dicendo de reservatione pensionum an possit eas reservare, c. 5. num. 290. cum seqq. p. 1. ubi distinguitur.

Legatus an possit beneficia conferre, & de eius officio, & potestate, qui agant, c. 3. n. 1. p. 5. etiam in conferendo beneficia, n. 2.

Legati alij sunt à Latere, alij missi, seu constituti, alij nati, & qui illi sint, c. 3. n. 3. p. 5.

Legati à latere possunt conferre beneficia sua Provinciae, c. 3. n. 4. p. 5. & an ex privilegio, n. 5. idque iure ordinario in beneficiis exemptis, num. 6. quam glo. contra numer. 7.

Legati licet sint Ordinarii, tamen dicuntur Ordinarii super induiti, & non naturales, sed odiosi, cap. 3. n. 9. p. 5.

A Legato iure legationis prouisus, & ut Legato, non dicitur prouisus auctoritate Apostolica, cap. 3. numero 10. & 11. p. 5. tamen prouiso Legati dicitur prouiso fœderis Apostolice, cuius appellatione Legatus venit, numero 12.

Legatus in sua Provincia, vices gerit sedis Apostolice, in non reservatis, c. 3. num. 13. p. 5. & sic Legatorum litterae dicuntur Apostolicae, num. 14. & eo respectu ab eo prouisus, dicitur auctoritate Apostolica prouisus, num. 15. & de interpretatione clausulae amoris quibuscunque & c. n. 16.

Legati à latere possunt conferre beneficia etiam de iure patronatus Ecclesiastici, c. 3. numero 17. p. 5. etiam non facta mentione illius, numero 18. & specialia ad collationem exemptorum, etiam si beneficia ipsa sint exempta, numero 19. & 20. & etiam si collatio ad sedem Apostolicam deuoluta sit, numero 21. est enim Legatus Ordinarius exemptorum, ut ibi dicto numero 19.

Legato non currit tempus sex mensium, ad conferendum, sicut currit alijs Ordinarijs, c. 3. n. 22. p. 5. sed Lapsus contra num. 23. & concordant Cardinal. Inmola, & alij, n. 24. & 25. sed cum possit conferre deuoluta ex propria negligentia, verius videtur non currere sibi tempus, n. 26.

Legatus potest conferre beneficia sua provincia quamuis deuoluta ad praelatum extra suam legationem contra communem, cap. 3. num. 27. par. 5. & ratio traditur, numer. 28. Nam in materia collationis attenditur locus, ubi situm est beneficium, & non locus persona, ad quam spectat collatio, num. 29. Secus autem est in beneficijs extra suam provinciam, etiam si per deuolutionem, vel alias spectarent ad collationem alicuius Praelati de provincia, n. 30.

Legatus cum non habeat facultatem conferendi beneficia extra suam provinciam, eius prouiso non praestat titulum coloratum, nisi constet esse intra limites legationis, c. 3. numero 31. p. 5. limita, ut numero 50. & 51.

Legatus non potest conferre beneficia ad episcopum de-

uoluta, ex negligentia praelati regularis exempti, cum Episcopus ea conferat auctoritate Apostolica, & ut Delegatus Papa, c. 3. n. 32. & 33. p. 5. poterit tamen cum limitatione, de qua n. 34.

Legatus potest beneficia vacatura sua collationi reservare, c. 3. n. 35. p. 5. cum modificatione, de qua n. 36. & seq. Persona tamen cui reservauit, nullum ius queritur, quia non potest dare ius ad vacaturum, numer. 38. amplius, ut n. 39.

Legatus de latere in sua provincia concurrens (sicut & Papa) cum quolibet ordinario, in collatione beneficiorum, & inter eos est locus praenotioni, etiam in mensibus, Ordinarijs concessis, cap. 3. a numero 40. par. 5. Non obstantibus concordatis Germaniae, cuius decisiones ponuntur, numero 43. & 44. Quod etiam procedit attentis regulis hodiernis, ut numero 45. cum sequent.

Legatus non potest conferre, vel reservare Ecclesias Cathedralis, vel regulares Collegiatas, seu ipsarum Dignitates maiores post Pontificalem electionem, cap. 3. n. 52. par. 5. Nec beneficia reservata, n. 53. etiam si sit ei facultas concessa beneficia qualitercunque vacantis conferendi, n. 54.

Legatus esse haberet facultatem conferendi beneficia reservata, non propterea poterit conferre vacantia in curia, nisi specialiter sit concessum, cap. 3. n. 55. par. 5. Nec beneficia litigiosa, n. 56. Nec Cardinalis viri ut indult, n. 58.

Legatus habens facultatem conferendi litigiosa beneficia, non poterit conferre litigiosa iuris patronatus laici, cap. 3. numero 61. par. 5. quamvis prouiso Papa valeret, non facta mentione, nec derogatione illius, numero 62. Nec potest Legatus conferre beneficia iuris patronatus laicorum, numer. 63. & prouiso absque patris consensu erit nulla, quamvis eo non reclamante in praesentibus sustinebitur, numero 64. & seq. potest tamen conferre ea, si deuoluta sunt ad Episcopum, ex negligentia Patroni, numero 66. Nec iuris patronatus mixti, num. 67. quod limita, ut numero 68. quae limitatio non placet, ut numero 69. & seq. Nec contra sentit conari, nu. 71.

Legatus bene potest conferre beneficia iuris patronatus laicorum ex privilegio, vel praescriptione, numero 72. & seq. p. 5. quod amplius etiam si sit privilegium speciale, ad certa beneficia, & non generale, quamvis secus in habente privilegium speciale etiam perpetuum ad conferendum beneficia curata, & Legatus cum Papa non potest concurrere, numero 74. cum seq.

Legati alij qui non sunt à latere, siue missi siue nati, conferendi beneficia potestatem non habent, nisi hoc eis specialiter sit permixtum, c. 3. numero 80. p. 5. Nisi sint missi cum potestate Legati de latere, numero 82.

Legatus non potest alicui committere receptionem reservationis beneficiorum & collationem ipsorum in genere, aut in specie, par. 10. numero 6. quod habet locum in alijs collatoribus, num. 7. licet legatus bene possit reservationes beneficiorum recipere & illa conferre, numero 8.

Leges collegiorum imponentes poenam priuationis collegij ipso iure, seu ipso facto tale quid facientibus obligant in conscientia ad poenam, etiam ante sententiam contra aliquos, c. 10. n. 36. p. 11.

Legitimatio facta dispensando in radice matrimonij est ex matrimonio, & valet ad omnia, c. 2. n. 41. p. 7. & quando sit dispensatio in radice matrimonij, num. 42.

Legitimati per subsequens matrimonium an admittantur ad fideicommissa, seu primogenia, ad quae vocantur.

INDEX.

vocatur ex legitimo matrimonio nati remissive, & resolutur affirmative, cap. 2. n. 43. p. 7.

Legitimi per Papam habebuntur ut legitimi ad ordines & beneficia, cap. 2. n. 45. p. 7. de quo qui sunt videndi, n. 46.

Legitimi an illegitimi sint habendi expositi, capit. 2. numero 6. p. 7. & numero 7. ponitur prima sententia habendos esse pro legitimis, & posse absque dispensatione promoueri, & numero 8. secunda sententia contraria, cuius ratio ponitur, num. 9. & magis placet, num. 10. & ea admissa non poterit Episcopus cum eis dispensare. Posset prima sententia post factum admitti, propter auctoritatem eam tenentium, num. 11. & pro secunda adducitur alia ratio, numer. 12. quæ intelligitur, numero 13. & 14.

Legitimi an & quando sint filij nati in figura matrimonij ex matrimonio putativo, capit. 2. numero 44. par. 7.

Legitimos esse etiam oportet promouendos ad beneficia & ex legitimo matrimonio, nam illegitimi inhabiles sunt ad Ecclesiastica beneficia, cum nec ad ordines, nec ad clericatum admittantur, c. 2. numero 1. p. 7.

Lex Regia 2. tit. 4. lib. 1. recopila. declaratur, c. 3. n. 2. 3. & 4. cum seq. p. 2.

Lex Concilij, quatenus priuat fructibus penalis est, & sic non obligat in conscientiam, ad restitutionem cessante peccato contra Ledesma c. 3. numero 67. & 68. cum seq. par. 3.

Lex 1. ff. ad Turpilianum, ibi: Si autem pronunciauerit, intelligitur, cap. 3. §. 1. n. 100. par. 11. ex qua apparet damnatum de crimine, quod de iure meretur priuationem eo ipso priuatum esse, licet in sententia non exprimitur, & ita videtur alias tenere Innoc. quamvis alias etiam videatur velle, quod requiratur noua sententia in executione pænæ à dicto num. 100. ubi ponuntur sententia Doctorum, concordantur opiniones, numero 105. & 106.

Lex humana, quando liget actus merè inter nos, vide verbo, excommunicatio vel primo.

Lex potest in pœnam impedire acquisitionem fructuum beneficiorum, & aliorum publicorum, ita ut in conscientia debeant restitui, cap. 10. numero 21. p. 11.

Lex quando dicatur non recepta, & an requiratur decemium, c. 5. §. 1. n. 155. & 156. p. 11.

Liber Datarie probat in fauorem eius ad cuius commodum & contemplationem pensio fuit reservata, c. 5. numero 270. p. 1. & decisio Rota, numero 271. & 272.

Licentia alienandi patrimonium non potest dari, per Vicarium Episcopi, sine speciali mandato, c. 5. num. 290. par. 2.

Licentia ad non residendum studiorum causa hodie est à superiore petenda, nec sine ea abesse licet, c. 2. n. 87. p. 3. limita in docentibus, ut ibidem, & idem erat de iure antiquo, n. 88. & 89. Nisi consuetudo, aut priuilegium sint in contrarium, n. 93.

Licentia (in casibus, in quibus absentes à iure habentur pro presentibus) non requiritur à Prelato, c. 2. n. 96. & seq. p. 3.

Licentiam absentie Ordinarius non potest dare Canonicis, ultra tempus à Concilio permixsum, c. 2. n. 98. p. 3. & concordia Concilij Toletan. & Compostellan. super illis, n. 99. & 100. & declaratio S. Congreg. n. 101. & amplia etiam pro studio Theologiae, & aliis, n. 102. & 107. cum seqq.

Licentia, quæ datur Canonicis, ad se absentandum, 2. Tom.

an spectet ad Capitulum, ad quod spectat eorum professio, & non ad Capitulum cum Portuonariis, c. 4. numero 230. p. 5. & quando ea non sit necessaria, numero 231. & quid si habeant licentiam pro negotijs sècuis, numero 232. & licentia debet esse expressa, & non tacita, ut numero 233. quia ubi carequitur debet esse expressa.

Licentia eligendi confessarium data à Papa, Episcopo, vel Parrocho, non expirat morte concedentis, quia est gratia facta ipsi pœnienti, c. 2. n. 315. p. 6. licet alij contr. n. 316. quod intellige, ut n. 318. & seq.

Licentia audiendi confessiones, data alicui Sacerdoti ipsius contemplatione, à Papa, Episcopo, non expirat morte concedentis, c. 2. num. 319. cum seqq. p. 6. & quid in licentia, seu iurisdictione alicui data à Parrocho, ad audiendas confessiones suorum subditorum, numero 325. & seq.

Licentia audiendi confessiones certarum personarum, data alicui ipsarum fauore, expirat morte concedentis, c. 2. n. 327. p. 6.

Licentia & facultas testandi concessa à Papa, non expirat morte concedentis re integra, c. 2. n. 328. p. 6. nec licentia faciendi maiorum, n. 329. & seq. ampl. a, ut n. 331. cum seqq.

Licentia proprii Episcopi probatur, sola assertione ordinantis, c. 1. n. 171. p. 7.

Licentia qualibet ab ordinario per surreptionem, seu deceptionem obienta, erit valida, quamvis obtinens deceptio peccet, c. 3. n. 7. p. 8.

Lis & illius prosecutio super Dignitate non excusat possisorem à residentia ultra tempus à Concilio permixsum, per seutio vero litis super iuribus, seu bonis Dignitatis, aut Canonicatus excusat, c. 2. numer. 49. & seq. par. 3.

Lis introducta super beneficio ut unito, non est super beneficio, cap. 2. numero 32. p. 12. ubi ponitur resolutio Rote.

Litteræ facultatis transferendi, an debeant coram iudice presentari, traditur remissive, c. 5. n. 250. p. 1.

Litteræ reservationis Pensionis, quando agitur contra successorem in beneficio non consentientem reservationi, debent iustificari, c. 5. numer. 448. p. 1. & decisio Rote, n. 449.

Litteræ pensionis, & reservationis fructuum, sine modum, sine conditionem contingant, iustificanda sunt, c. 5. n. 460. p. 1.

Litteræ originales in primis presentande sunt coram exectore, seu processu fulminatus, seu solum processu, in quo ipsæ litteræ sunt insertæ, donec pars opponat, c. 5. n. 532. & seq. p. 1.

Litteris pensionis presentatis, quid pensionarius, & index facere debeant, exponitur, c. 5. n. 535. & seq. usque ad n. 546. p. 1.

Litteræ quamvis non sint intimata titulari etiam successori, poterit exector dare sententiam contra eum, quam mandet, quod infra certum terminum soluat, c. 5. num. 579. p. 1. & idem ubi non esset lapsus mensis vi n. 580.

Litterarum originalium, vel alias authenticarum presentario, necessaria est ad exercitum iurisdictionis, nec sufficit transumptum factum à Notario seu copia, c. 2. n. 16. p. 6. & traduntur decisiones Rote, à numero 17. cum seqq.

Litteræ vnioris non dicuntur litteræ de beneficio, sed de proprietate, & re profana, capite 2. numero 33. p. 12.

Litteris Episcopi de resignatione an credatur, cap. 4. à numero 42. par. 8. & placet decisio Crescentij, quod

litera Episcopi solo sigillo sigillate sine tabellione, non probent resignationem, etiam si esset eodem tempore facta, intelligendo contra eum, quem dicit resignasse id negantem & contradicentem; alias secus, numero 47.

Literis ordinarij solo suo sigillo roboratis, statim, ubi non agitur de antedictione, seu anterioritate provisionis, in his, quae ad eius officium pertinent coram eo uno, & eodem tempore factis, alias solum probarent ultimum actum, contra Mascardum, cap. 4. a numero 34. parte octava.

Litigiosum non esset beneficium, ubi ageretur de privatione ipso iure incurfa, etiam ad instantiam habentium interesse, & ins praetendendi beneficium, si tamen non petebant adjudicationem, seu collationem illius in illo iudicio, ut in resolutione Rotae posita, c. 3. §. 1. nu. 83. par. 11.

Locatio fructuum beneficiorum, facta ultra triennium, an sit in totum nulla, an vero sustineatur pro triennio disputatur, capit. 1. numero 48. cum sequentibus, par. 2.

Locatio fructuum, seu rerum beneficij facta ultra triennium an confirmetur iuramento in praedictum ipsius beneficiati accurate disputatur, c. 1. n. 83. cum seqq. p. 2. & negativae resolvitur.

Locationis prohibitio, & eius nullitas est inducta in favorem Ecclesiarum, & ministrorum, & ideo beneficiatus poterit agere contra eam, cap. 1. numero 88. parte 2.

M.

Mandato de manutenendo in possessionem pensionis, ut sit locus, quae requirantur, c. 5. n. 45. & seqq. par. 1.

Mandatum de providendo ante collationem non dat titulum, & ius in res, sed ad rem, & sic per obitum illud habentis, non vacat beneficium, sed per prius, c. 3. n. 60. par. 4.

Mandatum de providendo de beneficio vacante, aut incerto, non inducit affectum beneficij de iure, c. 1. nu. 148. p. 5. quamvis de stylo curiae contrarium sit, numero 149.

Mandatum datum Vicario ad conferenda beneficia debere esse speciale qualiter intelligatur, traditur, c. 8. nu. 113. usque ad 118. p. 5.

Mandatum de manutenendo conceditur, etiam spoliatori & detentori contra spoliatum, cap. 10. §. 3. nu. 213. p. 11.

Manutentio datur resignatario, etiam post probatam non publicationem, donec declaratur id per iudicem, c. 3. n. 312. p. 11.

Marcus Antonius Genuen, improbat, dicens, quod quando debet eligi sacerdos, debet esse actu, quando onus impositum est a laicis, secus si ab Ecclesiastico, vel per statutum Ecclesiae, & Gonzalez, & alij, c. 1. numero 62. par. 7.

Maritus vere & proprie rei dotalis dominus censetur, c. 9. n. 164. & seqq. p. 5.

Maritus licet rem dotalem alienare non possit, dominus tamen earum est, c. 9. n. 166. p. 5. sicut pupillus, minor, & similes, ut n. 167.

Maritus recte potest manumittere servos dotales abique donatione uxoris, c. 9. n. 168. p. 5.

Maritus dominus est parvorum ancillarum dotialium & aliorum, quae in fructu non computantur, c. 9. nu. 169. par. 5.

Mascardi doctrina, quod licet beneficia resignata ex causa permutationis vacent, tamen de equitate qua-

dam non dicuntur vacare ad effectum, ut alteri conferri possint, & ut comprehendantur in iuribus & privilegiis loquentibus de beneficiis vacantibus, & in explicatis intelligitur de iuribus, & privilegiis, per quae permutatio posset impediri conferendo beneficia alteri, c. 3. n. 11. p. 11.

Masculinum quamvis comprehendat femininum, tamen maioris explanationis gratia, addita sunt in regula, verba illa collationum, c. 1. n. 622. p. 5. Nam si femina ex privilegio possunt habere ius conferendi, cuius capaces sunt de iure, ut ibidem.

Matrimonium contractum coram Parrocho excommunicato, denunciato, &c. vel alio sacerdote de eius licentia valet, c. 8. n. 135. p. 5. etiam in aliena parochia, nu. 136.

Matrimonij contractus cum impubere, quod iuris interpretatione sit sponsalia de futuro, procedit etiam, hodie stante Concilio Tridentino, in matrimonio clandestino, contracto sine parrocho & testibus, quamvis alias est omnino nullum ex S. Congregatione, cap. 8. laus, numero 23. par. 11. ubi ponitur declaratio S. Congregationis.

Matrimonium contrahens de facto beneficiatus, an perdat beneficium ipso facto, vel veniat privandus per sententiam, vide verbo, beneficiatus in sacris.

Melioratio facta filio pro suscipiendis ordinibus, etiam sine traditione est irrevocabilis, cap. 5. nu. 156. cum seqq. p. 2.

Mentio an sit facienda per intrusionem in nona provisione, seu gratia de fructibus per eum perceptis remissive, c. 1. n. 92. p. 2.

Mentionem fieri debere de mense vacationis statutum est, quia vult Papa certior reddi, an beneficium vacaverit in suo mense, c. 1. numero 655. p. 5. & an disponere, an vero absolute, & indubitanter facienda sit, nu. 656. quod solum procedit in mensibus reservatis, numero 657.

Mentio an necessario facienda sit de ordine annexo beneficio, seu prebenda ex consuetudine, statuto, privilegio, vel fundatione ab impetrante, esto sit in aetate ad eam ordinem requisita, c. 1. numero 44. p. 7. resolvitur negativae cum communi contra alios, & adducitur decisio Rotae, cuius ratio est, nam de qualitatibus non consideratis, & expressis a iure, seu stylo, non est facienda mentio, nu. 48. & qualitates exprimendas qui ponunt, nu. 49.

Mentio an sit facienda in impetrationibus de dispensatione, cap. 2. numero 72. par. 7. ubi resolvitur, quod non, quando est executio dispensationis iam factae, secus in secunda dispensatione, seu ubi additur dispensatio dispensationi, numero 72. & sequenti, ubi ponitur decisio Rotae.

Mentio beneficiorum obtentorum, non est necessaria in provisione de parochiali, quae a Papa sit electio in concursu ab ordinario, nam est illi debita collatio, c. 4. numero 96. par. 11. sicut etiam in institutione praesentis facta a Papa, non est necessaria mentio obtentorum, nu. 97. nihilominus in provisione parochialium praxis, consuetudo, & stylus videtur habere contrarium, numero 98.

Mentio de intrusione est facienda, etiam si intrusus non administraverit, nec fructus perceperit, & si fructus perceperit, etiam de illis facienda est mentio, c. 10. §. 3. n. 23. p. 11. nisi fructus debeantur tertio, n. 23. vel nisi quando adest lis, ex qua timere potest restitutione fructuum, n. 23. ubi adducitur resolutio Rotae, nullibi tamen recte probari, quod

quod intrusus, aut percipiens fructus indebite, sit inhabilis ad beneficium illud, nisi in casu cap. quicquid de electione, numero 234. & quamvis de stylo curia videtur intrusus, quamvis est intrusus, & qui percipit fructus indebite, quamvis illos habet, esse inhabiles ad illud beneficium, nam de stylo datur illis rehabilitatio, tanquam inhabilibus, cum compositione tertia partis fructuum perceptorum; tamen id non procedere in eo, qui habens ius ad rem intrusus se in beneficio per solam possessionem, absque eo, quod se ingereret administrationi, vel fructus perceperit, & c. numero 235, & 236.

Mentio etiam non est facienda de colorata alterius possessione, quando in literis est clausula, amoto quolibet detentore, nam satis videtur facta mentio de possessione colorata per istam clausulam, qua habet vim expressionis illius, cap. 1. numero 66, part. 10. quod procedat quando ista clausula apponeretur in literis gratiosis, secus si in literis executoriis, vel in executione gratia, prout consuevit poni, secundum D.D. a numero 70. & de dicta clausula, amoto, & c. remissive, numero 73.

Mentionem facere de obientis, non est opus in permutatione facta coram ordinario, sicut nec in acta provisione ab eo facta, capite 4. numero 99. p. 11.

Mentio facta reservationis per clausulam, siue alio quouis modo, venit omnis reservatio, cap. 1. numero 27. part. 11. praterquam per vacationem apud sedem, seu in curia, nam hac requirit speciale mentionem, num. 28. & ad quamdam decisionem Rote in una Spoletana, quam Mandosius allegat in contrarium, Respondetur, quod ibi aderat, etiam clausula, verusque & ultimus vacationis modus, etiam si ex illo quouis generalis reservatio, etiam in corpore iuris clausula, resultet, habeatur pro expresso, numero 29.

Mentio facta reservationis per dictam clausulam, siue alio quouis modo, quod veniat omnis reservatio, procedit maxime stante clausula, ac dispositioni Apostolica specialiter, vel alias generaliter reservatum existat, cap. 1. numero 30. p. 11. & quando illa apponatur, & quando solum dicatur, ac dispositioni Apostolica specialiter reservatum existat, quo casu non venit generalis reservatio, n. 31. Dicta clausula, siue alio quouis modo, capit etiam vacationem per priuationem, n. 32.

Mentio non est facienda de colorata alterius possessione, stante clausula in supplicatione, ac de N. & aliorum quorumcunque concessionibus, provisionibus, & possessionibus habeant pro expressis, c. 1. n. 56. part. 10. & idem stante clausula, ac de N. & aliorum quorumcunque concessionibus, iura, provisiones, & c. habeantur pro expressis, n. 57.

Mentio non est facienda de colorata alterius possessione, quando in rescripto est clausula, vocatis vocandis, qua operatur expressionem colorata possessionis, c. 1. n. 58. p. 10. & ubi ea apponatur, a n. 59.

Mentio non est facienda de colorata alterius possessione, quando in rescripto est clausula, dummodo non sit alteri ius quaesitum, cap. 1. n. 61. part. 10. & ubi ea apponatur, n. 62. & ratio ponitur, num. 63. qua clausula non suspendit gratiam, & num. 64. de ea remissive, numero 65.

Mentionem oportet facere in impetratione de verogue beneficio annexo a quo principaliter, c. 2. numero 42. parte 12. quamvis si solum facta sit mentio de quo per clausulam cum annexis in literis apponi so-

2. Tom.

litam, confertur utrumque, & per clausulam supplicationis, quorum & illi forsitan annexorum, & c. numero 44.

Mentio, quod debeat fieri de incestu in dispensatione, facit doctrina Conar. quod in dispensatione super impedimento dirimente est facienda mentio de cognatione spirituali per catechismum tantum contracta, qua impedit, & non dirimit matrimonium, c. 3. numero 42. p. 8. quod intelligitur quando illud impedimentum dirimens non esset cognatio spiritualis ex eodem baptismo, tunc enim sufficeret exprimere cognitionem spirituales ex baptismo, cum qua confunditur cognatio ex catechismo, n. 43. sicut impedimentum publice honestatis ex sponsalibus, aut matrimonio rato, cum affinitate superveniente ex matrimonio consummato confunditur, n. 44. licet secus quando impedimentum publice honestatis ex sponsalibus concurreret cum affinitate ex copula illicita, aut affinitas ex copula illicita praecedenti, cum publica honestate ex matrimonio rato subsequente, numero 45.

Mensis qui datur recreationis gratia, a Concilio, quod dies contineat, c. 2. n. 506. cum seq. p. 3.

Menses absentiae ex quibus diebus, & horis sint conficiendi, c. 2. n. 327. & seq. p. 3.

Menses alternantiae non sunt reservati, nam ea solum remouet obstaculum reservationis, c. 1. n. 22. p. 5. ubi decisio Rota.

Menses octo, Ianuarij, Febru. & c. ptout iacent, sunt Apostolici, & reliqui quatuor Ordinarij, c. 1. num. 522. part. 5.

Mensis unde incipiat & computetur in proposito, c. 1. n. 523 p. 5.

Menses nulli sunt reservati, respectu Cardinalium, quia eos regula excipit, alias eos comprehenderet, cap. 1. numero 624. part. 5. intellige de Cardinalibus Ordinariis Collatoribus tantum, numero 625. etiam in beneficiis simultaneis cum Capitulo, n. 626. cui etiam prodest.

Mensis vacationis & obitus, exprimendus est quando beneficium impetratur, per obitum habentis ius in re, alio existente in possessione: quando vero impetratur per obitum ultimi possessoris de facto possidentis, sufficit exprimere mensem illius vacationis de facto, capite 1. numero 663. par. 5. ubi ponitur decisio Rota.

Media nox, qua dicatur, cap. 1. numero 524. part. 5. & quid ubi sunt diversa horologia, numero 525. alias sumenda est a communiter accidentibus, ut numero 526.

Metropolitanus, (ad quem reprobat & reiectus ab executore appellavit, an teneatur eum iterum examinare traditur, c. 2. n. 78. p. 6. & quid in hac Provincia Compostellana, n. 79.

Milites Hierosolymitani, sunt vere religiosi, c. 4. n. 30. part. 1. & ideo per eorum professionem dissolvitur matrimonium ratum, n. 4. quamvis aliqui dicant non esse proprie religiosos, n. 5.

Milites sancti Iacobi, dicuntur laici ad differentiationem Clericorum, vere tamen sunt persona Ecclesiastica, c. 4. numero 9. 10. & 13. p. 1. & vide, numero 14.

Milites sancti Iacobi, Calatrave, & Alcantarae, sunt etiam proprie & vere religiosi secundum plures, cap. 4. n. 15. p. 1. Contrarium tenent alij, n. 26. & Rota, n. 17. & 19. refertur votum D. Pamphylj, n. 18. & intellige, ut n. 21. & 22.

Milites S. Petri, & alij habentes privilegium trans-

R R 3

ferendi pensiones, coram Notario & testibus, possunt illas transferre, etiam non ostensis privilegiis, nec literis reservationis, c. 2. n. 15. p. 6.

Miracula diuina non sunt irahenda in consequentiam, c. 1. n. 13. & 14. p. 7.

Monachi & regulares possunt ad dignitatem Episcopalem euehi, c. 10. n. 30. p. 7.

Monachus factus Episcopus non habet bonorum, seu fructuum dominium & proprietatem, sed administrationem & dispensationem, c. 1. numero 89 p. 7.

Moniales dicuntur personae Ecclesiasticae, & gaudent eo privilegio, c. 4. n. 12. p. 1.

Morbo caduco laborans, aut sinistri oculi infirmitate, aut capitis morbo, non est inhabilis ad obtinenda beneficia simplicia, licet secus in beneficiis requirantibus ordinem sacrum, & agrotus morbo impediens usum ordinis est irregularis ad beneficium curatum de nouo suscipiendum, non ad simplex, c. 12. numero 20. p. 7.

Mors omnia soluit, c. 2. n. 1. p. 11.

N

Narrans habere reseruatos fructus, seu partem illorum pro pensione debet narrare illorum valorem, & illum iustificare, capite quinto, numero 102. part. 1.

Narrans se obtinere pensionem certa quantitate, non teneatur probare se illam habere, & non excedere quantitatem narratam, capite quinto, numero 103. part. 1.

Narratio super qua fundatur reservatio pensionis debet plene iustificari, c. 5. n. 477. p. 1.

Narratio facta proprio motu in reservatione pensionis, sistetur, an possit probari contrarium, c. 5. num. 498. part. 1.

Narrare copulam, non erit opus in dispensatione, si copula sit habita inter coniunctos ignorantes probabiliter, seu bona fide esse coniunctos, quia tunc non contrahitur impedimentum incestus, c. 3. numero 106. p. 8. Quia tunc non est incestus formaliter, nec fuit commissum peccatum incestus, numero 107. Et ideo etiam in concessione non esset opus, tunc dicere circumstantiam consanguinitatis, numero 108. Habens tamen copulam cum coniuncta scienter, ignorans poenam contra incestuos in re postea incurrit illam contra Vegam, numero 109. quamuis verum sit, quod quoties narratur copula in dispensatione, etiam si dicatur ignoranter habita, soluitur maior compositio, sicut quando scienter, sicut etiam quando dispensatio petitur ob notam & infamiam mulieris, etiam non sequuta copula, numero 110.

Narrare sufficit Papa in supplicatione dispensationis copulam, non dicendo quot vicibus sit habita, licet saepe habita fuerit, cap. 3. numero 77. p. 8. sicut si quis leuet, seu teneat in Baptismo plures filios alicuius, unica tantum est compaternitas, numero 78. & si quis ter, vel quater contraxit nuptias, non est necesse id exprimere in dispensatione bigamia, numero 79. Et in dispensatione irregularitatis contracta, ex eo quod quis excommunicatus celebravit, non videtur necessarium exprimere, quod pluries celebravit, aut pluribus excommunicationibus ligatus, quia una tantum videtur irregularitas, licet secus in eo, qui celebrat ligatus diuersis censuris, a numero 80.

Natura Capellania ad nutum amouibilis, non mutatur si de facto quis ordinetur, ad titulum eiusdem, c.

2. numero 91. p. 1.

Naturales attentae consuetudine, seu lege particulari, qua gaudent nobilitate parentum, ut in Hispania, sunt de familia, d. om. & c. nisi subiecta materia aliud importet, ut successio maioratus, seu iuris patronatus, c. 1. n. 49. 50. & 51. p. 7.

Naturalis, seu oriundus Regni, ubi est beneficium, debet is esse, cui de beneficio prouideretur in Regno, ubi est tale privilegium, seu consuetudo, c. 9. n. 1. p. 7. exterius enim beneficium ibi obtinere nequit sine Regis permissione, si literis naturalitatis, ut in Gallia, & Regno Castella, n. 2. & 3.

Nauarrus consil. 14. de clericis non residentibus reprobatur, c. 2. n. 339. p. 3.

Nauarrus consil. 13. de rebus Ecclesiae, non videtur verum, c. 2. n. 19. p. 12.

Nauarrus doctrina de eo, qui vinum non potest bibere, quin euomat, quod licet sit irregularis ad presbyteratus, possit promoueri ad ordines minores, & etiam ad diaconatum, & subdiaconatum, de qua cap. 12. numer. 24. p. 7. Respondetur contrarium esse verum, numero 31. & 32. & quidquid in eo esset, tamen in corpore vitialis aliud dicendum esset, ex quo sunt absolute irregulares, numero 33.

Nauarrus hallucinatur confundens quatuor casus confidentiae, qui ponuntur in constitutione Pij V. de confidentia, versis. quare nos cum conuicturis, quae etiam sunt quatuor, & ponuntur in vers. ad probandum, & illi quatuor casus vocantur presumptiones iuris, & de iure, & non sunt arbitrariae, sed iure desinitae, c. 3. §. 2. n. 196. p. 11.

Negligentia data habentis instituire, ex praefixione termini illi facta a superiore, & sic ad eum facta deuolutione, non intelligitur ei praefixum semestre ad institutionem faciendam, contra Lambertinum, c. 4. n. 7. & 8. part. 10.

Negligens si sit habens instituire, vel confirmare, aut conferre beneficia permutata, & differat, seu recusat id facere, recurrendum est ad superiorem, qui tempus praefigat, quo elapso ipse supplebit, vel compellendo, vel instituendo, c. 4. n. 5. p. 10.

Nepos legitimus ex filio, seu filia illegitimis, non potest viuente auctore pensionem super beneficio, quod auctus possidet, ut auctore incontinentia memoria arceatur secundum S. Congregationem, cuius declaratio ponitur, c. 3. numero 24. & in nepote illegitimo ex filio illegitimo idem videbatur, nempe non comprehendit in dictis dispositionibus, quia in materia odiosa, & penali appellatione filiorum non veniunt nepotes, numero 25. & confirmatur, num. 26. & ita tandem censuit S. Congregatio, numero 27.

Notary & alij officiales, quibus alias salarium constitutum est, an ex possessione beneficii, seu mandato, & alio illius, possint aliquid accipere pro suo labor e, videtur id non tolli dictis declarationibus, quae non loquuntur de possessione, c. 1. n. 80. p. 8.

Novitiis non possunt conferri beneficia regularia, sed debent dari expresse professis, c. 10. numero 4. p. 7.

Novitiis, possint conferri beneficia secularia, vide verbo, beneficia secularia.

Nox media, quae dicatur, vide supra verbo media nox.

Nullitatis seu reformationis causa pendente coram Ordinario, absque commissione, non impeditur executio literarum pensionis, c. 5. n. 525. p. 1.

Nullitates orientes ex ventre, discutienda sunt in petitorio stante quasi possessione exigendi, capite 5. nu. 554.

INDEX.

numero 554. part. 1.

Nullus alius est pena proprie, cap. 1. n. 98. p. 8.

Numerus ubi a Papa, vel eius auctoritate sit prescriptus, vel confirmatus, vel dignitas creata, licet non possint etiam ex causa diminueri, vel suppressi, tamen id intelligitur, nisi causa diminuendi, nempe diminutio reddituum ex post facto superuenisset, cap. 1. numer. 3. & 4. p. 12.

Nuntij Hispania, an possint reservare pensionem, c. 5. n. 288. & seq. p. 1. resoluitur negative.

Nuntius Hispania licet mittatur cum potestate Legati de latere, tamen circa beneficia conferenda, datur ei facultas restricta ad beneficia 24. ducatorum valore non excedentia, c. 3. num. 83. & seq. p. 5. in cuius valore distributiones cotidiana continentur, numero 89.

Nuntius Hispania non potest providere beneficia curata, c. 3. n. 85. p. 5. nec Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, aut Collegiatis, qui non sunt beneficia simplicia, num. 86. & solum potest conferre vacantia beneficia per obitum, non per resignationem, affectuationem, vel alias, num. 87.

à Nuntio facte provisiones, antequam fide dignorum testimonio constiterit, beneficia non excedere valorem taxatum, nulle sunt, quatenus verum non sit excedere, cap. 3. numero 90. p. 5. & intellige, ut numero 91.

Nuntius an stante quod solum potest conferre beneficia simplicia, possit providere Archipresbyteratus, qui non sunt in Ecclesiis Cathedralibus, seu Collegiatis, sed dicuntur Rurales, & solent habere aliquam iurisdictionem, supposito quod non excedant valorem 24. ducatorum, cap. 3. à numero nonagesimo quarto part. 5. & resoluitur quod sic. Et an beneficia curata habitu tantum non alicui, quia caret Parrochianis, à numero 99. & referuntur Doctorum sententia, & Rois, usque ad num. 115.

Nuntius an possit providere beneficia litigiosa, cap. 3. num. 29. part. 5. resoluitur quod non numero 130. & seq. ubi explicatur clausula facultatis eiusdem, & an beneficia vacantia in mensibus Ordinarij, numero 131. resoluitur quod sic, limita tamen in quatuor mensibus Ordinarij non habentis alternatiam, numero 133. & sequent. Et sic poterit apponere clausulam in literis solitam Apostolicis apponi, seu si venerabili fratri Episcopo &c. per quam derogatur alternativa, numero 135. contrarium traditur, numero 136. & concordia, ut numero 137.

Nuntius an possit providere beneficia 24. ducatorum vacantia in Episcopatu, cuius sedes vacat, stante regula 2. Cancellaria, per quam reservantur omnia beneficia vacantia sede Episcopali vacante, c. 3. n. 140. cum seqq. p. 5. resoluitur negative.

Nuntius an possit providere, duo beneficia annexa, quorum in simul fructus excedunt valorem 24. ducatorum, singulorum vero non excedunt, cap. 3. à numero 143. cum sequentibus p. 5. resoluitur cum distinctione, & ibidem de valore ducati auri numero 147. cum sequentibus, & an incerta, & emolumenta funeralium, & universariorum in eo sint computanda, numero 153. cum sequentibus resoluitur negative, cum limitatione tamen, & an redditus, & emolumenta competentia beneficiato, ratione Capituli Beneficiatorum, numero 58. cum seqq. Et an fructus, qui in diocesi Carthagenen. & Conchen. dicuntur tertiarie, num. 61. cum sequentibus resoluitur negative, & an sint deducenda de dicto valore stipendii Missarum, numero 163. cum seqq. resoluitur negative.

Nuntius an possit providere beneficium, quod valeat plus 24. ducatorum, est tamen pensio granatum, qua deducti eos non valet, c. 3. num. 170. cum sequentibus. resoluitur negative, nisi pensio esset perpetua, ut in numero 173.

Nuntius an possit vigore dictæ facultatis providere beneficium, quod in modico excedit valorem 24. ducatorum, & an sexta partis diminutio, quæ solet dari ad excusandum malam valoris expressionem, danda sit provisioni Nuntij, c. 3. num. 180. part. 5. resoluitur negative, n. 182.

Nuntius an possit conferre beneficia iuris patronatus, non excedentia valorem 24. ducatorum, cap. 3. à numero 243. cum sequentibus, part. 5. resoluitur cum distinctione.

Nuntius an possit derogare iuri patronatus laicorum, pro mediocritate tantum, & mixto in totum traditur, cap. 3. numero 246. p. 5. resoluitur. numero 247. & 248.

Nuntius poterat ex dicta facultate, conferre beneficia iuris patronatus laicorum ex negligentia eorum, seu culpa ad Papam, aut Ordinarium devoluta, sicut Legatus, dummodo non excedat valorem 24. ducat. c. 3. n. 249. & seq. p. 5.

Nuntius an possit conferre beneficia exempta, seu ad exemptorum collationem spectantia, non excedentia valorem 24. ducatorum, cap. 3. num. 251. p. 5. & resoluitur posse.

Nuntio an curat tempus semestre ad conferendum, c. 3. n. 252. cum seq. p. 5.

Nuntij Hispaniarum facultas circa hoc de licentia ad Ordines traditur, c. 7. n. 103. p. 5.

Nuntius Hispania non potest etiam sede Apostolica vacante, dare Ordinandis dimissorias literas, nisi competenter Beneficiatis, & arclatiis, cap. 7. numero 104. part. 5. quamvis alias possit quis promoueri cum dimissoriis literis Legati de latere, ut numero 105.

Nuntij Hispaniarum solent habere facultatem dispensandi in homicidio casuali, etiam publico, c. 11. n. 35. part. 7. & similiter Commissarius generalis Cruciatæ, n. 36. ubi ponitur clausula facultatis, quam explicant relati, n. 37.

Nuntio Hispania solet dari facultas dispensandi super quocumque impedimento publica honestatis ex spiritualibus, &c. ut in clausula posita, cap. 5. s. 4. num. 367. par. 11. & Commissario Cruciatæ conceditur facultas in foro conscientie dispensandi cum his, qui primo & secundo affinitatis ex fornicatione contracta gradibus coniuncti matrimonium contraxerunt, nec non in superueniente simili affinitatis impedimento, &c. ut in clausula posita, num. 368.

O.

Obiectioni, quod illiteratus, seu imperitus sit irregularis, atque adeo collatio illi facta sit nulla, respondetur hanc non esse proprie & stricte irregularitatem, maxime si non sit penitus, & omnino illiteratus, sicut etiam defectus morum, non est irregularitas, c. 7. num. 19. p. 7.

Obligatio soluendi pensionem, supposita parte affirmativa, an incumbat solum Capitulo, an vero singularibus de Capitulo, pro parte quam percipiunt, cap. quinto, numero 221. usque ad 225. parte 1. ubi distinguitur.

Obligatio recitandi quam habent beneficiati, sicut & in sacris constituti, non est iustitia, sed religionis ex precepto Ecclesiæ, c. 1. nu. 14 & 126. p. 3. contra aliquos, num. 15.

Observantia 30. annorum, presumitur iusta, c. 5. num. 479. p. 1.

Obtinentes in Cathedralibus & Collegialibus Dignitates & Canonici, si non resideant etiam moniti non possunt hodie statim priuari: Sed primo anno dimidia parte fructuum, secundo vero omnibus priuantur, cap. 2. numero 140. cum seqq. p. 1. etiam idem est in simplicibus residentibus, qui requiruntur, numero 141.

Obtinentes in Ecclesiis Cathedralibus, aut Collegialibus Dignitates, & c. tenentur ad residentiam, ita ut non liceat ultra tres menses abesse, ut in Conc. Trident. c. 2. num. 180. p. 3. Et an Concilium comprehendat Dignitates principales, & Capita Collegiarum, num. 181. & 182.

Obtinens Parrochialem, & Canonatum si non resideat in parochiali ut debet, cogitur residere in Canonatu, cap. secundo, numero 184. p. 3. & quid in eo, qui habet duas Dignitates, numero 185. & quid in habente duo Beneficia ex dispensatione, numero 186.

Obtinentes Dignitates in Ecclesia Toletana, & aliis pretendunt non teneri ad residentiam, & non resident, propter immemoriam, cap. secundo, numero 196. p. 3. & ibidem Concil. Trident. declaratur, numero 197. & sequente, & limitatur hodie, ut numero 199.

Obtinens Dignitatem, cui incumbit visitatio, an possit ratione visitationis abesse ultra tres menses, ita quod lucretur fructus, c. 2. n. 332. p. 3.

Obtinentes ex dispensatione Parrochialem, & Canonatum, residentes in parochiali percipiunt fructus Canonici ex privilegio Bullæ Pij V. censetur enim dispensatus, ut recipiat fructus alterius, quando dispensatio est perpetua, cap. secundo, numero 343. p. 3.

Obtinentes Dignitates pro residentia, an sint obnoxij detractioni tertia partis, c. 2. n. 478. cum seqq. par. 3. & limita, ut n. 482. cum seqq.

Obtinentes Dignitatem Canonatum, vel Portionem, an teneantur per se, & non per substitutum obire diuina officia sibi incumbenda, ut cantare Missam, Euangelia, & c. cap. 2. numero 494. cum seqq. p. 3. resoluitur teneri per se, non obstante contrario statuto, num. 498. cum seqq.

Obtinentes Dignitatem simul cum Canonatu, aut portione in eadem Ecclesia, an teneantur utriusque beneficii onera & officia subire, & per se ipsos, c. 2. num. 501. cum seqq. par. 3. resoluitur affirmatiue, limita ex causa iusta, numero 504. & amplia, ut num. 506. cum seqq.

Obtinens Parrochialem cum Canonatu ex dispensatione ante concilium obtenta potest post illud aliam Prebendam optare, cum non mutetur titulus, alias secus, c. 1. n. 343. p. 5.

Obtinens parochialem in casu cap. licet canon de electione in 6. si non sit infra annum ad Sacerdotium promotus, ob quod ipso iure illa priuatur, non potest illam retinere, sed debet relinquere, c. 10. n. 28. p. 11. Nec satisfacit, quod dicunt Nauarr. & alij, quod in illo casu consistat de mente legislatoris id volentis, & quod priuatio de qua ibi non imponitur proprie, ut pena, sed ut quedam conditio, vel modus rei tradita, & c. num. 29. & 30.

Officiales seu Prouisor, vel Vicarius generalis, aut in-

dex Ordinarius Episcopi, vel alterius Ecclesiasticam iurisdictionem obtinentis hodie in Regno Castellæ & Legionis, debet esse constitutus in Sacro ordine, alias electio est nulla, c. 8. n. 11. p. 5. ex Breue Clement. VII. quod comprehendit officiales, & alios ad presens existentes, ut n. 12. & ante publicationem non ligata, nu. 13 & 14. cum seqq.

Officialis executor cui prima littera sunt directæ, si non possit illas exequi, quia erat mortuus Episcopus, vel quia erat intrusus, seu contradictor, secundus executor non posset procedere ad executionem, c. 2. n. 69. p. 6. a quo casu ad quem erit appellandum dubitatur n. 72. & videtur quod ad Papam, num. 7. sed contrarium traditur, numero 74. & concordantur numero 75. 76. & 77.

Officium collatoris sicut expirasse dicitur, per redditionem computorum, ita & officium Subcollatoris expirasse censetur, c. 1. n. 384. p. 5.

Onus iustificandi pensionem spectat ad pensionarium agentem contra successorem in beneficio non consentiente u. pensioni, cap. quinto, numero 462. parte 1.

Onus probandi pensionem esse reducendum incumbit titulari, c. 5. nu. 484. ad medium, p. 3. & respondetur de c. Rotabilibus contrarium affirmantibus, numero 483. & sequenti.

Onus probandi cui incumbat, quando vnus dat de regula reuocatoria, & alter replicat vnionem fuisse sortitam effectum, remissine, cap. 2. §. 3. numero 300. parte 12.

Oppositor si ultra oppositionem iustificauerit, qualitates resignatas, per constitutionem, ita ut censetur ab illa vocatus, acquiritur ei ius considerabile, de quo in provisione aduersarij erat facienda mentio, & assimilatur presentationi, seu electioni, c. 3. numero sexagesimo nono p. 4. & refertur consil. Mandosij, numero septuagesimo & quid si essent plures oppositores, numero septuagesimo primo, & amplia, ut numero 75. & intellige, ut num. 80.

per Oppositionem ad Parrochiales, an acquiratur ius considerabile, saltem approbato aut electo, tanquam magis idoneo, cap. 3. a numero octuagesimo primo cum seqq. par. 4. & amplia, ut num. octuagesimo quinto cum seqq. quamuis Rota contrarium voluerit, numero 90. 91. & 92.

Opponens se post terminum edicti, an possit & debeat admitti cum descriptis, presertim nondum facto examine, videtur soluendum negatiue, c. 2. §. 1. nu. 200. p. 9. & idem videtur, ubi non apponeretur edictum, de examinandi nominati essent coram examinatoribus intra decem dies, aut aliud tempus ab Episcopo prescribendum n. 201. & sequenti, ubi ponitur declaratio Congregationis.

Opponens se post terminum edicti, admittitur, si in edicto diceretur, quod etiam post eius terminum admitteretur, qui vellet examinari, aut si Decreto Concilij Prouincialis iubentis apponi edictum id caueretur, ut in Concilio Prouinciali Toletano, c. 2. §. 1. nu. 203. p. 9. & Concilio Compostellano censent aliqui cautum esse, nu. 204. Sed falluntur, num. 205. ubi illud explicatur, nihilominus resoluitur esse admittendum re integra, numero 206.

Optare nouam Prebendam, ad possit Canonicus habens coadiutorem perpetuum cum futura successione, c. 5. a n. 118. p. 4.

Optare quid & an excommunicatus possit optare, vide verbo, excommunicatus an possit optare.

Optio an impediatur in Ecclesiis ubi non optatur prebenda,

INDEX.

bende, sed praesimonia annexa, c. 1. n. 456 cum seqq. par. 5. resolutur non impediri.

Ordinarius non potest condonare fructus amissos, ob non factam professionem, c. 3. num. 51. cum seqq. p. 3. sed ad Papam, vel poenitentiarium recurrendum est.

Ordinarius in ecclesiis ubi sunt adiuncta, an possit absque eis procedere ad priuationem canonicorum, ob non receptionem ordinum, c. 4. num. 18. p. 3. & resolutur posse.

Ordinarius non potest dare coadiutorem perpetuum, & irrenocabilem, cum futura successione, c. 5. n. 17. p. 4. nec Legatus, n. 18.

Ordinarius non potest praenire in beneficiis reservationibus, c. 1. n. 51. p. 5. & ibi ratio traditur, n. 52.

Ordinary Collatores qui dicantur, traditur, c. 4. n. 1. p. 5.

Ordinary appellatione, in materia collationis, non solum Episcopus venit, sed etiam alius inferior, licet non habeat iuris dictionem, c. 4. n. 2. & 3. p. 5.

Ordinary Collatores, de iure communis sunt Episcopi seu Archiepiscopi, qui in prouisione beneficiorum sua diocesis summatim habent intentionem, cap. 4. numero quarto p. 5. & an beneficia, & Praebendae Cathedralium, & Collegiarum pertineant ad solius Episcopi prouisionem, an vero simul cum Capitulo numero quinto.

Ordinarius primus executor, an possit executioni mandare literas in forma dignum, & conferre lapso termino 30. dierum, & moram purgare re integra cap. 2. numero octuagesimo octauo p. 6. & non posse traditur, numero 89. sed contraria sententia est, verior, ut num. 90.

Ordinarius vide supra verbo Episcopus, & verbo collatio.

Ordinatus sine titulo quas penas incurrat, cap. 5. num. 15. p. 2.

Ordinatus sine titulo suspensus, an possit absolui ab ea per Bullam Cruciatam posteriorem, cap. 5. numero trigessimooctauo p. 2. resolutur negative, numero 39. cum seqq.

Ordinatus ad titulum patrimonij, sine ulla necessitate aut Ecclesiae utilitate nulla incurrit poenam etiam flante constitutione Sixti Quinti contra male promotos, cap. 5. numero octuagesimonono & nonagesimo p. 2.

Ordinatus ad titulum beneficij non possessionum an aliquam poenam incurrat, cap. 5. numer. 133. cum seqq. p. 2.

Ordinatus ad titulum Patrimonij sufficientis, qui tantundem debet, an dicatur ordinatus sine titulo sufficienti, & incurrat poenam, cap. 5. numero 136. usque ad numerum 145. part. secundo, & resolutur negative.

Ordinatus ad titulum Patrimonij donati cum pacto de non petendo seu de illo reddendo an dicatur ordinatus sine titulo, & poenam incurrat cap. 5. num. 150. cum seqq. p. 2.

Ordinatus ad titulum patrimonij quod fuit renuntiatum, vel restitutum, dicitur ordinatus sine titulo, cap. 5. numero 170. p. 2. & idem si interuenit pactum de illo restituendo licet non fuerit restitutum, numero 171.

Ordinatus ad titulum patrimonij, qui post donationem illud retro donat, vel alienat, quamuis peccet, non tamen incurrit suspensionem, nec est ordinatus sine titulo, cap. 5. numero 175. & seq. part. 2.

Ordinatus sacris ordinibus ad titulum patrimonij si

illo renuntiato, ad superiores promoueat, non est sufficiens, nec promotus sine titulo, c. 5. num. 182. p. 2. & limita, ut num. 183.

Ordinari quis non potest ad titulum Capellaniae, ad nutum amouibilis, nec alterius beneficij manualis, c. 2. numero 83. p. 1. Nam titulus debet esse perpetuus, n. 84.

Ordinari quis non potest ad titulum Capellaniae amouibilis, non ad nutum, sed ex iusta causa cap. 2. n. 92. part. 1.

Ordinari potest quis ad titulum Capellaniae non collatiua si est perpetua, tanquam ad titulum patrimonij, c. 2. num. 112. p. 1.

Ordinari quis potest ratione beneficij, ab Episcopo beneficij, seu de eius licentia, c. 4. num. 1. p. 2. & quid si in diuersis diocesis habet beneficia, num. 2. vel beneficium sit manuale, num. 3.

Ordinari quis non potest ratione praebendae temporalis quam habet ratione leclurae, cap. 4. & 5. p. 2. Nec ratione Capellaniae, non collatiua, num. 6. Nec ratione pensionis, num. 7.

Ordinari quis potest ratione beneficij, etiam tenuis, licet non ad titulum illius, c. 4. n. 8. p. 2. & amplia usque ad num. 14.

Ordinari quis non potest hodie, ad titulum paterne hereditatis, sed requiritur quod vere & realiter habeat patrimonium, cap. 5. numero 91. & 92. p. 2. Neque ad titulum alieni beneficij, vel stipendij, numero 93.

Ordinari quis potest ad titulum pensionis, seu stipendij a laico assignandi, si imponat talem pensionem, vel stipendium super re certa fructifera non alius, c. 5. num. 94. cum seqq. p. 2.

Ordinari ad titulum stipendij ab aliquo promissi, aliquando specialiter concessum est propter penuriam Sacerdotum, cap. 5. numero nonagesimo septimo p. 2.

Ordinari quis non potest ad titulum seruitij in aliqua ecclesia, cui ascribitur, cap. 5. numero 98. & 99. cum seqq. p. 2. ubi de intellectu Concil. cap. 16. sess. 23. Seminaria tamen ordinari potest ad titulum seruitij beneficij, Seminario uniti, num. 104. ubi ponitur decisio Ro. a.

Ordinari quis non potest ad titulum beneficij habentis redditus incertos, cap. 5. numero 111. part. 2. an autem beneficium, vel patrimonium dicatur sufficiens, iudicis arbitrio relinquitur, numero 112. cum seqq.

Ordinari quis non potest ad titulum literaturae contra aliquos, cap. 5. numero 127. & seq. part. 2. & ibi declaratio S. Congregat. Neque ad titulum de futuro, & in spe, ut numero 130. neque ad titulum coadiutoriae etiam perpetuae cum futura successione, numero 131. nisi forte habere congruam, numero 132.

Ordinari quis potest etiam ad titulum donationis, c. 5. num. 7. p. 2.

Ordinary an possint in prouisionibus uti dicta clausula, vel alias quouis modo, cap. 1. a numero septuagesimotertio part. undecima, resolutur affirmative, contra Rebus. & posse conferre vacationis modo non expresso, & habere modum vacationis pro expresso.

Ordinary an possint uti clausula, teque a quibusuis &c. in suis prouisionibus, c. 13. n. 71. p. 7. ubi resolutur affirmative, quamuis non soleant eam apponere, & per eam etiam possent absolueri ab iis, a quibus alia poterant.

Ordinarius an possit in collatione alicuius beneficii exigere iuramentum à collatario, de non resignando illud cum pensione, nec in fauorem alicuius, sed libere, &c. capit. 2. n. 29. p. 8. & Nauar. & alij tenent negatiue, ex ratione de qua n. 30. & 31. discutitur à n. 32. cum seqq.

Ordinarius hodie in beneficiis curatis unitis mensa, seu quoad spiritualia, & temporalia potest facere deseruiri per vicarium perpetuum ex Decreto concilij, ubi derogatur privilegio ponendi vicarium temporalem, seu amobilem, &c. & habet etiam locum in unitis mensa, &c. capit. 2. n. 4. 5. & 6. p. 11. & derogatur etiam immemoriali deseruendi per vicarios temporales, seu amobiles, n. 7.

Ordinarius intra quatuor menses à die vacationis nota debet facere concursus ad parochiales spectantes ad collationem aliorum, & illis significare personas electas pro collatione obtinenda, alias omnimoda dispositio illis reservatur, §. primo numero 152. parte 9.

Ordinarius licet nullo modo possit alterare conditiones, vel qualitates possibiles annexas beneficio ex fundatione, an possit eas mutare, quando redditus ipsius beneficii essent insufficientes ad illas, & reducere missas, &c. capit. 1. numero 124. p. 7. Resoluitur secundum DD. Episcopum id posse facere cum consensu patroni, aut etiam eo inuito, si vocatus nollet consentire, numero 125.

Ordinarius non potest libere, & sine causa facere, vel beneficia unita deseruiantur per vicarios temporales, seu amobiles, quia eius arbitrio videtur relictum, nempe arbitrio boni viri, & scriptione regulari, cap. 2. nu. 8. & sequenti, p. 11. ubi ponuntur declarationes S. congregationis, nec nisi curatis, & auditis partibus, numero decimo. Nec appellatione remota, nisi in visitatione, & tunc tollitur quoad effectum suspensuum tantum, numero undecimo nec potest fieri nisi in visitatione, quando beneficia sunt unita monasteriis, &c. numer. duodecimo. In quibus hodie ex constitutione Pij Quinti debet deputari vnus ex ipsis regularibus ad nutum amouibiles, numero decimotertio. in parochialibus tamen, quae non sunt unitae monasteriis, sed eorum membra, nec Decretum Concilij, nec constitutio Pij V. locum habent, numer. 14.

Ordinarius stante constitutione Pij Quinti §8. non potest admittere resignationem beneficii religionem ingressuri, nisi statim re ipsa profiteatur, ita enim intelliguntur verba illius, religionem ingressuri, & non de habitis susceptione, ut volunt Fuscus, & Flamin. Paris. qui reprobantur, capit. 9. numero vigesimo tertio & sequenti, part. 11. & ita iuxta dictam constitutionem, & non iuxta mentem Concilij procedet dictum Manuelis Rodriguez relati numero vigesimo quinto. In casibus tamen alias permisis poterit ordinarius admittere resignationem nouitij, seu religionem ingressuri, etiam si statim non profiteatur, seu religionem ingrediat, non obstante dicta constitutione, numero vigesimo sexto.

Ordinatus ordine sacro censetur idoneus ad beneficium simplex c. 7. n. 10. p. 7.

Ordinem presbyterij, diaconatus, aut subdiaconatus, an habeant annexum in omnibus Ecclesiis cathedralibus omnes canonicatus, ac portiones, cap. 4. num. 15. p. 7.

Ordo annexus aptitudine, quando dicatur, vide verbo beneficia aliqua sunt.

Ordo an sit prima tonsura, c. 1. nu. 6. p. 7.

P.

Pacificus si praedecessor triennio possedit, & communiter reputabatur beneficiarius, & in possessione cessit, seu decessit, non tenetur amplius successor iustificare illius titulum, & praefertur cuilibet alij impetranti ex persona alterius ex allegatione Lapij, quam Palatinus seruat, & reduci ad triennium, §. 1. numero duodecimo p. 11. & qui sint videri de eodem numero 13.

Pactio de soluenda pensione sine auctoritate Papae praecedens resignationem beneficii est confidentialis, & contra constitutionem Pij V. cap. 5. num. 63. & seq. in fine, part. 1.

Pactio de soluendo pensionem literis non expeditis, non est confidentialis: est tamen synonimica, maxime stante clausula quod literis non expeditis reservatio sit nulla, ex qua etiam est confidentialis, capit. 2. numero 45. p. 4.

Papa potest imponere pensionem, cap. 5. numero 274. p. 1. Nec in eo requiritur causa, aut consensus beneficiarii, num. 275. de c. 1. Roze, num. 276. quamuis aliqui contra, num. 277.

Papa regulariter non assignat pensionem sine causa, & consensu beneficiarii, cap. 5. num. 278. p. 1. resolutio Roze, num. 279.

Papa licet possit imponere pensionem sine consensu patroni, tamen si beneficium est iuris patronatus laicorum ex donatione, & fundatione pensio est nulla, non facta mentione de eo, c. 5. n. 361. p. 1.

Papa aliquando prouidet seculari, de beneficiis regulari in commendam, c. 4. n. 26. p. 4.

Papa potest de iure coadiutorem cum futura successione deputare c. 5. n. 19. & 20. p. 4. Nec ista coadiutoria sunt contra Concilium Lateranense, n. 21.

Papa quando disponit aliquid contra Concilium, per viam legis, non requiritur aliqua derogatio contra aliquos, c. 5. n. 47. p. 4.

Papa potest sine causa clericum priuare suo Beneficio, c. 1. n. 2. cum seqq. p. 5.

Papa potest prouidere de omnibus beneficiis & concurrens cum quolibet Ordinario, ut Ordinarius Ordinarius & orbis, cap. 1. num. 8. p. 5. & inter eos est locus praeuentioni, etiam in mensibus Ordinarij à numer. 9. & idem est in legato, num. 13. & an idem sit in sex mensibus alternatiua habentis decretum irritans, num. 14. cum seqq.

Papa si praeueniat in prouisione alicuius beneficii, eius Prelatus est Cardinalis, & habet indultum: an eius prouisio praefenda sit stante decreto irritante indultum, in quo dicitur etiam per nos, c. cap. 1. numer. 32. cum seqq. p. 5.

Papa si praeueniat in prouisione alicuius beneficii reservati, Cardinalem Ordinarium collatorem, habentem indultum cum decreto irritante, dicente etiam per nos, &c. Non valet prouisio nisi derogetur indulto, cap. 1. num. 40. par. 5.

Papa per regulam reservatoriam non intendit ledere Concordata Germaniae & Franciae, de quibus remissum, c. 1. nu. 641. p. 5.

Papa etiam sine causa potest derogare, & reuocare privilegia data ad conferendum beneficia, cap. 1. num. 678. part. 5.

Papa cum dispensat cum monacho, ut matrimonium contrahat, illo contracto consequenter etiam innet relaxatum votum paupertatis, & obedientiae, c. 10. num. 90. part. 7. Et respondetur cap. cum ad monasterium de statu monach. in fine, licentiam ibi intelligi volun-

INDEX.

gi voluntariam, & sine causa, num. 91. Et secunda re-
sponso, quod in sensu composito, ad est cum monacho, non
possit Papa dispensare in votis castitatis, & paupertatis,
n. 92. & 93. quae defenduntur ab impugnacione Ledesmae,
n. 94.

Papa ex suprema. plenaeque quam habet in beneficiis
potestate, collacionem facere potest sub conditione etiam
de futuro, & quae non inest alternatiue, copulatiue, & ad
tempus, c. 2. n. 50. p. 8.

Papa hodie dispensat cum illegitimis ad obtinenda
quaecumque beneficia praeter dignitates, ac canonicatus
in cathedralibus, ac principalem in collegiata, dummodo
plura non sint, & c. de qua clausula remissio, c. 2. nu. 71.
p. 7.

Papa in voto solenni castitatis, quod sit in suscepcione
sacrorum ordinum, ubi est etiam traditio personae, potest
dispensare, c. 10. numero 50. parte 7. Nec refert dicere,
quod votum, seu debitum continentia non sit essentiali-
ter annexum ordini sacro, sed ex statuto Ecclesiae, statui
vero religionis sit essentialia, nam supposito quod sit,
esset indispensabile sicut votum religionis, si traditio
esset ratio indispensabilitatis, n. 91.

Papa solus potest cum illegitimis dispensare ad digni-
tates, vel personatus, etiam sine cura cum communis, con-
tra Gambardum, c. 2. n. 53. p. 7.

Parentela, & descendencia antiqua probatur per e-
nuntiatiuam plurimum instrumentorum diuersorum no-
tariorum, quia equipollet summa, quae sufficit ad probatio-
nem huiusmodi descendenciae, c. 15. nu. 32. p. 7. & descen-
dencia probatur per fidem libri Baptismi, addito aliquo
admiriculo, ex Rota, num. 33. Non vero sufficit ad pro-
bationem descendenciae, etiam antiqua, una enuntiatiua,
sed ad minus requiruntur duae de antiquo emanatae a
diuersis personis non suspectis, nu. 34. ubi ponitur decisio
Rote.

Parochus qui affuit per duos aut unum mensem, abs-
que licentia Ordinarii in scriptis, vel absque aliqua bo-
nesta causa, an non faciat fructus suos, c. 2. n. 25. cum segg.
p. 3. & resoluitur negativae.

Parochus habens iustam causam, & necessitatem di-
scedendi notoriam, an possit discedere non petita licentia,
c. 2. numero 33. & 34. parte 3. & an tacita sufficiat, nume-
ro 35.

Parochus habenti re vera iustam causam absentia, non
satis est petere licentiam ea non obtemperat, sed debet recur-
rere ad superiorem, nec interim potest abesse, c. 2. nu. 37.
cum segg. p. 3.

Parochus qui residet in parochiali, non tamen per se
exercet officium, sed per substitutum an teneatur ad re-
stitutionem fructuum, c. 2. nu. 52. p. 3. resoluitur negativae,
num. 53.

Parochi quibus a Papa datus est coadiutor perpe-
tuus, an teneatur ad residentiam, an vero excusentur
ab ea, cap. 2. nu. 172. cum segg. par. 3. resoluitur non
excusari, & ibi declarationes S. Congregat. traduntur,
n. 179.

Parochus non se faciens intra annum ad sacerdo-
tium promoveri, eo elapso est parochialis priuatus ipso
iure, cap. quarto, numero 3. & 5. parte 3. limita in Cano-
nicatibus, Dignitatibus, & aliis Beneficiis, ut numero
10. quia in eis non habet locum text. in cap. licet canon.
num. 11.

Parochus qui ad Sacerdotium promoveri non atten-
dens, parochialem receperit peccat mortaliter, cum obli-
gatione restituendi fructus nisi voluntate mutata pro-
mota fuerit, cap. 4. numero 3. p. 3. & an idem procedat in
accipientibus alia beneficia, vide num. 34. cum segg. &
quid in accipientibus beneficiis simplicia, quibus non est or-

do annexus, n. 42. cum segg. & quid in accipiente benefi-
ciis, quibus non est ordo annexus, n. 42. cum segg. & quid in
eo qui a principio bonum animum habuit suscipiendi,
postea tamen mutato consilio retinet beneficium, n. 52.
& 53. cum segg.

Parochiales in curia vacantes, sede vacante etiam
quae vacarunt vivente Papa possunt per Ordinarium
provideri, cap. 1. numero 101. & 102. parte 5. & ibi de
intellectu, cap. si Apostolica, de praebend. in sexto, nume-
ro 103. & an sit ei derogatum, numero 104. cum segg.

Parochus impeditus in fine anni restituitur, non ad
alterum annum, sed ad tempus in quo fuit impeditus, c.
5. §. 1. n. 120. p. 11.

Pater an prohibeatur succedere in beneficio filij, c. 3. a
n. 28. p. 7. resoluitur non prohiberi cum communi contra
Hostium, & alios.

Pater habens pensionem cum facultate transferendi,
an possit illam transferre in filium, c. 3. a n. 32. p. 7. resol-
uitur negativae contra Gigantem, estis pensio esset constitu-
ta super beneficio, quod pater nunquam obtinuit, tam
ex constitut. Clementis VII. quam ex Decreto Concilii
Triden.

Pater post Concil. Triden. an possit obtinere benefi-
cium in Ecclesia, in qua eius filius illegitimus est benefi-
ciatus de praesenti, c. 3. nu. 30. p. 7. & resoluitur non posse
num. sequenti.

Pater, vel alia coniuncta persona in causa spirituali,
non admittitur pro alio sine speciali mandato, etiam
cum cautione, cap. 9. n. 203. p. 5. limita, ut numero 204.
cum segg.

Pater donanti filio, qui testatur merita praefate no-
credunt, c. 5. n. 327. p. 1.

Patrimonium habens, potest promoveri licet expri-
non assignetur in titulum, c. 5. n. 77. p. 2.

Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, debet
consistere in re immobili, & fructifera, c. 5. n. 105. & 106.
p. 2. & debet esse sufficiens ad victum honestum, ut nu-
num. 107. 108. & 109.

Patronus Capellaniae etiam collatiuae ita fundatae ut
ad nutum sit amovibilis, potest ad nutum, & liberam
voluntatem, absque causa a numero 85. parte 1. toties
quoties voluerit amovere Capellanum, c. 2. nu. 86. Nec
poterit Ordinarius destitutum tueri in sua possessione,
num. 87.

Patronus solus non erit faciens in Ecclesia Capellam,
vel Altare, sed etiam Ecclesia erit comparrona. & con-
currerit in presentando ratione fundi quem ponit, id est el-
silio, c. 9. num. 40. p. 5. Valer tamen consuetudo: ut Ec-
clesia non sit comparrona ratione fundi, & c. quae serva-
tur in Hispania num. 41. limita (seclusa consuetudine)
si faciens Capellam solueret aliquid Ecclesiae pro fundo,
id est per el silio, num. 42.

Patroni ubi plures concurrunt in dotatione, sed ta-
men inaequaliter, an aequaliter fiant patroni, traditur, c.
9. num. 54. p. 5.

Patronus alicuius Ecclesiae, vel Capellae non potest il-
lam vendere sine lue simonia, contra Lasarte, Ledesma,
& alios, cap. 9. numero 138. & seg. par. 5. & traduntur
declarationes Rote, ex quibus praedicta confirmantur, a
num. 141.

Patroni Ecclesiastici habent semestrem ad presentandum,
laici quadrimestre, c. 9. n. 209. p. 5. & quando sint Ecce-
lesiastici & laici simul, omnes habent semestrem ratione
communis, num. 210.

Patroni laici possunt variare ante institutionem Epi-
scopi, & alium presentare a cumulando quod non pos-
sunt facere, patroni Ecclesiastici, cap. 9. numero 211. &
seg. par. 5.

Patroni laici, licet possint variare, & alium presentare cumulatim, non tamen possunt sine causa à prima presentatione discedere, c. 9. n. 213. p. 5.

Patronus laicus variare non potest, lite alias pendente inter presentatos, nisi colligantem presentet, c. 5. a. num. 217. p. 5.

Patroni ubi sunt plures, possunt singuli separatim presentare, aliis non requisitis, quando ius patronatus spectat ad eos ut singulos, ut in dubio presumitur, & non ut universos, & iure collegij c. 9. numero 222. p. 5. quamvis contrarium teneat Abbas, numero 223. cui respondetur, numero 224. & procedere potest sententia Abbatis, ut numero 125. 126. & 128. & quid sit dicendum, quando aliqui nolunt convenire ad presentandum, n. 229. & seq.

Patronus reliqua in materia, require supra verbo beneficij iuris patronatus, & verbo ius patronatus.

De Patronis, & de iure patronatus qui tractatus ediderint remissum, c. 9. n. 1. p. 5. & qui sine videndi, nu. 2. & quae sine notanda, n. 3.

Patroni debent presentare intra semestre, nisi sint patroni laici tantum, qui solum habent quadrimestre, c. 2. n. 6. p. 10.

Patronus Ecclesiasticus, an sit reperiatur duo & quae idonei, possit gratificare, & presentare Episcopo quem maluerit, an vero debeat ambos presentare, ut Episcopus instituat unum ex eis quem voluerit, c. 2. §. 2. num. 265. p. 9.

Pecunia non datur pro executione ordinis, aut clauum, sed pro iure percipiendi fructus, cap. 2. numero 14. p. 1.

Pensio an sit beneficium, & beneficij nomine veniat, c. 5. num. 2. p. 1. ubi ponitur sententia Barbariae affirmativa (& qui de pensionibus tractent, traditur, nu. 1.) Contraria tamen sententia traditur, nu. 3. & 4. quae approbatur, n. 5. & 6. & quod non agitur de pensione quae datur in titulum beneficij, sed de ea quae simpliciter constituitur, ad tempus super fructibus beneficij, ut dicto num. 5. & 6.

Pensio est quid mere temporale, c. 5. num. 7. p. 1. quod verum est in pensione quae titulo seculari, & vi laico assignatur, quae est omnino profana, & in laicum cadit, ut n. 8.

Pensio quae hodie est in usu, quae loco beneficij assignatur, non est quid mere temporale, sed spirituali annexum, cap. 5. num. 9. 17. 18. 19. & 47. p. 1. quia sicut beneficium, praequirunt clericatum, secundum sylum curiae, num. 10.

Pensionem obtinentes, & habitum & consuetudinem deferre debent, c. 5. n. 11. 12. 13. & 14. p. 1.

Pensio non potest imponi ab inferiori à Papà alicui laico, ab ipso tamen Papa potest, cap. 5. num. 15. & seq. p. 1.

Pensio non potest redimi, seu emi nec precio transferri sine auctoritate Papae, c. 5. num. 20. usque ad. nu. 28. p. 1. Contraria tamen sententia est verior in pensione, quae titulo seculari, & vi laico assignatur in stipendium, ut num. 25.

Pensio commoditas & fructus possunt vendi, & liberatio obligationis, quam habet Hispanus in cuius capite est imposita pensio, c. 5. n. 29. p. 1.

Pensio sola sine causa, cedit in causam alimentorum, c. 5. n. 32. p. 1.

Pensio potest gratis remitti, absque auctoritate superioris, c. 5. nu. 39. p. 1. etiamsi expresse reservata esset pro alimento, numero 40. & 41. cum seqq. & ibi an pensio aequiparetur contractibus, an vero ultimae voluntatibus.

Pensio ad cuius titulum quis fuit ordinatus, non potest remitti absque auctoritate superioris, c. 5. num. 46. par. 1.

per Pensionem non instituitur quibus Ecclesiae, sicut per beneficium, à quo in aliis etiam differt, c. 5. nu. 59. par. 1.

Pensio est quoddam ius temporale, separatim & formale distinctum à beneficio, c. 5. n. 49. p. 1.

de Pensione ubi facienda est mentio, an sit exceptio, da eius quantitas, sicut valor beneficij ex regula de valore, c. 5. num. 92. p. 1. cum seqq. & resolvitur quod sic, & quod dicto & aliud quodcumque beneficium, comprehendit pensionem.

Pensio an amittatur per contractum matrimonij, & per promotionem in Episcopum, sicut beneficium, c. 5. nu. 105. cum seqq. p. 1. & resolvitur affirmative, in pensionis assignata loco beneficij, & non in stipendium, idem in promotione ad Abbatiam, n. 112. & in assumptione ad Patrum, n. 113. & an idem sit per professionem religionis, n. 114.

Pensio cum cedat loco beneficij, etiam quoad habilitatem, regulanda est tanquam beneficium, & qui non est capax beneficij, non est capax pensionis, cap. 5. num. 121. par. 1.

Pensio non potest reservari irregulari, cap. 5. num. 135. par. 1. contrarium tenet S. Congregat. loquens in homicida cui erit standum, num. 136. cum seqq. Nec religioso sine dispensatione, n. 139. & resolutio Rotae, num. 140.

Pensio an faciat spoliū, & an Pensionarius de iure prohibeatur testari de redditibus pensionis, c. 5. numero 160. & seq. p. 1. ubi resolvitur quod sic contra alios quos.

Pensionis definitio traditur c. 5. num. 162. p. 1. ut per Gigantem, quae partim differt à definitione Corrafi, nu. 163. quae defenditur, num. 164. reiectis aliis, numero 165. & aliis relatis, à num. 166. & melior definitio refertur, n. 170.

Pensio soluenda est ab aëcono vacante beneficio, ex fructibus, c. 5. n. 188. p. 1. & sequestrato beneficio à sequestro, n. 189.

Pensio soluenda est inter antecessorem, & successorem in beneficio pro rata temporis quo quis possidet & gaudet fructibus, c. 5. n. 190.

Pensio constituta super fructibus, & distributionibus prebendae, pro tempore vacationis, seu quo beneficiarius non lucratur, an sit soluenda à Capitulo eos percipientes, c. 5. n. 206. usque ad n. 220. p. 1.

Pensio debet solui in loco beneficij nisi aliud reservatione expressum sit, cap. 5. numero 233. par. 1. Sed si pensionarius non esset ibi, vel alias in loco destinatus, vel procurator eius, pensionem debens non esset in mora, seu culpa, cap. 5. num. 234. p. 1. quantum ad sciendum utrum ille reperiatur deberet fieri proclamatio, n. 235.

Pensio extinguitur morte pensionarij, c. 5. n. 239. p. 1. & potest transferri, nisi quando adest clausula transferendi, n. 240.

Pensio etiam reservata transfertur in alium de consensu pensionarij, & eam soluentis, auctoritate Papae, c. 5. n. 251. par. 1. etiam in vim privilegiorum, ut n. 252. cum seqq.

Pensio prima extinguitur per translationem, & novam creatur, c. 5. num. 255. p. 1. resolvitur Rotae, n. 256. & seq.

Pensiones reservatae in persona, & capite vultus ad commodum alterius per cuius obitum expunguntur traditur, cap. 5. num. 261. p. 1. cum seqq. & resolvitur ex par. 1.

I N D E X.

pirare per mortem utriusque.

Pensio imposita etiam à Papa ex falsa causa est nulla, c. 5. n. 280. p. 1.

Pensionis assignanda causas, qui Doctores tradant ponitur remissive, c. 5. n. 318. p. 1.

Pensio imposita sine causa per inferiorem à Papa nulla est, cap. 5. numero 322. p. 1. maxime si in fraudem Canonis constitueretur incapaci beneficij, numero 323.

Pensio presumitur in fraudem imposita nisi appareat de causa, c. 5. n. 324. p. 1. de qua debet constare, n. 325. nec sufficeret assertio Episcopi, n. 326.

Pensio debet commensurari causæ, ut non excedat, c. 5. numer. 328. p. 1. alias non esset nulla in totum, sed reducenda, ut donatio remuneratoria excedens merita, num. 329.

Pensiones impositæ per Episcopum, an transeant ad successores in beneficio, cap. 5. numero 330. cum seqq. p. 1.

Pensio ab Ordinario imponi nequit, in permutatione beneficiorum, ad coequandum fructus ex pactione partium, contra aliquos, c. 5. n. 344. cum seqq. p. 1. Nec refundi pecunia, n. 347. reprobata sententia Vgolini, num. 348. decisio Rotæ, n. 349.

Pensio constituenda est in quantitate, & non in quota, c. 5. num. 362. par. 1. & ita observat Papa, numer. 363. & ita inferiores à Papa non possunt reservare pensiones in quota, numero 364. licet de iure communi secus, n. 365.

Pensio moderata esse debet, c. 5. num. 366. p. 1. alias ad debitam quantitatem reducenda est, numero 367. & declarata, ut num. 368. & in quanta quantitate, num. 370. & seqq.

Pensio non imponitur in parochialibus non excedentibus centum ducatos, c. 5. n. 372. p. 1. & qualiter ducati intelligantur, n. 373.

Pensio si excedit 100. ducatos in parochiali solet reservari pro quantitate excedenti, cap. 5. numero 347. p. 1.

In Pensione super parochiali solet apponi clausula dummodo remaneant 100. ducati pro Rectore, c. 5. n. 375. p. 1. & aliquando non, ut n. 376.

Pensio nunquam censetur imposita super incertis & distributionibus, nisi expresse dicatur cap. 5. numero 379. p. 1. & amplius, ut numero. 390. usque ad 387. & 390.

Pensio reservata super distributionibus potest transferri vigore privilegiorum dantium facultatem transferendi pensionem reservatam, super fructibus, redditibus, & proutibus, cap. 5. n. 11. & decisio Rotæ, n. 392.

Pensio imponi non solet in Episcopatibus non excedentibus mille ducatos, cap. 5. n. 393. cum seqq. p. 1.

Pensio in Episcopatibus Hispaniæ solet reservari, usque ad tertiam partem, c. 5. n. 395. p. 1. & clausula apponi solita traditur, ut num. 396.

Pensio non ideo erit diminuenda si attentio tempore gratiæ remanebant centum Rectori deducta pensione, etiam si postea contingat aliquibus annis non remanere, c. 5. n. 399. p. 1. & limita, ut n. 400.

Pensio pure & absolute reservata, quæ est surreptitia ob malam expressionem valoris, beneficij vel alias est nulla in totum, c. 5. n. 427. par. 1.

Pensio reservata cum narratiua, quod tantam partem non excedit, si excedit est in totum nulla, cap. 5. num. 428. cum seqq. p. 1.

Pensio imposita ultra potestatem imponentis est

2. Tom.

nulla in totum, & ratio traditur, c. 5. num. 430. & seqq. p. 1.

Pensio reservata à Legato ultra tertiam partem habente facultatem illam reservandi, usque ad tertiam partem est nulla in totum, c. 5. num. 432. p. 1. & declarata, ut num. 433.

Pensio reservata Motu proprio non est iustificanda, c. 5. n. 491. p. 1. quod procedit etiam in impositis super Episcopatibus Hispaniæ, num. 492. & 493. Secus si non Motu proprio, ut num. 494.

Pensio si assignatur Motu proprio, ex aliqua causa quæ non sit vera, Motus proprius facit gratiam valere non obstante surreptione, cap. 5. num. 499. usque ad 503. par. 1.

Pensio si assignatur Motu proprio, propter merita in genere valet gratia, licet causa falsa sit, cap. 5. n. 504. p. 1.

Pensio peti non potest ab eo, qui non est vel successor iuris, vel possessionis consentientis, cap. 5. numer. 512. p. 1.

Pensione semel imposita non potest postea in iudicio executionis allegari resignantem nunquam habuisse ius, c. 5. n. 515. p. 1.

Pensio secunda non valet, non facta mentione de prima, c. 5. n. 561. p. 1. & amplius, ut n. 562. & 564. & decisio Rotæ, n. 513.

Pensio an salua conscientia exigi, & solui possit literis non expeditis non stante clausula quod sola signatura sufficiat, c. 2. n. 34. cum seqq. par. 4. ubi affirmative resoluitur, & sola supplicatio sufficit in foro conscientie, ut quis sit tutus, num. 37. quod hodie cessat, post clausulam apponi solitam tempore Greg. XIII. num. 39 & 40. & Sixti V. num. 41 & 42. & Clementis VIII. num. 43 & 44.

Pensio imposita super fructibus Canonici Corduben. Necnon præsmonij illi annexi mortuo possessore tota solui debet à successore in Canoniam, & nihil à successore in præsmonio, c. 1. n. 459. p. 5.

Pensionis translatio non valet, nisi iura facultatis fuerint exhibita coram iudice, c. 2. n. 11. p. 6. aut saltem processus fulminatus in quo litera sint incerta, n. 12. vel supplicatio signata, ut n. 13. quamvis Cambara aliter dicat, n. 4.

Pensionarius non tenetur dicere officium diuinum, c. 5. numero 65. & 66. par. 1. Hodie tamen tenetur ad officium paruum B. Mariæ, numero 67. ad quod non tenetur percipiens pensionem titulo seculari, numero 68 & 69.

Pensionarius excommunicatus, non facit suos redditus pensionis, c. 5. n. 131. cum seqq. p. 1. nisi sit pensio reservata in stipendium quæ etiam reservata excommunicato valet, n. 134.

Pensionarius tenetur pro rata soluere subsidium & excusatum, & alia onera imposita relictu fructuum, c. 5. n. 171. p. 1. & limita, ut n. 172.

Pensionarius tanquam creditor, præfertur Ecclesiæ Cathedrali, in Pontificali, & ornamentis pro pensionibus debitis ab Episcopo defuncto, c. 5. num. 204. & seqq. p. 1.

Pensionarius præfertur in fructibus beneficij quibusvis creditoribus, c. 5. n. 236. p. 1.

Pensionarius existens in quasi possessione exigendi, non tenetur in possessorio ostendere literas reservationis, nec alias qualitates verificare, cap. 5. numer. 446. par. 1.

Pensionarius quando agitur de nullitate pensionis in petitorio, tenetur verificatione facere, etiam si sit in possessione exigendi, c. 5. n. 455. p. 1.

Pensionarius quando agitur de nullitate, tenetur iustificare suam gratiam, maxime ubi pensio fuit reservata sub conditione aliqua, cap. 5. n. 457. & seq. p. 1. & decisio Rote, n. 459.

Pensionarius existens in quasi possessione exigendi, si pensio fuerit reservata dummodo mille remaneant pro Episcopo in possessorio non tenetur probare remanere, secus si Episcopus agat petitorio, c. 5. numero 461. p. 1.

Pensionarius ubi agitur in petitorio tenetur iustificare conditionem sub qua pensio fuit reservata, c. 5. n. 463. & seq. p. 1.

Pensionarius existens in quasi possessione exigendi pensionem per 30. annos, in petitorio non debet iustificare conditionem, & narrata in reservatione, & ibi ratio traditur, c. 5. n. 478. p. 1.

Pensionarium debere verificare conditionem reservationis pensionis, intelligendum est, in casu nullitatis, si conditio non vera, secus in casu reductionis, c. 5. n. 484. p. 1.

Pensionarius tenetur probare possessionem, vel bonum ius illius qui primo consensit pensioni, nisi esset eius successor in iure illius, c. 5. n. 511. p. 1.

Pensionarius si allegaret, nullitatem, surreptionem, vel aliam exceptionem requirentem altiore indagationem debet remitti iudicio Ordinario, cap. 5. numero 547. p. 1.

Pensionarius ut possit declarari incidisse in excommunicationem, qua requirantur traditur, cap. 5. n. 575. cum seqq. p. 1.

Permutans & optans bona retento titulo beneficii tenetur ad pensionem, c. 5. n. 583. p. 1.

Permutatio debet fieri auctoritate superioris, & liceat clericis inter se transigere de permutando valeant, per se tamen permutare beneficia nullo modo possunt, c. 4. numero 56. p. 1. alias permutatio propria auctoritate facta, erit simoniaca, & nulla, numero 57. & sua beneficia perdunt qui ea sic permutant, quia illis priuantur per sententiam, numero 58. imo ex extravagantia cum detestabile de simonia, videntur illis priuari ipso iure, & incurrere excommunicationem contra aliquos, numero 59.

Permutatio debet fieri ex causa, nam ad eam iusta causa requiritur, quam Episcopus disquirere, & cognoscere debet, c. 4. numero 44. p. 1. an debeat fieri ex causa necessitatis, seu utilitatis Ecclesie, an vero possit fieri ex sola expedientia, & utilitate personarum, qua redundat in utilitatem Ecclesie, quamvis ad hoc, ut superior teneatur admittere permutationem, requiratur causa necessitatis, vel magna & evidens utilitas Ecclesie.

Permutationem expedire non potest Episcopus, si beneficia sunt reservata, quorum permutationi solus Papa auctoritatem interponit, c. 4. n. 82. p. 1. pro quo allegatur extraneus execrabilis, versiculo inhibentes de praebendis, sed non multum facit, n. 83. verum tamen est, quia de beneficiis reservatis inferior non potest se incommutare, n. 84.

Permutatio facta absque consensu patroni, non est nulla ipso iure, sed venit annullanda, patrono intra tempus datum ad presentandum contradicente, c. 3. n. 19. p. 1. ubi ponitur decisio Rote, quamvis esse nullam teneant Bellamera, & alij, num. 20. & alia dicta Cabedi reprobanur, numero 21. & idem erit in permutatione facta sine consensu electorum, vel inferiorum collatorum, nu. 22.

Permutatio facta absque ulla causa iusta, qua saltem redundet in utilitatem Ecclesie, & ad eam saltem redu-

ctine pertineat, nulla est, si coram inferiore a Papa fiat: sufficeret tamen causa ex parte unius permutantium, modo ex parte alterius non sit in damnum Ecclesie considerabile, cap. 4. num. 49. p. 1. quod maxime procedit stante constitutione 50. p. 1. vers. ad hoc, n. 50. ex qua iuncta constitutione 42. eiusdem, beneficia sic permuntata coram ordinario absque iusta causa, manebunt tanquam vacantia reservata, & admittens suspensus, n. 51.

Permutationes fieri possunt, etiam coram legato a latere, licet secus, si non sit de latere, cap. 4. numero 61. p. 1.

Permutatio ita demum beneficiorum est permissa, si unita non sint, nam beneficia unita permuntari non possunt, cap. 4. n. 23. p. 1. quod potest intelligi primo de beneficiis unitis, postquam uno sortita est effectum, numero 24. sed beneficium unitum capitulo potest permuntari cum alio Petri, ut hoc unitur capitulo, & illud conferatur Petro, &c. numero 25. & beneficia unita videntur posse permuntari inter se, numero 26. & intelligitur secundo de beneficiis unitis ante quam uno sortitur effectum, quia etiam permuntari non possunt, numero 27. non solum coram ordinario, sed etiam coram Papa, nam effectus unionis non tollitur per provisionem Papa subsequentem, nisi sit facta Motu proprio, numero 28. & nisi permutatio, seu resignatio in favorem fiat coram Papa cum narrativa unionis, nam tunc videtur suspendi pro illa vice, etsi non sit derogatum regule de iure quaesito, numero 29. & in resignationibus, seu permutationibus solet dari suspensio unionum, suppressio-num, & aliarum gratiarum, numero 30. & sic procedunt declarationes S. Congregationis adducta, numero 31.

Permutationem non in fradem, sed ex honesta affectione processisse credendum est, quia superioris auctoritas suspicionem tollit, nec delictum praesumendum est cap. 4. numero 100. par. 1. nisi in contrarium vergeant coniecturae, numero 101. sed coniecturae istae, quas adducunt DD. citati, militent respectu expectantium, quando erant expectantiae, nunc autem cum non adsint expectantes, quia sunt sublatae per Concilium, istae coniecturae fraudis permutationum videntur cessare, numero 102.

Permutationes non potest expedire vicarius Episcopi, nisi mandatum habeat speciale, cap. 4. numero 74. p. 1.

Permutatio non potest fieri ex causa concordiae cum alio beneficio, si duo ligantur super illo beneficio ab uno ex illis possessore, c. 4. n. 20. p. 1.

Permutatio non praesumitur in dubio facta ex iusta causa nec creditur ordinario dicenti se facere illam iusta de causa, nisi probetur illa, si non est facta cum causa cognitione, cap. 4. n. 52. p. 1. quamvis contrarium teneant Bellame, & Aicharr, quorum sententia procedet, quando ordinarius in ipsa permutatione enuntiet adhibuisse causae cognitionem, n. 53. & faciunt adducta, num. 54. & 55.

Permutatio non valet pro tertio, cap. 4. n. 11. p. 1. & debet esse inter duos, non triangularis, vel quadrangularis, nu. 22.

Permutatio non valet, si unus ex permuntantibus non habet ius in beneficio, contra Gabarum & fortiori non valet facta cum beneficio ficto, cap. 4. numero 19. p. 1.

Permutatio quando fieret coram ordinario, illis quorum interest, scilicet patronis, collatoribus, seu electoribus iuratis, & contradicentibus, esset nulla, ita quod absque alia cassatione poterit provisione fieri, nisi fiat propter

propter necessitatem, vel utilitatem ipsarum Ecclesiarum, cap. 3. num. 23. p. 11. Sed si fieret, per Papam, aut si essent patroni laici per legatum, absolute valeret, n. mero 24.

Permutatione rescissa ob contradictionem patroni, absque cuius consensu fuit facta, possunt permuantes etiam invito patrono redire ad sua beneficia mediante nova collatione, quando non fuerunt in culpa, cap. 3. numero 29. p. 11. alias si essent in culpa, redire non possunt, numero 30. & sequenti, adducitur resolutio Rota: nec excusatur in proposito ignorantia iuris, cum requiratur ignorantia probabilis, numer. 32. quamvis contra teneat Bellameta, cuius sententia solum procedit in ignorantia iuris dubij, numer. 33. & sic quando essent in culpa, patronus posset presentare, & collator conferre talia beneficia, tanquam vacantia per resignationem, numero 34. & idem videtur in resignatione in fauorem coram Papa facta scienter, sine consensu patroni laici, numero 35.

Permutatio solum fieri potest de beneficiis propriis, c. 4. n. 16. p. 11. & sic non potest fieri de iure ad rem, n. 17. nec de personis, n. 18.

Plura beneficia habens, an omittebat officium peccet tot peccata, quot habet beneficia, an vero unum solum, cap. 1. n. 121. cum segg. p. 3.

Pœna suspensionis fuit mutata per Innocent. III. in hanc, quod ordinator, vel successor compellatur ordinatio, si necessarius providere, cap. 5. n. 18. usque ad num. 30. p. 2.

Pœna cap. penul. & cap. per tuas, de simonia non procedit in proposito, c. 5. n. 31. p. 2.

Pœna cap. cum secundum Apostolum de prebendis, habet locum in Episcopo ordinante aliquem sine titulo, scienter, cap. 5. n. 32. par. 2. non tamen ubi non fuit in culpa, nu. 32.

Pœna Beneficiarij non residentis in beneficio residentiam requirente est privatio beneficii, cap. 2. n. 126. p. 3. debet tamen prius moneri, n. 127. & segg. nec est ipso facto privatus, num. 129. & quæ requirantur ad procedendum contra eum, n. 130.

In Pœna privationis fructuum, non est opus previa monitione, ut resideat, cap. 2. n. 145. p. 3. & cui debeat applicari, n. 146. cum segg.

Pœna in Beneficio curato, seu parochiali, non residentis incurritur ipso iure, ex cap. exiurpanda, §. qui vero, in fine, de prebend. cap. 2. n. 131. cum segg. p. 3. & quod in parochiali annexa, n. 132. cum segg. & an requiratur monitio, n. 135. cum segg.

Pœna privationis fructuum non potest remitti ab Episcopo, cap. 2. numero 141. par. 3. quamvis ante sententiam possit ex causa, augere, vel minuire, numero 150. & si Episcopus remittat, vel dissimulet, non tenebitur Canonici fructus illos quos alias fecit suos, restituere in foro conscientia, numero 151. & segg. Et quid si Canonici non haberet fructus quibus privari possit puniendus est arbitrarie circa privationem, numero 153. Quomodo autem sit procedendum contra non residentes, numero 154. cum sequent. neque trina citatio est necessaria, numero 160.

Pœnarum executio contra Parochos non residentes suspendi non potest, privilegio, licentia, familiaritate, exemptione, appellatione, aut inhibitione, cap. 2. numero 161. & limita quoad devolutivum, numero 162.

Pœna privationis Beneficiorum, in breui & monitorio contenta, cum solum sit lata ob contumaciam, ea cessante cessat, maxime data absolutione ab illa, cap. 3. n. 151. & segg. p. 6.

Pœnitentiarius institutus, statim habet a iure facultatem, audiendi confessiones illius Dioecesis & iurisdictionem absolvendi, sicut Parochus, sine nova licentia Ordinarij, c. 4. num. 114. p. 5. & quilibet sibi faciet decreto confitendi, nu. 113. secus erit in alia Dioecesi etiam si confitentes habeant Bullam, ut num. 114. nec habet facultatem absolvendi, a casibus Episcopo reservatis, nisi Episcopus ei illam specialiter dederit, num. 115. Quo casu integras debet confessiones audire, nu. 117. nec potest recusare confessiones audire, num. 118. & si recusat poterit puniri, num. 119. ab Episcopo etiam sine adiunctis, ut numer. 120.

Pœnitentiario potest Episcopus committere absolutionem de qua loquitur Concilium, cap. 6. sess. 24. ut cap. 4. n. 116. p. 5. ubi ponitur decisio Rota.

Pœnitentiarius non tenetur ad maiorem residentiam, quam Canonici, cap. 4. numero 122. par. 5. ubi ponitur declaratio S. Congregationis imo censetur prasens in Choro, dum confessiones audit, numero 123. attamen & vere: non vero dum est in confessionario licet officium ibi recitet, numero 124. & in processionibus & exequiis defunctorum, num. 125. ubi declarationes tradantur.

Pœnitentiaria ad cuius provisionem spectet traditur, cap. 4. numero 109. p. 5. & de Concilio Trident. super ea disponente, numero 110. quod cum loquatur in Cathedralibus tantum, non habet locum in collegiatis, numero 111.

Pœnitentiaria provisio, ad quem spectet examinatur, c. 4. n. 137. cum segg. p. 5. & n. 140. cum sequent. ubi ponuntur decisiones Rota, n. 141. limita ubi vacat in mense Apostolico, vel alias est reservata, ut n. 144. neque ad Pœnitentiaria provisionem requiritur edictum, neque concursus ex Consilio n. 143.

Pœnitentiaria potest resignari, sicut alie prebende etiam in fauorem alterius dimmodo habeat qualitates requisitas & dari in coadiutoriam, c. 4. n. 151. p. 5. & de eius qualitatibus remissive, n. 152.

Portionarij Ecclesie Abulen. possunt assumi ab Episcopo, in familiares, sicut Canonici ex statuto Ecclesie, cap. 2. numero 379. p. 3. & idem dic in dignitatibus, numero 380.

Portiones tertiae partis in distributionibus conuersæ, quas abientes amittunt, interuentibus accrescunt in terminis Concilij, cap. 3. sess. 21. de reform. cap. 2. nu. 459. par. 3. non obstant eodem Concilio, cap. 3. sess. 22. ut numer. 460. quorum vera interpretatio traditur numero 464.

Possessio Beneficij, est quid spirituale, seu annexum spirituali, & ideo ea carere non licet redimere vexationem, cap. 2. numero 55. p. 1. & resolutio Rota, numero 54.

Possessio ex sola signatura, seu supplicatione antea poterat iure capi. c. 2. n. 46. p. 4. secus tamen hodie, ex constitutione 33. Iulij tertij, n. 47. & decisio Rota, nu. 49. cum segg.

Possessio flante intruso, non potest capi ex monitorio decreto ab auditore camera in vim brevis maxime cum habeat clausulam, quod si quis senserit se grauatum, &c. vel similem & sic resoluitur in citationem, cap. 3. a. n. 41. part. 6.

Possessor Castri, vel Comitatus, ratione cuius competit ius presentandi, licet nunquam presentauerit potest presentare, quia Dignitas seu Castrum semper id ius retinuisse videtur, cap. 5. numer. 9. p. 5. & idem est in possessore maioratus, num. 15. n. 16. & 17. ubi ponitur resolutio Rota, & idem est in Regnis Castelle, in quibus possessio naturalis & civilis statim transfertur in successorem

maioratus quamvis alius apprehenderit provisionem illius, n. 18. & limita, ut n. 19.

Possessor Dignitatis, aut Beneficii ad quod spectat presentatio, seu collatio potest presentare, seu eligere, dummodo Beneficia non sint reservata, nam tunc non valebit presentatio, propter decretum irritans, c. 5. numero vigesimo & vigesimo primo cum sequen. par. 5. quod & possessionem, & fructuum acquisitionem impedit, numero 23.

Possessor mala fidei non facit fructus suos, cap. 5. a. nu. 71. par. 5.

Possessorij Beneficii causa, si quod non esset spiritualis, de ea non posset inter clericos, laicus cognoscere, c. 2. n. 55. p. 1. & resolutio Rota, num. 56.

de Possessorio processu, & modo procedendi in eo remissive, cap. 5. n. 588. p. 5.

Possessio amittitur, & acquiritur ex actu nullo, cap. 13. §. quarto numero 324. par. 11. & possessio capta sine titulo est mala, & iniusta non tamen nulla, numero 325.

Possessionem pacificam beneficii, seu tituli, & liberum curae exercitium, sufficit habere in terminis capit. commissi, & capit. licet canon de electione in sexto, ut prout teneatur ad Sacerdotium promoveri, & currat tempus, de quo ibi. capit. 5. §. primo numero 126. & seq. p. 11. ubi ponitur declaratio S. Congregationis, & reprobat, seu declaratur quaedam doctrina Rebuffi, num. 128.

Possessionem qui accepit simoniace, quamvis peccaverit, & fuerit nulla, tamen si alias beneficium est suum, & in eo habet legitimum titulum, poterit illam continuare, c. 1. num. 82. p. 8.

Possidens beneficium habitum per simoniam se ignorante commissam, habet titulum coloratum, & gaudebit beneficio regula de triennali, cap. 1. num. 15. p. 8.

Potestas dispensandi in favorem illius concessa, cui datur potestas, est favorabilis, & large interpretanda, c. 6. nu. 73. p. 1.

Practica Hispanie in materia pensionum, cap. 5. nu. 530. par. 1.

Præbenda collegiorum cum sint instituta, non ut stipendia pro labore, sed ut premia meritorum, & in sustentationem pauperum dantium operam literis, & sic principaliter propter ipsos eligendos, eligentes dignum omnino digniori contra statuta Collegij, non solum peccarent mortaliter contra iustitiam distributivam, sed etiam tenerentur ad restitutionem digniori, cap. 16. numero 46. p. 7. & si eligerent indignum, non habentem qualitates, & condiciones requisitas, tenerentur etiam collegio restituere, quod cum illo expendit ipso non restituto, prout tenetur admittere collegium, num. 47.

Præbenda semel deputata in Pœnitentialem pro Pœnitentiariorum, seu Theologalem, pro Theologo, non potest optari cum vacat, ab alio Canonico, capit. 4. numero 132. p. 5. nec Pœnitentiariorum potest optare aliam, retento officio Pœnitentiariorum numero 133. nec dimissio, ut numero 134. & quid in Ecclesiis, ubi non optantur præbende sed præstimonium illis annexa traditur, numero 135.

Præbenda prima vacans post Concil. pro quo sit prius assignanda, an pro Theologo an vero pro Pœnitentiariorum capit. 4. n. 136. p. 5. remissive.

Præbenda lectura, vide supra verbo lectura præbenda, & verbo lector, & verbo lectura promissa.

Præceptorie Sancti Ioannis Hierosolomitani sunt Beneficia, cap. 4. num. 1. & 2. p. 1.

Præceptorie ordinis divi Iacobi, Calatrava, Al-

cantera, & similia, sunt Beneficia, capit. 4. nu. 6. & 8. p. 1.

Præscriptio immemorialis non censetur sublata, sublata, quacumque præscriptione, cap. 2. n. 19. 2. p. 3. limita, ut num. 193.

Præscriptio immemorialis requiritur, cum capitulum pretendit providere præbendam Ecclesie Cathedralis, excluso Episcopo ex consuetudine: aut quadragenaria cum titulo, c. 4. n. 90. p. 5. sicut ad hoc, ut inferior adquirat ius conferendi contra ordinarium habentem fundatam suam intentionem de iure communis, num. 91.

Præscriptio immemorialis an sit necessaria si forte in confirmatione statuti, esset clausula decreti irritantis, quæ operatur non solum, quod statuentes non possint illud revocare, sed etiam quod non possint contra illud induci consuetudo, nisi immemorialis, c. 4. n. 106. & seq. p. 5.

Præsentatio quid proprie sit traditur capit. 1. num. 15. p. 4.

Præsentari clericum, idem est quod exhiberi, & offerri Episcopo, nam de absente, præsentatio regulariter non fit, nisi persona esset cognita, c. 1. num. de iure sexio p. 4. nec valet consuetudo in contrarium, numero 17. quamvis si casu facta esset, & admissa, valeret, numero de iure octavo. & ita potest salvari consuetudo numero 19.

Præsentari quamvis possit absens, ubi notus est manifeste, Ordinarius tamen non tenetur admittere præsentationem, c. 10. num. 20. p. 4. & ubi admittitur, requiritur etiam acceptatio præsentati intra tempus legitimum, ut nu. 21.

ad præsentationem reducitur nominatio Vicarij, c. 1. n. 26. p. 4. & de nominationibus Vniuersitatum ad Beneficia, quæ in Gallia fiunt, num. 27.

Præsentatio facta à patrono excommunicato etiam occulto est nulla, & illius institutio, c. 4. §. 136. p. 5. quod procedit in patrono Ecclesiastico, nam si a laico etiam publico excommunicato valet, nu. 317. cum seqq. possit tamen Episcopus talem præsentationem factam à laico publice excommunicato non admittere, etiam si non sit denunciatus, nam si esset teneretur eam repellere, alius peccaret, nu. 319. cum seqq. reprobat, quæ sententia Ber-tachini, num. 320.

Præsentatio seu promissio non potest dici habuisse effectum, ad effectum adquirendi quasi possessionem, præsentandi, licet teneretur ad restitutionem digniori maneris in provisione, si tamen mansit ex causa concordie subsecuta, c. 5. n. 108. p. 5.

Præsentatio unius sine aliis, (ubi plures sunt in quasi possessione præsentandi), etiam effectum sortita, non privatur alios quasi possessione præsentandi, sed magni illam præservat, nisi fiat animo privandi illos, capit. 5. numero 115. & seqq. par. 5. & ibi resolutio Rota. Et quando dicatur fieri animo privandi alios, numero 117.

Præsentatus ab uxore relicta à marito usufructuaria omnium bonorum, præfertur præsentato ab hærede, quia ius Patronatus transit cum vniuersitate, & in usufructu omnium bonorum, cap. 9. num. 21. par. 5. intellige ubi ius patronatus est bonis annexum, nu. 22. limita, ut num. 24.

Præsentatus à Pupillo maiore septennio, præfertur præsentato per tutorem, etiam si præsentatus à Pupillo esset minus dignus, c. 9. num. 186. par. 5. quamvis alii contra num. 187. & seqq. sed communis sententia tenenda est, ut num. 189.

Præsentare an possit tutor sine voluntate pupilli, c. 9. a. num.

INDEX.

à num. 190. par. 5. & resoluitur posse, & eius presentationem valere, nisi pupillus alium antea presentasset, n. 194. idem dic in Curatore Puberis, n. 195. Nam in his Curatoris potestas non attenditur, n. 196. nec patria potestas, n. 197.

Presentatio ubi spectat ad filium familiæ solum, ut quia ipse est patronus, pater presentare requirit, cap. 9. numer. 198. par. 5. & idem dic in Curatore, numer. 199. & seq. etiam si præstiterit cautionem de rato, numero 201.

Ad presentandum requiritur speciale mandatum, c. 9. n. 202. p. 5.

Presentatio literarum vide supra, verbo literarum originalium.

Presentatio non solum alternativa, sed etiam conditionalis, in certa dubia, & obscuris, procedet, dummodo infra tempus datum ad presentandum purificetur, & c. & si venit purificanda per habentem instituere, statim dicitur purificata, & c. cap. 2. numero 3. p. 8.

Presentati debent examinari antequam instituantur, vide verbo, appellationem non dari.

Presentatus etiam si Episcopus differat eum instituere sine causa, potest appellare a gravamine sibi illato, cap. 4. n. 9. p. 10.

Presentibus permutare volentibus, & petentibus remunerationem admitti, & collationem fieri, an sufficeret, si Episcopus dicat, placet notis, & permittimus, cap. 4. a num. 86. p. 11. res laici non sufficere, sed opus esse quod fiat expressa remuneratio, & collatio, contra Bellamiran, & c.

Præstemonia & præstimoniales portiones sunt Beneficia, cap. 2. n. 117. & seq. p. 1. quantum aliquis contra teneat, & alij distinguant, n. 119.

Præstimonium comprehenditur inspectu ad Beneficium simplex aut cum cura, vel sine cura, nisi in certis casibus, c. 2. n. 121. p. 1.

Prævenire non potest Ordinarius, in Beneficiis reservatis, c. 1. numero 51. p. 5. & ibi ratio traditur, numero 52.

Præventioni locus est inter Papam & ordinarium, nisi provisio obset regula de verisimili notitia, nam tunc eius provisio non valet, cap. 1. n. 43. p. 5.

Privatio ubi inducitur a iure, seu ex decreto propter actum positum, Beneficium vacat ubi sit actus, cap. 1. n. 79. p. 5.

Privatus cum quis est beneficio ipso iure, etiam in penam, statim potest provideri contra Lapsum, & Lancellosum, cap. 10. num. 23. & 24. & sic tempus datum ad providendum curret a die sententiæ commissi criminis, ob quod quis privatur beneficio ipso iure, n. 25. unde sequitur quod ille non habet in eo iurum, nec potest illud retinere, sed tenetur relinquere ei, cui provisum est, numero 26.

Privatus ipso iure, si sit peritus, an sit privandus beneficio, c. 10. §. 2. a n. 166. p. 11. Resoluitur cum convincti non esse privatum ipso iure, sed privandum, contra Rebus, & de stylo non dari pro perituro privationem beneficiorum, nisi sit iudiciale, & n. 169. adducitur resolutio Rotæ.

Privatus quod non esset iure qui apprehenderet possessionem, nisi violentiam adhiberet possessori, intelligitur de habente ius in re, secus in habente ius ad rem, c. 10. §. 3. num. 214. p. 11. Nam is privatur eo iure intrudendo, & ingerendo se administrationi beneficii, etiam si vacet, & nemo illud detineat, quod procedit in quibuslibet beneficiis, & in presentibus, seu nominatis, n. 215. & sequentibus, nec excusatur ab illa pena, etiam si sit institutus, si in-

2Tm.

si iure sit nulla ex defectu iurisdictionis, vel alias, quia fuit facta non propositis edictis, num. 217. & sequentibus, nisi excusaretur error facti, aut iusta credulitas, vel sententia superioris declarantis, non esse necessaria edicta, numero 219. & 220. adducitur resolutio Rotæ, numero 221.

Privilegium Innocen. IV. concessum fratribus minoribus, quod ratione itineris, seu alterius iusta causa, existeret extra suos Conventus possint recitare, non iuxta ordinem Bremiary, an sit revocatum per Bullam Pij V. capit. 1. num. 177. part. 3. cum seqq. & esse revocatum resoluitur.

Privilegium concessum per Martinum V. fratribus S. Hieron. quod infirmi & senes satisfaciant obligationi recitandi, recitando aliquos psalmos, & alia similia non videntur revocata, quia non sunt contra dicta Bullam, cap. 1. n. 180. p. 3.

Privilegium docentium in scholis, an procedat hodie stante Concil. in Parochialibus, & Curatis, c. 2. num. 68. cum seq. p. 3. & quoad Canonici, & alia Beneficia residentiam requiruntur manet incorruptum, numer. 85. & seq.

Privilegium Eugeniana Constitutionis, non habet locum in Beneficiis, etiam simplicibus, residentiam ex fundatione requiruntur, cap. 2. n. 111. part. 3.

Privilegia perpetua de non residendo, concessa certis personis, seu certo generi personarum sunt revocata, per Concilium, cap. 3. num. 266. part. 3. & concessum Capellanis Regis num. 267. & referuntur duæ difficultates, num. 268. usque ad num. 277. & num. 283. usque ad numer. 302.

Privilegia regularium, quod non teneantur servare interdictionem aliquibus diebus tantum, sunt sublata per Concil. contra aliquos, cap. 2. numero 278. cum seqq. p. 5.

Privilegium & gratia percipiendi distributiones in absentia, concedi solet ad tempus, & prorogari Inquisitoribus, & ministris S. Inquisitionis Hispaniæ, cap. 2. n. 356. par. 3. & ibi declaratio S. Congregationis.

Privilegium quod scriptores Apostolici, dimisso officio, remaneant Protonotarii, non est in usu, c. 1. numer. 205. p. 5. sed contrarium traditur, n. 206. & quando non esset in usu per regulam reservatoriam renovatur, numero 208.

Privilegium non operatur antequam innotescat privilegio, cap. 1. n. 766. p. 5.

Privilegium de fructibus primi anni beneficiorum vacantium, comprehendit etiam vacantia causa permutationis, c. 3. n. 8. p. 11. & reprobat consilium 2. Mand. si, nu. 9.

Probatio conditionis, quod remaneant centum pro relore, & aliarum debet esse convulsens & plena, cap. 5. n. 473. cum seqq. p. 1.

Probatio qualis requiratur, pro iustificatione gratiæ & verificatione narratorum, cap. 2. a n. 224. part. 6. ubi resolutio traditur.

Probatio semiplena an sufficiat, pro verificatione clausule confite, & c. an vero plena requiratur latissime traditur, cap. 3. a n. 62. cum seqq. part. 6.

Probare plene tenetur impetrans, & non publicationem istam negativam, cap. 3. §. 4. numero 308. p. 11. nam negativa debet probari plene per eum qui in ea se fundat, siue agendo, siue excipiendo, num. 309. & adducitur resolutio Rotæ, num. 310. & decisio eiusdem, numero 311.

Probari quibus modis possit huiusmodi negativa, non publicationis remissione, c. 3. §. 4. numero 316. p. 11. & adducitur resolutio Rotæ, quod non probetur, nisi per

SS 3

Confessionem parvis, vel probato, quod litera non fuerunt expedite intra tempus ad publicandum; & idem est, quando fuerunt expedita intra tempus, ad finem tamen termini, ita ut non potuerit deferri in tempore ad locum, numero 317. & negativa non expeditionis literarum probatur ex diligentis factis in Cancellaria, Camera, & registro secreto parte citata, numero 318.

Probari requiritur cum possedisse ad probandam execrabilitatem extraneantis execrabilis de prebendis c. 5. n. 42. p. 11. & debet liquido constare de possessione incompatibilium ex Rota, nu. 43. ex qua etiam non sufficit producere instrumenta possessionum parochialium, nisi probeatur perceptio fructuum, vel tantum tempus effluxisse, quod ei posset pro notabili negligentia imputari. Quia decisio si requirit actualem perceptionem fructuum, non videtur vera, maxime si ingessit se administrationi, nu. 44.

Probatum non publicationis negatiua, ex non petitione possessionis infra tempus, & ex eo quod infra tempus datum ad publicandum non habuit resignatarius collationem, sine qua possessio adipisci non potest; nam constitutio intelligitur de valida possessione, cap. 3. §. 4. numero 319. & seqq. p. 11. ubi ponitur decisio Rota, & intrat vacatio ex dicta constitutione, si non est petita possessio infra tempus, etiam quod resignatio alias fuerit nulla: nec est satisfactum per presentationem commissionis super executione literarum, & petitionem executionis earum, nisi copulatiue etiam concurrat, quod possessio insisteret petatur ex Rota numero 321. Nec satis sit per mandatum de immittendo datum in ipsa collatione, seu purificatione gratia in forma dignum, ex eadem, numero 322.

Procurator constitutus ad acceptandum Beneficia, poterit etiam Curata & Dignitates acceptare, cap. 6. n. 48. p. 1.

Procuratores generales Clerici Hispania à Congregatione deputati, residentes in Curia Romana, & Regia, non excusantur à residentia, nec lucrarentur fructus in absentia, nisi statet Breue Clementis VIII. cap. 2. n. 375. part. 3.

Procurator ad presentandum ad beneficium vacaturum potest constitui, quando daretur potestas presentandi in genere, c. 1. n. 19. p. 10.

Procurator ad presentandum ad beneficium vacaturum, potest constitui ex iusta causa, si patronus haberet se absentare in longinquas partes, quia tunc poterit autoritate Ordinarii interueniente aliquam ponere, ut presentet ad vacatura, c. 1. numero 18. p. 10.

Procuratorem ad presentandum ad beneficium vacaturum, potest constituere persona illustris, ut Episcopus, per cap. significasti, de iure patronatus, secundum unum intellectum, qui tamen non conuenit illi, nec placet ista limitatio, c. 1. numero 16. & 17. p. 10.

Procurator generalis, seu administrator negotiorum patroni, potest constitui ex iusta causa absentie ante vacationem beneficii, cui presentationem committat; nam tunc valet datio procuratoris, etiam quod unicam presentationem haberet, c. 1. numero 20. & sequenti, p. 10. ubi ponitur resolutio Rota, quod tamen sensus esset, si essent nominata persona presentanda, numero 22.

Procurator non potest constitui in specie ad presentandum ad beneficium vacaturum, cap. 1. n. 14. p. 10. non solum in beneficiis vacaturis per mortem, sed etiam per renuntiationem, vel alias, n. 15.

Professio fidei vide supra verbo, fidei professio.

Professio facta cum conditione, pacts, seu modo, de retinendo, seu habendo proprio, non valet, cap. 9. numero 98. p. 7. contra aliquos citatos, numero 99. Respondetur cap. finali quod clerici, vel videntes, numero 100.

Professio quamuis olim posset fieri expressa, vel tacita infra annum probationis, tamen hodie ex Decreto Concilij Tridentini non potest fieri, nec tacita, nec expressa, quae obliget Religionem, etiam in genere, non solum in Mendicantibus, sed nec in alia Religione, cap. 9. n. 4. & 5 circa quod in permutatione collatio non est gratuita, & libera, sed necessaria; nam admissio non est necessaria, nu. 95.

Promotus sine titulo quas penas incurrat, cap. 5. n. 13. p. 2. & quas penas innotantur per Concil. ibidem & n. 16. & 17.

Promoueri quis potest ad Subdiaconatum & Diaconatum, ad titulum Beneficij licet non lucretur illius fructus nisi post presbyteratum, cap. 5. numero 110. p. 2.

Prouisi de quibuscunque Beneficiis curam animarum habentibus, in manibus Episcopi, vel Vicarij, & prouisi de Canonicatibus, & Dignitatibus, etiam in capitulo, professionem fidei facere tenentur, cap. 3. numero 1. par. 3.

Prouisio ab ordinario, vel Nuntio (licet male) qui vigore eius prouisionis, possessionem ingressus est, & postea vigore nouae prouisionis, Papa literis non expeditis, possessionem continuat, non obstat dicta constitutio; Sed erit tutus in conscientia, modo noua prouisio sit concessa, in forma gratiosa, & non commissaria, cap. 1. n. 52. 53. & 55. p. 4. & est tutus sola supplicatione signata, ut numero 54.

Prouisi de Beneficiis, in quocunque mense vacantibus, à Cardinali Ordinario Collatore habente indultum, non tenetur expedire nouam prouisionem, ratione indulti, c. 1. n. 37. & 39. part. 5. & ibi decisio Putei, 2. de Præbendis declaratur, n. 38.

Prouisiones facta per Capitulum Sede vacante, non consumuntur, nec alterant turnum neurique computantur, nec Capitulo, nec Episcopo, cap. 1. numero 243. part. 5.

Prouisus Apostolicus de Beneficio vacante, in mense Martij, vel Septembris, tanquam reseruat ex eo quod Episcopus gaudet alternatiua, non solum tenetur probare acceptationem illius, sed etiam quod Beneficium sit libera collationis, & intellige, ut cap. 1. numero 509. p. 5.

Prouisus Apostolicus in aliquo ex mensibus Martij, & Septembris, qui cessante alternatiua sunt Ordinarii, non tenetur probare quod Episcopus residebat, in mensibus Februarij, & Augusti respectiue, vel saltem in ipso mense Martij, aut Septembris, licet non ex ratione Gonzalez, cap. 1. n. 507. p. 5.

Prouisus à Papa, agens contra prouisum à Nuntio, ad fundandam suam intentionem, an teneatur probare valorem narratum, in sua gratia possessori, & sic excedere valorem 24. duca. cap. 3. numero 195. cum seqq. par. 5. & quomodo non teneatur probare excessum à numero 208. cum seqq. Et qualiter probeatur valor Beneficiorum, n. 218.

Prouisus à Papa de Beneficio vacante in mense Ordinarii, non tenetur facere mentionem de mense, contra Gonzalez, cap. 1. n. 657. p. 5.

Prouisio Cathedralium olim pertinebat solum ad Romanum Pontificem, cap. 4. nu. 6. par. 5. prouisio vero inferiorum Ecclesiarum ad Episcopum, numer. 6. Sed postea de-

postea data fuit potestas à Papa, cuilibet Collegio eligendi sibi prelatum, siue sit Ecclesia Cathedralis, siue inferior, vt num. 9.

Prouisio prebendarum Ecclesie Cathedralis pertinet ad Episcopum cum consensu Capituli secundum primam opinionem, 4. n. 11. p. 5. nisi bona Episcopi & Capituli sint communia secundum secundam, n. 12. vel ad viros, simul, n. 13. quam hodie sequitur Rota, num. 14. & confirmatur, vt num. 15. inter quas opiniones tertia placet, quia communior est, n. 17. idem de Dignitatibus dicendum est, num. 20.

Prouisio & collatio Canonici prebendarum & dignitatum Ecclesie Collegialis ad quem pertineat, variae sunt Rota opinionem, cap. 4. num. 58. part. 5. Prima quod ad Prelatum, & Capitulum, & non ad Episcopum pertineat de iure, à num. quinquagesimo nono. Secunda ad Episcopum solum à num. sexagesimo secundo. Tertia quod presentatio, seu electio, spectet ad capitulum institutio vero, seu confirmatio, ad Episcopum, num. 64. cum seqq.

Prouisus à possessore, praefertur prouiso à proprietario, cap. 5. à num. 1. p. 5.

Prouisio à possessore male fidei facta, quamuis non teneat, & sic institutus sit renouendus, adhuc tamen prouisus facta à proprietario, qui non possidet non valebit, cap. 5. à num. 73. par. 5. contra Innocentium. 77. traditurque concordia authorum, num. 78.

Prouisio facta à proprietario, qui non est in possessione valet, nullo alio existente in possessione, cap. 5. num. 81. part. 5.

Prouisio facta de Beneficio sito in Diocesi ubi Cardinalis habet indultum, est nulla etiam si Cardinalis, non prouideret propter vim decreti irritantis, cap. 5. num. 103. part. 5.

Prouisio Apostolica non mutat statum, seu quasi possessionem iuris patronatus, seu conferendi, cap. 5. numerus 118. p. 119. part. 5. ubi ponitur decisio Rota, numerus 120.

Prouisus in casu collationis (post litem super proprietate mota) facte, ab eo qui antea orat in quasi possessione conferendi, non videtur renouendus, etiam si collator postea succumbat in proprietate, cap. 6. numero 31. part. 5. Sed videtur probabilius, quod pendente lite super proprietate, potest etiam fieri presentatio, & institutio, num. trigesimo secundo & tenet congregatio, numero 33.

Prouisio facta spreto patrono, est in pendenti, & interim habet implicitum statum, ita vt patrono reclamante, sit nulla à principio, & ex tunc, eo vero non reclamante, censeatur valida à principio, vt ex tunc, cap. 9. numero 240. par. 5. quamuis alij, valere collationem, vt ex nunc, & non vt ex tunc teneant, num. 241.

Prouisus à Papa, in forma dignum, an ubi Ordinarius, cui sunt directae litterae principales, infra 30. dies non confert Beneficium impetranti, sub praetextu quod non est idoneus, vel alias, posui recurrere ad secundum executorem, vigore alterius Bullae executoriae, cap. 2. à numero quinquagesimo nono part. 6. resoluiturque negatiue, numero 61. cum Rota, numero 62. & 63. nec sic prouisus iuratur regula de triennali, num. 64. respondeturque contrarium à n. 65. cum seq. & an prosit ad Nuntium recurrere, num. 80. resoluitur non posse, numero 81. & 82. & decisio Rota, num. 84. cui adheret Gonzalez, numerus 85.

Prouisio quae debet fieri de hospitalibus, est facienda, etiam infra sex menses in hospitalibus, quae conferuntur in titulum beneficii, cap. 2. num. 8. p. 10. & quod dicunt

De quod non est tempus statutum ad conferendum hospitalibus, accipitur de hospitalibus, quae non conferuntur in titulum beneficii, n. 9.

Prouisionem seu collationem factam non habenti qualitatem requisitam, licet dicatur valere si aliquis qualificatus non peti collationem sibi fieri, non est verum in beneficiis, quae sunt conferenda personis qualificatis, non ob respectum & fauorem personarum, sed Ecclesiae & beneficii, vt graduatis in communi, vel habentibus talem aetatem, seu ordinem, cap. 15. numero decimo p. 7.

Prouisus à Papa de secundo incompatibili non potest excusare vacationem primi, ex eo quod non expedierit bullae, sine quibus non potest capere possessionem, si per eum stat, c. 5. §. 1. n. 104. p. 11.

Prouisus de parochiali, si possessionem illius aliquando, id est saltem per duos menses obtinuit sine litigio, ardeat constitutione cap. commissa de electione in 6. & tenetur infra annum ad Sacerdotium promoueri, & sufficit, quod semel caperit pacifice possidere, quamuis postea lis moueatur, secundum glossam & alij, c. 5. §. 1. n. 117. part. 11. Sed in terminis d. cap. commissa verius videtur, quod etiam si post duos menses lis superueniat, prouisus de parochiali nec tenetur se promoueri facere, nec ardeatur illa constitutione, saltem si adhuc restabat tempus sufficiens ad se promouendum, n. 118. Sed contrarium tenet S. Congregatio, etiam si à principio parochialis sit litigiosa, vt in declaratiombus posuit, n. 121. cui erit standum, num. 122.

Prouisus si aliquis esset de beneficio incompatibili, in quo alius esset intrusus, non vacabit primum, licet contra intrusum nullam faceret diligentiam pro capienda possessione secundi, c. 3. §. 1. n. 102. par. 11. etiam si esset motus & praefixus terminus per superiorem ad faciendam diligentiam, num. 103.

Publicatione alia non est opus, cum litterae resignationis nulla publicantur, & capitur possessio obtento postea perinde valere, cap. 3. §. 4. n. 313. p. 11.

Publicationem debet impetrans facere infra sex, aut nouem menses, & non infra tres, cum impetratur beneficium coram ordinario resignatum, ob non factam prouisionem per ordinarium, seu publicationem infra tempus constitutionis praefixam, contra notata, cap. 3. §. 4. num. 287. p. 11. Et restitutio ad publicandum impetrata ante lapsum tempus non suffragatur, nisi Papa id intellexeris contra eandem, n. 288.

Publicatio, & apprehensio, seu petitio possessionis in tempore, est pars resignationis, & sic qui nititur resignationis, id probare debet, cap. 1. tertio. §. 4. numerus 299. part. 11. ubi ponitur decisio Rota, & numero 300. resolutio Rota, quod etiam procedat in gratia, & impetratione ob non publicationem, numerus 301. ubi adducitur resolutio Rota.

Publicatio facienda est cum litteris, seu earum transumpto autentico in manibus, cap. 3. §. 4. num. 290. p. 11. ubi ponitur formula publicationis, nec opus est ipsas litteras legere, nec earum datam, num. 291. & oportet eam facere in lingua vulgari, quamuis non sit necessarium, num. 292.

Publicatio facta extra tempus constitutionis, non suffragatur, nec restitutio obtenta ad publicandum, si fuit impetrata lite pendente, nec de ea fuit facta mentio, cap. 3. §. quarto numero 384. p. 11. ubi ponitur resolutio Rota.

Publicatio facta in choro coram canonicis, & presbyteris diuinae, est nulla ex Rota, cap. 3. §. 4. num. 294. part. 11.

Publicatio in resignatione, seu permutatione bene-

ficiorum aequae principaliter annexorum facienda est in Ecclesia utriusque, c. 2. n. 46. p. 12.

Publicatio non valet facta summissa voce, & in tali loco, quod plerique eam non intelligunt, sed solum illi qui sunt in testes adhibiti, & si qui forte prope sint, c. 3. §. 4. n. 293. p. 11.

Publicatio probari potest, non solum instrumento authentico, nempe a notario cum testibus nominatim expressis confecto, cap. 3. §. 4. num. 302. par. 11. sed etiam testibus, num. 303.

Publicatio praesumitur, quando resignatarius est triennalis pacificus possessor, & ideo ei datur manutentio, cap. 3. §. 4. numero 213. par. 11. quae tamen praesumptio non habet locum in spolio, quando resignans in terminis constitutionis Pij V. agebat spolio contra resignatarium, qui non docebat de publicatione, numero 314. nam nec triennalis, nec allegatio Lapi habent locum in spolio, num. 315.

Publicatio quando debeat, & constare, & de ea doceri, hodie stante constitutione Gregorij XIII. tantum procedit, quando resignatarius agit ad canonizationem suae gratiae, secus quando non vult suam gratiam canonizare, sed tantum nititur excludere vacationem per obitum, de qua in gratia adversarij, cap. 3. §. 4. num. 305. p. 11. ubi ponitur decisio Rotae, & numero sequenti, ubi ponitur resolutio eiusdem. Idem fuit resolutum in causa Abulen. beneficij, fuit tamen dictum, quod ad excludendam vacationem per obitum, contra actorem, qui probavit intentionem suam, debet in ceteris iustificari resignatio, etiam per eum, & possessorem, ut in decisione positum, n. 307.

Publicatio requiritur etiam in unione valida beneficij resignati, & habet locum constitutio Gregorij XIII. quamvis constitutio Pij V. non procederet in unionibus, c. 3. §. 4. n. 286. p. 11.

Publicatio si probatur facta non debito tempore, praesumitur non fuisse facta alias debito tempore, cap. 3. §. 4. num. 329. p. 11. quod procedit, dummodo constet illam publicationem esse factam per resignatarium, seu de eius ordine, non alias, num. 330. ubi ponitur decisio Rotae sic accipienda.

Publicatio ut valeat, debet affigi in valuis Ecclesiae exemplum continens ea quae dicta sunt, & debet affigi quadam charta, quae sufficit quod sit simplex, in qua dicatur, ut in formula posita, c. 3. §. 4. n. 295. p. 11. Et sufficit affigi in una porta, quamvis Ecclesia plures habeat, num. 296. praxi tamen habet, ut affigatur copia integra ipsarum litterarum, quo pacto pinguius adimpletur forma dictae constitutionis, n. 297. sicut etiam pinguius adimpletur affigendo ipsummet originale, num. 290. ubi adducitur decisio Rotae.

Q

Quadrimestre, vel semestre, ut locus sit deuolutioni non currit quando est lis inter personas presentatas, c. 6. num. 58. par. 5. etiam si lis sit ex vi iuris patronatus, num. 29. quidquid dicat Lambertinus, & decisio. Rotae, n. 30.

Qualitas narrata, tendens in praedictum alicuius, etiam quod facilius non inducat ad concedendum verificanda est, c. 2. n. 209. p. 6.

Qualitas, & habitus requisita, requiritur tempore oppositionis, & petitionis, cap. 4. numero 85. & 86. par. 7.

Qualitas requisita in beneficiis, alias vacantibus, re-

quiritur etiam in vacantibus ex causa permutationis, c. 3. num. 6. p. 11. & sic beneficia, quae debentur filiis parimonialibus, non possunt permutari ad favorem aliorum, num. 7.

Qualitates consideranda in praesentatis, & in aequali gradu consanguinitatis, seu alias in paritate vocum debeant alijs praferri, & in concurrentibus in oppositione qui sunt videndi, cap. 9. num. 11. p. 7. ubi ponitur decisio Rotae.

Quasi possessio exigendi pensionem, acquiritur per unum actum solutionis, cap. 5. num. 450. p. 1. etiam facta metu censurarum, num. 451. nisi fiat protestatio, num. 452.

Quintanaduennas improbatum dicens, cap. referente, & cap. praeterea, de praebendis, non esse ante, sed post Concilium Lateranense sub Alex. III. c. 5. n. 4. & 5. p. 11. & cap. eam re de atate, & qualitate, in quo fundatur, explicatur, n. 6.

Quintanaduennas improbatum dicens, quod si in varijs Ecclesijs plures aliquis dignitates consequutus sit, non amittet priorem ipso iure, ex c. de multis, cap. 5. n. 9. p. 11.

Quomodo in causis pensionum suae procedendum, & narrata verificandum, c. 5. n. 442. p. 1. & decisiones Rotae, n. 443. cum seqq.

Quasi possessio defuncti, seu praedecessoris ad praesentationem, seu collationem sufficit, nam ea transit in heredem, vel successorem absque nova apprehensione, cap. 5. a num. 33. cum seqq. par. 5. quod intelligitur, ut num. 37. cum sequen.

Quasi possessio iuris praesentandi acquiritur ex solo unico actu cap. 5. num. 59. cum seqq. par. 5. & attenditur ultimus, & in fine tractus status, ut n. 65. traduntur quoque decisiones Rotae, numer. 64. cum seqq. limita si actus ultimus esset factus sine praedictio iuris alterius, ut numer. 65.

ad Quasi possessionis acquisitionem ad effectum praesentationis, & collationis, & eius validitatem, quae requirantur, traduntur, cap. 5. numero 66. & seqq. par. 5.

Quasi possessio Capituli conferendi Parochiales, Sede Episcopali vacante, non suffragatur ad validitatem collationis, ut Rota resoluit, cap. 5. numero 90. cum seqq. par. 5. & videtur contraria decisio adducta, numero 94.

Quasi possessio praesentandi non acquiritur ubi institutio, aut consummatio secuta esset non praevio edito, licet institutus de facto habuisset possessionem, c. 5. a n. 99. cum seqq. par. 5. limita, ut n. 104. & reprobatum sententia. Ferreti dicentis, quod status, seu quasi possessio libera collationis, non potest induci, per collationem factam de beneficio iuris patronatus absque consensu patroni, c. 5. n. 101. p. 5.

Quasi possessio providendi non acquiritur per provisiones etiam effectivas, factas contra decretum irritans, positum in indulto, vel alia dispositione, quia decretum inficit omnia etiam possessionem, cap. 5. numero 102. p. 5.

Quasi possessio conferendi, seu praesentandi ubi acquiritur adversus Episcopum, requiritur eius scientia, & patientia, cum eo ipso quod est in possessione episcopatus, sit in possessione libere conferendi, c. 5. n. 123. & seqq. par. 5. & amplia, ut num. 125. & seqq. & in quasi possessione iuris patronatus quamvis non praesentasset, ut num. 127.

Quasi possessio servitutis cum acquiritur adversus dominum fundi, qui est in eius possessione, requiritur eius scientia & patientia cum eum possideat tanquam lib-

rum

rum c. 5. n. 128. par. 5.

Quasi possessio exigendi pensionem, non transfertur in translatarium etiam, si ius & proprietas transferatur, quia est quid facti, c. 5. n. 470. p. 1.

Quod de iure inest, non potest deduci in pactum ad inducendam specialem obligationem, quae est sortior ad excusandam contradictionem nec obligatio antidotalis, c. 2. n. 18. p. 8.

R

Rationes & computa bonorum & reddituum mensa & fabricae, non licet facere dum diuina fiunt saltem mane c. 2. n. 568 p. 3.

Rebussi dictum refertur, hodie usum communem obtinuisse, quod post requisitionem patroni, maxime etiam eo non consentiente, permutatio approbatur ab Episcopo, & valet, c. 3. nu. 26 p. 11. quod videtur approbare S. Congregatio in declaratione posita, nu. 27. Sed accipienda est, quando permutatio fit in magnam Ecclesiam utilitatem, n. 28.

Rebussi sententia dicentis quod simoniacus non priuatur ipso iure beneficiis ante simoniam adeptis, sed est opus priuatione, c. 1. n. 41 p. 8.

Reedificatio sub constructione, seu fundatione comprehenditur c. 9. n. 51. p. 5 & ibi an adquiratur ius patronatus, ex Ecclesia penitus destructa.

Recitare an quis teneatur, etiam ante possessionem quasitam, c. 1. n. 78. p. 3. & ponuntur sententiae doctorum usque ad nu. 83. limita nisi per cum sit, quominus accipiat n. 85 cum seq.

Recitare nescienti non est licitum accipere beneficium sibi collatum, c. 1. n. 97 p. 3. quae sententia videtur minus rigida, n. 98.

Recitare an etiam teneatur, habens titulum & prouisionem beneficii in cuius possessione est alius contra quem litigat, aut neuter, c. 1. n. 100. p. 3. & disputatur pro utraque parte, usque ad n. 104.

Recitare an teneatur beneficium tenens in commendam cap. 1. n. 105. & seqq. par. 3. & sub distinctione resoluuntur, & an coadiutor ad id teneatur, n. 107. cum seqq.

Recitare officium an teneatur pluries habes plura beneficia, c. 1. n. 110. p. 3. cum seqq. & resoluuntur negativae, etiam si iniuste possideat, n. 120.

Recitare non tenentur officium paruum Beata Mariae habentes cum beneficio, seu ordine sacro pensionem, sed satisfacere in recitando officium maius, cap. 1. nu. 117. par. 3. & quid sit dicendum in pensionario Clerico nu. 118.

Recitare et mittens vno die omnes septem horas, an committat vnum tantum peccatum an vero plura, c. 1. nu. 131. p. 3. cum seqq. & resoluuntur, vnum tantum committere, & quid in omittente recitare per vnum mensem nu. 139. & 140. Et quid in confessione sit explicandum nu. 141. cum seqq.

Receptio pensionis non potest fieri auctoritate Nun-
ti c. 5. n. 35 p. 1.

Redditus pensionis amissi ob excommunicationem pensionarii remanent ipsi titulari, & ipsi sunt restituendi, c. 13. n. 1. n. 139. p. 7.

Reductio pensionis non potest fieri per inferiorem, in pensione per Papam imposita, cap. 5. numero 369. par. 1.

Reductio sine reformatio pensionis potest fieri per Ordinarium etiam si ea esset reseruata per Papam, c. 5. nu. 401. p. 1. limita ut n. 402.

Reductio peti non potest si computatis funeralibus, &

ingressu, remanet rectori congrua ca. 5. numero 401. par. 1.

Reges Hispaniae, quibus Adrianus VI. indulget in presentandi Abbates & alios praefectos, non potuerunt praesentare ante Concilium Trident. ad praefecturas regulares, personas seculares, nec regulares alterius ordinis & multo minus post Concilium poterunt, c. 10. nu. 14. p. 7.

Registrum Apostolicum sibi facit saltem in curia, c. 5 n. 534. p. 1.

Regula de infirmis non habet locum in translatione pensionis c. 5. n. 258 p. 1. nec constitutio de publicandis, n. 259. & de materia remissive, n. 260.

Regula quod datum ob causam, causa non secuta repeti potest explicatur, cap. 1. numero 11. cum seqq. par. 3.

Regula de verisimili noticia, solum habet locum in vacatione per obitum, c. 1. n. 44. p. 5. & per quem debeat probari, n. 45 & concludenter n. 46.

Regula de verisimili noticia, non habet locum in Ordinario, & Legato contra aliquos c. 1. n. 47. & 48. p. 5. & qui de ea tractent n. 50.

Regula reseruatoria Monasteriorum, comprehendit Monasteria electiua, cap. 1. nu. 118. p. 5 & alias dignitates inferiores electiuas, & beneficia electiua, nu. 119. cum seqq. etiam non facta mentione de electione, nu. 122. cum seqq.

Regula de impetrantibus beneficia per obitum familiarium, habet locum in vacatione per obitum inducta per regulam de infirmis, cap. 1. numero 168. parte 5. nec opus est exprimere modum vacationis inductae, numero 169.

Regulam reseruatoriam de qua hic, non habere locum in Cardinalibus tenuit Rota, c. 1. n. 252. p. 5 de qua author dubitat n. 253. & seqq. nec habet locum in dignitatibus non reseruatis, ut n. 255.

Regula reseruatoria dignitatum maiorum post Pontificatum intelligenda est de maioribus actibus, nec sufficit erectio in posterum, c. 1. n. 257 p. 5. secus si tempore prouisionis esset actu maior, licet non tempore vacationis, nu. 258. cum seqq.

Regula mensium non sedebat edi, & publicari, c. 1. nu. 439 p. 5. quam Sixtus V. publicari fecit a nu. 440. cum seqq. & de eius origine n. 444. & quo tempore durauerit, & duret, n. 446. cum seqq.

Regula non solum habet locum in vacatione de iure, & de facto, sed etiam in vacatione de iure tantum, aut de facto tantum, c. 1. nu. 548. par. 3. quam limita si habens ius ad beneficium, decedat in mense Apostolico, n. 549.

Regula haec non procedit in beneficiis Ecclesiae non numerata, sed receptiua, quae nunquam vacant, c. 1. n. 550. par. 5.

Regula reseruatoria, an sicut non comprehendit Cardinales similiter etiam non comprehendat Reges Co-latores, c. 1. nu. 639. p. 5. resoluuntur quod non, & quare regula dicat Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, &c. n. 640.

Regula haec, an reseruet beneficia ad prouisionem quoruncumque quomodolibet pertinentia, siue de iure communi, siue speciali, c. 1. n. 642 p. 5.

Regula de mense exprimendo, procedit in gratia si neutri &c. c. 1. nu. 659. p. 5. & in noua prouisione, quando in prima gratia non fuit expressus, n. 660. & etiam si quis velit capere beneficium per clausulas generales siue alio quouis modo, nu. 661. & in gratia de beneficio vacante non solum de iure, & facto, sed etiam de iure tantum, & de facto tantum, nu. 662. & non solum in vacatione per

obitum, sed etiam alio quocunque modo in quo intrat reservatio regulae, n. 665, nec praxis Dataria est in contrarium, num. 666.

Regula de expressione mensis non habet locum in beneficiis alias reservatis, & in vacantibus in Curia, c. 1. n. 668 p. 5, nec in provisionibus Papae de beneficiis iurisdictionis laicorum, n. 669, nec in presentatione & institutione, etiam coram Papa, n. 670, nec in subrogationibus quoad beneficium litigiosum in locum, & ius defuncti, quamvis secus in gratia si ventri, n. 671, nec in gratia reformatoria, seu perinde valere, n. 672, & an in provisionibus Nuncij, seu Legati, n. 673, & an etiam Ordinarij, num. 674.

per Regulam de expressione mensis non censebitur derogatum Bullae Sixti IV. & Leonis X. de Canonicatibus, Doctoralibus & Magistralibus Hispania, & quare c. 1. n. 679, cum segg. p. 5, ubi de rationibus Gonzalez.

Regula 10. reservatoria videtur superflua, c. 1. num. 783, p. 5, contrarium num. 784, & loquitur de beneficiis vacantibus post obitum praedecessorum reservantium, ut num. 785.

Regula Cancellaria, quae supervenit de unionibus non sortitis effectum, non obstat, quando aliqua bonorum portio à beneficio est dismembrata, & unita monasterio, ex Rota, c. 2. §. 3, num. 287, p. 12. Sed non videtur verum, quia regula etiam de dismembrationibus expresselocuitur, num. 28.

Regula cap. Inquisitioni, de appellat. quod clausula in fine posita refertur ad omnia praecedentia, non procedit ubi est diversa ratio, nec ubi adest maior ratio, quod refertur ad proximiora quàm ad praecedentia, nec ubi constat de mente contraria, c. 10. §. 1. n. 136, p. 11.

Regula de trienniali an tunc contra Decretum Concilij c. 3, n. 88, p. 11, ubi resolvitur negativè cum S. Congregatione, & Rota, num. 89.

Regula de trienniali non habet locum in beneficio unito, c. 2. n. 28, p. 12, & similiter nec allegatio Lapi, n. 29, quamvis diversum sit in regula de annali, in qua non requiritur titulus, & sic obtinens beneficium ut unitum, potest excipere de regula annali contra actorem, qui illud impetravit tanquam beneficium, & titulus, quia ex persona actoris ius metimur, n. 30, & sequenti, ubi ponitur resolutio Rota.

Regula de trienniali non suffragatur contra Decreta Concilij Triden. sess. 7. c. 4, & sess. 24. c. 17, ex S. Congregatione, c. 5. §. 4. n. 379, p. 11, de quo remissive, num. 380, & n. 381, adducitur alia declaratio S. Congregationis.

Regula in famibus procedit, tam in infamia facti, quàm iuris, c. 8, num. 9, p. 7.

Regula legis non dubium, C. de legibus non procedit, quando lex eadem prohibens & puniens, c. 8, n. 62.

Regula legis si forte, ff. de castrensi peculio, non procedit in iudice, pro quo iura praesumunt stante enuntiatione sollemnitate, c. 2. §. 1. n. 133, p. 12.

Regula renovatoria unionum non videtur intrare, si saltem in parte unio sortita fuit effectum, c. 2. §. 3, n. 294, p. 12, licet secus sit in Decretis Concilij Triden. sess. 7. c. 6, & sess. 25, cap. 9, ex S. Congregatione, & Rota, a num. 295.

Regularia beneficia sunt manualia, & ad nutum amovibilia, nisi sint curata, aut electiva, cap. 2, numero 66, p. 1, resolutio Rota, num. 67, & segg. & sunt vere beneficia, num. 69.

Regularia beneficia quae sunt exponitur, c. 6, num. 13, part. 1.

Regulares secluso privilegio, non possunt de iure, absolvere à casibus Episcopo non solum à iure, verum specialiter per ipsum reservatis, contra aliquos, cap. 2, numero 303, & segg. part. 3.

Religiosi Societatis Iesu, qui emiserunt tria vota, non sollemnia, non comprehenduntur sub decreto Concilij c. 5, num. 9, part. 2. Sed Pius V. illud extendit ad regulares non professos, num. 10, & declaratio, S. Congregat. numer. 11.

Religionum brevia, seu privilegia, quod earum fratres non possunt vii Bulla cruciata quoad indulgentiam eligendi confessorum, an derogentur per sequentes Bullas, capit. 5, numero 60, cum segg. p. 2, & resolvitur non derogari.

Religiosi an sint omnino incapaces beneficiorum secularium, maxime in titulum, & Corras, an, quod praeior Ecclesias curatas, & cathedrales, & aliorum quorumcumque, beneficiorum secularium, ut temporalium rerum, etiam ex dispensatione Papae incapaces sunt, c. 10, n. 38, p. 7. Certum tamen est ex dispensatione Papae esse capaces beneficiorum secularium etiam in titulum, sicut possunt habere titulum suorum beneficiorum regularium, n. 37, & 40. Sed inquit Corra, esse capaces temporalium, etiam ex dispensatione Papae, n. 41.

Religiosi sunt incapaces beneficiorum secularium simplicium, & etiam canonici regulares, cap. 10, num. 28, & 29, pag. 7.

Religiosos ex dispensatione Papae esse capaces temporalium rerum verum est, non solum quoad administrationem, & dispensationem, sed etiam quoad dominium, & proprietatem, c. 10, numero 42. Nam Papa potest ex causa dispensare in voto sollemni religionis, n. 43, quamvis contrarium teneant D. Thom. & alij, num. 44. In quo communis sententia Canonistarum, & Theologorum tenenda est, quae comprobata est sacro Pontificum, num. 45. Et ratio est, nam sicut in voto simplici, & iuramento, quorum obligatio etiam est de iure divino, Papa potest dispensare, ita in voto sollemni, cuius etiam obligatio procedit ex actu humano, num. 46. Et obiectum, quod in voto sollemni non possit dispensari ratione traditionis personae, in qua sollemnitas vult consisti, facta sit, quia ratione potest v. a. dispensando ex causa tollere obligationem voti simplici, & iuramenti, & ius ex promissione Deo quaesitum, eadem potest tollere ius ex traditione Deo quaesitum, & traditionem renovare, n. 47, & 48, sicut etiam in matrimonio rato potest dispensare, n. 49.

Renuntiatio patrimonij donati facta ante quam ordinetur, non est hyponiaca, & valet cap. 5, num. 12, cum segg. part. 2.

Renunciari an possit statuto, seu privilegio habenti decretum irritans expresse vel tacite, cap. 2, n. 24, cum segg. part. 3.

Renunciatio beneficium, quaesitum, ad presentationem patroni in manibus Ordinarij nesciente Patrono, & accepta collatione libera ab eo, non videtur ponere Ordinariam in quasi possessione libere conferendi, c. 5, num. 119, usque ad num. 124, p. 5.

Renunciatio sine superioris auctoritate, licet non amittat ius, & proprietatem beneficii, amittit tamen possessionem, quae facilius amittitur, c. 3, §. 3, n. 235, p. 2, & circa quod remissive, n. 236, & ita videtur procedere de c. 6, Rota relata, n. 237.

Renunciare beneficio an possit minor, remissive cap. 3, §. 1, num. 59, p. 11, & an minori in beneficalibus competat restitutio, etiam remissive, num. 60, & n. 61, ponitur resolutio Rota in ista questione.

Renunciare beneficio licet de iure communi infirmum posset, tamen hodie non valet renunciatio infirmi infra 20. dies decedentis ex regula Cancellariae de infirmis, capit. 3, §. primo numero 57, part. 11, & qui scribunt super ea, n. 11.

super ea numero 58.

Renuntiare beneficio proprio regulariter, cuiquam liberum est, c. 3. §. 1. n. 44. p. 11. hodie tamen in curia non admittuntur absolute resignationes parochialium, & aliorum beneficiorum residentium, nam dataria vult quod exprimat per quantum tempus beneficium possedit resignans, seu à quo tempore illud obtinet, nisi tempus est breue, resignatio reuocatur, n. 45. & idem est in permutationibus huiusmodi beneficiorum cum aliis non residentibus, c. 46. qui stylus incipit à tempore Gregorij X. IV. & hodie regulariter requiritur quod possederit per quinque annos, vel circa, n. 47.

Renuntiare non potest beneficium obtinens, seu cedere in manibus Episcopi ad effectum, ut uniatur alicui loco, seu ecclesie, & non alias, quamvis contrarium videatur supponere Rota una Segobien. relata, c. 3. §. 2. n. 157. p. 11.

Renuntiare non potest libere beneficio hodie in sacris ordinatis, præsertim ad titulum illius, nam non potest illud resignare, nisi aliunde habeat, unde commodè vine- re possit, c. 3. §. 1. n. 36. p. 11.

Renuntiare non potest maxime in fauorem criminis priuatus ipso iure beneficii, c. 3. §. 1. n. 124. p. 11. & idem erit in priuato beneficiis per sententiam, qua transit in rem iudicatam per quam beneficium vacat, n. 125. quamvis Rebuff. dicat, quod ante executionem potest resignare, quia sola sententia non priuat iure, nec possessione, quod solum verum est respectu possessionis, qua non est priuatus ante executionem, & sic procedit dictum Felini, quod canonicus priuatus per sententiam non perdit ipso iure stallum in choro, & locum in capitulo: sed oportet, quod distalletur per superiorem, non tamen est verum, quoad ius, & titulum beneficii, quo statim priuatus est, & potest transferri, n. 126. & 127.

Renuntiare poterit accusatus, etiam in fauorem, & renuntiatio valet, etiam non facta mentione de crimine, nec de accusatione, seu inquisitione, aut processu, nec de priuatione, c. 3. §. 1. n. 120. par. 11. quia de iure non cauetur, n. 121. limitatur ut non procedat, quando in impetratione facta à tertio in euentum priuationis fuerit adiecta clausula, & cum Decreto, quod resignatio illius cedat in fauorem impetrantis, n. 122. ex eo tamen non tollitur Episcopo dispensandi potestas in casibus in quibus alias potest, ipsaque dispensatio impedit priuationis sententiam, n. 123.

Renuntiare potest intrusus beneficio de iure propria auctoritate, quando est intrusus existenter & apparen- ter carens titulo, c. 3. §. 3. n. 250. p. 11.

Renuntiare potest quis beneficio non solum per se, sed etiam per procuratorem, c. 3. §. 1. n. 42. p. 11. ubi de procuratore ad resignandum, remissum.

Renuntiatio beneficii litigiosa, si ius anceps sit, potest fieri sine superioris auctoritate, cap. 3. §. 3. numero 249. par. 11.

Renuntiatio cum licentia, seu auctoritate superioris fieri debet, c. 3. §. 3. num. 219. p. 11. alias non tenebit in praeiudicium Ecclesie, aut superioris, tenebit tamen in praeiudicium, aut praeiudicium renuntiantis, quia ex hoc videtur fecisse tacitum pactum de non petendo beneficium secundum glossam, & DD. relatos, numer. 220. pro quo faciunt decisiones Rote relata, numero 221. & sequenti. Sed verus est non tenere, etiam in praeiudicium renun- tiantis, nec quoad ipsum beneficium valere, sed adhuc verum habere titulum, & ius in eo, donec ea renuntiatio per superiorem admittatur, seu ratificetur, num. 223. Et sic de beneficio taliter renuntiato debet fieri mentio in impetratione, numero 224. & adducitur resolutio Rote, n. 225.

Renuntiationem dicitur etiam tenere in praeiudicium renuntiantis quoad hoc, ut superior possit eum priuare ob delictum suum, quia resignauit sine consensu superio- ris, ex c. quod in dubiis de renuntiatione, c. 3. §. 3. num. 230. p. 11. Sed ille textus id non probat, sed tantum renun- tiantem in manibus laici, & ab eo denuo suscipien- tem, quod minus delictum est, eodem beneficio esse priua- dum, n. 231. & decisionibus Rote pro contraria parte ad- ductis, n. 221. & sequenti, respondetur, n. 232. & 233. & se- quenti.

Renuntiatio facta, & ab alias non renuntiaturo, et- iam in manibus inferioris, ea intentione & spe, ut alicui certa persona conferatur, sine pacto tamen, aut condi- tione, valet, nec committitur ulla simonia etiam mentalis, c. 3. §. 2. n. 161. p. 11. & sic non est simoniacum manda- tum ad resignandum certa beneficia in manibus infe- rioris à Papa, pure, libere, & simpliciter, nec non peten- dum, & obtinendum de eis prouideri certa personæ, ex Rota, apud Cassadurum, n. 163. & simile ait Rebuffus re- latus n. sequenti.

Renuntiationem factam sine auctoritate superioris te- nere in praeiudicium renuntiantis, intelligendum est quod ad hoc, ut superior possit eam approbare, & ratam ha- bere, c. 3. §. 3. n. 226. p. 11. nisi ante admissionem, & ratifi- cationem reuo.auerit renuntiationem, nam re integra poterit potestere, numero 227. & ideo in supplicationi- bus, & in literis ponitur illa clausula, siue præmissis, &c. que operatur ut Papa per eam approbare videatur renuntiationem factam coram non superiori de be- neficio illo, & de illo sic vacante prouidere, num. 228. 228. & seq.

Renuntiatio facta in fauorem certe personæ, seu ut be- neficium alicui conferatur, simoniacæ est, & nulla, c. 3. §. 2. n. 52. p. 11. quicquid dicant alij re. la- ci, nu. 153. quorum opinionibus omisis communis tenetur, & probatur, num. 154. nec poterit inferior conditionem reuocare, & resigna- tionem simpliciter admittere contra aliquos, n. 155. unde resignatio facta in manibus Legati simpliciter, cum mæn- datum ad cedendum esset in fauorem certe personæ, licet eidem prouiderit, fuit nulla, ex Rota contra Rebuffum, & alios, n. 156.

Renuntiatio facta in fauorem à priuato beneficio ipso iure, vel per sententiam ante executionem, vel ab obti- nente beneficium alias sine titulo, est bona, nihilomi- nus, & valida ex clausulis generalibus siue præmissis, sine alio quouis modo, &c. dummodo alteri antea non sit ius quæsitum, cap. 3. §. 1. numero 128. parte undecima, ubi ponitur resolutio Rote in permutatione, vero secus erit propter clausulam, qua in permutationibus appo- nitur iuxta regulam Cancellarie 39. num. 129.

Renuntiatio in fauorem alterius, an esto quod non possit fieri coram ordinario, possit tamen quis consenti- re, quod suum beneficium conferatur certæ personæ, seu uniatur certo loco, in sui praeiudicium, sicut potest abso- lute consentire, quod prouideatur, c. 3. §. 2. n. 158. p. 11. re- soluitur affirmatiue, & an coram ordinario fieri possit, cessio iuris, litis, & causæ in fauorem colligantis, nume- ro 160.

Renuntiatione in tacita, ut quæ sit per adeptionem se- cundi, etiam requiritur licentia, seu approbatio supe- rioris alias non vacat primum se. undum communem, c. 3. §. 3. n. 238. p. 11. contrarium tamen tenet gl. & alij rela- ti, n. 39.

Renuntiatio literarum ad beneficia seu iuris ad rem, potest fieri absq. superioris auctoritate, c. 3. §. 3. nu. 247. p. 11. reprobat tamen dictum Flamin. Paris. quod po- test quis absque auctoritate superioris tacite renuntiare

lizeris beneficiorum vacantium, in quibus per collationem, & acceptationem habet ius in re, non capiendū possessionem illorum, num. 248.

Renuntiatio tacita duplex est secundum auctorem, tacita quedā qua sine verbis fit facto hominis, & in hac requiruntur consensus superioris, sicut in expressa, & ita procedet communis, cap. 3. §. 3. num. 240. p. 11. sufficit tamen consensus tacitus ipsius superioris in acceptando, num. 241. alia renuntiatio tacita est, qua à iure inducitur, & ipso iure fieri intelligitur, etiam parte contrarium protestante, ut qua fit per ademptionem secundi incompatibilis, & in aliis casibus, qua non est vera renuntiatio, nu. 242. & in hac contra communem non requiritur licentia, seu approbatio superioris, & procedit sententia, glossa, nu. 243. pro quo faciunt iura adducta, a n. 244.

Renuntiatio ut consistat, debet esse libera, & spontanea, non metu facta, aut per dolum, vel fraudem, licet donec rescindatur, merito iure teneat, c. 3. §. 2. n. 143. p. 116. & de renuntiatione sic facta, aut post spolium, & de provisione metu facta, remissive, n. 144.

Reprobatur sententia Germani tenentis à Vicario foraneo, ad Episc. appellari non posse, c. 8. n. 32. p. 5.

Reprobatur doctrina Sbrocii dicentis non dari appellationem ad Episcopum, à sententia Vicarii generalis, consiliarii tantum in civitate, c. 8. n. 33. p. 5.

Reprobatur doctrina Sylvestri & Cechi, dicentium, Vicarium foraneum esse ordinarium, & idem consistorium cum Episcopo, si ad Universitatem causarum sit deputatus, cap. 8. numero trigesimoquarto & trigesimo quinto p. 5.

Reprobatur sententia Lapi & aliorum, quod siue instans, siue diversis temporibus fiat commissio specialis alicui, vel aliquorum requirentium speciale mandatum, & addatur clausula generalis de qua hic, tunc tota iurisdiclio erit ordinaria, c. 8. n. 45. p. 5.

Res dotales, naturaliter in uxoris permanent dominio & eius esse intelligitur, c. 9. num. 172. p. 5. quod intelligitur quoad spem, quia ad eam sunt reversione, num. 173. cum seq.

Regnum si impetraretur contra Petrum Opidi de Arebalo Abulen. Diocesis, & alios eiusdem Diocesis, per illam clausulam generalem possent conveniri alij eiusdem Oppidi, c. 6. num. 81. par. 1.

Reservatio pensionis facta excommunicato non absolutio ad effectum est nulla, c. 5. n. 130. p. 1.

Reservatarius in cuius persona fuit pensio reservata an possit valide eam transferre, & cassationi consentire, etiam sine consensu eius in cuius commodum est, c. 5. nu. 268. & seq. p. 1. & resolvitur affirmative.

Reservatio expirat per collationem secuta acceptatione sine possessione, c. 2. n. 2. p. 4. item & per provisionem factam cum sola supplicatione, num. 15. si ea est registrata, num. 16. & in forma gratiosa, secus si in forma cummissoria, ut num. 17.

Reservatio, non comprehendit beneficium ad que quis est electus, seu collatum non acceptatum, c. 3. numer. 22. par. 4.

Reservatio de tali beneficio interim facta etiam motu proprio, non impedit acceptationem illius, non obstantia, cap. si eo tempore, ut c. 3. n. 40. p. 4.

Reservati nulli sunt menses, respectu Cardinalis Ordinarii collatoris, c. 1. n. 34. p. 5. etiam in beneficiis spectantibus ad provisionem prelati & Capituli simul, num. 35. ubi ponitur decisio Rote num. 36.

Reservationes, alia dicuntur generales, alia speciales, & que illa sunt cap. 1. nu. 56. cum seq. p. 5. & qui de eis tractant, numero quinquagesimo tertio & de tempor-

quo coeperunt, numero quinquagesimoquarto & quinquagesimo quinto,

Reservationes speciales, in favorem aliquorum, maxime mentales, iam non sunt in usu, cap. 1. numer. 64. par. 5.

Reservationis potentia, & effectus, à quibus pertrahuntur traditur, c. 1. n. 112. p. 5.

Reservationem non continentur Episcopatum, bene tamen Abbatiam, c. 1. n. 113. cum seq. p. 5. & ibi de intellectu extraneantis, ad regimen. & an comprehendantur monasteria nu. 117.

In reservationibus, factis sub ista forma, referamus Beneficia ad cuiuscunque collationem, provisionem, presentationem, seu dispositionem spectantia, non comprehenduntur beneficia electiva, cap. 1. n. 124. cum sequentibus par. 5.

Reservatio siue affectio, inducit Beneficio, per solam appositionem manus Papae quamvis vultur factam, c. 1. n. 137. & sequen. p. 5. & per commendam factam à Papae nu. 140. limita ut nu. 150. 151. 152. 154. 177. 186. & seq.

Reservatio Papae facta ad tempus, vel ex certa causa si illa semel affectu, Beneficium semper manet affectum etiam post tempus, c. 1. n. 144. p. 5.

Reservatio Beneficii non evanescit per collationem Papae invalidam, nec potest Ordinarius illud conferre, c. 1. n. 145. p. 5. amplius ut n. 147.

Reservationes plures inducuntur per regulas Capellarias, quas summi Pontifices facere solent suo tempore de raturatione, cap. 1. num. 190. p. 5. de quibus hic agendum est, num. 191.

Reservationes extraneantis ad regimen innovantur, c. 1. n. 192. usque ad n. 196. p. 5. ad cuius effectum non sufficit ius ad rem sed in re, n. 197. quod intelligitur, ut n. 198. cum seq. & verba extraneantis, ibi declarans nihilominus & illa, & c. etiam Beneficia declarantur, num. 200. cum seq.

Reservatio de Beneficiis de quibus Ordinarii contra Concilium Tridentinum decreta disponunt, in quibus amplificari possunt traditur, c. 1. n. 209. p. 5. & limita in Beneficiis de quibus Patroni disponunt n. 210. & intelligitur, ut num. 211.

De Reservationem Ecclesiarum Cathedralium & monasteriorum qui tradunt, cap. 1. num. 212. p. 5. & ad quos olim Episcopatum provisio pertineret, num. 213. remissive.

Reservatio Pij V. de qua c. 1. n. 221. & seq. p. 5. an comprehendat Beneficia spectantia ad collationem Episcopi & Capituli simul, & non comprehendere resolvitur, c. 1. n. 223. Gabriele, c. 1. n. 223.

Reservatio Pij V. quia personalis spiravit cum ipso, c. 1. n. 224. cum seq. p. 5. quam non fecit Greg. XIII. sed successores Pij V. ut n. 228.

Reservatio de qua hic locum habet si ad Episcopum spectat electio, nominatio, quamvis collatio & institutio ad alium pertineat, seu sit communis, c. 1. n. 239. par. 5. non tamen è converso, ut numer. 231. cum sequentibus ibi ponitur decisio Rote qua confirmatur, ut numero 233.

Reservatio, an habeat locum ubi simultanea est provisio diuisa per turno, c. 1. nu. 234. cum seq. p. 5. resolvitur, quod non, nec habet locum ubi collatio Beneficii, spectantium alias ad collationem Episcopi, Sede Episcopali vacante spectat ad aliquem nec reservaretur futuris successoribus, n. 244.

Reservatio regula 30. de impetrantibus includit Beneficia, ad que familiaris habebat ius ad rem, cap. 1. num. 278. & sequen. par. 5. limita & declarata, ut numer. 280. & 281.

De Reservatione Beneficiorum collectorum, & Subcollectorum, remissive, cap. 1. n. 344. p. 5. & vide supra verbo beneficia collectorum.

Reservatio regula 5. non continetur in extraneis, ad regimen licet continetur in corpore iuris, & qui sine de ea videndi, c. 1. n. 386. p. 5.

Reservationes Beneficiorum curialium dū curia transferuntur, qualiter intelligantur traditur, c. 1. n. 387. cum seq. p. 5. & a. n. 391. cum seq.

De Reservatione Beneficiorum Cubiculariorum, & curiorum Papa ad regulam 6. qui sine videndi traditur remissive, c. 1. n. 397. p. 5.

De Reservatione Beneficiorum Ecclesiarum Sancti Ioannis Lateranen. Sancti Petri, & aliarum, & titularum Cardinalium, a Curia absentium, agitur, c. 1. num. 401. p. 5. & an hac regula sit superflua, num. 402. & de quib. Episcopatibus intelligatur reservatio facta n. 403. cum seq.

Reservatio sine decreto, an liget manus ordinarij, ita quod eius collatio non valeat, cap. 1. num. 408. part. 5. & quid cum decreto ante notificationem, num. 409. & an non solum inficiat titulum, sed etiam possessionem, aut omnia, numero 410. & quid si decretum ponatur in litteris de beneficio vacante in mense ordinarij, numero 437.

Reservatio mensum Apostolicorum, & alternativa pro Episcopis residentibus, traditur, cap. 1. a. num. 438. cum seq. p. 5.

Reservatio semper censetur precedere, contingente eadem die vacatione Beneficij, in mense reservato, & promissione ordinarij, nec non reservatione nostre regule, cum aliis regulis facta: etiam si promissus ab ordinario anteriorem possessionem haberet, quia tota dies comprehenditur in regula, c. 1. n. 443. p. 5.

Reservatio regula locum habet in beneficiis vacantibus, in mensib. Apostolicis, non solum una vice, sed etiam plures c. 1. n. 438. p. 5. Et de verbis regule ibi, ad sua voluntatis beneplacitum, n. 539. remissive.

Reservatio expressa sicut non cadit in beneficio iuris patronatus laicorum, & mixti, ita nec tacita ex appositione manus Papae, c. 1. n. 501. p. 5. ubi decisiones Rote ponuntur.

Reservatio hac est personalis, & sic cum condicione expirat, maxime quia est facta ad sua voluntatis beneplacitum, quod morte expirat, c. 1. n. 643. & seq. p. 5.

Residere ubi debeat habens duo beneficia unita aequè principaliter, vide verbo beneficia duo habens.

Residentia in omnibus beneficiis etiam simplicibus de iure requiritur, c. 2. nu. 1. p. 3. exceptis prestimonis, nu. 2. De consuetudine tamen generali, in simplicibus residentia non requiritur, n. 3. Et resolutio Rote, n. 4. 5. & 6. usque ad 9. Quae autem beneficia requirant personalem residentiam, & de causis excusantibus ab ea, & qui de ea tractent, n. 13. 14. & 15.

Residere quomodo teneantur Episcopi, & Curati, & quanto tempore abesse possint traditur remissive, c. 2. nu. 18. p. 3.

Residentia obligatio, an solum procedat in habentibus vere curam animarum, aut beneficia curata, an etiam in habentibus exercitum Curiae, c. 2. n. 163. cum seq. p. 3. & resolutur affirmative.

Residere in Canonicatu, an teneatur habens Canoniatum & Monasterium in commendam c. 2. numer. 183. par. 3.

A residentia excusatus, non lucratur fructus, qui non lucrifunt in absentia, nisi in casibus a iure expressis, c. 2. n. 340. p. 3.

Residere tenentur, non solum obtinentes in Ecclesiis

Cathedralibus, & Collegiatis Dignitates, Canonici, aut Portiones, sed etiam Mansionarii ac Capellani, & obtinentes alia beneficia perpetua, & habentia annexum servitium in choro, c. 2. n. 475 p. 3.

Residere, an presumatur quis in loco, ubi alius residere tenetur, c. 1. n. 503. p. 5.

De Residentia Episcoporum, ad alternatam requisita c. 1. n. 686. p. 5.

Residere in sua Dioecesi, an dicatur Episcopus existens in loco exempto suae Dioecesis, ut et gaudeat alterari, c. 1. nu. 703. cum sequentibus par. 5. & resolutur negativè.

Resignans beneficium reservatum pensionem cum habeat, aut illud incompatible, debet facere mentionem de obtentis & de illo ad quod habet ius, cap. 5. num. 90. & sequentibus, part. 1.

Resignans tenetur ad solvendum pensionem stante clausula, quod non possit resignare, in favorem alicuius, nisi facta pensionario intimatione, ac facta obligatione per resignatarium, c. 5. n. 184. & seq. p. 1.

Resignans, an stante quod pensio reservata sit in totum nulla, possit redire ad beneficium, & si restituendus ad possessionem dispenatur, cap. 5. num. 434. cum sequentibus part. 1.

Resignatarius non obstante consensu & approbatione iuris resignationis, potest dicere de nullitate pensionis, si vult probare non ius, vel falsitatem causae, c. 5. n. 514. p. 1. ubi ponitur decisio Rote.

Resignans beneficium a quo tempore desinas lucrari fructus, c. 1. n. 125. p. 2. & resolutio traditur, nu. 126. cum sequentibus.

Resignans, an faciat fructus suos, perceptos ante scientiam admissionis resignationis, c. 1. nu. 133. cum seq. p. 2. resolutur negativè.

Resignans dicitur possidere, & potest insistere possessioni donec beneficium resignatario in forma digni adquiratur, cap. 2. num. 139. part. 2. & ratio traditur nu. 141. & 142.

Resignans in Canonicatibus & Praebendis, quorum fructus residendo lucrifunt, tandem eos lucrabitur, quandoque licet insitit possessioni, & residet, cap. 1. numero. 196. part. 2.

Resignare libere beneficium aliquis ad cuius titulum ordinatus quare prohibeatur, ratio traditur, c. 5. n. 197. par. 2.

Resignare beneficium sacris initiatus villo modo potest etiam si ad illius titulum non sit promotus, nisi aliunde habeat unde vivere possit, ut in Constitutione P. V. c. 5. n. 198. p. 2. Quā intellige, v. n. 199. Et quid in curia servetur n. 200. cum seq.

Resignans, si moriatur in Curia infra 20. dies licet promissio per resignationem non teneat, ex regula de i. firmis, beneficium tamen est reservatum & affectum Papae, c. 1. num. 158. & seq. p. 5. contrarium traditur, num. 160. cum seq.

Resignans, in Curia in favorem, seu conditionaliter scienter nulliter, beneficium vacat per dictam resignationem & sic manet reservatum & affectum Papae, c. 1. num. 170. p. 5. reprobata sententia Gulielmi, nu. 171. cum seq.

Resignans reservata pensione, an possit impedire resignatarium, ne capiat possessionem beneficii resignati, & possessionem capiam per dictum resignatarium, pendente appellatione ab ipso resignato interposita, & an id dicatur esse attentatum, c. 2. n. 133. p. 6. Resolvitur esse attentatum, si desalto impedit, vel opponendo si inolam exceptionem, n. 134. Et decisio Rote n. 135. cum seq. & reprobatur Flores, n. 138. poniturque resolutio signaturae, n. 139. &

reprobatur Gonzalez, n. 140.

Resignationem num tempore data, sit necessarium probare, aliunde habere congruam, an vero sufficiat quod eam habeat tempore executionis gratia, disputatur, c. 2. a n. 276. p. 6. & resolvitur satis esse, quod de ea co. fiet tempore executionis, n. 277.

Resignatio valida est etiam stante clausula, quod alias resignatio censeatur facta in fauorē pensionarij, si ille non agit ad beneficium, c. 5. n. 186. p. 1. qua solet poni in personis pro Palatinis, n. 187.

Resignatio beneficii in fauorem scholaris, cum Clericus factus fuerit, sortitur effectum si resignans ante carac-terem susceptum moriatur, licet secus in translatione pensionis, c. 1. n. 132. & 163. p. 2.

Resignatio ubi conditionalis est in fauorem, potest resignans incumbere possessioni, & omnia pertinentia ratione beneficii exercere, donec resignatarius capiat possessionem secundum Flamin. Paris. c. 1. n. 142. p. 2. Sed id est falsum n. 143. usque ad n. 155.

Resignatio facta ab eo, qui non habet unde vivere possit, etiam de beneficio ante Concilium obitio, est nulla, c. 5. n. 195. p. 2. & amplius, ut n. 196.

Resignatio cum est expedita in forma gratiosa, tunc narratiua de congrua debet esse vera tempore data, cap. 1. n. 282. p. 6.

Resignans beneficium in fauorem alterius in forma dignum, qui non fuit repertus idoneus, non potest redire ad beneficium, sed remanebit vacans libere per resignationem, quia scire, vel nescire debuit illum non esse idoneum, nisi probaret diligentiam adhibitam, aut iustam ignorantiam, & c. & si resignans reservata sibi pensione, non valebit etiam reservatio, c. 3. numero 38. p. 11.

Resignans beneficium in fauorem alterius reservata sibi valida certa pensione, non alias, & reservatio fuit nulla, ob expressionem maioris valoris beneficii factam ab ipso resignante scienter, & sic culpa sua, non poterit redire ad suum beneficium, sed ius ab eo abdicatur, nec tenebitur successor in beneficio ad solutionem pensionis, quamvis resignatarius qui consensit, non possit excusari ab eius solutione, nisi fuerit in errore iniusto, c. 3. numero 39. p. 11.

Resignans in fauorem, seu conditionaliter, quoties sciēter nulliter resignat, per talem resignationem ius abdicatur ab illo, c. 5. n. 36. p. 11. ex quo procedit, quod tradit Zuallus citatus n. 37.

Resignatarius, quando non habuit collationem, nec bene, nec male, aut eam non habuit ab executore deputato, tunc enim, & si infra tempus apprehenderet possessionem, non satisfaceret constitutioni Gregorij XIII. c. 3. §. 4. n. 326. p. 11. quamvis ad publicationem non sit necessarium factam esse collationem ab executore, n. 327. at ubi vir-tute resignationis, & literarum facta esset collatio resignatario per executorem, siue bene, siue male, siue valide, siue inualide, & successu apprehensa possessio infra tempus datum dicta constitutione, non videtur illa intrare, n. 328.

Resignatarius, seu cessionarius, virtute clausula, siue alio quouis modo, potest capere beneficium tunc vacans per obitum alterius, quamvis resignans, seu cedēs nullum ius in eo haberet, c. 1. n. 33. p. 11. Et preferitur alteri qui postea impetrasset per obitum, etiam ab eodem, contra Rebuffum, num. 34. si quis velit capere beneficium per dictas clausulas generales, obstat regula de mense, si vacavit in mense reservato, nec est alias alia ratione reservatiua, quia erat necessaria expressio mensis, numero 35.

Resignationem alicuius volentis in eius manibus beneficium suum resignare, ut de eo provideat, non potest re-

cipere, qui solum habet potestatem conferendi, ut executor datus ad providendum de beneficiis vacantibus, si hoc ei nominati in esset iniunctum, c. 3. §. 3. numero 261. p. 11.

Resignatio etiam causa permutationis publicari debet iuxta constitutionem Gregor. XIII. & eius formam, per quam constitutio Pij V. fuit in totum abrogata, c. 3. §. 4. n. 273. p. 11. & summa d. constitutionis Greg. ponitur num. 274.

Resignatio etiam pura esse debet, non solum à pecunia, sed etiam ab omni pactione, debet enim esse libera, & si-ne villo pacto, modo, vel conditione, alias simoniaca est, & nulla, c. 3. §. 2. n. 145. p. 11. quamvis non est confidentialis resignatio beneficii facta cum pacto, quod resignatarius suffragatur resignati, vel alteri in aliqua electione, committitur tamen simoniaca, n. 146.

Resignatio facta ex causa permutationis, seu in fauorem, non facta mentione, seu suspensione unionis, an statim subintret unio, c. 4. a n. 33. p. 11. resolvitur negativè, nisi sit facta sciēter, quamvis in resignatione simplici statim subintret, iuxta quæ accipitur declaratio Sa. Congregationis adductæ: ista procedunt in unione de beneficio certo, seu beneficiis certis, per quam acquiritur ius ad tale beneficium, saltem ad rem, n. 37. vmo vero de beneficio primo vacaturo non caput beneficium resignatum ex causa permutationis, seu in fauorem, n. 38.

Resignatio facta cum pacto, quod resignatarius faciat omnem impensam in adfusione, & expeditione literarum pensionis pro resignante, est simoniaca, etiam si postea retineat in primo termino solutionis pensionis, contra Flamin. Paris. nisi fiat cum beneplacito Papa, c. 3. §. 2. n. 147. sequent. p. 11.

Resignationem non potest admittere vicarius Episcopi, nisi habeat speciale mandatum, cap. 3. paragr. 3. n. 255. part. 11.

Regnaciones potest admittere Capitulum sede vacante, contra Rebuffum, c. 3. §. 3. num. 256. & sequent. part. 11. quod procedit non solum in resignatione, quæ sit in resignantis pœnam, sed etiam in qualibet resignatione, contra Flamin. Paris. n. 258. cuius rationi responderetur, sequent. procedit etiam in beneficiis spectantibus ad collationem solius Episcopi, n. 260.

Resignatio si fiat alicuius beneficii in fauorem filij clerici, reservata tamen pensione resignanti super beneficio patris de consensu eius, an intret Decretum Concil. Trid. sess. 25. de reformatione, c. 15. vers. ad hæc, c. 3. n. 87. p. 7. ubi resolvitur inire, & ponitur declaratio S. Congreg.

Resignationi auctoritatem non interponi, qui iure speciali beneficium confert, quoniam destituere non potest, c. 3. §. 3. n. 262. p. 11.

Resolutio Rote, quod à concordia in beneficalibus, licet non est recedere ante beneplacitum Sedis Apostolicæ, c. 5. n. 138. p. 2. nec recedens tenetur ad expensas alterius partis, n. 239.

Responsum Ripæ approbatur, electionem factam sub illa conditione, si placuerit Summo Pontifici, irritam fieri, quamvis contra eum teneat Cuchus, c. 1. 2. p. 7.

Restitutio distributionum quotidianarum, seu grossæ Canoniciatum, quæ Canonici alias choro interesse habentes amittunt, ob non recitationem, fabricæ & pauperibus non vero aliis Canonici faciendæ est, cap. 1. num. 35. cum seqq. part. 3.

Restitutio fructuum amissorum ob non susceptum ordinem intra tempus, cui sit faciendæ traditur, c. 4. num. 59. part. 3.

In Restitutione fructuum faciendæ per condemnatum, detrahendæ est quantitas pensionis antiquæ solutæ, licet non illius

INDEX.

non illius quam ipse conferat, capit. 5. numero 238. part. 1.

Restituendi obligatio est, si eligat aut presentet dignum omisso digniori in Episcopatus, & beneficiis curatis, & aliis quae ex aliqua lege, vel constitutione danda sunt dignioribus, & magis idoneis: nam cum beneficia sine institutione proprii Episcopatus, constitutio illa, quae est iuris humani, quod datur dignioribus, & magis idoneis, facta videtur in fauorem Ecclesiae, ut ipsa habeat meliores ministros, & non in fauorem ipsorum, ministrorum, & c. c. 16. n. 43. p. 7. Et confirmatur exemplo domini, qui suo operi praeferat eligi operarios magis idoneos, & c. n. 44. Et idem dicendum est in cathedralibus, & aliis officiis publicis, quae ex lege, seu ordinatione debent dari dignioribus. n. 45.

Restituendi obligatio non est in beneficiis sine cura, in quibus non est peccatum digniorem dimittere, ca. 16. n. 42. part. 7.

Restitutio an competat minori in beneficiis, vide supra verbo, renuntiare beneficiis, et primo.

Renotatio in beneficiis manualibus fieri potest sine causa, malitia tamen cessante, c. 2. nu. 88. p. 1. non obstante regula de triennali, num. 89. quidquid alij dicant, numero 90.

Renotatio procuratoris constituti ad resignandum ex causa permutationis, vel alias etiam cum iuramento valet c. 5. n. 235. p. 2. contra aliquos relatos, n. 236. quod intellige ut n. 237.

De Renotatione procuratorum constitutorum ad resignandum beneficia, & de illius intimatione necessario requisita, ac de illius materia, agitur remissive, cap. 8. num. 180. p. 5.

S

Sacrilegi an sint priuati, seu priuandi beneficiis, resoluitur esse priuandos per sententiam, nam est grane delictum, & depostione dignum, c. 10. §. 2. numero 173. p. 11.

Sacrilegi autem insequentes, percutientes, aut capientes Cardinales, sunt ipso iure priuati beneficiis, c. 10. §. 1. n. 175. p. 11. & percutientes, aut capientes seu bannientes Episcopos, n. 176. & etiam procurantes capi Ecclesiasticos, ut suis renuntient beneficiis, aut ne citati vadant ad Curiam Romanam, n. 177. quamuis alias percutientes clericum non sint priuati, nec regulariter priuandi beneficiis, sed incurrunt excommunicationem canonis, si quis suadente diabolo, n. 178. de cuius canonis excommunicatione qui sunt videndi, n. 179. qui de sacrilegis generaliter, n. 180.

Sacrilegi sunt infames, & impediuntur promoueri, c. 10. §. 2. n. 174. p. 11.

Sanctam Congregationem apparet sentire, quod capitulum sede vacante, etiam stante Concilio, non possit facere collationem parochialium, in quocumque mense vacarent, etiam seclusa reservatione beneficiorum vacantium sede Episcopali vacante, quae tempore factae declarationis Toletanae non stabat, c. 2. n. 115. ad quod facit alia declaratio adducta n. 116. p. 9.

Schismatici huiusmodi non videntur absolute, & in vniuersum excommunicati iure antiquo, quicquid alij dicant, nam cap. licet de electione loquitur in casu particulari, c. 10. §. 1. n. 113. p. 11. nec cap. firmissime de hereticis probat contrarium, n. 154. nec etiam excommunicantur in cap. de ligibus, 23. q. 4. nec in c. 2. de schismaticis, nu. 155. nec etiam in cap. nulli 19. dist. nu. 156. nec in c. 1. de schismaticis, n. 157. Sed quidquid sit tam in bulla Coene casu 1. excommunicantur absolute Schismatici, n. 58.

2. Tom.

Schismatici non possunt etiam de iure antiquo conferre beneficia, c. 10. §. 1. n. 159. p. 11. quamuis videatur valere collatio ratione publici officij facta a schismatico occulto & tolerato, n. 160.

Schismatici non possunt sine dispensatione obtinere beneficia, etiam si ad Ecclesiam unitatem redirent, sed schismaticus etiam ad unitatem Ecclesiae reuersus de iure communi ineligibilis, inhabilis, & irregularis remanet, c. 10. §. 1. n. 161. p. 11. Quod videtur posse intelligi de schismatico publico, secus de occulto, maxime emendato & conuerso, qui non videtur in habilis, seu irregularis, n. 162. & an requiratur dispensatio Papa, an vero sufficiat dispensatio Episcopi, a n. 163. resoluitur requiri dispensationem Papa cum Abbate, licet alias aliter dicat.

Schisma si est sine heresi, non videtur ius expressum, ubi ipso facto priuentur beneficiis schismatici, c. 10. §. 1. n. 15. l. p. 11. respondetur cap. nos consueuimus, 12. dist. & cap. quia diligentia de electione allegatis, n. 152.

Schisma ubi est cum heresi, dicendum est idem de schismaticis, quod de hereticis & sunt ipso iure schismatici priuati beneficiis ut heretici, & ut tales etiam sunt excommunicati iure antiquo, c. 10. §. 1. n. 150. p. 11.

Scholastria, de cuius origine, & officio remissive, conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Licentiatum Theologiae, aut in iure canonico, & alias prouisus est nulla ca. 7. nu. 34. p. 7. Sufficit autem quod sit graduatus in qualibet vniuersitate approbata, licet non sit ex illis, quae essent in illa regione, in qua esset scholastria ex S. Congregatione, n. 35.

Scientia & patientia ad acquirendam possessionem, non requiruntur si ille in cuius praedictum dicta quasi possessio adquiritur non est in possessione illorum iurium, traditurque ratio, c. 5. n. 121. & seq. p. 5.

Scientia & patientia illius, de cuius praedictio agitur, an praesumatur, relinquitur arbitrio iudicis, c. 5. n. 129. & seq. p. 5.

Scientia & patientia, ex lapsu longi temporis probatur, c. 5. n. 131. p. 5. etiam respectu Episcopi, quia tenetur visitare, n. 132.

Scientia ex coniecturis colligitur & probatur, c. 5. nu. 133. p. 5.

Scientia & patientia praesumpta sufficit ad acquirendam quasi possessionem, & ex praesumpta scientia, inferitur ciuili possessionis amissio cap. 5. n. 134. cum seq. p. 5. & scientia officialium sufficit, ut n. 136.

Scientia Archiepiscopi vtrum praesumatur in vacatione beneficii in diocesi suffraganei, & ei curat tempus, c. 3. n. 21. p. 10.

Scientia ea requiritur in beneficiis, quae aliquem ordinem habent annexum, quae necessaria est in ordine annexo, c. 7. n. 11. p. 7.

Scientia praesumpta sufficit contra patronum, nec id negant qui dicunt non sufficere scientiam interpretatiuam, c. 2. n. 32. p. 10. & ad decisiones Putei, & Moberg, in contrarium citatis respondetur, quod in proposito non agitur de omissione, vel primatone iuris conferendi, vel presentandi absolute, sed solum pro ea vice, quod non est maximus praedictus, immo sufficit scientia praesumpta, etiam si sit narrata in gratia, n. 39.

Scientia, seu litteratura in beneficiando requiritur, c. 7. n. 1. & illiterati ab ordinibus etiam repelluntur, n. 2. de qua scientia, & litteratura ad beneficia, & ordines requisita, qui sunt videndi, n. 3.

Scientia vnius patroni non nocet alteri, ex Rota, c. 2. n. 40. p. 10. & ius presentandi etiam in vno ex patronis, qui non habuit scientiam, conseruari potest aliis: propter scientiam exclusus, ex Rota, cuius resolutio ponitur, numer. 41.

TT 2

Scire exacte non requiritur ad primam tonsuram & beneficium simplex, sed parum sciens, & parum construens est habilis, c. 7. n. 7. p. 7.

Scire legere & scribere, licet ad primam tonsuram solum requiratur, tamen ad beneficium, etiam simplex, maior sufficientia requiritur, nempe quod sciat legere, construere, & cantare, c. 7. num. 4. p. 7. Imo videtur sufficere quod sciat legere, & construere, ut est praxi receptum, & quod dicitur de casu, procedet in beneficio servitio, modo requiritur servitium personale, quamvis nec in his soleat multum curari de cantu, nec in eo fieri examen, quia usu & exercitio addisci solet, numero 5. & 6.

Secularia beneficia, quamvis de sua natura sint perpetua, c. 2. n. 70. p. 1. tamen per Papam, non vero per inferiorem, possunt ad tempus concedi, n. 71. Et ex fundatione possunt esse temporalia, & ad nutum amabilia, numer. 72. licet Nauar. contra teneat, numer. 73. qui tamen admittit posse esse temporalia per Papam, seu immemoriale m. n. 74.

Secularia beneficia, etiam ex constitutione, vel statuto possunt esse temporalia, seu manualia, ca. 2. n. 75. p. 1. licet Nauar. contra sentiat, n. 76.

Sede Apostolica vacante omnes menses sunt Ordinarii, & tunc Ordinarii possunt providere de beneficiis vacantibus in quolibet mense, ante factionem regularum Cancellaria cap. 1. nu. 645. par. 5. nisi alias sint affecta, ut n. 646.

Separatio tertie partis fructuum pro distributionibus facienda, ex Decreto Concilii Triden. non est ita facienda, ut fiat necessario dismembratio bonorum, sed sit est, si valor tertie partis fructuum ponatur pro illis, c. 2. num. 466. part. 3.

Semestre ad impetrandas literas virtute brevis, currit a die adeptae possessionis, & non antea, c. 3. n. 163. p. 6. quod intellige, ut nu. 164. & seq. & an eo elapso, possit postea quandocunque expedire antequam sit tertio ius questum, n. 166. & resolvitur affirmative: & an beneficium eo ipso vacans, a solo Papa provideri possit: an ab Ordinario, a n. 169. & resolvitur ad solum Papam pertinere, a n. 171.

Seminare intra vas, si vir illud non penetrat, non videtur sufficere ad contrahendum impedimentum incestus, & idem ad rationem adulterij, & divorij, saltem respectu viri, cap. 3. n. 103. quamvis sufficiat ad contrahendam affinitatem, n. 104. & ad consummationem matrimonij, n. 105.

Sententia lata contra unum coadiutorem, an noceat secundo, & an lata contra coadiutorem noceat coadiuto, ca. 5. n. 127. p. 4.

Sententia Auditoris Camere super executione brevis non tollit quin sit apponendum sequesterum lata prima sententia per Rotam in petitorio, & etiam in possessorio, cap. 3. n. 149. cum seqq. p. 6.

Sensus moralis inscriptura, non probat aliquid esse de iure divinos, c. 2. n. 17. p. 1.

Sententia Aegidij vera videtur, quod quando plures modi vacandi copulative narrantur, omnes debent, saltem de facto verificari, contra alios, c. 1. n. 49.

Sententia improbat multorum dicentium Episcopum posse dispensare cum bigamo in minoribus, saltem ubi maxima causa esset dispensandi, aut quoad usum susceptorum, c. 6. n. 13. & 14.

Sententia Mascardi de probationibus conclus. 991. alias n. 10. procedet quoad solemnitates requisitas ad actum enuntiatas, saltem in genere in literis Episcopi, cap. 4. nu. 38. Ex qua ratione precipue procedit decisio Rota enult. 11. de iure patronatus in novis, alias 423. que ad

presentationem probari per solam narrationem Episcopi factam in literis institutionis, quia factum presumitur solemniter actum, nisi contrarium probetur, quam sequuntur relati, n. 39. & intelligitur in Episcopo narrans de facto coram eo, non autem in vicario asserente de facto coram Episcopo, ex Rota n. 40. quia tamen intelligentia non videtur certa, & difficultatem patitur, ex aliis dictis, n. 41.

Sententia prima lata contra possessorem apud Curiam parochialis sequestrabitur, non obstante constitutione Pij V. quia loquitur in prima sententia ordinarij, c. 2. §. 1. n. 248.

Sententia Suarez dicentis ex vi extraneitatis cum detestabile de simonia non incurri ipso facto censuram, quae in antiquioribus iuribus erant tantum ferenda, at depositio non incurritur ipso facto, c. 1. n. 42.

Sequester beneficii confertur, & presentatur, c. 6. n. 1. p. 5. siue ius patronatus sequestratur de per se, siue vniuersitas in qua continetur, n. 2. quamvis alij contra a nu. 3. & alij voluntarium sequesterum a necessario distinguant, nu. 4. & c. contra Zechem n. 5.

Sequester, an colligas fructus nomine alieno & sic non possit presentare sicut creditor pignoris examinat, c. 6. n. 6. cum seqq. p. 5.

Sequester beneficii confertur, data prius in eo capacitate, scilicet si clericus est, secus si laicus, cap. 6. n. 13. par. 5. & idem in presentatione, n. 14. quando ius presentandi pertinet ad Ecclesiam, seu beneficium, nu. 15. & quando laicus deputatur sequester Pralaturae, seu beneficii, solum censetur deputatus ad temporalia, nu. 16. & de materia sequestris, n. 17.

Sequester voluntarius possidet, necessarius vero non, secundum communem, ca. 6. n. 18. par. 5. licet alij aliter teneant, n. 19.

Si sequestratio Ecclesiae, de qua contenditur non sit facta, & pendente lite vacatio acciderit beneficii, pertinet ad collationem, vel presentationem illius Ecclesiae, Quis debeat tunc conferre, dubitatur & resolvitur, c. 6. a n. 20. cum seqq. p. 5.

Servitium ad augendum, licet iuxta decisionem Massicanam positum, p. 12. c. 3. n. 4. requiratur quod probetur aliquos parochianos decessisse sine Sacramentis ob multitudinem incolarum, & ministrorum paucitatem, obiter advertendum est S. Congreg. contrarium censuisse, in declaratione posita nu. 9. cui standum est, quamvis Rota eam intelligat, Episcopum ita posse ex officio, si sibi extrajudicialiter videbitur ita esse opus, & arbitretur, & c. 9. in resolutione positum, n. 10.

Simonia committitur, cum prouiso beneficiorum sit pretio, seu mercede aliquoque pacto, modo, seu conditione, & non gratis, p. 8. c. 1. n. 1. & 2.

Simonia facta prouiso beneficii variatur, & est nulla ipso iure impediens illius acquisitionem, p. 8. c. 1. n. 3. etiam si simonia sit facta ignorante prouiso, contra Felin. & alios, n. 4.

Simonia mentalis non inducit nullitatem, nec obligationem restituendi, quia nec ex natura rei, nec ex iure naturali, aut diuino, simonia eam inducit, quia nulli sit iniustitia, cum voluntarie hinc inde detur, nec de iure humano ea introducta est in simonia mentali, sed solum in exteriori, p. 8. c. 1. n. 54. & reprobat sententia Lessi, & Suarez, n. 55.

Simonia mentalis non inducit nullitatem, nec simoniacus mentalis tenetur ad resignationem, vel restitutionem, p. 8. c. 1. nu. 45. licet contra teneant aliqui citati, numero 46.

Simoniaca prouiso est nulla ipso iure, etiam in eo qui acquiritur

acquisitum beneficium per simoniam cum consiliario, seu amico commissum, ipso prouiso, & etiam collatore ignorantibus, nisi factum esset in fraudem prouisi, p. 8. c. 1. n. 8. Et etiam si collator alias esset collaturus, si etiam fuit mortuus consilio, vel in recessione illius, n. 9.

Simoniaci prouiso est nullus, licet ad beneficium per huiusmodi simoniam quæsitum antea ius haberet, contra Nauarr. p. 8. c. 1. n. 13. & tunc non solum vitatur confirmatio, seu institutio, sed etiam amittitur ius ad rem ex electione, seu presentatione, n. 14.

Simoniaci prouiso est nulla, quamuis illa simonia fuisset commissa cum uno ex multis electoribus, presentationibus, aut collatoribus, quorum maior pars, alias eum elegisset, p. 8. c. 1. n. 10. Sed contra videtur decisio Rote Farin. 103. ubi quid presentatio simoniaci unius patroni non vitat presentationes aliorum, num. 11. concordia, n. 12.

Simoniaci materiam, vide per DD. relatos, p. 8. c. 1. num.

123.

Simoniaci in beneficiis solum est de iure positum secundum Canonistas, c. 2. n. 8. & 9. p. 1.

Simoniaci est dari pecuniam pro preceptorio Ordinis Sancti Iacobi Alcantare, & aliorum, c. 4. numero 7. p. 10.

Simoniaci an committatur & confidentia per promissionem factam a Titio, de soluendo ex suo pensio, e. n. constitutam super beneficio Ioannis ad fauorem Meny resignantis suum beneficium, in fauorem ipsius Titii, c. 5. n. 57. usque ad n. 63. p. 1.

Simoniaci est conuenire canonicos in re, ut quicunque eorum eligatur in Vicarium, sede vacante teneatur diuidere salarium alia Canonici, c. 7. numero 16. p. 5.

Simoniaci prouiso beneficii facta, non solum est nulla, sed etiam simoniaci inhabiles sunt ad illud, p. 8. c. 1. numero 56.

Simoniaci in beneficio, non est ipso iure suspensus, ut simoniaci in ordine, sed solum excommunicatus, c. 1. n. 70. pag. 70. tamen hodie sunt inhabiles ad beneficia quacunque ex constitutione Pij V. etiam in foro conscientie, contra Nauarrum, nu. 71. & 27. Non tamen ex eo simoniaci potest dici irregularis, sicut nec confidentiarius, n. 73.

Simoniaci infames sunt infamia iuris, c. 1. num. 57. p. 8. Non tamen ipso facto, sed cum per sententiam de hoc crimine fuerint damnati, secundum Abb. contra aliquos dubitantes, a. n. 58. Et videtur non sufficere esse sequentem sententiam super crimine simonie, nisi in ea imponatur poena infamia, saltem si ad alias poenas est processum, n. 61.

Simoniaci redduntur inhabiles ad alia quacunque beneficia, c. 1. n. 62. p. 8. etiam in simonia conuentionali, secundum Rotam, n. 63. pro quo facit, quod simoniacus, etiam in beneficio est irregularis, secundum aliquos, & committentes confidentiam, nu. 64. & 65. Sed id de iure communi difficultatem habet etiam simonia reali, precipue quia ista inhabilitas non videtur in fine expressa, num. 66. Quamuis ob simoniam etiam conuentionalem, seu pactum simoniacum quis reddat se indignum ad acquirendum beneficium, n. 67. & contrarium tenent alij, num. 68. nec est verum illud de irregularitate, numero 69.

Simoniacos non esse illos qui coacti dant sportulas pro collationibus, æquum videtur, & praxi consentaneum, quia non possunt resistere, dummodo voluntarie non dent nec etiam solucentes Capitulo in admissione ad possessionem, quod solum contra eum est, c. 1. numero 39. p. 8. Maxime in foro conscientie, modo non dent pretio, nec pro

2. Tom.

causa principali, & immediata beneficii, seu possessionis, n. 94. & sequenti, & licet prouiso simoniaci facta etiam cum ignorantia, & bona fide est nulla, id procedit quando beneficium est acquisitum per simoniam directe, secus in proposito, ubi non est simonia directe, numero 97. & sic nullitas actus est poena proprie, quæ cessante peccato simonia debet cessare, numero 98.

Simoniam & confidentiam induci ex mutuo, quando adest pactum tacitum, siue expressum, cessante vero pacto non, c. 3. §. 2. num. 170. p. 11. Quamuis aliqui tenuerint ex mutuo non committi confidentiam etiam stante pacto. Que opinio certa videtur, quando mutuum fuit factum ante resignationem, vel in ipsa resignatione, n. 171. Vnde etiam renuntiantes beneficiis seruata pensione ea spe, & intentione, ut illa statim redimatur, non committit confidentiam, nec simoniam, nisi pactum interuenerit, numero 172.

Simoniam non committi etiam mentalem, quando intentio renuntiantis, ut beneficium alteri detur, & c. non intendit ad id arctare, & obligare, sed ut libere & sponte fiat: at si intendit ad id arctare, non tamen declarat prauam suam intentionem, committitur simonia mentalis, c. 3. §. 2. numero 184. & 185. p. 11. sicuti in simili dicitur de usura mentali, quæ non est perpendenda ex intentione principali, sed ex eo quod mutans intendat aliquid sibi dari gratis, vel non gratis, numero 186.

Simoniaci an sint priuati beneficiis ipso iure, an priuati di. Rebuff. s. tenet quod ipso iure, c. 10. §. 2. num. 191. Sed id non est expressum, nec probatur in iure, sed quod sunt priuandi, & deponendi, n. 192. & qui videndi sunt de hoc crimine, n. 193. Nec etiam est expressum in iure, quod sint ipso iure suspensi, aut irregulares, contra DD. n. 194. & seqq.

Simoniaci si sint clerici, hodie ex constitutione Pij V. omni privilegio clericali, omnique officio, dignitate, & beneficio ecclesiastico ipso iure priuantur, & c. & sic sunt ipso iure depositi, & in effectu irregulares, c. 10. §. 2. n. 196. p. 11. Quod procedit etiam in foro interiori saltem quoad priuationem executionis officij, & inhabilitatem, seu irregularitatem, n. 197.

Solemnitas extrinseca, an in exemplatione instrumenti præsumatur ex antiquitate temporis, remissive, cap. 2. §. 2. n. 187. p. 12. Sed huiusmodi præsumptioni non est locus, ubi ex ipso instrumento apparet de contrario, nempe non interuenisse dictum consensum, seu solemnitatem, alias in actu requisitam, n. 188. & sequenti, ubi adducuntur resolutiones Rote.

Solemnitas extrinseca licet alias regulariter non præsumatur, etiam enuntiata instrumento, quæ tempore actus verisimiliter interuenisse non potuit parte opponente, tamen pro decreto, vel actu iudiciali, in quo enuntiantur solemnitates, præsumitur, quod omnia sint solemniter acta, nisi contra probetur, c. 2. §. 1. a. n. 123. p. 12. Quod intelligitur, quando causæ, & solemnitates requisitæ nominatim, & in specie exprimuntur, secus in genere, n. 126. Sed quod præsumatur etiam pro Decreto, si in genere exprimantur solemnitates, dicendi in communis causa cognita, vel iuris solemnitate seruata, tenent alij, num. 127. & absolute Surdus relatus, numer. 128. conciliantur & concordantur, numer. 129. & 130. & declaratur quod aia Menoch. relatus numero 131. & Romanus, & alij, numero 132.

Solemnitas requisita in alienatione rerum Ecclesiæ non desideratur in constitutione pensionis c. 5. n. 319. usque ad 321. p. 1.

Solutus, an possit pensionario pecunia redemptionis con-

TT 3

et ante obtentum beneplacitum Papae, c. 5 n. 37. & seq. par. 1.

Solutio pensionis praesumitur continuata à tempore reservationis, stante exactione de praesenti, quod intellige, ut c. 5, n. 480. cum seq. p. 1.

Sporulas accipere indices Ecclesiasticos est contra ius canonicum, c. 2. §. 2. n. 381, p. 1. Et quando detur valere consuetudinem in contrarium, ut tenent relati, n. 382. In quo tamen non valeat talis consuetudo, tenet Abb. & alij dicentes communem, n. 383. tamen in proposito non est consuetudo praescripta, n. 385. & quod tempus requiratur ad eam, à numero 385. Sed stando in primo fundamento, nulla consuetudo etiam inmemoralis excusaret, n. 398.

Staphileus dicens in permutatione quae sit inter beneficiatos de auctoritate Episcopi, non requiri consensum patroni, reprobat, c. 3. n. 25, p. 11.

Status Ecclesiae unita non alteratur per unionem ad aliam, sed debet in ea more solito deserviri, nempe per vicarium perpetuum, si est curata, & si sunt beneficia simplicia, per vicarium temporalem, nisi in Ecclesiis collegiatis unitis c. 2. n. 35, p. 12. de unitis verè mense Pralati, vel Capituli, seu quoad spiritualia & temporalia, remissive, n. 16.

Statuentes non possunt reuocare statutum à papa confirmatum, quando concernit favorem alterius, & quando est confirmatum cum praescripto, quod omnino servetur, ex Rota, c. 1. n. 12, p. 12. & de suppressione & extinctione beneficii, remissive, n. 13.

Statuta, vel consuetudo Ecclesiae, quae habet noviter receptos & possessionem canonicatibus, vel praebendis, teneri solvere aliquid, approbantur per Concilium, quando id in usus pios convertitur, ut in usum fabricae Ecclesiae, &c. c. 1. n. 85, p. 8. quamvis de iure communi communis esset opinio valere huiusmodi consuetudinem in usum pium, quando non praecessit exactio; non tamen statuta imponentia onus recepto, vel recipiendo, etiam in usum pium, n. 86.

Statutum de cetero non potuerit fieri, ut aliquid solvatur in usum pium, nisi fuerit per Papam ex certa scientia approbatum, c. 1. n. 87. & 88, p. 8. Nec potest post Concilium Tridentinum capi pro rebus piis, quod consuevit capi pro commodo proprio, n. 89.

Statutum quod prosequens litem sibi motam super praebenda, post triennem possessionem habeatur pro praesente difficilis videtur, c. 2. n. 51, p. 3.

Statutum vel consuetudo Ecclesiarum, in quibus videntur tres menses, datur singulis mensibus ipsius Canonicis unus dies pro tonsione barbae, an sit reuocatum, c. 2. n. 245. & seq. p. 3. & resolvitur esse reuocatum, nisi in specie confirmatum.

Statuta seu consuetudo, ut praebenda, seu grossa lucra fiat interessendo una hora, vel duabus, aut minori tempore novem mensium non valet, cap. 2. n. 329, par. 3. Sed non servatur in Hispania, n. 330. & quid in Ecclesia Civitatis observetur, n. 331.

Statuta & consuetudines Ecclesiarum, concedentia inhibitionem deservientibus per 40. annos, an sit contraria, & derogata per Concilium, c. 2. n. 344, p. 3. & ibi Sacrae Congregationis declaratio ponitur.

Statutum Ecclesiae Abulen. quod Doctoralis, non procuret, nec acceptet familiaritatem Episcopi, nec ea utatur, maxime viget, cap. 2. n. 367, par. 3. limita in Portionariis & Canonicis, ut n. 279. & 380.

Statutum est in Ecclesia Abulen. quod Canonici adinveniant ad canendum in choro, capit. 2. numero 523, part. 3.

Statutum quod electio eius collatio facta aliquo con-

tempore sit ipso iure, licet non valeat quia est contra ius: valet tamen statutum quod contrarius, & alia negotia Ecclesiae facta non vocatis absentibus, non valent, cap. 2. n. 567, p. 3.

Studium generale est, quod est erectum per Papam Regem, aut Principem, cap. 2. n. 56, par. 3. & inter alia Salentinum dicitur approbatum n. 57. & seqq.

Studium adire, quot possint simul de una Ecclesia, est arbitrium, c. 2. n. 67, p. 3.

Studentes in Ecclesiis Cathedralibus, non gaudent aliquo privilegio, de percipiendis fructibus in absentia, cap. 2. n. 117, par. 3. & quid de Canonico Lectore, seu Theologo, n. 118. usque ad n. 122. & quid in Canonico qui in eadem Ecclesia praedicator est, n. 123, cum seqq.

Stylus Curiae facit ius, c. 5. §. 2. n. 254, p. 11.

Stylus Curiae servat, quod in dispensationibus super impedimento consanguinitatis, affinitatis, cognationis spiritualis, vel publicae honestatis, fiat mentio de copula, & stylus facit ius etiam in partibus, c. 3. n. 65, p. 8. & ita declaravit S. Congregatio Concilii, ut in declarationibus positus, n. 66. & aduersis additio Nauarrus relati, n. 67. & P. Ledesma relatus, n. 68.

Stylus Curiae, ut videatur intrusus, quamdiu quis est intrusus, & percipit fructus indebite, non procedit in impetrante non habente alias bonum titulum, ad cuius utilitatem, instantiam fuit capta possessio nomine Camerae, ante quam ei cessasset, c. 10. §. 3. n. 240, p. 11. Nec etiam in eo, qui se intrudit in aliquo beneficio, tanquam viro accessorie alteri, & sic non ut titulo, si postea impetraret in titulum, quamvis procederet, si de nouo impetraret unionem, n. 245. nec procedit etiam in bona fidei possessore, ut in decisione Rota posita, n. 243. Et licet alias contra eam tenentur esse possidentem beneficium reservatum ex provisione ordinarii, etiam cum bona fide, non facere fructus suos, etiam si reservatio non sit clausula in corpore iuris, nec de certo beneficio, adhuc tamen potest in eo procedere ad effectum, ut in impetratione noua gratia non teneatur facere mentionem de fructibus perceptis, nec se super illis componere, &c. numero 243. Et hoc quod dicitur de bona fidei possessore, videtur posse procedere, etiam si tempore impetrationis noua gratia dubitet, seu habet iam notitiam de suo malo titulo, si statim confugit ad remedium, & ad Papam pro noua gratia, nec fuit in mora, etiam si interim permaneat in possessione, numero 244.

Stylus erat etiam tempore Sixti V. non conferre beneficia illegitimis, etiam si alias fuissent dispensati, & sic ratione istius styli tunc videbitur necessarium exprimere dispensationem super defectu natalium in impetratione, etiam quod esset executio dispensationis, c. 2. n. 76, p. 7. & in decisione Rota posita n. 77.

Stylus qui stabat tempore Sixti V. non conferendi beneficia illegitimis, etiam si alias fuissent dispensati, hodie non viget, & ideo standum erit resolutioni supradictae, c. 2. n. 78, p. 7. de quo an in secunda dispensatione, seu gratia sit facienda mentio de alia priori, remissive, numero 79.

Stylus saltem decennalis valet contra legem, etiam canonicam ab initio non receptam, sicut stylus iudicis praescriptus spatio 40. annorum valet, contra ius ab initio receptum, c. 1. n. 337, p. 7.

Stylus Curiae facit ius, c. 5. n. 87, p. 1. & si facit ius universale, etiam in partibus facit, ut n. 88.

Subcollectorem (cum sit delegatus) non posse alium subcollectorem constituere, qualiter intelligatur, accurate tractatur c. 1. n. 359, cum seqq. p. 5.

Subcollector si succedat plures subcollectores deputavit, in aliqua civitate, ita quod eodem tempore unus

*antum fuit, eorum omnium beneficia sunt reservata, c. 1. nu. 365. p. 5. secus quando eodem tempore sunt duo, aut plures, n. 367. licet unusque deputatio valeat, n. 368. litema, ut n. 369. & 372. Quod intelligi sine facta sit viri- usque deputatio simul sine alias, n. 370. & seq.

Subcollectorem secundum deputando quis primum ra- cite repocare videtur, c. 1. n. 366. p. 3.

Subcollectoris facultas probatur per testes, Collecto- ris autem, per literas, c. 1. n. 376. p. 5. ad effectum proba- da facultate ad effectum soluendi, nu. 377. & intelligi, ut nu. 378.

Subcollector ad eligendum, debet esse deputatus cum omni iurisdictione, nec sufficit esse deputatum vii nudū ministrum, c. 1. n. 380. part. 5. ad effectum reservatio- nis.

Subcollector debet esse persona in dignitate constitu- ta & qualificator, alias & deputatio erit nulla & reser- vatio cessabit, c. 1. n. 385. p. 5.

Substitutum & excusatum, an sit deducendum de va- lore beneficii, ut à Nuntio posui provideri, c. 3. a. n. 174. part. 5.

Substitutus à Vicario, habente facultatem substituendi, potest Vicario substituenti beneficium conferre, quia iure Episcopi conferet non Vicarij, cap. 8. n. 145. par. 5. Sicut procurator substitutus potest substituentem pre- sentare, nu. 146.

Substitutus à vicario habente facultatem recipien- di resignationes, & beneficia conferendi, potest conser- re beneficia substituentis resignantis, cap. 8. n. 147. part. 5.

Subrogatio gratiosa, ne est dum ipse Papa subrogat) habet vim brevis de capienda possessione, & ibi qua- dicatur subrogatio rigorosa, c. 4. n. 1. & 2. p. 6. ubi de mate- ria multa traduntur à nu. 3.

Subrogatus qui peti imitti in possessionem debet probare possessionem defuncti, de tempore obitus, c. 4. n. 7. part. 6.

Subrogatio gratiosa, suffragatur quo ad possessionem, etiam quod beneficium non esset ligiosum, ut tenuit Ro- ta, c. 4. a. nu. 8. p. 6. Quamvis quandoque aliud senserit à nu. 11. & intelligi, ut nu. 15.

Subrogationi gratiosa locus etiam est quo ad possessio- nem, & non requiritur iustificatio in beneficio reserua- to, sicut in ligioso, ut in decisionibus adductis, c. 4. a. nu. 11. p. 6. & declara, ut per eas, à nu. 24. ubi reservatio est notoria, & clara.

Subrogatio gratiose, etiam quo ad possessionem dari mandatum de immittendo, etiam non iustificata sua gratia, fallit. Primo quando subrogatio datur in benefi- cio non ligioso, vel non reservato clarè, cap. 4. n. 29. part. 6. Secundo fallit quando subrogatio fuit data inci- denter & accessorie ad gratiam principalem, numer. 31. Quamvis Rota contra tenuerit, nu. 32. & 33. Quam in- tellige, ut n. 34. Tercio fallit quando est par titulus ab alio productus, n. 35. Quarto fallit in subrogato iuris sui auctoris non possidentis, nu. 36.

Subrogatio colligantis ad hoc, ut annulletur omnis alia gratia facta tertio petenda est intra mensem, cap. 4. nu. 36. in fine p. 6. & qui de hac materia sint videndi remissive, n. 37. & quandiu dicatur durare us videnda sunt decisiones posita, à nu. 38.

De Subrogato illius qui habuit executoriales remis- sive, c. 5. nu. 3. p. 6.

Succesor in beneficio an teneatur solvere pensio- nes decursas tempore antecessoris, c. 5. n. 191. usque ad n. 202. p. 1. resolutur teneri & qualiter, nu. 203.

Succesor potest docere de non iure possessoris, qui con- sentit pensioni, c. 5. n. 513. p. 1.

Succesor matoratus vel castri, an possit presentare, de supra verbo possessor Castri.

Superioris auctoritas sufficionem tollit, c. 4. nu. 100. part. 11.

Superiori cuilibet, ad quem gradatim fit devolutio, non currit semestre, quod sibi datur ad conferendum, etiam si devolutio fiat à patrono laico, nisi à die notitia, c. 3. nu. 9. cum sequentibus, part. 10. ubi ponuntur resolutiones, & decisiones Rotæ.

Superior intelligitur non collator, sed is qui potesta- tem habet instituendi, & destitue- di, c. 3. §. 3. n. 251. p. 11. vs Papa nu. 252. & Episcopus, nu. 253. & inferior habens Episcopalem iurisdictionem, nu. 254.

Superior intelligitur non solum Papa, sed etiam Epis- copus, c. 4. nu. 60. p. 11.

Supplicatio interposita à lege, & constitutione gene- rali, an suspēdat interim eius executionem, donec secun- da instio superveniat. Quod non cum Manuele Rodri- guez contra alios, c. 3. §. 3. nu. 272. part. 11.

Suppressio & diminutio, licet sine causa fieri non pos- sit, tamen ex causa, puta propter diminutionem redi- tum, bene potest fieri ab Episcopo cum consensu capituli, sicut vnto, cap. 1. n. 2. part. 12.

Suppressio, vel diminutio, quod non possit fieri aduer- tit auctor, ubi non evenit diminutio, si auctoritate Pa- pe numerus est prafixus, vel confirmatus, vel dignitas creata, etiam si non adit clausula decreti irritantis, quanvis secus sit in augmento, quod potest fieri etiā non auctis facultatibus, non obstante confirmatione si non est clausula decreti irritantis per quam videtur Papa ha- bere pro illicito, quod fieret in contrarium, & animad- uer. i. se ad favorem Ecclesie, & obviare facilitati cano- nicorum, c. 1. a. n. 8. p. 11.

Supplicatio sola iuris proprii vel etij exclusivi iuris agentis, pro possessione & a'et ad obtinendam absolutio- nem, ut c. 2. n. 23. p. 4.

Supplicatio non probat gratiam, ubi agitur ad illius Canonizationem, secus in absolutoria, & n' possessio, c. 2. n. 24. p. 4. & decisio Rotæ, n. 25. p. 4.

Surreptio datur in Papa, & Legato non in ordinario, sed dicitur providere motu proprio & Ecclesie, nō per- sonis, sicut Papa, & Legatus, & sic provisio ordinarij non potest de surreptione impugnari, c. 3. n. 3. p. 8. Quod tamē non procedit, quando Episcopus dispensaverit cum ille- gitimo ut possit habere beneficium & postmodum tacita prima dispensatione ab eodem impetratur secunda super pluralitate beneficiorum, que non valet secundum Seluam, nu. 4. Sed id est, quando ex iure speciali, & ex dispensatione sit collatio beneficii, n. 5. Et supponunt fal- sum, quod Episcopus possit dispensare cum illegitimo su- per pluralitate beneficiorum simplicium.

Surreptio in vno capite, seu in vna parte, non vitiat rescriptum quod ad alia capitula separata regulariter, nisi surreptio sit dolosa: nam tunc vitiat in totum: quod non procedit ubi capitula videntur omnino separata, c. 3. nu. 16. & nu. 17. p. 8. ponitur decisio Rotæ: tamen quando surreptio in vno fuit causa obtinendi quoad omnia, re- scriptum vitatur in totum, n. 18.

Surreptio non datur in ordinario, c. 1. n. 46. p. 10.

Surreptione non solum non vitatur gratia beneficia- lis, sed etiam quel bet gratia ordinarij, c. 3. n. 6. p. 8.

Surreptio rescriptorum iustitia non datur in Curia propter facilem recursum ad signaturam, c. 3. n. 114. Et id- dem videtur etiam servari in rescriptis, & commissio- nibus emanatis à Nuntio, ad quem recurritur pro refor- matione, n. 115.

Surreptitia est remissio secundi homicidij, non facta mentione de remissione alterius, & est nulla, c. 3. nu. 28.

p.8. Et ratio ponitur num. sequenti.

Surripio vitat gratiam, n. dum quando fuit causa inductiva, & finalis gratia, sed etiam si fuit impulsiva, ut quia P. in eps alias concessisset, sed non tam facile. c. 2. n. 200. p. 6. amplia, v. n. 201.

Suspectus de heresi abiurans de vehementi, & publici priuatus non est inhabilis ad beneficia, c. 10. §. 1. n. 87. p. 11.

Suspendere interdictum potest index ad aliquem effectum, & etiam cessationem, c. 13. n. 72. p. 7.

Suspensis ab officio, vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout si quo eis facta est nulla, c. 14. n. 1. p. 7. Quamvis Suarez dicat non esse irritam, sed irritandam, n. 2. & 3. ponitur decisio Rotae, n. 4. allegatur alia, & idem est in interdictis personaliter, n. 5.

T

Tempora quatuor ante Concilium Tridentinum sunt consideranda, & distinguenda, pro intelligentia materiae de incompatibilitate beneficiorum, & vacatione vnius per affectionem alterius, de qua est copiosus tractatus Hoidae, cum Doctoribus, relatis, c. 5. n. 1. part. 11.

Tempora tria alia, ante quatuor illa tempora possunt notari, cum Quintanaduennas, c. 5. n. 11. p. 11. Primum ex Concilio Calcedonen. de quo in c. Clericum, 21. §. 1. n. 12. Secundum ex Nicana Synodo 2. seu 7. generali de qua in c. 1. 21. n. 13. Tertium ex Concilio Urbani XI. Placentiae, de quo in c. sanctorum, 70. dist. ubi titulum pluralitas generaliter prohibita est, n. 14. Antiquius enim nemo poterat ordinari sine titulo certa Ecclesiae, seu beneficii, in qua Ecclesiastica munia personaliter obiret, n. 15.

Tempus antiquum quod dicitur, aliqui docent debere esse centum annorum, c. 8. §. 3. num. 261. p. 12. Et facit, nam quamvis varia sunt opiniones, quod dicatur antiquum in materia probationis, tamen communis, & magis recepta est, ut requiratur tempus 100. annorum, a num. 262. Quod Rota intelligit, quoad instrumenta, & scripturas in testibus vero illud dicit antiquum, quod excedit 60. annos, nu. 264. Et sequenti, ubi adducitur resolutio Rotae, Rota tamen alias in instrumento tenuit tempus 99. annorum pro antiquo, & sustineri potest, cum in tanto tempore vnus annus parum importet, n. 266. Et tam in testibus, quam in instrumentis, cum ambigatur, an sint de antiquo, detrahendum est tempus litis, n. 267. Et sequenti, ubi adducuntur resolutiones Rotae.

Tempus conceptionis, an natiuitatis sit considerandum, ut filij iudicentur naturales, vel spurij, aut etiam legitimi. Et prima opinio est, considerandum esse tempus vilius proli, c. 2. n. 35. p. 7. Secunda est, inspiciendum esse tempus conceptionis, n. 36. Et prima approbata est per l. I. Tauri, n. 37. Sed magis placet secunda, quamvis prima sic approbata d. l. Tauri, quae procedit quoad effectus iuris civilis, non tamen quoad hoc, ut tempus natiuitatis sufficiat, ut alias sint legitimi, aut sicut naturales legitimentur per subsequens matrimonium, &c. Et si d. lex contrarium vellet in proposito, ex defectu potestatis inutilis esset, n. 38.

Tempus patronis datum ad praesentandum, siue a iure siue a fudatore, currit non a die vacationis, ut tenuit Rota antiqua, & alij, sed a die notitiae vacationis, c. 2. a. n. 34. p. 10. & adducuntur resolutiones Rotae, n. 36. & 37.

Tempus primum ante Concilium Tridentinum considerandum pro intelligentia materiae de incompatibilitate, est ante Concilium Lateranense sub Alex. III. & tunc obtinenti duo curata, vel dignitates, vel alias incompatibilia dabatur optio, & non vacabat primum ipso iure per affectionem alterius, nec priuabatur secundo. c. 5. n. 2. p. 11.

Tempus secundum est dissi Concilij Lateranensis sub Alex. III. quo fuit prohibitum, ut nullus diuersas dignitates, & plures Ecclesias reciperet, alioquin priuaretur secundo, c. 6. §. 3. n. 3. p. 11.

Tempus semestre ad conferendum de beneficiis, accurrat Legato, & Nuncio, c. 2. n. 14. p. 10.

Tempus semestre conferendi ad hoc ut currat processario requiratur notitia vacationis, & c. adducitur r. solutio Rotae, c. 2. n. 20. p. 10.

Tempus semestre datum ad conferendum, currit a tempore scientiae vacationis numerandi, c. 2. n. 15. nam datur in odium negligentis, nu. 16. & sic etiam non currunt impedit, siue fuerit impedimentum iuris, siue facti, num. 17. & in tempore impedimenti computatur tempus suspensionis, & peregrinationis pro absolutione obtinenda, num. 18.

Tempus semestre datum ordinariis ad conferendum parochiales ad eorum collationem spectantes per bullam Pij V. quae dicit a die vacationis, intelligitur die vacationis notae, quamvis Episcopus nondum accepisset possessionem Episcopatus, cum per ipsum sterisset, ex Rota in decisionibus positus, c. 2. a. n. 21. p. 10. Ex quibus conuincitur sententia Flores docentis, semestre datum in dicta bulla currere a die vacationis, etiam ignorantibus, 25. & quadam doctrina Rebuffi, n. 26.

Tempus semestre datum ad conferendum debet computari secundum Calendarium, & secundum quod menses occurrunt, & quod deficit de primo mense, accipiendum est de ultimo, cum assignetur tempus, a quo debet incipere, c. 2. n. 42. p. 19. & de momento ad momentum est huiusmodi computatio facienda, a tempore scilicet scientiae, seu vacationis notae.

Tempus semestre, & dicta de deuolutione procedunt solum in provisione voluntaria, & libera, ad institutionem vero presentati, & confirmationem, non est praescriptum tempus a iure, c. 4. n. 1. p. 10. & idem est in beneficiis resignatis ex causa permutationis, ad quorum collationem tempus praescriptum non est, n. 2. quia contra teneat Ioan. Nicol. Delphinus, nu. 3. quod est falsum quia in collatione necessaria non habet locum, c. p. 2. de concess. praebende, sed in habere liberam potestatem conferendi, n. 4.

Tempus semestre non currit durante lite super iure conferendi, seu eligendi, licet secus sit in patronis, cap. 2. n. 19. p. 10.

Tempus semestre, numerandum est a tempore scientiae vel a tempore, quo scire potuit, & debuit collator, ut Episcopus qui tenetur visitare singulis annis c. 2. n. 27. p. 10. & sequenti, ubi adducuntur resolutiones Rotae. oportet enim quod ignorantia Episcopi non sit supina, n. 30.

Tempus semestre, quod currit a tempore scientiae, debet intelligi de notitia vera, vel praesumpta vacationis, quae determinari debet per iudicem, considerata qualitas beneficii modo vacationis, & longitudine temporis illius, distantia locorum & fama, &c. c. 2. n. 31. & n. 32. & 33. p. 10. ponuntur resolutiones Rotae.

Tempus tertium ante Concilium Tridentinum considerandum pro intelligentia materiae incompatibilitatis, est Concilium Lateranense sub Innocentio III. in quo statuit, quod si habens beneficium curatum, aut personatum, vel dignitatem reciperet secundum, ipso iure vacet primum, & si illud reipere contenderet, etiam secundo spoliatur per sententiam c. 5. n. 7. p. 11. Et idem in officiis, & beneficiis regularibus curam animarum habentibus, & in dignitatibus regularibus, etiam in manualibus, ac in Vicariis perpetuis, n. 8.

Tem-

INDEX.

Tempus ultimum, & quartum considerandum ante Concilium Tridentinum, pro intelligentia materia incompatibilitatis est, extraneitatis execrabilis de prebendis, in qua statuitur, quod recipientes secundum beneficium curatum, aut dignitatem, personatum, seu officium, primum quod ipso iure vacat, absque mora coram ordinariis dimittere debeant verbo, & facto, alioquin ex tunc sint ipso iure secundo privati, & ad sacros ordines, & beneficia inhabiles, c. 5. n. 10. p. 11.

Tempus ultimum Concilij Tridentini sess. 7. de reformatione, c. 4. successu postea, c. 5. numero. 76. p. 11. Cui decreto non aduersatur aliud eiusdem Concilij sess. 24. de reformatione, c. 17. quod obtinentes plures parochiales, una retenta alias infra spatium sex mensium dimittere teneatur, nam loquitur de obtinentibus tunc plures parochiales & c. Non autem de pluribus parochialibus, aut alias incompatilibus beneficiis post Concilium obtentis, de quibus loquitur d. c. 4. n. 77. Et ita accipitur, quod tradunt Salcedo, & alij relati, n. 78.

Termino edicti elapso, quamvis Doctores dicant, quod non esse admittendum, seu audiendum etiam re integra, id est, institutione non sequuta, tamen contrarium servatur, nam ante institutionem semper admittuntur, qui presentantur ab alijs patronis, seu pretendunt habere ius, c. 4. n. 14. par. 9. Quod non videtur contra ius, ex quo in edictis non dicitur, quod post terminum illius non admittentur, sed proceditur in causa, n. 15.

Terminus competens, & peremptorius debet assignari in edicto, c. 4. n. 7. p. 9.

Tertia pars fructuum, vide supra verbo fructuum tertia pars, & c. 2. n. 467. p. 3.

Testes an in Regno Castella tres requirantur attento iure Regio, cui in eis standum est, etiam in causis Ecclesiasticis, cum non sit ius Canonicum contrarium, & resolutur duos sufficere etiam de iure Regio, quamvis tres communiter apponantur, contra aliquos, caput. 29. part. 8.

Testes quot requirantur, ut titulus, seu provisio ordinarij, cum subscriptione notarij, & testibus recte probet, ut publicum instrumentum de iure communi, certum est duos sufficere in instrumentis, caput. 4. numer. 28. part. 28.

Testes super valore beneficij, debent reddere rationem sui dicti, etiam non interrogati, alias non probant, c. 3. n. 242. p. 5.

Testes recipere in forma, non est necessarium in dispensationibus, quae committuntur ordinariis cum clausula, quod diligenter se informant, & c. Sed sufficit, extrajudicialiter sese informare, c. 2. num. 249. & seq. part. 6.

Textus in Concilio Trid. Sess. 24. de reformatio. cap. 22. versic. praeerea obtinentibus, & c. Declaratur, caput. 2. num. 180. & 213. cum sequentibus usque ad num. 226. part. 3.

Textus in Concil. Trid. Sess. 22. c. 3. declaratur, cap. 2. n. 337. p. 3.

Textus in Concilio Tridentino cap. 3. Sess. 21. de reformatio. declaratur, cap. 2. num. 459. & 472. cum seq. p. 3.

Textus in Concil. Trident. cap. 3. Sess. 22. explicatur, c. 2. n. 476. p. 3.

Textus in Concilio Trident. cap. 4. Sess. 22. de reformatione, comprehendit ea omnia beneficia, quae ordinem requirunt, & declaratur, cap. 4. n. 13. 14. & 15. p. 3. Textus in Concil. Trident. c. 10. Sess. 7. duodecim declarationes factae à S. Congregatione traduntur, c. 7. num. 93. p. 5.

Textus in cano. ex multis, 1. 9. 3. respondetur, c. 2. n. 16. 17. & 18. p. 1.

Textus in cap. cum in illis, §. illis, de prebendis, in 6. in illa Clement. 1. eo titulo declaratur, cap. 6. numero 30. part. 1.

Text. in cap. licet Canon, & in c. commissa de electione in 6. explicatur, c. 4. n. 4. & 11. p. 3.

Text. in cap. Commissa, §. ceterum de electione, in 6. declaratur, c. 4. num. 46. cum seqq. & numero 57. & 58. part. 3.

Text. in cap. si eo tempore de electione, in 6. explicatur c. 3. n. 23. p. 4.

Text. in cap. nemo de electione in 6. declaratur, c. 4. n. 14. & 15. p. 4.

Text. in cap. statutum de prebendis, in 6. corrigitur, c. 1. n. 98. cum seqq. p. 5.

Text. in cap. si beneficia de prebendis in 6. declaratur, c. 1. n. 758. p. 5.

Text. in cap. unico, in fine, ne Sede vacante, in 6. explanatur, c. 4. n. 50. & seq. p. 5.

Textus in cap. si diligenti de Simonia respondetur, c. 19. p. 1.

Text. in c. quia propter de electione, declaratur, c. 6. n. 19. 21. & 22. p. 1.

Text. in cap. penultimo, & in cap. per tuas de simonia explicatur, c. 5. n. 166. p. 2.

Text. in cap. relatum de Clericis non residentibus declaratur, c. 2. n. 90. & seq. p. 3.

Text. in cap. finalis, de magistris late examinatur, c. 2. n. 92. 94. & 95. p. 3.

Text. in cap. decreto, & in c. ad audientiam, de Clericis non resident. an sit derogatum per Concil. traditur, c. 2. n. 345. cum seqq. part. 3. & an procedat in Canonico Doctorali, & Magistral. numer. 364. & 365. & limitatio usque ad num. 374. & latius vide supra verbo dispositio textus.

Text. in cap. nonnulli, ibi vel expressam, & c. declaratur, c. 5. n. 44. p. 4.

Text. in cap. salubriter de usuris interpretatur, c. 5. n. 13. & 14. p. 5.

Text. in cap. consultationibus de iure patronatus hodie non procedit in distinctione ex Decreto Concilij Trident. Sessio. 25. cap. 9. ut cap. 5. nu. 137. par. 3. & traduntur decisiones Rotae, nu. 138. & 139. & declaratur, n. 140. & resolutiones Rotae, n. 141. & 142.

Text. in cap. quoniam in fine cum alijs de iure patronatus, intelligitur & declaratur, c. 6. n. 27. p. 5.

Text. in cap. Ne Sede vacante procedat in collatione libera & gratuita, ex rationibus assignatis, quae non militat in collatione necessaria, cap. 7. n. 69. & 70. part. 5.

Text. in cap. eam de re rescriptis exponitur, c. 2. n. 26. & 27. p. 6.

Text. in ea, quoniam Abbas de officio delegati, an procedat in iudicijs in synodo deputatis, qui dicuntur iudices seculares, c. 2. n. 38. & 39. p. 6.

Text. in cap. super literis, in secundo casu de rescriptis, loquitur in rescriptis ad lites, nec habet locum in gratiosis, c. 2. n. 202. p. 6.

Text. in cap. gratum, & in c. relatum, & in c. licet de officio delegati, interpretatur, c. 2. n. 324. p. 6.

Text. in Clementina plures, §. finali de iure patronatus, explicatur, c. 9. c. 216. p. 5.

Text. in Extraneitatis Ambitiose de rebus Ecclesiasticis, vel non, explicatur, c. 1. n. 28. p. 2. & praesumitur usu recepta, negantique incumbit onus probandi, n. 40. & ratio traditur, n. 41. usque ad n. 46.

Text. in Extraneitatis Ambitiose ampliatur etiam in

mandato ad locandum res Ecclesie ultra triennium, c. 1. n. 71. p. 2. Sed reprobatur, n. 72. & 73. & declaratio beneficiati volentes eas alienationes annullare, n. 74-75.

Tex. in Extravagan. 33. l. 3. ad finem explicatur, c. 2. n. 26. & 27. p. 4.

Tex. in l. memini, ff. de officio proconsul. explicatur, c. 1. n. 151. usque ad n. 154. p. 2.

Tex. in l. ubi autem, ff. de in diem adiectione, & in l. necessario, §. quod si pendente, ff. de periculo & commodo rei vendite, explicatur, c. 1. n. 164. p. 2.

Tex. in l. Barbarius, ff. de officio pratoris, in materia Episcoporum conferentium beneficia, cum non sint Episcopi late explanatur, c. 4. d. n. 276. & 277. cum seqq. p. 5. & n. 327. remissive.

Tex. in l. ad varios, C. de numer. & actua. libro 12. explicatur, c. 4. n. 295. p. 5.

Tex. in l. in rebus, C. de iure dotium, late explicatur, c. 9. d. n. 171. cum seqq. p. 5.

Thomas Sanchez, Reuellus, & Suarez reprobantur in materia dubij, c. 2. n. 23. & 24. & Salas n. 25. p. 7.

Thomas Sanchez, & alij reprobantur, c. 5. §. 4. n. 356. part. II. ex decreto Concilij Trid. sess. 24. de reformatio. matr. c. 5.

Thomas Zerola, & Zechus improbantur, c. 1. nu. 62. part. 7.

Thomas Zerola improbatu[r] dicens in casu cap. licet Canon de electione in 6. non teneri parocum dimittere parochialem, nisi post latam sententiam, c. 10. n. 31. p. 11. & Doctor Sahagum dicens indicis pronuntiatione opus esse in specie d. c. licet Canon, n. 32. Qui improbatu[r] etiā dum ait, indicis pronuntiatione opus esse in specie cap. licet Episcopus, 2. part. de prebendis in 6. ubi non agitur de pœna, & requiritur ibi vocatio possessoris, nam & iniustus possessor non debet amoveri a possessione inauditus, & sine causa cognitione, n. 33. & 34.

Thomas Zerola improbatu[r], c. 2. n. 1010. p. 9.

Titulus presumitur in possessorio, ex possessione longi temporis, nempe decennij, c. 5. n. 483. p. 1.

Titulus beneficij ad minores ordines, & primam tonsuram, an requiratur? & quid de iure antiquo, novo, & de consuetudine, c. 5. n. 2. cum seqq. p. 2.

Titulus ad ordines an requiratur, solum in Clericis secularibus, an etiam in regularibus, c. 5. n. 7. & 8. p. 2.

Titulus accipitur pro quolibet modo legitimo obinendi beneficia, c. 4. n. 2. p. 4. licet alias multis modis sumatur, n. 3. & ibi qui dicatur titulus iustus, n. 4. & de titulis coloratis remissive, n. 5.

Titulus presumitur ex possessione decennali, c. 4. nu. 299. & seq. p. 5. ubi non constat de contrario, nec resistit ius, n. 301. & 302. cum seqq.

Titulus coloratus qui sufficeret ad effectum restitutionis in spolio beneficij, an sufficiat ad effectum l. Barbarius, c. 4. n. 308. p. 5.

Translatio pensionis fieri nequit sub conditione, si moreretur ex infirmitate presenti, c. 5. n. 55. p. 1. nec per testamentum, ut n. 56.

Translatio pensionis iuxta clausulam facultatis, coram quo fieri debeat, c. 5. n. 244. cum seqq. p. 1.

Translatio pensionis, vide supra verbo pensionis translatio.

Translatarius tenetur iustificare reservationem pensionis, non solum in petitorio, sed etiam si agat ad solutionem, nec possessio transferentis ei prodest, c. 5. nu. 469. p. 1.

Translatarius si non iustificat suam gratiam non proceditur ad executionem literarum Apostolicarum, c. 5. n. 471. p. 1. & decisio Rota, n. 472.

Transferentes pensiones per confidentiam non comprehenduntur constitutionibus Pij IV. etiam contra confidentiarios, c. 5. n. 51. p. 1. & decisio Rota, n. 52. Peccant tamen mortaliter, & committunt simoniam, n. 53.

Transferendi pensionem habens facultatem, non potest illam transferre cum reservatione, seu pacto illam exigendi quoad vixerit, c. 5. n. 54. p. 1.

Transferendi facultas non consumitur per translationem inuvalidam, c. 5. n. 248. p. 1.

de Transactione & compositione in spiritualibus remissive, c. 5. n. 336. p.

Turnorum materia in collationibus beneficiorum, remissive, c. 1. n. 728. p. 5.

Tutor in Hispania (ubi datur decima fructuum tutoris pro labore) an possit decimare ius presentandi, seu presentationes competentes pupillo, c. 9. n. 206. p. 5.

Vacandi modus de presenti solum venit per clausulam, vel alio quouis modo, non autem de futuro, c. 1. n. 25. p. 11.

Vacantem parochialem non posse conferri in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit indicatus, & electus, dum affert bullas Papæ, nec posse interim constitui vicarium in ea, aut ei quoquo modo prefici, c. 2. n. 21. & 22. f. 9. ubi ponitur declaratio S. congreg. quantum contrarium seruetur, n. 23. iurique videatur conforme ex c. avaritie de electione in 6. quod procedit in quibuslibet beneficiis, n. 24.

Vacationes an veniant per eas, etiam beneficiorum referuatorum resolvitur negativè, si non est facta mentio reservationis, c. 1. n. 26. p. 11.

Vacatio beneficij probatur ex persona alicuius probatione, possessione, & obitu eius, nisi detur titulus alterius, c. 1. n. 14. p. 11.

Vacatio beneficij variis modis contingit, quos ponuntur relati, c. 1. nu. 1. p. 11. & vacant aliquando de iure, & de facto, aliquando de iure, & non de facto, aliquando de facto, & non de iure, n. 2.

Vacatio etiam per mortem dari nequit, ubi canonizationum, & prebendarum, non est certus numerus, ca. 2. n. 17. p. 11.

Vacatio narrata non est necessario verificata, quando gratia non est ad illam restricta, sed narrat etiam aliam vacationem, saltem in genere dicendo, aut alias certo modo, & ideo sufficit illam verificare, c. 1. nu. 68. cum seqq. p. 11. ubi adducuntur resolutiones, & decisiones Rota.

Vacatio non intrare videtur ex constitutione 87. Gregorij XIII. ob non publicationem, quando resignatio est nulla, quia resignans in sacris constitutus non habet aliunde vivere possit, ut Papa vult, aut quia non sunt facta mentio, quoad illius titulum est ordinatus, c. 3. §. 4. nu. 279. p. 11.

Vacatio non intrat ex d. constitutione ob non publicationem, quando resignatarius decessit intra tempus datum ad publicandum, c. 3. §. 4. n. 281. p. 11.

Vacationis omnes modi, verbo vacationis veniunt presertim, ubi eadem est ratio, c. 1. nu. 3. p. 11. Et verbum vacatio simpliciter prolatur comprehendit omnem modum vacationis, etiam in materia penali, n. 4. & ita quando in supplicatione sit mentio de vacatione simpliciter comprehenditur omnis modus vacandi, nu. 5. Et idem in expectatiua, n. 6. In gratia tamen de beneficio vacante requiritur de stylo, quod exprimitur modus vacandi, & ex qua persona, nisi quando impetratur certo modo, n. 7.

Vacatio primi beneficij, an inducatur ipso iure per adeptio-

adeptionem secundæ in beneficiis residentiam requirentibus, etiam simplicibus per decretum Concilij Triden. sess. 7. de reformat. cap. 4. c. 5. n. 76. p. 11. Ponitur sententia Nauarri, & aliorum negatiua, num. 80. Quam tenuit Rota in decisionibus relatis, n. 81. Et est in praxi seruata in Hispania, num. 82. Contraria sententia, & sic affirmatiua tenetur, quæ est approbata, per S. Congregationem Concilij, ut in declarationibus adductis, & recepta & practicata in dataria, & cancellaria, & tenetur iam à Rota, ut in resolutionibus & decisione adductis, & est reuera sctis conformis Concilio, quod extendit cap. de multa ad quacunque beneficia in compatibilia, à numero 83.

Vacationem primi beneficii incompatibilis, ad inducendam per affectionem secundæ, non sufficit collatio sola, & acceptatio eius, sed requiritur adeptio possessionis secundæ pacifice, vel quod per prouisum stet, quominus eam adipiscatur, c. 5. d. 1. n. 100. p. 11. Collatio vero non acceptata, vel ius ad rem, non sufficit ad inducendam vacationem primi, quamuis per eum stet, quominus habeat ius in re, & possessionem, n. 101.

Vacatio primi beneficii incompatibilis, ut inducatur per affectionem secundæ, requiritur quod habeat pacificam possessionem ne dum beneficii, & tituli, seu exercitij, curæ, vel officij, sed etiam bonorum, & fructuum, seu maioris partis eorum, nam si fructus, seu maiorem partem eorum secundæ non potest habere, quia ex privilegio, vel aliâ ad alium pertinet ad tempus, non vacat primus cap. 5. d. 1. n. 123. p. 11. & idem est in beneficiis promoti ad Episcopatum, num. 124. & decisio cap. si tibi concessio de prebendis in 6. non est correctæ per extraneam, exequabilis, n. 125.

Vacationis uno modo expresso alij non veniunt, cap. 1. n. 8. par. 11. cuius quinque limitationes ponunt Felin. & Seluani, 9.

Vacationis uno modo expresso venit alius, & limitatur, c. susceptum de rescriptis in 6. ubi communis opinio est, quod vacet beneficium uno modo, nam quamuis reuera vacet alio modo, tamen illa communis opinio excusat impetrantem, quando est vicinis impetrans, c. 1. n. 10. p. 11. quæ limitatio intelligitur, quando exprimitur vacatio ex persona eius, qui communiter reputabatur verus beneficiarius, alias secus, n. 11.

Vacationis uno modo expresso venit alius, ubi ppareat de intentione impetantis, c. 1. n. 15. p. 11. seu potius de intentione mandantis, videlicet: Pape, n. 16. & quando dicatur de ea constare à n. 17.

Vacationis uno modo expresso venit alius in acceptatione, c. 1. n. 20. p. 11.

Vacationis uno modo expresso venit alius, quando exprimeretur certus vacationis modus cum clausula, vel alio quouis modo vacet, tunc enim venit omnis modus vacandi ex persona expressa, licet non ex alia, nisi addatur, aut ex alterius cuiuscunque personæ, quæ clausule communiter apponuntur, c. 1. n. 11. & 22. p. 11. Et tamē est satis probabile, quod si diceretur, vel alio quouis modo vacet, tunc propter verbum vacet, non comprehendatur modus vacandi, n. 23. Et ita potest accipi decisio Rotæ, num. 24.

Vacationis uno modo expresso non venit alius in literis ad beneficia, quæ ambigua reputantur, c. 1. n. 84. p. 11. alias vero in dispositione hominis expresso uno modo vacationis non includitur alter etiam in materia fauorabili, num. 85. Nisi fieret mentio de morte, & in casu, de quo agitur, eundem effectum operaretur mors civilis, quem naturalis, tunc enim mors civilis, & naturalis equiparantur, etiam si, materia non sit fauorabilis, n. 86. In dispositione iuris, facta mentione de vacatione certo

modo, puta per mortem, etiam si materia sit odiosa, includitur alius, quando in eo est eadē ratio, ac in expressis, alias secus, num. 87. Ex quo reprobat quoddam dictum Franchi, n. 89.

Vacatio ex resignatione, ubi simpliciter exprimitur, non veniet vacatio, ob non publicationem, quæ specialiter exprimi debet, c. 1. n. 95. p. 5.

Vacatio per obitum inducitur per illam regulam, est etiam vera, & non ficta, quia in his, quæ sunt iuris positius, lex non ficit, sed vere agit, c. 1. n. 167. p. 5.

Vacare Ecclesiam ibi dicitur, ubi sit primatio, vel renuntiatio, etiam à procuratore alibi constituto, c. 1. n. 79. p. 5. etiam si persona sit alibi, n. 79. cum seqq.

Valor narratus in gratia etiam motu proprio facta, est probandus, quando ex aduerso probatur contrarium, cum errore notabilis, quantitatis, c. 5. n. 508. p. 1.

Valoris beneficii, de quo sit gratia, requiritur expressio secundum regulas modernas, c. 5. n. 509. p. 5.

Valor beneficii à Nuntio collatus, quo probandus sit traditur, c. 5. a. n. 187. p. 5. & resoluitur à prouiso, num. 188 idque plene, n. 189.

Valor beneficiorum quomodo probetur, traditur, c. 3. n. 218. cum seqq. p. 5.

Valor beneficiorum ubi narratur, distincte & separatim ita quoque debet probari, & non in confuso, c. 2. n. 165. p. 6.

In Valoris verificatione qualis probatio, etiam minor & Semiplena sufficit, capit. 2. a. numer. 166. cum seqq. par. 6.

Variatio Patronis laicis semel tantum censetur permixta, & pro prima vice, cap. 9. nu. 214. par. 5. quamuis alij contra, num. 215.

Verba Concilij Trid. sess. 24. c. 18. ibi, si opus fuerit quorsum tendant, cum semper videatur esse opus vicario c. 2. num. 13. par. 9. Vbi respondetur, cum declaratione S. Congregationis posita.

Verba enuntiativa instrumentorum antiquorum bene probant, quando ista instrumenta antiqua haberent originem à diuersis personis, non ab eisdem, p. 12. c. 2. d. 5. num. 254. Et quando verba enuntiativa sunt clara, nu. 255. Sufficiet tamen virtualiter enuntiare unionem, ubi in resolutione posita n. 256. par. 1. Et debent habere originem à diuersis personis non suspectis, n. 257. Nam enuntiativa plurium instrumentorum antiquorum non habent vim publicæ vocis, & fama si videntur emanasse à personis suspectis, nu. 258. Et sufficiunt, & requiruntur ad minus duo instrumenta, num. 259. Et adducitur resolutio Rotæ, num. 260.

Verba ipso iure, seu ipso facto, an censeantur velle obligare in conscientia ad rem, qua priuatur dimittendâ ante sententiam, c. 10. n. 22. p. 11.

Verbum inter si, vel assistat, tantum importat, quantum verbum resideat, secus de verbo cantes, vel seruiat, vel sacris operetur, nisi aliunde colligatur, cap. 1. §. 1. nu. 89. p. 7.

Verbum, ordo, generaliter prolatum comprehendit etiam primam tonsuram secundum communem usum canonum, c. 1. n. 6. p. 7. & sic decreta Concilij Trid. sess. 7. c. 7. quoad principalem dispositionem, & sess. 23. c. 8. vers. unusquisq. autem de reformatione, comprehendunt primam tonsuram, n. 7. & 8.

Verbum oriundus, ut apparet ex stylo, accipitur pro orto, cap. 9. par. 7. numer. 25. quamuis alias oriundus quis dicatur ab origine, seu natiuitate propria, vel patris, n. 26.

Verbum, penitus, de quo in capit. nouis de simonia, significat nullitatem ipso iure, c. 1. n. 5. p. 8.

Verbum libere, importat idem quod usque grauamē-

ne & diminutione, c. 5. n. 376. p. 1. reprobato Cōsilio Na-
uarii, n. 377.

Verbi ut accepimus, & verbi sicut intelleximus, & ver-
bi, ut asseritur, differentia explicatur, c. 5. num. 495. cum
seqq. p. 1.

Verbum prouisio, & verbum dispositio late sumptum,
& sic in materia fauorabili comprehendit omnem mo-
dum prouidendi, & sic electionem, c. 6. n. 31. p. 1.

Verbum collatio, seu conferre est generale & compre-
hendit alios modos, c. 6. n. 32. p. 1. secus in materia odiosa
n. 33. 34. & 35.

Verbum statim, intelligitur in continenti, c. 5. num. 85.
par. 2.

Verbum statuimus est iuris noui inducitur, cap. 1. nu.
9. p. 3.

Verbum obtinere non solum significat impetrari, seu as-
sequi, sed etiam tenere seu retinere, c. 1. nu. 354. & seq. p. 5.

Verba ac etiam disponendi de huiusmodi beneficiis, re-
feruntur non solum ad privilegia & indulta, sed etiam
ad consuetudines, etiam immemorialis disponendi de eis,
c. 1. n. 677. p. 5.

Verba, usque ad sua voluntatis beneplacitum, qua-
liter accipiantur traditur, remissive capit. 1. numer.
539 p. 5.

Verba ad collationem, prouisionem, &c. Per quos tra-
dentur, & explicantur, remissive traditur, c. 1. num. 551.
p. 5.

Verba regulae reservatoria, presentationem, &c. Quid
includant, c. 1. n. 572 p. 5.

Verba, electionem & quamuis aliam dispositionem &c.
Per quos tractentur, remissive, c. 1. n. 617. p. 5.

Verbum, Collatorum, &c. Quid comprehendat, c. 1. nu.
621. p. 5.

De verbo generaliter, & de verbo reservauit, remissi-
ue, c. 1. n. 654. p. 5.

Verba ac consuetudines etiam immemorales optandi,
&c. Nec non privilegia & indulta, explicantur remissi-
ue, c. 1. n. 675 p. 5.

Verba, etiam cum quibuscunque derogatoriis de-
rogatoriis, &c. Qualiter intelligantur remissive, c. 1. nu.
681. p. 5.

Verba autoritate Apostolica, &c. Quando coniun-
guntur cum verbis concedimus facultatem, &c. Non fa-
ciunt iurisdictionem delegatam, secus quando coniungun-
tur potestati faciendi, c. 7. n. 50. p. 5.

Vestes tales quamuis in rigore dicantur, quae homi-
nem usque ad pedes tegunt, tamen ex epicheia, & equi-
tate tales indicabuntur, quae iuxta consuetudinem cle-
ricis sunt decentes, quamuis non sint nimis longae, c. 1. nu.
21. & 22. p. 7. nec est necessarium portare duas vestes lon-
gas, sed una sufficit, n. 23.

Vicaria perpetua debet prius erigi in executionem de-
creti Concilij Tridentini, sess. 7. c. 7. de reformatione, c. 2. n.
15. par. 11. & si non constet de erectione, non est attenden-
dus ultimus status, quod sit collata, ut perpetua, &c. nu-
mer. 16.

Vicaria quando vacat in mensibus reservatis, an de
eadem sit dicendum, quod dictum est de vicariis perpe-
tuis parochiarum unitarum, c. 2. §. 2. p. 9. a nu. 304. ad-
ductis variis decisionibus. Rota, resoluit vicarias perpe-
tuas erectas ante Concilium comprehendendi sub reservatio-
nibus. & tunc earum prouisionem ad Papam spectare, abs-
que praeiudicio concursu, in vicariis vero perpetuis, ex De-
creto Concilij erectis vacantibus in mensibus Apostolicis
posse fieri nominationem, & deputationem, non obsta-
re reservatione, ita tamen quod vicarij teneantur expe-
dire nouam prouisionem, nec aliam ad possessionem ad-
mitti possunt ex constitutione Pij V. 46. quae solum lo-
quitur de vicariis Ecclesiarum unitarum, quae ante Co-

ciium non habebant, vicarios perpetuos, sed amobiles
sicut Concilium, nec habent locum in Ecclesiis, quibus
ante Concilium vicaria perpetua iam erecta erant, ex S.
Congregatione, contra Rotam.

Vicarij deputatio spectat ad Episcopum, seu vicariū
eius in parochialibus spectantibus ad collationem alio-
rum, c. 2. §. 1. num. 127. p. 9. & in locis exemptis vicarij
electio ad eum spectat, ad quem spectat concursus ex S.
Congregatione, n. 127. p. 9. & in locis exemptis vicarij electio
ad eum spectat, ad quem spectat concursus ex S. Congre-
gatione, n. 128. Limitatur praedicta resolutio, nisi infe-
rior Episcopo sit nullius diocesis, habens proprium, &
distinctum territorium, & omnimodam, & quasi Episcopa-
lem iurisdictionem & ius congregandi Synodum, a nu.
129. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis, &
decisiones, & resolutio Rota id tenentis, & idem vide-
tur in inferiori exemplo, licet non sit nullius diocesis ha-
bente tamen proprium districtum & Episcopalem iurif-
dictionem priuatiue, & ius congregandi Synodum, num.
136. & numero sequenti adducitur declaratio S. Congre-
gationis: & ita est intelligendum, quod dicit Ledesma
relatus, n. 138.

Vicario, parochiali vacante, simpliciter dato, non om-
nes fructus, sed congrua portio arbitrio ordinarij iuris
determinanda debetur, nec Episcopus a principio posset
omnes assignare, nisi omnes essent necessarii ad congruam
portionem c. 2. n. 16. p. 9.

Vicarium esse constituendum in vacatione parochia-
lis cum congrua fructuum portionis assignatione, c. 2. nu.
14. p. 15. circa quod ponuntur declarationes S. Congrega-
tionis, n. 15.

Vicarius Episcopi an ex generali commissione absque
speciali mandato, possit facere concursum ad parochiales,
& ex approbatis digniores eligere, resoluitur affirma-
tiue, c. 2. §. 1. n. 117. p. 9. quod procedit etiam ubi esset la-
cus gratificationi inter plures approbatos aequè idoneos,
nec per Concilium id tollitur, etiam si Episcopus non sit
impeditus, n. 119. non tamen poterit vicarius absque spe-
ciali mandato facere collationem parochialium magis
idoneo electo, n. 120.

Vicarius Episcopi habens specialem facultatem confe-
rendi, poterit conferre omnibus quibus potest Episcopus,
& sic etiam habentibus beneficium, etsi dictum sit quod
conferat idoneis, non obstante capitulis cui deprehendit
in 6. quod non procedit in delegato ordinarij, sed solum
in habente potestatem delegatam conferendi autoritate
Apostolica, c. 5. §. 3. nu. 292. p. 11. & improbatum Sbrocius
a n. 295.

Vicarius Episcopi, seu capitulum, an sede Episcopali
vacante, possit facere concursum ad parochiales vacan-
tes & ad ipsum spectet obire illa munia, quae Concilium
statuit obuenda ab Episcopo, seu eius vicario, cum paro-
chialis Ecclesia vacatio cōtingeret, c. 2. a n. 6. p. 9. Resol-
uitur affirmatiue, & ponitur declaratio S. Congregatio-
nis Toletanae.

Vicarius generalis Episcopi vix non potest, sine spe-
ciali mandato, etiam si sibi sit data facultas conferendi cum
clausula generali, & ad omnia alia, &c. quae non exten-
ditur ad maiora, c. 2. §. 1. nu. 69. p. 12. quamuis contra te-
neant Mohedan. & Hieron. Gabr. & Gambardus relati,
n. 70.

Vicarius positus in parochialis vacatione, parochialis
onera sustinebit, donec de rectore prouideatur, qui etiam
debet habere custodiam omnium bonorum parochialis, c.
2. num. 18. par. 9. ubi ponitur declaratio S. Congrega-
tionis.

Vicarius, seu economus, quod deputetur cum con-
grua, donec de rectore prouideatur per eum, ad quem spe-
ctat, non est de forma concursus, & prouisionis, ita ut a-

lias non valeat; quicquid alias vellet Rota, quia tamen postea hoc admittit, & c. part. 9. capit. 2. numer. 19. & 20.

Vicarius constituendus est per episcopum, vacante parochiali, quam primum notitia vacationis eius habetur, quod procedit etiam in parochialibus ad alium spectantibus, capit. 2. numer. 10. & 11. part. 9. ponitur numero 11. quadam declaratio S. Congregationis, qua declaratur, n. 12.

Vicarius episcopi non potest constituere pensionem, nisi sit specialiter ei concessum, c. 5. n. 317. p. 1.

Vicarius episcopi, cui facultas conferendi beneficia data est, beneficia etiam curata, & dignitates conferre potest, c. 6. n. 40. p. 1.

Vicarius episcopi non debet necessario esse doctor, vel graduatus, licet Episcopus teneatur idoneum vicarium constituere, c. 7. n. 17. p. 5. & grauius peccant episcopi, qui aliquando constituunt vicarios Theologos seu alias inepios, n. 18. & etiam peccant ipsi acceptantes, n. 19.

Vicarius Episcopi, an possit beneficia conferre, c. 8. n. 1. p. 5.

Vicarius episcopi debet esse clericus, saltem prima iuris, nam laicus esse non potest, cap. 8. num. 2. par. 5. nec Clericus coniugatus, n. 3. nec bigamus, nisi fuerit dispensatus ad ordinem susceptum, etiam soluto matrimonio, n. 4. cum seqq.

Vicarius Episcopi esse non potest, qui fuit index malefactorum, & protulit sententiam mortis, etiam si postea vellet transire ad Clericum, & ratio traditur, c. 8. n. 7. p. 5. Sed improbat hanc sententiam, n. 8. & 9.

De Vicario Episcopi qui sint videndi remissive, c. 8. n. 20. p. 5.

Vicarius Episcopi Ordinarius est, sicut & ipse Episcopus, c. 8. n. 21. p. 5. amplius etiam in vicario Sede vacante, n. 22. Quamuis contrarium teneant relati, n. 23.

Vicarius Episcopi non ex eo est Ordinarius quod lex dei huiusmodi iurisdictionem, quoniam verus est eam accipere ab Episcopo deputante, capit. 8. numer. 24. part. 5. Sed quia ex iuris permissione, & consensu Episcopi, constituitur, qui eius locum teneat, n. 25. ut in vicariis pratorum, num. 26. quod procedit in vicario generali, ut n. 27.

Vicarius quem ponit Archiepiscopus Toletanus in ciuitate Toleti, non videtur vicarius generalis & principalis, si non est potius cum potestate generali ad totam Diocesim, nec vicarius Maior, & Complutensis, cum non sint potius ad totam Diocesim, nec possunt esse delegati Apostolici, c. 8. n. 36. p. 5. quicquid dicat Flores, nu. 37. & 38.

Vicarius Episcopi, qua sunt mera gratia expedire non potest, c. 8. n. 46. p. 5. unde ex generali mandato dispensare non potest, ut n. 47.

Vicarius Episcopi non potest remittere denunciations, ad matrimonia requisitas, nisi ei specialiter sit concessum, & ibi ratio traditur, c. 8. num. 50. cum seq. part. 5. quamuis aliqui contra teneant, nu. 54. & refertur decretum Concilii Provincialis Toletani, & Mediolanensis, numero 55. & declaratio Rota, numero sexagesimo primo.

Vicarius Episcopi expedit ea que sunt iustitie & necessitatis, & que sunt voluntarie iurisdictionis non tamen sapientie gratiam, c. 8. n. 63. & seq. p. 5. & regulariter omnia potest, qua Episcopus, n. 65. exceptis prohibitis, & que requirunt speciale mandatum, n. 66. & que sunt illa remissive, n. 67.

Vicarius Episcopi poterit etiam facere omnia que requirunt speciale mandatum, si in mandato exprimitur aliquid requirere speciale mandatum, adiecta clausula,

(& ad omnia alia etiam si mandatum exigant speciale) c. 8. num. 68. p. 5. dummodo non sint maiora, vel grauiora expressis, n. 69.

Et post expressum aliquid requirere speciale mandatum, non sufficeret dicere (& generaliter ad omnia alia) nisi addatur etiam si mandatum exigatur speciale, c. 8. n. 70. p. 5. Nec contrarium voluit Rota, n. 71.

Vicarius, Episcopi sine speciali mandato non potest conferre beneficia, c. 8. n. 80. p. 5. cum collatione beneficiorum sit quedam donatio que non venit in generali mandato, n. 81. nec presentare beneficium perimens ad presentationem Episcopi, n. 82. & 83.

Vicarius, Episcopi potest constituere electos, & instituire presbiteros, que sunt necessitates & institue, c. 8. n. 85. p. 5. contra Rebuffum & alios, nu. 86. & ita censuit congregatio Concilii, n. 87. etiam si esset locus gratificationis inter plures presbiteros, n. 88.

Vicarius Episcopi cum accipiat potestatem ex commissione eiusdem potest ipse Episcopus aliqua sibi referuare, que alias venient in generali mandato, capit. 8. num. 89. par. 5. ex declaratione Rota, cui declaratio contraria traditur, num. 90. & 91. & respondetur, ut c. 92. & 93.

Vicarium Episcopi posse decernere excommunicationes sine speciali mandato, etiam stante Concilio decreuit S. Congr. c. 8. a n. 94. cum seqq. p. 5.

Vicarius Episcopi, an sicut sine speciali mandato potest instituire, ita etiam & possit id facere Index delegatus alicuius causae, c. 8. n. 100. p. 5. Resoluitur non posse, & ad tex. in Clemen. Auditor de rescriptis. Respondetur quod solum procedit in Auditoribus Romanae Curiae, n. 101. contrarium tamen seruat praxis, n. 103.

Vicarius Episcopi potest etiam conferre beneficia ex causa permutationis resignata, si potestatem habeat ab Episcopo recipiendi resignationes ex causa permutationis, & si potest etiam conferre beneficia, nominatis, & aliam quamlibet collationem necessariam facere, c. 8. n. 104. p. 5. Quamuis aliqui contrarium teneant, a n. 107. cum seq.

Vicarius Episcopi speciale mandatum habens sine dubio confert beneficia, etiam que sunt libera collationis, c. 8. n. 112. q. 5. ubi qui sunt videndi de hoc.

Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia poterit illa conferre, etiam extra Diocesim sicut & ipse Episcopus poterat, c. 8. n. 126. p. 5. contra Baldum, & alios, n. 127.

Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia non poterit conferre eidem Episcopo beneficium, etiam si alias esset capax. Cum una persona, seu vni corpus censeatur, c. 8. n. 143. p. 5.

Vicarium Episcopi, posse facere, seu substituere alium vicarium (licet possit constituere delegatum ad Vniuersitatem causari) a facili videtur, c. 8. n. 148. cum seq. p. 5. quod amplius & intellige ut nu. 150. cum seqq.

Vicarius Episcopi potest alium constituere, quando est data est facultas substituendi secundum secundum Paulum, c. 8. n. 154. p. 5. Quod procedit si addita fuissent verba, damus facultatem substituendi alium, quem nos vicarium cum eadem potestate substituimus, ut nu. 155. & 156. Quo casu non erit vicarius incertus, n. 157. & declaratur, ut n. 158. cum seq.

Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi, si fuerit reuocatus valet collatio facta ab eo reuocationem ipsam ignorante, c. 8. n. 174. p. 5.

Vicarius Episcopi, an sicut non potest beneficia conferre sine speciali mandato, ita etiam non possit vicarius Papae, c. 8. a n. 181. p. 5. & resoluitur non posse, n. 182. etiam si vicarius esset Cardinalis, a numero 183. limit.

28, ut numer 186.

Vicarius Episcopi sine speciali mandato non habet auctoritatem, ad reservationem iuris patronatus, c. 9. n. 75. p. 5. Sicut nec ad confirmandum donationem iuris patronatus, n. 76. & decisio Rota, n. 77 & quando præsuntur facultas vicarij, qui iuris patronatus consensit remissus, n. 78.

Vicarius Episcopi non potest, se intrudere in causa, seu iurisdictione Episcopo delegata, c. 2. n. 22. p. 6. limita ut n. 23.

Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi potest conferre Vigore alternatim non concessa tempore commissionis, licet de ea nulla fiat mentio in commissione, c. 2. n. 25 p. 6.

Vicarius, Capituli Sede vacante, an possit exequi & expedire literas in forma dignum, & dispensationes directas officiali, seu vicario simpliciter, cap. 2. a n. 40. cum segg. p. 6. resolutur negative attento stilo Curia, & Cancellaria, n. 44. cum segg. vi sapius resolutum Rota a n. 46. cum alijs, & an prout a Vicario Capituli, possit fieri de nouo collatio a n. 55.

Vicarius Capituli Sede vacante (Canonici tamen) non solum habetur pro presenti, & lucratur fructus in absentia, sed etiam distributiones, c. 2. n. 359. & 360. par. 3. nisi sit consuetudo contraria, ut n. 361.

Vicarius, Capituli, Sede vacante debet esse Doctor, vel licenciatus, alias deputatio est nulla & deuoluitur ad Metropolitanum, c. 7. n. 9. par. 5. & censuit congregatio Concilij, n. 10. & 11. Quod male seruatur in Ecclesijs huius Regni, n. 14. Quod intellige & declara, ut n. 12. & 13. & reprobat consuetudo aliquarum Ecclesiarum circa hoc, n. 15.

Vicarius, Capituli Ecclesie Colligata Sede vacante prelati, qui ordinariam & quasi Episcopalem iurisdictionem habet, non debet necessario esse Doctor, aut Licenciatus, cap. 7. n. 20. p. 5.

In Vicarium a Capitulo Sede vacante electum, eo ipso transit tota iurdictio, Capitulo competens, nec est necessarium speciale mandatum, quo ad ea qua sine eo in vicarium Episcopi non transeunt, c. 7. n. 28. p. 5. quamuis antea non transiret in eum maior potestas, Sede vacante, quam in vicarium Episcopi, n. 29.

Vicarius, Capituli cum non habeat iurisdictionem aliunde, nisi ab ipso Capitulo, Si Capitulum det ei limitatum mandatum reservando sibi aliqua, non videtur posse exercere potestatem, in illis que a sibi Capitulum reseruat, c. 7. n. 30. par. 5. Quamuis Hugolinus videatur sentire contrarium, n. 31. Quem impugnatur Suarez, n. 32. & 33. Metropolitanus autem ob negligentiam Capituli, poterit dare illi iurisdictionem in illis que sibi Capitulum reseruat, n. 34.

Vicarius, Capituli, Sede vacante, poterit conferre beneficium, si illud ex fundatione conferendum est certa persona, vel certo generi personarum, quamuis non sit iuris patronatus, aut patronus non presentasset in tempore, c. 7. n. 76. p. 5. & amplia ut n. 77.

Vicarius Generalis dicitur is tantum qui in spiritualibus & temporalibus est creatus, c. 8. n. 120. & 121. p. 5. Author tamen sufficere esse solum in spiritualibus creatum verius existimat, n. 122. & seg. contra Bonifacium & Paulinum, nu. 124. & sufficere esse Vicarium generalem certi loci, ut possit ei committi facultas, conferendi beneficia illius loci, n. 125.

Vicarius Generalis positus, in oppido Diocesis, tunc tantum esset principalis, quando in ciuitate non est alius Vicarius Generalis, sed est in illo oppido causa maioris commoditatis, c. 8. n. 39. p. 1.

Vicarius Generalis in his qua requirunt speciale

mandatum, & specialiter committuntur eris delegatus, & si in eis ab eo appellatur ad Episcopum, secus in his quæ veniunt ex generali commissione, 8. nu. 40. par. 5. Quod intellige quando ista separatim committerentur, secus si simul cum iurisdictione generali & ordinaria potestate, qui tunc in omnibus erit ordinarius, ut n. 41. & segg. & amplia, ut n. 43. & 44.

Vicarius Generalis Episcopi in terminis Concilij Trident. Sess. 24. de reform. cap. 6. non poterit dispensare in irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto pronientibus, quamuis Episcopus possit illi committere eam facultatem etiam in genere, cap. 8. nu. 48. & 49. par. 5.

Vicaria temporalis seu ad nutum amouibilis, non est beneficium, cap. 2. num. 93. par. 1. & decisio Rota, numer. 94.

Videnda circa dispensationem illegitimum, c. 2. nu. 70. p. 7.

Visitans, seu exercens iurisdictionem imminetentem sua dignitati, vel Ecclesie, non lucratur distributiones, quando est absens a ciuitate, seu loco Ecclesie, alias secus, c. 2. nu. 336. p. 3. & quid in Archidiacono visitante, n. 338.

Vitare non tenemur hodie, etiam seculis consuetudine, clericos concubinariorum, seu fornicarios notorios, per sententiam, aut confessionem in iudicio factam, aut per operis euidenciam, & notorietatem facti, nisi per iudicem fuissent publicati, & denunciati, ex extraneitate ad eum a iudice scandala relata per citatos, c. 14. n. 36. p. 7. que etiam hoc casu procedit, & est seruanda, n. 37. quod procedit etiam in concubinariis notoriis notorietate facti, n. 38. quamuis in hoc contrarium teneant Cosmas, & alij, exceptione de notorio excommunicato posita in d. extraneitate iuxta literam Concilij Basiliensis, num. 39. quam exceptionem habere etiam locum, & extendi paritate rationis ad suspensos, & interdictos, ita notorios tenet Cosmas, & alij, n. 40.

Vitare solum hodie tenemur excommunicatos in duobus casibus, scilicet quando est notorius clerici percussor, aut publice denunciatus specialiter, & expresse, c. 14. n. 45. p. 7. quod non solum procedit in excommunicato generaliter a iure, vel ab homine, sed etiam in excommunicato ab homine specialiter, & nominatum; nam etiam iste non est euitandus, nisi sit publicatus, & denunciatus in Ecclesia, vel loco publico, n. 46. & sequentibus, ubi recte expeditur, & inducitur dicta extraneitas, quamuis contrarium teneant Felin. & alij, n. 49. & 50. & quid seruetur in episcopatu Abulensi, n. 51.

Vita quoque, ac morum honestas in promouendo ad beneficium necessaria est, c. 8. n. 1. p. 7. & oportet promouendum, cuius opinio in nullo vacillare debet, nulla nota, vel infamia reuersum esse: nam notatus, & infamatus porta dignitatum patere non debent, nu. 2. accipitur dignitas in proposito pro quolibet beneficio, nu. 3. & semper infamia impedit habere beneficium, numer. 4. & omnis infamis tam de iure, quam de facto repe litur a promotione, n. 5.

Vitium qui patitur seu defectum corporis celebrationem impediens tantum, vel qui caret visu oculi canonis vel pollice, & c. esto ob id impediatur a sacerdotio suscipiendo, an possit nihilominus promoueri ad diaconatum, & alios inferiores ordines, ad quorum actuum executionem non habet impedimentum, capit. 12. a numero 22. par. 7. resolutur negative, & num. 30. ponitur decisio Rota.

Vitium, seu defectus corporis absque culpa pronientis impedimentum prestat executioni alicuius actus, seu officij ordinis propter impotentiam, seu debilitatem, vel insignem deformitatem, licet quoad ordines suscipiendos abso-

absolute irregularitatem inducat, tamen quantum ad susceptos non reddit, quem ex toto irregularem, sed solum quoad illum actum, seu officium ordinis, ad quem est inhabilis, cap. 12. num. 18. part. 7. & sic ei qui sine sua culpa incidit in irregularitatem, quæ nascitur ex defectu ad usum vniuersus ordinis, & non alij iam suscepti, potest dari beneficium non requirens maiorem usum, numero 19.

Vnio ad vitam inducit incompatibilitatem, saltem hodie ex Concilio Trid. quamvis antea secus esset, si ut in commendam ad vitam, cap. 5. §. 2. num. 219. p. 11. & sic habens in aliqua Ecclesia dignitatem ad sui vitam erectam, cui pro eius dote portio d. Ecclesie est unita, non potest iam obtinere aliam portionem, seu prebendam eiusdem Ecclesie, nec in ea coadiutor deputari sine speciali dispensatione Apostolica, quæ tamen vix conceditur, n. 220.

Vnionem alleganti esse factam secundum Felin. & Robuff. sufficit ad eam probandam probare possessionem 40. annorum, cum fama tituli ex doctrina Bartoli in l. Cel. sus de usucapionib. volentis, quod sufficit probare titulum ad usucapionem publicam formam, 2. §. 3. n. 244. Sed id videtur falsum, nec doctrina Bartoli videtur vera, & c. n. 245. & quamvis Rota secuta sit doctrinam doctrinam Felini in vna Alexandrina, ut in resolutionib. adductis, n. 246. tamen videtur postea reuocata, ut in resolutione adducta, n. 247.

Vnio alia est perpetua, alia temporalis, seu ad vitam illius, cui conceditur, c. 2. n. 9. p. 12.

Vnionem an hodie possit Episcopus facere sine consensu capituli, ex Concilio Trid. sess. 21. c. 5. ubi datur Episcopo facultas vniendi, etiam tanquam d. d. Apostolica delegatis, c. 2. §. 2. a nu. 157. p. 12. Resoluitur negative ex illis verbis iuxta formam iuris contra Nauarr. & Zorolan ex S. Congregatione, cuius declaratio adducitur, & n. 160. adducitur resolutio Rote, ultra quod illud Decretum procedit solum in unionib. beneficiorum cum curatis, & c. n. 161. at ubi exat consuetudo in contrarium, non videtur consensus capituli necessarius etiam in terminis d. Decreti, n. 162.

Vnio an sit accessorie, vel æque principaliter, colligendum est ex verbis ipsius unionis, & c. 2. n. 55. p. 12. & alias quomodo id cognoscatur, remissus, n. 56.

Vnionem Apostolicam vtiat ipso iure receptio c. 2. §. 1. n. 117. & sequentibus, p. 12. ubi adducuntur resolutiones Rote.

Vnionis causa ex quib. ab ordinariis debeant fieri, ad duas reducuntur, scilicet ad euidenter necessitatem, vel utilitatem, c. 2. §. 1. n. 108. part. 12. & plures adducuntur causa à ciuitatib., n. 109.

Vnionis causa non presumuntur vera, etiam si ordinarius, vel legatus eas inserat in unione & asserat esse veras, sed iuuans se unione tenetur illas probare, cap. 2. §. 1. n. 120. p. 12. Sed si ordinarius, vel legatus in ipsa unione enuntiet adhibuisse causæ cognitionem, & solemnitates requisitas, & reperisse causas esse veras, videtur standum eius assertioni, & præsumendum esse pro unione, donec contrarium probetur, etiam si processerit parte non vocata, quia forte nullus tunc aderat qui deberet vocari, n. 121. quamvis contra dicat practica Rota, n. 122. ratio ponitur, n. 123.

Vnio de beneficiis etiam certis per recessum, vel decessum facta, non videtur habere locum in beneficiis resignatis in fauorē, sed intelligi de cessu simpliciter, nisi dicatur per cessum, etiam in fauorē, cap. 4. numero 39. p. 11. Nam beneficia resignata ex causa permutationis, seu in fauorē, non dicuntur vacare ad effectum, ut alteri conferri possint, & c. num. 40. Sed verum est non valere etiam

lum beneficiorum resignationem in fauorē, seu causa permutationis, nisi facta mentione, & suspensio unionis, num. 41. & sequenti, ubi ponitur decisio Rote, & si facta esset scienter, intraret statim unio, numero 43.

Vnio de beneficio primo vacaturo non capit beneficium resignatum, ex causa permutationis, seu in fauorē, c. 4. n. 38. p. 11.

Vnio de beneficio non vacante non impedit eius vacationem pro prima vice, immo ut unio intraret, & habeat effectum, requiritur vacatio illius, c. 2. §. 1. n. 97. p. 12. unio enim ista non fit, ut ex tunc, sed in futurum cum vacauerit, n. 98. & sequenti, ubi adducitur declaratio S. Congregationis.

Vnionis diffinitio, c. 2. n. 3. p. 12.

Vnionis effectus non impedit reservatio, nec suspensio in terminis Concilii Trid. sess. 21. c. 5. & sess. 23. c. 18. & sess. 24. c. 15. de reformat. ex illis decretis, c. 2. §. 1. n. 100. & sequenti p. 12. ubi adducitur resolutio Rote, quod solum habet locum in unionibus factis ante vacationem, alias non valent uniones de beneficiis reservatis facta virtute illorum Decretorum, c. 18. & 15. ex S. Congregatione, ut in declarationibus positus, n. 102. consonat Concil. Bonon. adductum, n. 103. Nec obstant alia declarationes adductæ, n. 104. quia intelliguntur, ut in nu. 105. & seq.

Vnionis effectum impedit reservatio superueniens, & illam suspendit, donec reservatio cesset, ex quo fit mos proprio, quamvis aliud sit in provisione Papæ subsequente ad instantiam partis, non facta mentione, seu suspensione unionis, cap. 2. §. 1. n. 94. part. 12. quamvis contra teneat Felin. dicens unionis effectum non suspendi per reservationem supernementem, & c. n. 95. & quamvis Robuff. dicat reservationem generalem non impedire unionem, quia beneficium per unionem dicitur suppressum, ob id non dicitur an plus vacare, n. 96.

Vnio etiam Apostolica facta ex falsa causa est nulla, cap. 2. §. 1. n. 115. part. 12. etiam si facta sit mos proprio, numer. 116.

Vnionis faciēda facultas restringitur à Concilio Tridentino in aliquibus casibus. Primo in terminis, c. 9. sess. 14. de reformatio. ut beneficia vnius dioecesis non uniantur beneficiis, seu locis alterius, cap. 2. §. 1. num. 85. part. 12. Secundo in terminis cap. 13. sess. 24. ut beneficia curata non uniantur monasteriis, dignitatibus, prebendis, seu aliis beneficiis simplicibus, & c. numero 86. quo Decreto non solum unio parochialis prohibita, sed etiam partus fructuum, ex S. Congregatione, sicut in terminis capit. 16. sessione 25. de reformatione, beneficia curata in simplex conuerti non possunt, etiam pro parte fructuum, ut in declarationibus positus numero 87. & notatur error Go. & lex num. 88. Terrio restringitur in terminis capit. 18. sess. 23. & capit. 15. sessione 14. de reformatione ad beneficia simplicia, & sic d. cap. 15. non comprehendit dignitates ex S. Congregatione, numer. 89. Quarto in terminis cap. 9. sessione 25. ut beneficia libera non possint uniri beneficiis, vel hospitalibus iuris patronatus, numero 90.

Vnio facta æque principaliter nihil aliud operatur, nisi ut rector vnius sui rector alterius, utrumque tamen beneficium manet sicut erat, & qualibet Ecclesia in suo statu, & honore remanet, & proprios redditus agnoscit, & gaudet suis privilegiis, cap. 2. num. 37. part. 12. Quod procedit etiam quando unio accessorie facta est ad tempus, seu vitam, nam non est extinctiva tituli, nec vera, & propria unio, sed magis quadam palliata dispensatio, & c. numero 38. & sic hodie unio ad vitam inducit incompatibilitatem, numer. 39. & obtinens canonicatum, cui

fi unita parochialis ad vitam, debet in parochiali reside-
dere, & non in canonicatu.

Vnio facta ex causa onerosa, & in recompensa, non
reuocatur per regulam Cancellaria c. 2. §. 3. n. 297. part.
12. & facit quod videtur tenere Mandosius regulam il-
lam non habere locum in vnione facta ex causa remune-
ratoria obseruatiue, seu merita extraordinaria, n. 298.
quamuis in vnione facta cum clausula in vim contractus
habere locum alias Rota resoluerit, n. 299.

Vnio facta pauperis Ecclesie, non dissoluitur, si perue-
nerit ad pinguiorem fortunam, tribuit tamen talis re-
stauratio iustam causam dissolutionis, c. 2. §. num. 306.
part. 12.

Vnio facta per ordinarium sine causa, vel ex causa
falsa, etiam seruata iuris forma, est nulla ipso iure, c. 2. §.
1. n. 113. p. 12. quicquid in facta ex falsa dicant citati, n. u.
114.

Vnio facta semel bene, seminario actu erecto, & ha-
benti sc. holares, an si postea illi desinant ibi esse ad tem-
pus, ut redditus insumatur in fabricam, seu reparatio-
nem domus, vel alia de causa expiret vnio beneficiorum,
c. 2. §. 2. n. 197. p. 12. Resoluitur non expirare, in idium
tamen Episcopi collentis scholares a Seminario, licet ad
tempus forte impetrarentur, & concederentur beneficia
illi unita a Papa dissolvente vnionem, n. 200. & si esset
per se reseruata seminario, licet tunc non expiraret, non
posset exigi pro illis annis, n. 201.

Vnio facta seminario, ut valeat requiritur etiam quod
sit actu erectum, & habeat actu scholares, & magistros;
ex S. Congregatione, cuius declarationes ponuntur, c. 2. §.
2. n. 193. & sequenti p. 12. & adducuntur resolutiones
Rote, n. 195. & sequenti.

Vnio fit quinque modis, quos ponunt relati, c. 2. n. 5. p.
12. primo quoad spirituales communicationem tantum,
sed ista non est vnio proprie: secundo, cum una Ecclesia
subiicitur alteri: tertio ut neutraliter subiiciatur, sed e-
que principaliter: quarto cum ex duabus fit una; quinto
cum una Ecclesia erigitur in cathedralem vniedo il-
lam alteri, ut idem sit Episcopus viriunque qua reduci-
tur ad tertium modum, n. 6.

Vnionem ille potest dissoluere, qui potuit illam facere,
cap. 2. §. 3. num. 302. p. 12. & potest Episcopus non solum
vnionem a se factam, sed etiam a Papa, vel Legato reuo-
care causa subsistente, nisi facta sit a Papa ex plenitudi-
ne potestatis, secundum Petr. de Perus. numer. 303. &
304.

Vnio ita demum est nulla, ex defectu consensus ca-
pituli, si hoc dicat capitulum, in cuius favore fuit intro-
ducta ista solemnitas, alias non, exemplo alienationis rei
Ecclesie, qua est nulla, si placet Ecclesie, & c. secundum
Rotam in vna Segobien. c. 2. §. 2. n. 163. p. 12. Sed non placet,
nam consensus capituli in vnione non fuit introductus
in eius fauorem, quam pro forma, & solemnitate, & c. n.
64. & adducitur resolutio Rote, n. 165. & sic vnio facta
sine consensu capituli erit nulla, etiam capitulo non di-
cente, nec allegante: & ista nullitas poterit opponi a quo-
cumque cuius interest, n. 166. & de alienatione rei Ec-
clesie est diuersa ratio, quia eius nullitas est in fauorem
ipsius Ecclesie, & c. n. 167.

Vnio magis concernit iustitiam, quam gratiam, &
cum causa praeiurii necessitatis tenetur Episcopus eam
facere, & si recusaret, posset adiri superior, cap. 2. §. 1. nu-
mero 110. part. 12. & similiter si capitulum nollet con-
sentire, recurrendum est ad superiorem, & posset compelli,
si iusta causa subesset, numero 111. In terminis autem
Concily Trident. sessione 24. capite. 15. de reformatio.
potest Episcopus, sed non tenetur, nec metropoli-
tanus potest supplere, ex S. Congregatione, numero 112.

Vniones non potest facere inferior Episcopo, etiam si
habeat facultatem conferendi, nisi hoc ei competat ex
priuilegio, vel prescriptione immemoriali, aut quadra-
generia cum titulo, aut nisi habere iurisdictionem Epi-
scopalem capite. 2. numero 71. & 72. part. 12. possent etiam
inferiores Episcopo facere vnionem si ante consuetudi-
ne proprie sumpta prescripta, licet non immemoriali,
numero 73. & pro praedictis facit declaratio S. Con-
gregationis adducta, numero 74. nec obstant alia de-
clarationes adductae numero 75. quibus respondetur nu-
mer. 76.

Vnio non praesumitur, sed probari debet ab eo qui fa-
ctam asserit, cum vnire sit quid facti, & odiosum, capite. 2.
§. 3. n. 224. part. 12. & reprobatum Menoch. id declarans,
ut non procedat, quando asseritur facta vnio duarum
Ecclesiarum, de quarum paupertate, & inopia apparet;
nam tunc facta praesumitur, quod est sine fundamento,
nec Felin. quem citat id dicit, sed solum quod est conie-
ctura, & c. n. 225.

Vnio omnia emolumenta beneficia uniti transfert in
Ecclesiam, cui facta est vnio, & ad eam pertinent cap. 2.
n. 34. part. 12.

Vnionem potest Episcopus facere cum onere legendi,
capite. 2. §. 1. n. 82. part. 12. non tamen potest facere vniones
ad tempus, seu ad vitam, sed solus Papa, n. 83. & sic cap.
15. sess. 24. de reformatione, non habet locum in suppressio-
nibus ad tempus, sed perpetuis, ex S. Congregatione, nu-
mer. 84.

Vniones potest Episcopus facere, etiam monasteriis
& locis religiosorum, capite. 2. §. 1. numero 77. etiam fre-
ligiosi, & monasteria sunt exempta, numer. 78. ac fabricae
Ecclesie etiam cathedrales, numero 79. Nec obstat de-
claratio adducta numero 80. cui respondetur, numero
81. & comprobatur ex alia declaratione adducta, nume-
ro 81.

Vnio potest fieri per Episcopum absque capitulo, ubi
extat consuetudo in contrarium, capite. 2. §. 2. numer. 115.
part. 12. licet glossa in Clementina si una. & alij citati,
teneant non valere consuetudinem contrariam, num. 153.
& respondetur verbis d. Clementina, num. 154. debet
tamen esse consuetudo immemorialis, aut quadragenaria
cum titulo, numero 155. nisi sit in consuetudi-
ne generali, qua esse consuetudo propria, & non
prescriptio, tunc enim sufficeret solum tempus 40.
annorum, quae consuetudo in his Regnis esse videtur,
n. 156.

Vnio probanda est per instrumentum, seu literas ipsius
vnionis, cap. 2. §. 3. n. 226. & sequenti, ubi quod requiri-
tur scriptura, nec sufficiunt testes ex Rota, contra Ca-
cialupum, & Zerolam relatos, n. 226.

Vnio probatur ex diuturnitate temporis, c. 2. §. 3.
numero 229. part. 12. sed quod tempus requiratur re-
soluitur contra aliquos relatos requiri tempus imme-
moriale, vel quadragenarium cum titulo putatio: dan-
te causam prescribendi, numero 230. & sequenti, & in
probanda d. immemoriali debet probari, quod benefi-
cium semper est tanquam vnicum possessum, & debet esse
probatio 40. annorum de visu, numero 232. quod pro-
batur ex iuribus, & ratione adductis, numero 233. & ita
tenet Rota, ut in resolutionibus adductis, numero 234.
& in decisionibus positis a numero 235. & in resolutione
adducta, numero 238. quod solum videtur procedere in
vnione accessoria, & extinctiva tituli, secus in vnione
aeque principaliter, in qua quodlibet beneficium remanet
in suo statu, & retinet nomen, & iura sua, & solum
agitur, ut vnus sit rector viriunque, & sic non ita resistit
ius commune: unde in ea non erit necessaria immemoria-
lis, aut quadragenaria cum titulo, sed sufficit quadra-
generaria

INDEX.

genaria sine titulo cum bona fide, ut videtur velle Rota in decisionibus positis a num. 1239. pro quibus facit declaratio S. Congregationis adducta, n. 143.

Vnio probatur etiam ex verbis enuntiatiuis plurium instrumentorum antiquorum, in quibus beneficia tanquam unita enuntiantur, c. 2. §. 3. nu. 248. part. 12. nam verba enuntiatiua plurium instrumentorum antiquorum habent vim famam, n. 249. & fama in antiquis bene probat, etiam quod agatur de graui preiudicio, dummodo sit uniformis, & solida, ac constans, & illa, c. n. 250. & 251. & quod verba enuntiatiua instrumentorum antiquorum probent tradunt citati, n. 252. & adducitur resolutio Rota, nu. 253.

Vnionem probari ex enuntiatiuis instrumentorum antiquorum, id intelligendum est concurrente longissima quasi possessione ipsius unionis, non alias, c. 2. §. 3. n. 269. p. 12. & facit doctrina Aym. n. & aliorum, quod licet alias in antiquis probationes leuiorcs, seu presumptiue, & coniecturales admittantur, hoc tamen non habet locum contra possessorem, contra quem actor debet plenissime probare, non obstante temporis antiquitate, n. 270. quamuis idem Aym. non alias teneat sufficere probationes leuiorcs per iuramentum, & coniecturas in antiquis, etiam contra possessorem qui nondum præscripsit, nu. 271. Quae sententia non placet, & solum posset procedere, quando præsens status, & possessio illius, contra quem agitur, non repugnet illi iudiciis, & coniecturis, seu intentioni agentis, aut quando ageretur de recuperanda re amissa, de qua amissione alias constaret, n. 272.

Vnio probatur etiam per confessionem partis aduersae, c. 2. §. 3. n. 273. p. 12. Sed obicitur, quod titulus beneficii non probatur per confessionem aduersarij, licet ex ea possit iustificari, & coadiunari, n. 274. & quod ius patronatus non probatur ex sola confessione aduersarij, ut S. Congregatio censuit in declaratione adducta, n. 275. & sic praedicta sententia non videtur vera, nisi concurrentibus adminiculis, & coniecturis, ut in simili de iure patronatus tenuit Rota in decisione posita, n. 278. & aliis ibi allegatis, c. n. 279. iuxta quas decisiones ita demum ex confessione partis aduersae, concurrentibus etiam adminiculis, probabitur unio, si non agatur ad illius canonizationem, alias id non sufficeret, ut dicitur de iure patronatus, quamuis confessio etiam sola non reuocata actoris pretendentis beneficium, tanquam non unitum sufficeret ad imponendum ei silentium, numer. 280.

Vnio quando dicatur sortita effectum, quod est utile ad regulam Cancellariae reuocatoriæ unionum, & ad Decretum Concilij Trid. sess. 7. c. 6. & sess. 25. c. 9. resoluitur dici sortita effectum si secuta sit possessio, non alias, c. 2. §. 3. n. 281. p. 12. & sic non subsequuta possessione, ante dictam regulam reuocatoriæ superuenientem, unio per eam reuocatur, & succedente vacatione potest de beneficio tanquam verè vacante legitime provideri, nisi unio sit facta pro dote necessaria, n. 282. & sequenti, ubi ponuntur resolutiones Rota, & num. 289. ponitur decisio eiusdem, & refertur quod tradit Gonzalez.

Vnio quando fit, ut ex duobus beneficiis, seu Ecclesiis unum fiat, operatur ut consuetudo, & privilegia data alteri, competant, & si sunt contraria, meliora, & fauorabilia conservabuntur, part. 12. capit. 2. numer. decimo, par. 12. Operatur etiam quod canonici qui sunt in una Ecclesia sint in alia, & faciant unum corpus, numer. 11.

Vnio renocari potest cessante causa, propter quam facta est, vel alia ex causa necessitatis, & utilitatis Ecclesiae, vel quia redundat in eius damnum, c. 2. §. 3. numer. 305. p. 12.

Vnionis renocatio operatur, quod Ecclesia unita re-

maneat in statu antiquo, & sicut erat ante unionem, §. 3. n. 309. p. 12.

Vnio si facta sit ab Episcopo ipsi capitulo, non valet, cum quis non possit autorizare in facto proprio, iuxta Clement. si una §. si de rebus Ecclesiae quae est iuris antiqui declaratiua, contra Oldrad. & ideo requiritur auctoritas Pape, c. 2. §. 2. n. 168. p. 12.

Vnio tribus modis possit fieri. Primo, ut ex duobus beneficiis, seu Ecclesiis unum fiat, secundo ut una Ecclesia alteri subiciatur, seu unius beneficii alteri accessorie tertio, duorum beneficiorum, seu Ecclesiarum inuicem aequè principaliter, capit. 2. numer. 7. part. 12. & quando duae Ecclesiae cathedrales ununtur, ut aequè principaliter censetur unita, c. 6. & idem quando duae parochiales ununtur, n. 8.

Vnio unius beneficii facta alteri accessorie, operatur extinctionem, & suppressionem nominis, & tituli beneficii uniti, ita ut amplius beneficium dici non possit, sed iudicatur, ut pradium eius, cui fit unio, part. 12. capit. 2. numero 12. & sequenti ubi adducitur resolutio Rota, & sic unum tantum est beneficium, nam unum omnino transferitur in aliud beneficium, & cum titulo illius, cui facta est unio, confunditur, & efficitur una massa seu unum corpus, numero 14. & non datur vacatio beneficii uniti, numero 15. & non solum nomen, sed etiam titulus beneficii extinguitur, contra Petr. Gregor. num. 16. Et attenditur, tantum qualitas, & natura beneficii principalis, non autem annexi, num. 17. Nam unitum assumit naturam consuetudinis, & privilegia principalis, n. 8.

Vnio ut dicatur sortita effectum, quamuis Mandoso, & Rota cum Calder. videantur velle fructus etiam esse perceptos, id non videatur necessarium, sed statim ac possessio capta est, dici sortitum effectum, par. 12. capit. 3. §. 3. numer. 190. Et adducitur resolutio Rota, numero 291. Nec est necessarium ad istum effectum, quod possessio sit pacifica, numer. 292. Requiritur tamen praecise possessio, nec sufficit voluisse eam capere, & fecisse quantum in se fuit, non potuisse habere, nu. 293.

Vnio ut renocetur, requiritur causa cognitio, & consensus capituli, sicut in faciendâ, cap. 2. §. 3. numero 307. p. 12. Et ulterius requiritur vocatio defensoris, & citatio eorum, quorum interest, n. 308.

Vnio ut teneat ultra causae cognitionem faciendam per Episcopum, requiritur consensus capituli, cap. 2. nu. 145. p. 12. Quamvis non requiratur tractatus, num. 146. Qui consensus potest intervenire, etiam post unionem, n. 147. De quo relati, nu. 148. Quamvis contrarium teneat Bursatius relatus, n. 149.

Vnio ut valeat, requiritur etiam vocatio, & consensus patroni, ac inferioris collatoris, & electorum, capit. 2. §. 2. numer. 202. p. 12. Nam debet fieri vocatis, quorum interest, alias non valet, tam ex iure communi, quam ex Concil. Trid. numer. 203. Et qui sunt isti, quorum interest, qui vocandi sunt remissiue, nam. 204. Circa quod adducuntur Resolutiones Rota, a num. 205. Et declarationes S. Congregationis, n. 210.

Vnio an possit Episcopus beneficia reservata, seu devoluta, capit. 2. §. 1. a num. 91. par. 12. Resoluitur quod sic, nam reservatio non impedit fieri unionem per ordinarium, sed suspenditur eius effectus pro tempore prouisi de illo a Papa praeter quam si reservatio esset perpetua, ut in prima dignitate, quicquid dicant.

Vnio Episcopatus solus Papa potest, capit. 2. §. 1. nu. 60. part. 12. Qui etiam potest unire omnia alia beneficia, n. 61.

Vnio potest etiam Episcopus ex legitimis causis beneficia sua dioecesis non exempta, capit. 2. §. 1. num. 62. p.

V V

2. Non tamen poterit unire omnia beneficia sua dixce-
sti, numer. 63. Vbi adducitur declaratio S. Congregatio-
nis, quamvis possunt plures Ecclesia, seu beneficia uni
viri, n. 64.

Vniri potest ex causa rationabili, & legitima, Lega-
tus à latere, qui est maior Episcopo, & omnia potest in
sua provincia, & qua Episcopus in sua dixceft benefi-
cia sua provincia, qua conferre potest, part. 12. capit. 2. §.
1. n. 65. Quamvis Legatus non à latere, ex quo non potest
conferre beneficia, non possit etiam illa unire, nam qui
non potest conferre, non potest unire, numer. 66.

Vniri an possint beneficia regularia secularibus, vide
verbo, beneficia regularia.

Vniri seu incorporari possunt fructus beneficij rema-
nente beneficio penes suum Rectorem, ex Rota: sed ista
potius est dismembratio, cap. 2. n. 4. p. 12.

Vnio facta à Papa de beneficio vacante ad vitam in-
ducit affectionem, per appositionem manus Papae sicut
commenda cap. 4. numer. 74. p. 4. limita in unione facta
ad vitam de beneficio iam collocato & pleno, ut numer.
75. & ratio differentia traditur, n. 76.

Vnio prebenda proxime vacatura facta pro pœni-
tentiario, cum sit facta auctoritate Concilij censetur
præservata in Regula Cancellarie de reuocatione unio-
num etiam si sit facta auctoritate Sedis Apostolicæ, c. 4.
n. 126. p. 5. & intellige de prebenda Canonicali qua ab-
solute dicitur prebenda, & non de portione, nu. 127. &
128.

Vnita prima dignitate, post Pontificalem Capitulo:
an regula intret in sequenti & illa prima traditur, c. 1.
n. 1268. p. 5. & decisio Rotæ, n. 270.

Vocandi sunt per edictum publicum, qui voluerint
examinari pro obtinenda parochiali vacante, c. 2. numer.
35. p. 5. Quod accipiendum est, ubi Concilium provin-
ciale id statuit, ut Toletanum, & Compostellanum, nu.
36. & sequenti, ubi ponitur declaratio S. Congregatio-
nis, quamvis aliqui absolute dicant esse necessarium,
num. 37.

Vocari Episcopum non etiam oportet in unione faci-
enda per legatum, seu ex commissione Papæ, contra ali-
quos, c. 2. §. 2. n. 221. p. 12. Nā quamvis ex unione ei au-
feratur collatio, id provenit ex natura unionis, & lega-
tus habet in hoc eandem potestatem, quam Episcopus, &
concurrit cū eo, & alias sententia, iura & iurisdictio in-
violata remanent Episcopo, nu. 222. & dictum Petri de
Perusio, quod sicut Episcopus non potest unire sine con-
sensu ordinarii collatoris, ita nec legatus intelligitur, de
ordinario collatore inferiori, n. 223.

Vocari non debet plebs, audiretur tamen si causam
rationabilem allegaret ne fieret, c. 2. §. 2. n. 219. part. 12.
Nam parochianorum interest bonum habere pastorem,
ideò sunt legitima persona in causa hoc respiciente, ex
Rota, n. 220.

Vocationem rectoris beneficii certum est non requiri,
nec eius consensum, cum ei ad suam vitam non provide-
retur, nec defensoris, si vacat, c. 2. §. 2. nu. 214. p. 12. quod
procedit etiam in unione facienda per legatum, nu. 215.
Nec etiam rector Ecclesie est vocandus in unione faci-
enda de aliquo beneficio, seu praestimonio sua Ecclesie,
nu. 116. quod procedit etiam in casibus positus per Con-
cil. Trident. ut vocatis his quorum interest, uniones fiant,
quamvis in illis citandum esse rectorem, & possessorem be-
neficii videatur velle Fuscus n. 217. procedit etiam in u-
nionem faciendam ex commissione Papæ vocatis quorum in-
terest, n. 218.

Vocem habentes in capitulo, etiam in omnibus ex eo
solo, non sequitur eos esse de capitulo, c. 5. §. 2. n. 210. p. 11.
& dignitas habens de consuetudine, vel privilegio vocem

in capitulo, si assequatur & monicatum, debet habere du-
plicem vocem, sicut etiam duplices distributiones, nisi a-
liud habeat consuetudo, nu. 211. quod quoad vocem, non
servatur in Ecclesia Abulensi, nu. 212. & ita in Ecclesia
Palentina Decanus, & in Seguntina Decanus & The-
saurarius, qui habent duas prebendas, & vocem in capi-
tulo, solent simul obtinere aliam prebendam canonica-
lem, seu portionem, non obstante impetratione, & con-
tradictione facta, c. 6. a. nu. 213.

Vota quomodo sint danda ab examinatoribus ponitur
quidam declaratio S. Congregationis, capit. 2. nu. 107.
par. 9.

Vota singularia quando dicantur, ut Episcopus possit
accedere, quibus videbitur, supposito quod examinatores
debent esse tres ad minus, c. 2. n. 61. p. 9. resoluitur quod
cum ex tribus unus approbat, & unus, quem aliter repro-
bat, & alter nec approbat, nec reprobat, n. 62.

Vocem in Capitulo non habent, qui in subdiacronatus
ordine, constituti non sunt, licet id eis ab aliis conceda-
tur c. 4. nu. 24. p. 3. nec consultatuum, nec assistentiam
n. 25.

Vota Societatis Iesu, licet iam dirimant matrimo-
nium ex constitutione Gregor. XIII. adhuc dicuntur
simplicia, quia non sunt perpetua ex parte societatis, sed
donec praelatis placuerit, c. 10. nu. 74. p. 7. ex qua etiā
ratione non dissolunt matrimonium precedens, nume-
ro 75.

Voti in dubio, & præcepti distinguendum est inter ne-
gatiuum de non faciendo, quod est seruandum, & affir-
mativum de faciendo, quod non obligat, c. 2. n. 136. p. 7. &
inde etiam procedit distinctio, cap. Inquisitioni, vers. ve-
rum de sententia excommunicandi de qua l. c. agitur c. 1. nu-
mer. 17.

Voti solemnitas consistit formaliter non in traditio-
ne, quam ipsum votum includit, sed in hoc quod Ecclesia
auctoritate statutum est votum esse solemne, scilicet per
quod homo inhabilis est ad matrimonium, seu in hoc quo
fiat ut Ecclesie decernit, c. 10. n. 58. p. 7.

Voti solemnitas cum sit de iure positiva, apparet pos-
se Papam dispensare in voto solenni religionis, sicut in
voto simplici, c. 10. n. 59. p. 7. & quod possit dispensare in
voto solenni paupertatis docent relati, n. 60. & obiectio-
ni Nauarri respondetur, n. 61. & 62. & 63.

Voti solemnitas, ex sola constitutione Ecclesie est in-
uenta, ut per ista verba inquit Bonifacius, & Gregorius
XIII. c. 10. n. 54. p. 7. quæ non possunt intelligi, ut intel-
ligunt Thomistæ de caeremonia sollemnitatis, n. 55.

Voti sollemnitas non est verum consistere in tradi-
tione, ita quod votum solemne sit promissio, & traditio,
seu exhibitio persona per assumptionem status, simplex
vero, sola promissio; nam etiam in votis simplicibus po-
telle esse traditio, sicut in voto solenni, quæ nihil aliud est,
quam dedicare, & mancipare se Deo, & eius seruitio, c.
10. n. 52. par. 7. Vt patet in eo, qui perpetuo vovet seruare
castitatem, & in eo, qui extra religionem approbatam
vovet perpetuo castitatem, paupertatem, & obedi-
entiam, & in societate Iesu, n. 53.

Voto paupertatis, & castitatis, etiam solenni, cum
non tam repugnet dominium, quam usus, & sola Eccle-
siae constitutione monachus sit incapax domini, sicut &
ad matrimonium inhabilis, recte poterit Papa illum fa-
cere habilem, & capacem domini, etiam manentem
monachum, c. 10. n. 87. p. 7. Quamvis id non soleat fa-
cere, sed concedere administrationem, & dispensationem
rerum, qualem habent beneficiarij regulares fructuum
suorum beneficiorum, n. 88.

Votum simplex, & solemne non differunt essentiali-
ter, & specifice, sed solum accideret licet, & ex institutione
ne Ec-

INDEX.

ne Ecclesie, suntque eiusdem speciei, ex parte obiecti, unde sumitur specificatio, cap. 10. numero. 56. p. 7. Quamvis solus Aragon, & alij teneant differre speciem, numero 57.

Votum solenne paupertatis, sola Ecclesia constitutione facit monachum inhabilem ad dominium, vel retinendum, vel acquirendum, cap. 10. num. 64. part. 7. Sicut etiam votum solenne castitatis, etiam monachi, sola Ecclesia constitutione facit inhabilem ad matrimonium, & illud dirimit, numer. 65. Et quando id introductum sit, numer. 66. & sequentibus. Quamvis contrarium teneant D. Thomas, & alij ratione traditionis, quam includit votum solenne, numer. 69. Cui rationi respondetur, à n. 70.

Votum solenne religionis, cum solo iure Ecclesiastico dissolvat præcedens matrimonium ratum, sequitur posse Papam ex causa dispensare in matrimonio rato, ut tenent communiter Canonistæ, cap. 10. num. 83. part. 7. Quamvis contrarium teneant Theologi communiter, numer. 84.

Votum solenne Religionis, si faceret inhabilem ad matrimonium sua natura ratione traditionis, etiam votum solenne ordinis sacri id faceret, cap. 10. numero 72. Et etiam vota simplicia Societatis IESU, numero 73.

Votum solenne Religionis, cum sola Ecclesia constitutione dirimat matrimonium subsequens, consequenter dicendum est à fortiori, solo iure Pontificio dissolvere præcedens ratum, cap. 10. numero. 76. & 77.

Quamvis alij aliter, & varie teneant, quorum sententia improbantur, à n. 78.

Vota Canonicoꝝ, an debeant pro forma præstari secreto, in electionibus Canonicatum Doctoralis & Magistralis, ita quod alias ea non servata sit nulla, cap. 4. numer. 183. part. 5. Et quid in aliis, numer. 185. & scilicet de materia vide supra verbo, electio, & verbo electio Canonicatum.

Votare an possit is, qui non interfuit actibus oppositorum, & resolvitur contra Rotam posse. cap. 4. numer. 213. part. 5.

Vsuary, etiam si non sint publici, aut manifesti, non debent ad ordines promoveri, nec eligi, aut promoveri ad dignitates Ecclesiasticas, & officia, repelluntur enim à beneficio obtinendo, nec possunt eligi, aut presentari ad beneficium, c. 8. à n. 28. p. 7.

Vsuary qui dicantur manifesti, & de penis usurariorum remittitur. c. 8. n. 32. part. 7.

Vsuary si pœniteant, & restituant usuras, amittunt infamiam de equitate canonica, cap. 8. numero 69. part. 7.

Vsarius mentalis tenetur ad restitutionem, quando mutuararius coacte dat ultra sortem ratione mutui, secus quando libere, & sponte dat, licet mutans iniquam habeat intentionem, c. 1. n. 47. & 48. p. 8.

Vsusufructuarius est quasi dominus seu procurator in rem suam, c. 9. n. 23. p. 5.

Utilitas beneficii in fructuum perceptione consistit, c. 1. num. 1. part. 2.

FINIS.

Ex libris Collegij societatis Iesu Paderbornæ.

GARCIA
de
Benef.

GMII
15